

உ

கணபதி துணை,

கோயிற் புரர்ணம்

இல்லவாழ்ந்தனாகளுள் ஒருவனும் திருக்கைலாசபரம்பரைச

சைவசித்திரந்த டீவாகளுள் ஒருவருமாகிய

கொற்றவண்சூழ்

உ ம ர ப தி சி வ ர் ச ரி ய ர்

அருளிச்செய்தது

இஃது

யாழ்ப்பரணத்தது நலலூர்

ஆறுமுகநாவலர் வரிகள்

செய்த புத்தரைபுடன

மேற்படியூர்

ச த ர சி வ ப் பி ள் லே ய ர ல்

சென்னப்பட்டணம்

வித்தியாநுபாலனயந்திரசாலையில்

அச்சிற் பதிப்பிக்கப்பட்டது

இரண்டாமதிப்பு.

தாரணவநு மார்சுழிமீ.

(Copyright Reserved.)

சந்தானகுரவர் வரலாறு.

‘புரிகண்டராமசிவன திருகண்கலாசமலையினடுவே சுத்த மாயாசொருபமாகிய கலலாலுமர நிழலினகண்ணே சுத்தவிநியாமயமாகிய மந்திரசிவகாசனத்தினுமேலே தகழிணைமூத தியாய எழுந்தருளியிருநது, தமமுடைய மாணுககராகிய திருநந்திதேவருக்கு, சிவாகமங்கள் இருபத்தெட்டினுள் ஒன்றாகிய ரௌரவாகமத்திலே பாவவிமோசனபட்டத்திலே சாவாக மசாரமாய விளங்குகின்ற பன்னிரண்டு சூத்திரத்தைச் சிவஞானபோதம் ஆனப் பெயர் தந்து உபதேசித்தது, அதன்பொருளையும் போதித்தருளினார் அதனைத் திருநந்திதேவர் சனந் குமாரமகாருனிவருக்கு அருளிச்செய்ய, அவர் சதகியஞான தரிசனிகளுக்கு அருளிச்செய்ய, அவர் பாஞ்சோதி மகாழ்னிவருக்கு அருளிச்செய்தாரா.

பாஞ்சோதிமகாழ்னிவர் கிருபாவசத்தினுலே திருககைலாசமலையினன்று நீங்கித் தமிழ்நாட்டிற்கு எழுந்தருளிவந்து, திருப்பெண்ணாகடத்திலே வேளாளகுலத்திலே ஸரஸ்வத்தராயத்* திருவவதாரஞ்செய்து திருவெண்ணையநல்லூரில் நன்மாமனாவீட்டில எழுந்தருளியிருந்த இரண்டுபிராயத்தையுடைய சுவேதவனப்பெருமாளுக்குச் சிவதீக்ஷை செய்து, மெய்கண்டதேவா என்னுந் திருநாமத்தைச் சொடுத்தது, அச்சிவஞானபோதத்தை உபதேசித்தருளினார்.

* ஸரஸ்வத்தராவார் சூறபிறப்பிலே கரியை கிரியை யோகங்களைச் செய்து நிருமலநாககரணராகி மீளப் பிறங்குமபொழுது அந்த ஞானத்தோடுபிறந்து சிவபாவனை பண்ணுவோர்

மெய்கண்டதேவர் அசசிவஞானபோதத்தைத் தமிழில் மொழிபெயர்த்து வாராதிகம எனனும பொழிப்புணர் செய்து, தமமுடைய மாணுக்கர்கள் நாற்பத்தொன்ற பதின்மகளுக்கும் உபதேசித்தருளினார்.

அமமாணுக்கர்களுள்ளே தமமாணுக்கரும், திருத்தறை யூரிலே திருவவதாரஞ்செய்தருளிய ஆதிசைவரும், சக்லாகா பணமதா என்னுங்காரன பபெயரை உடையவருமாய் அருணநதிசிவாசாரியர், சிவஞானசுகியார இருடாவிருபது என்னும சைவசித்தநாதசாதிரங்களைச் செய்து, அவைகளையும் சிவஞானபோதத்தையும், திருப்பெண்ணுகடத்திலே பிராம் னேசுவரத்திலே திருவவதாரஞ்செய்த மறைஞானசம்பநதிசிவாசாரியருக்கு உபதேசித்தருளினார்.

மெய்கண்ட தேவர் மாணுக்கர்களுள்ளே திருவதிகை மனவாசகங் டெந்தார உண்மைவிளக்கம் எனனுஞ் சைவசித்தநாதசாதிரத்தை இயற்றியருளினார்.

மறைஞானசம்பநதிசிவாசாரியர் சிதம்பரத்தைச் சார்ந்த திருக்களஞ்சேரியில் எழுந்தருளியிருந்தனாகொண்டு, தில்லைவாழ்ந்தணாகளுள் ஒருவராகிய உமாபதிசிவாசாரியருக்கு உபதேசித்தருளினார்.

உமாபதிசிவாசாரியர் சிதம்பரத்தைச் சார்ந்த கொற்றவனகுடியில் எழுந்தருளியிருந்தனாகொண்டு, வடமொழியிலே பெளட்கராமதத்துக்கு வியாக்ஷயானத்தையும், தமிழிலே சிவபிரகாசம், திருவருட்பயன, வினாவெண்பா, போற்றிப் புறொடை, கொடிககவி வெஞ்சுவீடுதூது, உண்மைநெறிவிளக்கம், சந்திரபிரகாசம் எனனுஞ் சைவசித்தநாதசாதிர

வகையும, கோயிற்புராணம், திருத்தொண்டா புராணச் சாரம், திருமுறைகண்டபுராணம், சேக்கிழார்புராணம், திருப்பதிககோவை, திருப்பதிகககோவை எனனும் பிரபந்தங்களை புளு செய்தருளினார்

உமாபதிசிவாசாரியர் அருண்மச்சிவாயதேசிகா முதலிய மாணிக்காசுருக்கு உபதேசித்தருள்ளார் அன்றியும், சபாநாயகா விதித்தருளிய “அடியாக தெனியனசிற நம்பலவன கொற்றவ - குடியாற செழுதியகைச் சீட்டுப - படியினமிசைப - பெற்றானசாரி புானுகுப பேதமற்ற தீகை செய்து - முததி கொடுக்க முறை” எனனும் திருமுகத்தைப் பெற்றுக கொண்டு, பெற்றானசாமபானுகு உடனே முததிகொடுத்தருளினார் பின்னி அப்பெற்றானசாமபானுடைய மனைவியும் அரசன முதலாயினோருங்காண அதனுண்மையை வெளிப்படுத்தி அவர்கள் ஐயத்தை ஒழித்ததொருநாடி முள்ளிச்செடிக்கு முததி கொடுத்தருளினார்

உமாபதிசிவாசாரியா சங்குநபநிராகரணஞ்செய்தருளிய காலம் சாலிவாகனசகாப்தம் ௧௨௩௫

சித்திமபரமானமியத்தின் வழித்தாக அருளிச்செயப்பட்டு கோயிற்புராணம் அரங்கேற்றப்படாது பேட்டத்தின இருத்தபொழுது, சபாநாயகா தில்லைவாழ்ந்தணர்களுக்குச் சொப்பனத்திலே தோன்றி ‘நாம கொற்றவனகுடி உமாபதி புடைபு பேடசத்தின இருக்கின்றோம்’ எனன்று திருவாயமலர்த்தருளினார் அதனைத் தில்லைவாழ்ந்தணர்கள் உமாபதிசிவாசாரியருக்கு விண்ணப்பஞ்செய்ய, அவர் கோயிற்புராணத்தைச் சபாநாயகாசங்குதியில் அரங்கேற்றியருளினார்

‘மெய்கண்டதேவா பரிபூரணததை’ அடைந்த தலம்திரு
வெண்பெணயநலனா

அருணநிசிவாசாரியா பரிபூரணததை அடைந்த தலம்
திருத்தறைசூர்

மறைஞானசம்பந்தசிவாசாரியார் பரிபூரணததை அடை
ந்த தலம் திருக்களாருடேரி.

உமாபதிசிவாசாரியா பரிபூரணததை அடைந்த தலம்
கொற்றவனகுடி.

சுந்தானகுரவாநாலவா திருநகூத்திரம
சித்திரா யதத முமாபதி யாவணித திருகடளி
ஆத்திரஞ சோகொண மறைஞான சம்பந்த ரோதுகன்னிச
சுத்தமெயப் பூர மருணநி யைப்பசிச சேரதிதனில
விதநக மெய்கண்டதேவா சிவகதி மேவீனரோ

பாட்டுமுதற்குறிப்பகராதி.

*

பாட்டு	பககம்	பாட்டு	பககம்	பாட்டு	பககம்
அககரல்	கௌசு	அநதமிலெ	உசுக	அண்ணையரது	உஉடு
அங்கக்	கசுக	அநதமிலகன	உஉச	அண்ணீமுழி	உகஅ
அங்கநிசை	கசுக	அநதமிலபரி	உஉ௪	அங்கது	கூசு
அங்கரி	௪௪	அநதவரை	கூசுக	அங்கவனுரைகை	நு0
அங்கருளிப்	கஅரு	அநதிவந்தனை	உக௪	அங்கவனுறுதி	அ௪
அங்கவங்க	உ0அ	அயருமருந	௪ரு	அங்கிடமாக	க0க
அங்கவரணை	உரு0	அரசாரு	கௌசு	அடியபெரு	க2-உ
அங்கவா	உஉ௪	அரவரசன	க௪0	அடினரெந	கஉஅ
அங்கவனணை	க௪0	அரவரை	க0௩	அடுகவென்ற	க௩ச
அங்கவனின	கரு0	அரியவாக	கூசு	அடுவாராடாத	கூக
அங்கும	உச0	அரிவையணை	௪0	அணடிட	அஅ
அச்சயிடு	க௪ச	அரிவையு	ககூரு	அணடிடு	உ00
அடவியிற	கஅசு	அருணறபு	உகக	அகிராயக	கஅஅ
அடியனே	க௪அ	அருந்ததிக	உக௪	அகியைப்ப	கஅசு
அடுபுலித	க0ரு	அருந்தவ	உருச	அபபேரரு	உ0ரு
அண்டாகன	கருக	அருளதனற	கஅச	அபிரமிதி	ககரு
அண்டாநாய	உருஉ	அருளபுரி	க0௪	அரணங்கன	ரு
அண்டாபிரா	கருரு	அலைபணத	க0க	அரணமனைத	கூஉ
அண்டாபெ	ககூஅ	அவவரையி	ருசு	அரணவுரு	ககூசு
அண்டனது	௪அ	அழுந்திய	உஉஉ	அராதமன	ககூ
அண்ணலார	கூசு	அறுகாலெழு	ரு௪	அலந்தருவா	ருரு
அண்ணலு	உச0	அனந்தனூ	கூரு	அலவாயனந்த	அசு
அத்தகு	க0உ	அன்புடுருகப்	கூச	அலிகணம்	க௪ரு
அத்தனுட	க௪உ	அன்றருவனம்	கூஉ	அலும்பெருமா	சுக
அத்தனபா	சசு	அன்றனறலை	௪௪0	அனைத்திரள	உககூ
அநதனாக	கருசு	அன்றுதெ	கருஅ	இங்கிவா	ககரு
அநதமிலர	உக௪	அன்னவாக	கருசு	இபிகிவன	உ0கூ
அநதமிலித	கருரு	அன்னவனுந	க௪அ	இடமால	உ0அ
அநதமிலி,மெ	ககூக	அண்ணைநிற	உஉ0	இடடபுல	கரு

பாட்டு	பக்கம்	பாட்டு	பக்கம்	பாட்டு	பக்கம்
இதற்கைய உச்சு		எண்ணரியதிற கூடு		கண்டபோ	அள
இந்தவகைகிவ உஉ		எண்ணரியவ ருள		கண்டனா	கஉஎ
இந்தவகைகிவ உஉ		எண்ணருங் ககஅ		கண்ணுயிர	உசுச
இந்திரனை ககக		எண்ணிலிரு உரு		கண்ணுத	ககஎ
இப்படித அக		எதற்கு கய உரு		கண்ணுதலோ	உ0
இப்பரிசா கசுச		எததன்மை உகூ		கரணமனநத	எஉ
இப்பெற்றி உருச		எவராலு கசு		கரணமனை	கஉரு
இரணியவன் கஅக		எழுப்பெழு ருஉ		கரவிலாடல	உகக
இரவியுமுச்சி ககரு		எழுந்தருள க0ச		கரவியிருத்த	ககக
இருமபொதது கசு		எனசெய கஎரு		கருத்தில	கசு
இருவகை கூக		என்றருளுகு பகஎ		கலைமுதலா	கருரு
இவ்வகைபு கஅஅ		என்றருளசெ உகக		கறவையான	ககக
இவ்வகை கஉரு		என்றவ கக0		கற்பக	கசு
இறைமறை எஅ		என்றினன சசு		கற்புடைய	ககக
இறற்கு உசக		என்றுமருந உ0		கற்றதற்பின்	கசு0
இனியனை எக		என்றென உஎக		கன்றமான	ககசு
இன்பாரக கஅரு		எய்தவரு கஅ		காடதளி	ககசு
இன்றெமக உ0ச		ஏடவகு கஎ		காடுமலை	கஎ0
இன்னவகை உசரு		ஏராருங் கஎச		காணவிலகக	உசுச
இன்னவாறரு அஉ		ஏழிலை உசஉ		காதமருங்	கஉ
இன்னுயிரக உ0க		ஐந்துநதுபி ககக		காதரமாதரு	சஎ
ஈராறுயி உஎஉ		ஐபமிட ருஅ		காதலிஞெக்கி	க0க
ஈறிலபெருந உகக		ஐபமுளதில கக		காரணனை	கஉச
உருகிடவுள க0க		ஒருவனை கஉச		காராகட	உசுஉ
உருகுபதரு உகக		ஒன்றியசீ க		காலமறிந	கஅஉ
உன்னருமு ககக		ஒவகிய ககக		காலமுமே	ககஉ
எவருமுழ ககரு		ஒவிடலி ககசு		காலமபெற	கக
எஞ்சாத கரு		கவகை உ0க		காலமபெற	உகஎ
எண்டகுது உஉ		கடமாறென உருச		காலையுமுச்சி	கசஉ
எண்டகுநா உஉஅ		கடிமல கஉ0		குடமுழவங்	ககஉ
எண்டபுச ககரு		கட்டவிய உசுஅ		குணையாகட	உசுசு

பாட்டு	பக்கம்	பாட்டு	பக்கம்	பாட்டு	பக்கம்.
கேட்டென்	௧௭௨	தந்தையென	௯	துறகடீ	௨௦௧
கொத்தார	௨௬௭	தவமிக	௮௧	துன்பமெய்	௨௧௦
கோகனதுன்	௧௫௨	தவமெவையு	௨௩	தெண்டிரை	௧௮௩
கோவமிரு	௯௪	தற்பழமாகுந	௧௨௩	தேளநுமனந்	௧௦
சகலீடகன	௯௦	தற்பரமாயப	௩	தெனகடலி	௧௬௬
சங்கமிருநத	௨௩௫	தனிப்பதவவ	௨௨	தேசமலி	௧௫
சத்திகளிற	௧௫௫	தன்றனி	௧௯௪	தேசமார	௧௯௫
சயமலிசாம	௨௦௧	தனனோவகு	௧௫	தேசிற்பொ	௨௬௩
சாயவார	௫௮	தாகத்தா	௯௯	தேராட்டிக	௯
சிந்தைம, தெ	௨௩௮	தாகத்திற	௧௧௭	தேவாகடே	௧௩௫
சிந்தைமகி, து	௧௪௫	தாணுவை	௧௪௧	தொழ்தல	௨௦௯
சீராருநகிரு	௫௩	தாருமபாரு	௨௫௨	தொனமைய	௧௩௭
சீராசிவ	௪௨	தாரபுனை	௨௪௧	தோழிறை	௧௩௦
சீராந்தரு	௨௯	தாழந்தமடை	௪௯	நடநிலை	௨௩௩
சுருதிவழி	௧௫௭	கிகழ்தரு	௧௨௯	நடந்தெழு	௧௮௨
சூழினா	௭௬	திடமதன	௯௭	நடமுயலும்	௭௦
செழிசோ	௨௭௪	திண்ணமார	௧௦௭	நடமுயல	௧௧௬
செமமை	௨௩௧	திருஞான	௭	நண்ணித்தி	௨௫௫
செய்தவன்	௮௩	திருநடமுன்	௧௮௫	நயமுனியும்	௧௪௬
செழுவான	௨௬௦	திருநீறுநுதல	௨௬	நலமலியுந	௧௮
சென்றபி	௧௫௩	திருந்தந்த	௧௬௨	நற்புனமிரு	௩௯
சேனறுமுனி	௫௭	திருமகநு	௪௮	நற்றந்தை	௩௮
சென்றுவண்	௧௩௪	திருமலிவித	௧௪௫	நற்றவமைந	௧௯௮
செனனிசோ	௨௦௪	திருவழிநிலை	௧௧௮	நனனேனி	௪௩
சொல்லோடும	௨௦	திருவழியின	௩௩	நாடருநடுவி	௯௪
சொற்றாணு	௨௭௩	திருவருள	௯௮	நாட்டாறு	௧௧௧
சொன்னமொ	௨௪	திருவுளமா	௨௧௬	நாதனருள்	௧௮
ஞாலத்தாயிர	௨௬	தில்லையெல	௨௧௩	நாரணன	௧௨௬
ஞானநமகரு	௧௩௬	தீதிலாத	௨௧௫	நாத்தனா	௧௪௭
தடமாமலா	௩௧	திடியம்	௧௨௧	நாவிரவு	௧௮
தண்ணாமதி	௩௩	துறங்கமின	௧௬௬	நிலையழிதற்	௧௪௩

பாட்டு.	பக்கம்.	பாட்டு	பக்கம்.	பாட்டு.	பக்கம்.
நிலலுமின	௬௦	பூலுமர்வோன்கடுக	மலகுபுலிக்	௪௮௫	
நீயினிககாள	௬௫	பெருகருவி	கஅக	மழைவழங்	௨௭௫
நொநதபங்	௮௬	பேசரிய	௧௬௭	மறந்தாலு	௧௧
பஞ்சமில்	௨௮௦	பேசுபுகழ்	௭	மறைமுனீவ்	௬௭௯
பண்டைய	௭௪	பேதையாகண்	௬௨	மற்றநினாங்	௨௮௬
பதிகளெண்	௧௯௨	பொட்டிமலி	௫௪	மற்றநுகடந்	௧௬௬
பரந்தபெரும	௪௭	பெருவிலரு	௧௪	மற்றதுசிதட	௬௫
பரபத	௧௨௭	பெருநிலவு	௧௨௨	மற்றதுவருங்	௧௫௮
பரிவுடன	௧௩௨	பொறபதப	௧	மற்றவரை	௧௬௭
பருபபத	௧௬௪	பொறபாலி	௨௫௭	மற்றவா	௧௪௮
பனபணி	௨௪௪	பொன்றிகழ்	௧௩	மற்றவன்முப்	௧௭௭
பன்னுகணத	௧௪௦	பொன்னசல	௧௩௮	மனசுகளி	௧௦௯
பன்னுமநதி	௨௨௩	பொன்னணி	௨௪௩	மனங்குரீர	௨௪௭
பாசத்தளை	௨௭௦	போதுகவெ,	௧௫௨	மணுவின்மல	௪௬௧
பாருயாகட்	௨௪	போதுக,	௨௩௮	மனமகன்	௨௩௩
பாவகமிறந்	௧௯௫	போதுவீர	௨௨௩	மனமறம்	௨௧௮
பிரமரேமுத	௨௧௩	போனகடால	௨௫௧	மனமுடிய	௨௬௦
பிறந்தில	௧௯௩	போனபல	௧௭௬	மன்றினமணி	௫
பின்பககொடி	௩௯	மங்கல	௧௦௪	மன்னவா	௩௨௮
பின்னுமதன	௧௭௧	மங்கலமார	௧௯	மன்னவனு	௧௬௧
புகழும்பல	௨௪௫	மணமேதகு	௪௧	மன்னவனெ	௨௦௩
புண்டரிகம்	௧௭௧	மண்டானிடர்	௨௭	மன்னனெதி	௫௫
புண்டரிகவிழி	௪௯	மண்டிவந்	௧௦௦	மன்னுநறவ	௨௧௧
புந்தியினிற	௧௭௭	மண்ணுலகி	௧௫௭	மன்னுமருந்	௨௧
புரவியை	௨௨௯	மண்ணிலிரு	௧௧	மன்னுமாறய	௨௦௮
புனிதபுயங்க	௩௩௩	மண்ணுலக	௨௫௩	மன்னுமொளி	௫௧
பூங்கமலத	௨	மருநரும	௨௧௨	மாசிலாவுல	௨௦௨
பூங்கமுகம்	௧௨௧	மலங்கபெரி	௬௬	மாணட்டு	௪௮௬
பூசையங்	௧௮௮	மலரவனுந்	௧௪௮	மாறவன	௮௦
பூசகனெண்	௧௫௦	மலரெரி	௧௩௮	மாமணித	௨௩௦
பூவமாவோனு	௧௪௩	மலகுபுகழ்	௧௦	மாமணிநற்	௫௫

பாட்டு	பக்கம்	பாட்டு	பக்கம்	பாட்டு	பக்கம்
மார்ச்சுழி	ககஅ	யாருமணை	கச்ச	விரிந்தபுது	உசஅ
மார்ச்சுழியாதி	உரு௦	வணதேம	௩௨	விழிநிழை	உ௨௭
மாவயன்	க௨அ	வந்தவா	கக௯	விறகழியம்	உ௨க
முத்தியு	அச	வருமளவு	கஅ௦	வீசியகங்கை	கச்ச
மூந்திய	அரு	வருமாதெரிபடசுள		வீசியசெய்ய	கக௯
மூமமையா	உ௨௬	வலங்கைமாணகூரு		வீதராவான	க௩௩
மூலகாலந	கருச	வலங்கொண்ட	க௦அ	வெணழரை	கக௦
மூனபருந	கஅ௬	வனபுலிச	உக௬	வென்றிகொ	ககச
மூனபிசைவ	௩௯	வாககொடு	கக௯	வென்றிரடந	உச௯
மூனனாபதி	௩௦	வாசகங்	அச	வேடனும்	ககரு
மேயமைநற	கக௨	வாசமாம்ல	க௦௬	வேடகிவற	க௯
மேயதொரு	௩௨	வானவா	கருஅ	வேணழந்	க௦௬
மேலுமபா	உரு௬	விண்ணாடரு	௩௬	வேதனும்	கச்ச
மைவிஞ்சு	௩௬	விண்ணோ	உரு௬	வையகமாயை	அச
மொழியது	உ௨ச	விரவரி	அக	வையகமினபுற	ச
மொழியும்	உஅ	விரவிய	௭௩		
யாதுசெயகு	உ௦௭	விரவுசிக	கக௦		

சருக்கவகராதி.

சருக்கம.

இரணியவன்மசருக்கம்

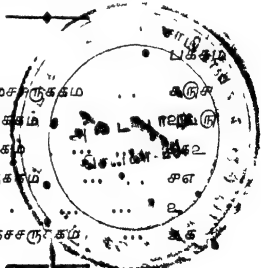
திருவிழாசசருக்கம்

நடராசசசருக்கம்

ப்தஞ்சிசசருக்கம்

பாயிரம்

வியாகிரபாதசசருக்கம்

சிதம்பர துர்திர்த்தம்.

— * —

- க சிவகங்கை—இது கனகசபைக்கு வடக்கே உள்ளது
- உ ருயமதீர்த்தம்—இது திருக்கோயிலுக்கு வடக்கிலுக்கே
உள்ள சமுதகிரத்திற பாசமறுத்த துறை
- ங புலிமடு—இது திருக்கோயிலுக்குத் தெற்கே உள்ளது.
- ச விபாககிரபாததீர்த்தம்—இது திருக்கோயிலுக்கு மே
ற்கே திருப்புலீச்சுரத்துக்கு எதிரே உள்ளது இது
இளமைநாயனாகுளம் எனவும் பெயர் பெறும்
- ரு அனந்ததீர்த்தம்—இது திருக்கோயிலுக்கு மேற்கே
திருவனந்தேச்சுரத்துக்கு முன்னுள்ளது.
- சு நாகசேரி—இது திருவனந்தேச்சுரத்துக்கு மேற்கே
உள்ளது.
- எ பிரமதீர்த்தம்—இது திருக்கோயிலுக்கு வடமேற்கே
திருக்களஞ்சேரியிலுள்ளது
- அ சிவப்பிரியை—இது திருக்கோயிலுக்கு வடக்கே பிர
மசுமுண்டிகோயிலுக்கு முன்னே உள்ளது
- க திருப்பாற்கடல்—இது சிவப்பிரியைக்குத் தென்மே
ற்கே உள்ளது.
- க0 பரமானந்தேயம்—இது கனகசபைக்குக் கிழக்கே
உள்ளது.

உ

கனபதி தலை

திருச்சிறந்தமபல் ம

கோயிற் புராணம்.

மூல முழுரைபடிம்.

பொறப தபபொது வாபுலி யூபுகழ

சொறப தபபொரு ளாகுவ தூபவ

ரறப கறறொழ வாழணி கோபுரக

கற்ப கததனி யானே கழலகளே

இதனபொருள் பொற பதப பொது ஆ புலியூ புக்ழ
சொற பதப பொருள் ஆகுவ - பொன்னாலாகிய ஒளியை
யடைய சபை பொருந்திய சிதம்பரத்தைப் புக்ழம் புராண
ததசுருப பதங்கடோறும் பொருளாய நிகழ்வன - தூயவா
அறபகல தொழ அணி கோபுரம் வழி கற்பகத தனி யானே
கழலகளே - (சித்த) சத்தியையுடைய அடியார்கள இரவும்
பகலும் வணக்க அலங்காரிக் கப்பட்ட (மேலை) கோபுரத்தின
கண் எழுந்தருளியிருக்குங் கற்பகவிநாயகாரகிய ஒப்பி
லலாத யானே முக்கடவுளுடைய திருவடிகளையாட என
நவாறு.

பதம் முன்னையது ஒளி, பின்னையது சொல். சொல்லென்
பது இங்கே புராணத்துக்கு ஆகுபெயராய் நின்றது

பா யி ர ம

பூங்கமலத் தயனும்லா புண்டரீகக் கண்ணாழிந், தாந்
குபல புலனமுமேற் சகலமுமா யகலாத, வேர்வகு,
மொளி வெளியேநீண்டுலகுதொழ கடமாடுந், தேவக
மமும் பொழிற்றிலலைத் திருச்சிறறம் பலம்போற்றி

இ - ள் பூங்கமலத்தது அயலும் அலா புண்டரீகக்கண்ணா
னும் தாங்கு பல புலனமும் - பொலிவாகிய தாமரைமலரில
இருக்கும் பிரமதேவராலும் அலாத செந்திரமரைமலாபோ
லுங் கண்களையுடைய விடமிணுவாலும் தாங்கப்படுகின்ற பல
புலனங்களும்—மேற்சகலமுமாய் - (அவற்றிற்கு) மேலாகிய
எல்லாப்புலனங்களும்—அகலாத ஒருகூட ஒளி - (அவற்றை),
நீங்காது நிறைந்து நிற்கின்ற உயாத ஒளியாகிய சிவம்—
உலகு தொழ - ஆனமாகக் களவணங்கும்பொருட்டு—வெளியே
நின்று நடம் ஆடும் - திரோதானசத்தி நீங்க நின்று திருநிறுத
தஞ்செய்தருளும்—தேம் கமமும் பொழில திலலைத் திருச
சிறறம்பலம் போற்றி - மணங்கமழ்கின்ற சோலைகளிலே
குழப்பட்ட திலையின்கண்ணுள்ள திருச்சிறறம்பலம் துதிக்கப்
படுவது எ - று.

சிறறம்பலம் ஞானசபை திரோதானம் மறைததல் போற்
றியென்பதனுள் இகரஞ் செயப்படுபொருள்விகுதி, ஊரூண்
யென்பதனுட்போல், போற்றியென்பதனை வாழிய்வென்பது
வாழ்வென வந்தாறவேல் வந்த, வியங்கோணமுற்றேனக்
கொண்டு காக்கவென்ப பொருள் கூறினும் பொருந்தம் (க

ஆரணங்கண் முடிந்தபதத தன்னந்த வொளியுலகிற
காரணங்குறி பனைகடந்த கருணைதிருவுருவாகப்
பேரணங்கி னுடனும் பெருமபறறப் புலியூசோ
சீரணங்கு முணிமாடத திருச்சிறநம் பலம்போற்றி

இ - ன் ஆரணங்கள் முடிந்த பததது ஆணை ஒளி -
வேதங்கள் முடிந்த இடமாகிய உலகத்தங்களில் உணராதப
பெரிய இனவொளியாகிய சிவம் - உலகில் காரணம் கற்பனை
கடந்த கருணை திருவுருவாகி - உலகத்தின்கண்ணே (தனக்கு)
உபாதானகாரணமும் நிமித்தகாரணமும் கடந்த திருவ
ருளே திருமேனியாகக் கொண்டு - போ அணங்கினுடனும்
ஆறும் பெருமபறறப்புலியூ சோ - பெருமையாகிய பராச
தையோடு திருநிருத்தஞ் செயதருளும் பெருமபறறப்பிலி
யூரிலே பொருந்திய - சீர அணங்கு மணி மாடத திருச்சிற
நம்பலம் போற்றி - அழகிய திவ்விய ரத்தினங்களாலாகிய
மாடங்களினுலே சூழப்பட்ட திருச்சிறநம்பலம் துதிககப்
பெய்து எ - று

பதம் இடம் பெருமபறறப்புலியூ தனனைத் தரிசித்த ஆன்
மாககட்குத் தண்ணிடத்தே பெருமபறறை வளைக்கும் புலியூ,
அகரம் சாரியை சிவம் திருநிருத்தஞ்செயதருளும் திருச்சிற
நம்பலமெனக் கூட்டுக (2.)

தற்பரமாய்ப் பரபதமாய்த தாவிலநு பூதியதா
யறபுதமா யாரமுதரீ யானந்த நிலயவொகிப [ஞ
பொற்பினதாய்ப் பிழிவிலதாய்ப் பொருளாகியருளாகு
சித்பரமாய் மமபரமாய்திருச்சிறநம் பலம்போற்றி

இ - ன். தற்பரமாய் - ஆன்மாவுக்கு மேலானதாய் - பரப
தமாய் - மேலாகிய பொருளாய் - துவு இல் அதுபூதியதாய் -

குறையில்லாத அதுபவத்தால் நியப்படுவதாய—அறபுத்தமாய -
 அச்சரியத்தை வினைவிப்பதாய—ஆ. அமுதாய - அரிய அமிர
 தமயமாய—ஆனந்த நிலய ஒளிப பொற்பினதாய - ஆனந்த
 ந்ருத்தப பிரகாசத்தினது மிகுதியையுடையதாய—பிறிவு இல
 தாய - (சிவதக்ஷாமி) நீக்கமில்லாததாய—பொருளாக - உண
 மையாய—அருளாகும் - சத்திருப்படியுள்ள—சிறப்பும் ஆம்
 அம்பரம் ஆம் திருச்சிறந்தமலம் போற்றி - சிதம்பரமாகிய
 திருச்சிறந்தமலம் துதிகப்படுவது எ - று

தற்பரம் தனக்குப் பரமென விரியும் தன்னென்றது ஆன
 மாவை பதம் பொருள நிலயம் கூடது. பொற்பு மிகுதி
 சிறப்பரமா மம்பரம் - சிததென்னுஞ்சொற்குப் பின்னதாகிய
 அம்பரம், எனவே, சிதம்பரம் என்றவாறாயிற்று பரம் பிள.
 சிதம்பரம் ஞானாகாசம். (கூ)

வையகமின புறநின்ற மருமலிபொற் பதம்போற்றி
 கையமரு நிலப்போற்றி கருணைமுக மலப்போற்றி
 மெய்யிலகும்மொளிபோற்றி விரவிபெனையெடுத்தாண்ட
 செயபதிரு வடிப்போற்றி திருச்சிறந்த மலம்போற்றி

இ - ள வையகம் இனபு உற நின்ற மரு மலி பொற்பதம்
 போற்றி - பூமியிலுள்ளோர் இன்பமடையும்பொருட்டின்
 நறநீய மணநிறைந்த பொன்போலுந் திருவடி துதிகப்ப
 டுவது,—கை அமரும் நிலை போற்றி - திருக்கரம் அமைத்த
 நூரிய நிலை துதிகப்படுவது,—கருணை முகமலா போற்றி -
 காருணணியத்தையுடைய திருமுகமாகிய செந்தாமரைமலா
 துதிகப்படுவது,—மெய் இலகும் ஒளி போற்றி - திருமே
 னியில் விளங்கும் ஒளி துதிகப்படுவது,—விரவினை எடு
 ந்தது ஆண்ட செய்ய திருவடி போற்றி - (அநாதியே) கலந்து
 நின்று என்னை (பபிரவிகடலின) வீழாமல் எடுத்தாட்கொ

ண்டருளிய சிவந்த திருவடி துதிககப்படுவது,—திருச்சிறநம்
பலம போற்றி - திருச்சிறநம்பலந் துதிககப்படுவது ஏ - று ()
மன்றினமணி விளககெனலா மருவுமுக நகைபோற்றி
பொன்றியுமங் கலநாணி னொளிபோற்றி யுலகுமபா
செனதுதொழுவருளசுரக்குஞ் சிவகாம சுந்தரித
னின்றதிரு நிலைபோற்றி நிலவுதிரு வடிபோற்றி

இ - ள் மன்றின் மணி விளககு ள்ளையு மருவு முக நகை
போற்றி - சனகசபையிலிட்ட இரத்தினதீபமெனலுமபா
பொருந்திய திருமுகத்தினது ஒளி துதிககப்படுவது,—ஒன
றிய மங்கலநாணின் ஒளி போற்றி - (எக்காலமும்) பொருந்
திய மங்கல சூதகிரத்தினது பிரகாசத் துதிககப்படுவது,—
உலகு உமபா சென்று தொழ அருள சுரகமும் சிவகாமசுந்தரி
தன நின்ற திருநிலை போற்றி - பூவுலகத்தாரும் தேவுலகத்தா
ரும் போயவணங்க (அவாகளுக்கும்) கருணையைப் பயக்குஞ்
சிவகாமசுந்தரியமமையாருடைய நின்றருளியுதிருநிலை துதிக
கப்படுவது,—நிலவு திருவடி போற்றி - விளங்குகின்ற திரு
வடிக்கூ துதிககப்படுவன ஏ - று

எனலாக என்பது எனலா எனக குறைந்து நின்றது (௫)

தன்னோங்கு மலராடியுந் தளிரோங்கு சாணைக்கரு
மின்னோங்கு முகக்கொம்பும் விரவியகணமலாங்குமாப
மன்னோங்கு நடமாடு மன்னோங்கு மதிறகுடிபுற [ற்றி
பெயர்னனோங்கு முன்னோங்குமபொற்பமாகறபகம்போ

இ - ள் தன் ஓங்கு மலா அடியும் - தம்முடைய மேலா
கிய செந்தாமரைமலாபோலுந் திருவடிகளும் [தன்னுடைய
பெருத்த அகன்ற அடியும்]—தள்ளு ஓங்கு சாணைக்கரும் -

(செவ்வொளியினாலே) தூண்டுணர் சிறந்த திருக்கரங்களும
[தூளி நிஹந்த பகககினைகளும்] மின் ஓங்கு முகக்கொம
பும - ஒளி சிறந்த முகத்திற்கொம்பும [ஒளி மிகுத்த அடிப்ப
ணைகளும்]—விரவிய கண மலாகளுமாய-பொருந்திய மூன்று
திருக்கணமலத்தொம்பு [கள விரவிய மலாகளுமாய - தேன
பொருந்திய புககளுமாய]—மன் ஓங்க நடமாட்டிம ஓன்று -
பதியாகிய சிவம் (ஆனயாகதள பாசத்தைக் கீழ்ப்படுத்தி)
ஓங்குமபொருட்டித் திருநிருத்தஞ்செய்தருளும் க்னகூபையி
னுடைய—ஓங்கு குடபால மதில - உயாந்த மேலேத்திருமதி
லிலே—பொன் ஓங்கல முன் ஓங்கும் பொற்பு அமா கற்பகம்
பொற்றி - பொன்மலைபோலுந் திருக்கோபுரத்தின் முன
எழுந்தருளியிருக்கும் அழகு பொருந்திய கற்பகவிராயகா
தங்குகப்படுவா எ - று

சாகை கைக்கும் மரக்கினைக்கும் பெயர். (சு)

தேராட்டிக கடங்காட்டுத் திரணமாககட் டயமூட்டிப்
பேராட்டிப் புறங்காட்டிப் போங்காட்டிப்புலாலகமழு
நீராட்டிச் சூர்மாட்டி நிகழநாட்டிற் புகழநாட்டிமு
பேராட்டி சீராட்டிம பிள்ளையா கழலபோற்றி.

இ - ள் றோ - தோகையும—ஆள - காலாடகளையும்—திக
கயம் காட்டிம திரள மா - திகருபாணைகளபோலத் தமமைத்
தோற்றுவிக்குங் கூட்டமாகிய யானைகளையும்—கட்டு அயம் -
(சேணை) தூட்டப்பெற்ற குதிரைகளையும்—மூட்டி - கூட்டி—
போர் ஆட்டி - புத்தஞ்செய்து—புறம் காட்டிப் போம் காட்
டில - புறகிட்டுப் போகா காட்டிலே—புலால கமழும் நீர்
ஆட்டி-புலவு கமழும் இரத்தநீராற குளிப்பிதது—சூர் மாட்டி-
சூரபன்மனை மாளவிதது—நிகழ் நாட்டில புகழ் நாட்டிம -
விளங்காநின்ற உலகத்தின்கண்ணே (தமது) கோததியைத்

தாபித்தருளிய—பேராட்டி சேரட்டிம் பிள்ளையார் கழல.
போற்றி - பெருமையையுடைய உமாதேவியார் சிறப்புச்செய்து வளாததருளிய இளையபிள்ளையாருடைய திருவடிகள் துதிககப்படுவன எ - று (௭)

திருஞான சம்பந்தாசெய்யதிரு வடிபோற்றி, யருணைக்கரசாபிரா னலீகமல பதம்போற்றி, கருமான வெழையாளுங் கண்ணுதலோன வலிந்தாண்ட, பெருமாளபூங் கழலபோற்றி பிறங்கியவன் பாகளபோற்றி

இ - ள் திருஞானசம்பந்தர் செய்ய திருவடி போற்றி - திருஞானசம்பந்தமூர்த்திராயனருடைய சிவந்த திருவடிகள் துதிககப்படுவன,—அருள நூலுக்கரசர் பிரான் அலா கழல பத்ம போற்றி - கருணையையுடைய திருநாவுக்கரசராயனருடைய அலர்ந்த செந்தாமரைமலாபோலும் திருவடிகள் துதிககப்படுவன,—கரு மான் எமை ஆளும் கண்ணுதலோன வலிந்து ஆண்ட பெருமாள் பூநீ கழல போற்றி - பிறவி கெடும் வண்ணம் எமமையாண்டருளிய நெற்றிக்கண்ணையுடைய பெருமான வலிய அடிமைகொண்ட சுந்தரமூர்த்திராயனருடைய பொலிவாகிய திருவடிகள் துதிககப்படுவன,—பிறங்கிய அன்பாகள போற்றி - உயர்ந்த மறைத் திருத்தொண்டங்களும் துதிககப்படுவாகள எ - று. (௮)

பேசுகழ் வாதவூர்ப் பிறந்துபெருந் துறைக்கிடலுண்டாசிலெழி றடிததபர வஞ்செழுத்ததாலதீர்த்தெழுந்த தேசமலி தரப்பொதுவார சிவபோது மிகவிளைவான வாசகம் மாணிக்க மழைப்பொழிமா முகில்போற்றி.

இ - ள். பேசு புகழ் வாதவூர்ப் பிறந்து - பேசப்படுங் கீர்த்தியையுடைய திருவாதவூரிலே திருவவதாரஞ்செய்து வாபு

‘மனடலத்திற்கேன்றி’—பெருந்துறைக்கடல் உணர் - திருப் பெருந்துறையில் ஆனந்தசமுத்திரத்தைப் பருகி [பெரிய துறைகளையுடைய சமுத்திரத்தைப்பருகி]—ஆச இல எழில தமதது அபுர - பாசமில்லாத ஆனமப்பிரகாசம் மிகுத்தச செலவு [குறமில்லாத அழகையுடைய மின்னல் உண்டாக]—அஞ்ச எழுததால அதிர்த்து எழுந்த - அஞ்சாகரோ ச்சாரணத்தினால் (வாசனையைத்)தள்ளி மேலிட்டு [அம் செழுததால அதிர்த்து எழுந்த - சலத்தினுடைய வளமையினுலே முழங்கி எழுந்த]—உதசம் மலிதரப் பொது ஆ சிவபோகம் மிக விளைவான - ஞானப்பிரகாசமிகுமுடி கனகசுபயிலே நிறைந்த சிவானந்தம் மிகவிடையுமபொருட்டு [தேசங்கள் மலியும்படி டாவருக்கும் பொதுவாய் நிறைந்த நல்ல போகங்கள் மிக விளையும்பொருட்டு]—வாசகம் ஆம் மணிகக மனத பொழி மா முகில போற்றி - திருவாசகமாகிய மாணிக்கமழையைப் பொழிந்தருளிய(திருவாதவூரடிகளாகிய)பெரிய மேகர துதிககப்படுவது. எ - று . (க)

நாவிரவு மறையினராய் நாமவிரி லொருவரெனும்
தேவாகடே வனசெல்வசெலவாகளாயத்திகழ்வேளவி
பாவுநெறி பலசெய்யும் பான்மையராய் மேனமையரா
மூவுலகுந் தீதாழ்மூவா யிரமுனிவ ரடிபோற்றி.”

இ - ள் நா விரவு மறையினராய் - நாவிலே பொருந்திய வேதத்தையுடையவர்களா—நாம இவ்ரில் ஒருவா எனும் தேவாக்கள் தேவு அன் செலவச் செலவர்களாய் - நாம இவர்களால் ஒருவரென்று திருவாய்மலாந்தருளிய தேவதேவராகிய சிவபெருமானைப்போன்ற செலவததுட் செல்வமாகிய ஞானத்தையுடையவர்களாய்—திகழ் வேளவி பாவு நெறி பல செய்யும் பாண்மையராய் - விளங்குகின்ற யாக்கைகளைப்

பொருந்திய பஸவிதமாகச் செய்யுந் தருதியையுடையர்க்
ளாய—மேன்மையராம - (பாவருக்கும்) மேலானவர்களாயி
ருக்கின்ற—மூவுலகும் தொழும் மூவாயிரம் முனிவர் அடி
போற்றி - மூன்றலகத்தாரும் வணங்குந் திலைமூவாயிரமு
னிவாகளுடைய திருவடிகள் துதிககப்படுவன். எ - று. (௧௦)

தருதையெனத் திருநதடிகழ்ச சண்டேசாவிறற்குமெயச
சுந்தையராய் யெல்லையிலாத் திருவேடத்தின்ராகி
யெந்தையிரா னருளவளாககுமியலபினராயமுயறவங்க
ளந்தயிலா வடியவாக டிருக்கூட்ட மவைபோற்றி

இ - ள். தந்தை எதை இகழ்ந்த புகழ்ச் சண்டேசா
(போற்றி) - (இவ் ததரோகஞ்செய்த எச்சத்தனைத் தமக்குப்)
பிதாவென்று நோக்காது தணடித்த கோததியையுடைய சண்
டேசுரராயனா துதிககப்படுவா,—வீறல தகும் மெய்ச் சந்
தையராய - ஞானவீரம் தக்க உண்மையாகிய சித்தத்தையு
டையாகளாய—எல்லை இலாத் திருவேடத்தினராகி - எண்
ணிலலாத் திருவேடங்கையுடையாகளாய—எந்தை பிரான
அருள் வளர்க்கும் இயலபினராய் - எமது பிதாவாகிய சிவ
பெருமானுடைய திருவ்ருளிஞலே வளர்க்கப்படும் நற்குணங்
கையுடையாகளாய—முயல தவன்கள் அந்தம் இலா அடியவ
ர்கள் திருக்கூட்டமவை போற்றி - முயலுந்தவன்களினாலே
முடிவில்லாதவர்களாயுள்ள அடியார்களுடைய திருக்கூட்ட
ங்கள் துதிககப்படுவன். எ - று.

எல்லையிலாத் திருவேடமென்றது சண்ட முண்டம் சிகை
முதலியவற்றை (௧௧)

ஒன்றியசீ ரிரவிகுல முவந்தருளி யுலகுய்யத
துனறுபுகழத் திருநீற்றுச சோழனென முடிசூடி

மனநினைடந தொழுதெழிலை வளாகனக் மபமாக்கி
வென்றிபுனை யநபாயன் விளங்கியபூங் கழல்போற்றி.

இ - ள். சீர ஒன்றிய இரவி குலம் உவநகருள் - சிறப்
புப்பொருநகிய சூரியவமிசத்திலே திருவவதாரஞ்செய்து—
உலகு உய்யத் துன்று புகழ்த திருநீற்றுச் சோழன் என் முடி
குடி - ஆன்மக்கள் உய்யும்பொருட்டு மிகுந்த நோத்தியை
யுடைய திருநீற்றுச்சோழமீன்று முடி தரித்து—முன்றில்
நடம் தொழுது - கல் கசையின்கண்ணே செய்பபடுந் திரு
நிருத்தத்தை வணங்கி—எலலை வளா கனமயம் ஆக்கி - (அச
சுபையினது) திருவெலையை -(ஒளி) வளரும் பொன்மய
மாகச் செய்து—வென்றி புனை அநபாயன் விளங்கிய பூங்க
ழல் போற்றி - வெற்றி பெற்ற அநபாய சோழநாயனாருடைய
விளங்கிய பொலிவாகிய திருவடிகள் துதிக்கப்படுவன. எ-று.

திருவம்பலமும் திருக்கோபுரமும் திருமண்டபங்களும்
பொன்னுல வேயந்தமையால, எலலைவளா கனமயமாக்கி
என்றா. (கஉ)

மல்குபுகழ் நடராசன் வளர்கோயி லகலாது
பல்கிளைஞ் சூடனுரிமைப் பணிசெய்யும் பரிவினராயக
கலவிகளின் மிகுமெலலைக கருத்தினராய்நிருத்தகருட்
செலவழி யகம்படிமைத் திறவினாதம பதம்போற்றி

இ - ள். மூக்கு புகழ் நடராசன் வளர் கோயில் அகலாது -
நிறைந்த கீர்த்தியையுடைய நடராசரது (சிவதருமம்) வளருந்
திருக்கோயிலைப் பிரியாது—பல கிளைஞருடன் உரிமைப் பணி
செய்யும் பரிவினராய - பலசுற்றத்தாரோடு (தங்கள் தங்க
ளுககு) உரிமையாகிய தொண்டுகளைச் செய்யும் அன்பையு
டையார்களாய—கல்விகளின் மிகும் எல்லைக் கருத்தினராய -

கலவிகளினுடைய மிகக் எலக்ட்ரிக் கருத்தையுடையாக்
ளாய—நிருதநன அருட் செலவம் மலி அகம்படிமைத் திறவி
னாதம் பதம் போற்றி - அந்நராசருடைய திருவருட் செல
வம் நிறைந்த ஞானவலியையுடைய திருவகம்படியார் பதினா
ரூயிரவருடைய திருவடிகள் துதிககப்படுவன எ - று. (கங)

மண்ணிலிரு வினைக்குடலாய வானிரயத் துயாக்கு
டலர், யெண்ணிலுட லொழிபுழுப் பிருநதவத்தா லெ
ழிறநிலலைப், புண்ணியமன றினிலாமிம போதுசெய
யா நடங்காண, நண்ணுமுட விதுவன்றோ நமக்குட
லாய நமதவுடல.

இ - ள். மண்ணில இருவினைக்கு உடலாய - பூமியிலே
(புண்ணியமும் பாவமுமாகிய) இருகருமங்களுக்கு சீராக
ளாகியும்—வான நிரயத்துயாகு உடலாய - சுவர்க்கத்தி
லும் நரகத்திலும் சுகமும் துகமுமாகிய இருபலங்களுக்கு
சீராகளாகியும்—என இல உடல் ஒழிப - அளவிலலாத
சீராகவுள் ஒழிய,—முயல இருநதவத்தால் - செய்யப்பட்ட
பெரிய தவத்தினாலே—எழிறநிலலைப் புண்ணிய மனறினில
ஆமிம - அழகையுடைய திலையினுள்ள சுத்தமாகிய கனகச
பையின்கண்ணே நமக்கும்—போது செய்யா நடம் காண
நண்ணும் உடல் இது அன்றோ - காலநதோறும் வேறுப
டாது ஒருதன்மையதாகிய திருநிருதததைத் தரிசிக்கும்பொ
ருட்டுக் கிடைத்த இநதச்சீரமன்றோ—நமக்கு உடலாய
நயந்த உடல் - நமக்குச் சீரமாகி (நம்முளவில்) விருமபிய
சீரம். எ - று. (கச)

மறந்தாலு மினியிங்கு வாரோமென் றகலபவாபோற
சிறந்தார நடமாடுந திருவாளன றிருவடிகண்

‘பிறந்தார்கள பிறவாத விதினென பயன்வந்து
பிறந்தாலு மிறவாத பேரினபம பெறலாமல்லு’

இ - ள் இனி இவரு மறந்தாலும் வாரோம என்று அகல
பவாபோல்’ - இனி இவலிடத்தே மறந்தாயினும் வரத்கடவே
மலவேமென்ற (வெறுதது) அகன்றுபோனவாகளபோல—
சிறந்து ஆர நடம் ஆடித் திருவாட ன் திருவடி கண்டு இறந
தார்கள் - (அருள) சிறந்து நிறையுமபடி திருநிருத்தஞ்செய்த
ருளுஞ் செலவராகியு சிவஞ்ருமானுடைய திருவமகன்த தரி
சித்துச் (சிவபதத்திற்) சென்றவாகள—பிறவாத இதில என்ன
பயன் - பிறவாதிருக்கும் இந்நெறியினால் யாது ப’யன்’—
வந்து பிறந்தாலும் இறவாத பேரின்பம பெறலாம் - (மீண்டு)
வந்து (சிதம்பரத்திற்) பிறந்தாலும் ஒழியாத பேரினபததைப்
பெறலாம். எ - று

ஆல அசை சிதம்பரத்திற் பிறந்த ஆன்மாககட்கும், தரிசி
த்த ஆன்மாககட்கும், இறந்த ஆன்மாககட்கும் முதலி சித்திக
கும் எனபது தீதனற கண்டுகொளக (கரு)

காதமருங்கொடுங்குழையானகரத்தமருங்கொடுங்குழை
பாதமுற வளைந்திரவும் பகலுமுற வளைந்திரவும் [யான
பேதமற வுடனறீரும பிணிபிறவி யுடனறீரு
மோதலுறு மருநதிலலை யொழியவொரு மருநதிலலை.

இ - ள் காது அமரும் கொடும குழையான் - திருச்செவியிற
பொருந்திய ஈவனைந்த சுவகக்குண்டலதையுடையவரும்—
கரத்த மருங்கு ஒடுங்கு உழையான் - திருக்கரத்திலுள்ள
இடையொடுங்குப மானகனற்செய்யுடையவருமாகியு நடராச
ருடைய—பாதம் உற வளைந்து - திருவடியிலே (சென்னி)
பொருந்த வணங்கி—இரவும் பகலும் உறவு அனைந்து இரவும்-
இரயினும் பகலினும் அன்பிலே முழுதி (வேண்டிம வரந

களை) யரிசியுங்கள், —பேதம் அறவென்று ஈரும் பிணிபிறவீ உடன் தீரும - வேற்றுமையற (நின்று உங்களை) வெகுண்டு அரியும் பிணியும் பிறவியும் உடனே நீங்கிவிடும், —ஒதல உறும் அருந்திலலை ஒழிய - (வேதாகமங்களினாலே) சொல்லப்படும் அருமையாகிய சித்தமபரமொழிய—ஒரு மருந்து இலலை - (பிறிது) ஒருமருந்தும் இலலை. எ - று.

கோடுவகுழையானென்பது • கோடுவகுழையான் என்க குறுக்கல்லவிகாரமபெற்று நின்றது (௧௬)

பொன்றிகழபங் கயமூழகிப புனிதனபங் கயமூழகிச, சென்றுதொழுக கருத்துடையார சிலரொழியச கருத்துடையா, ரொன்றுமுளத திருக்கூததை யுருவொழிகுரு திருக்கூததை, மனறமரப பணியீரேன மருவுமரப பணியீரே.

இ - ள பொன் திகழ்பு அம கயும் மூழகி-பொன் விளங்கு தலையுடைய அழகிய (சிவகங்கையென்னுந்) திருக்கூளத்திலே ளநாண்டுசெய்து—புனிதன பங்கயம் ஊழகி-சுத்தராகிய நடராசருடைய திருவடித்தாமரைகளைத் தியானித்தது—சென்று தொழுக கருத்து உடையார சிலா ஒழிய - (கனகசபையிலே) போயுவணங்கக கருத்துடையவா சிலா தவிர—கருத துடையா-(மற்றொருவரும்) பிறவியை நீக்கிக்கொள்ளமாட்டா — உளம் ஒன்று திருக்கு - ஆனமாவைப் பொருந்திய ஆணவமலத்தையும்—ஊததை - ஊததையாகிய கீரும்மலத்தையும்—ஒரு - உருவாகிய மர்யாமலத்தையும்—ஒழிகும் திருக்கூததை - நீக்கியருளும் ஆனந்தத்திருநிருத்ததை—மன்று அமரப புணியீரேல - கனகசபையிலே (சென்னி) பொருந்த வணங்காதிருப்பீர்களாயின்—மருவு மரப பணியீர - பொருந்திய மரப்பாவைக்கொப்பீர்கள். எ - று.

உள்கி என்பது ஊங்கிரியன நீட்டலவிகாரம் பெற்றது, முகர ளகரவொற்றுமைபற்றி அதனுள ளகரம் முகரமாயிற்று. பொருளிலரு ணெறிவாழக புரைநெறிகண மிகவாழக வரைவிறிஞ்சுநொண்டரணி வளாகதிருத்தொண்டரணி யநுள்விரவக்கறரோககும்டாபுலன்போகுகறரோககு மருவுபுக லம்புலியூர் மாடம்லி யம்புலியூர்

இ - ள். பொருள் இல் அருள நெறி வாழக - ஒப்பிலலாத திருவருளால விளக்கப்படுஞ் சைவசமயம் வாழக,—புரை நெறிகள மிக ஆழக - குற்றத்தையுடைய புறச்சமயங்கள் மிகக்கீழப்படுக,—வரை வில் திருத்தது ஓள தரணி - (நவகண்டமாக) வரைந்து விலவடிவாகத் திருத்தப்பட்ட ஒளிய பூமி யின்கண்ணே—திருத்தொண்டா அணி வளாக - திருத்தொண்டா வகுப்புத் தழைக்க,—அருள விரவக கறரோககும் - திருவருள (தவகளிடத்தே) கலககும்படி (ஸ்தோதகமங்களை) கற்றவர்களுக்கே—அடர் புலன் போககு அறரோககும் - வருத்துகின்ற ஐம்புலன்வழியே செல்லுதலிலலாதவாகருக கும்—மருவு புகல - பொருந்தும் புகலிடமாவது—அடர் புல ஊர் மாடம் மலி அம் புலியூர் - பிறை தவழுகின்ற மாடங்கள் நிறைந்த அழகிய புலியூர் என்று

புறச்சமயங்களாவன உலோகாயதம், பேளத்தம், ஆருக தம், மீமாஞ்சகம், மாயாவாதம், பாஞ்சராதிரம் எனப்பவை களாம். (கஅ)

இருமபொத்தூச சிறிதிடமு மினறெனக்கினறருளடீல் சுநும்புறறநறையிதழித்தொடை முடியோனம்ராதொழ கரும்புற்ற வரவாடக காரிகையி னுடனாமி [க பெருமபறமப புலியூரா யிருத்ததுளம் பெரிதாயே.

இ - ள் எனக்கு, உளம் - எனக்கு. மனமானது—இரும்பு
ஒத்துச் சிறிது இடமும் இன்று - (இதற்கு முன்னே) உர
தது. இரும்பையொத்துச் சிறிதிடமுமின்றி இருந்தது,—அந்
ளால் - திருவருளினால்—இன்று - இந்தநாளிலே—சுருமபு
உற்ற நன்றி இத்தித தொடை முடியோன - வண்டுகள் பொரு
நதிய நேனையுடைய கொண்கைமாலையை அணிந்த முடியை
யுடைய சிவபெருமான—அமரர் தொழ - தேவர்கள் வண
ங்குகருமமுற்ற அரவு ஆட - பெரிப புற்றினகனூள்ள சருப
பம் ஆட—காரிகையினுடன் ஆமே பேருமபற்றப்படுவியூராயப
பெரிதாய இருந்தது—உமாதேவியாரோடு திருநிருத்தஞ்செய்த
ருளும் பெருமபற்றப்படுவியூராய மிகவும் இருந்தது. எ - று

திருவருளினால் இந்தநாளிலே பெரும்பற்றப்படுவியூராயிருந்
தது எனக்கூட்டிக (கக)

தேசமலி பொதுஞானச செவ்வொளியுந் திகழ்பதியா
மீசனது நடத்தொழிலு மிலங்குபலவுயிர்ததொகையும்
பாசமும்ங் கதுகழியப பண்ணுதிரு வெண்ணீறு
மாசினிரு வெழுத்தஞ்சு மநாதியிவை யாறாக

இ - ள் தேசம் மலி பொது ஞானச செவ்வொளியும் -
ஒளி நிறைந்த சஷபயினுள்ள ஞானசெஞ்சோதியாகிய பதி
யும்,—திகழ் பதியாம் ஈசனது, நடத்தொழிலும் - விளங்கா
நின்ற அப்பதியாகிய, சிவபெருமானுடைய புஞ்சுகிருத்திய
தடனமும்,—இலங்கு புல உயிர்ததொகையும் - விளங்கிய பல
வியிச்சுக்கூட்டமும்,—பாசமும்—(அவவுயிர்களைப் பந்தித்த ஆண
வழுதலியும்பஞ்ச) பர்சமும்,—அங்கு அது கழிப்ப பண்ணு
திருவெண்ணீறும் - அவவிடத்து அப்பாசத்தை நீங்கச்செய
யுந் திருவெண்ணீறும்,—ஆக இல திருவெழுத்து அஞ்சும் -

சூற்றமில்லாத ஸ்ரீ பஞ்சாக்ரமம்—இவை ஆறு அந்நி ஆக -
ஆகிய இவையாறும் அநாதியாதலால் எ - று. ௭

இது முதலிய மூன்று திருப்பாடமும் ஒருதொடர் (20)

கறபங்கடோற்றுடஞ்செய்கமுலடைந்தோகணிப்பிலா
சிறப்புக டநீம்புகமுஞ் சென்றனவிசசெல்காலந் [கஞ்
தறபங்கொடுதிககுமிறை யருடருமென றன்றொன்றா
சொறபந்த முறுமுனமே துணையாததொடங்குதலும்

இ - ள் கறபங்கடோறும் நடம் செய்கமுல அடைந்தோ
கணிப்பு இலா - கறபங்கடோறும் ஆனந்தநிருத்தஞ்செய்தரு
ளும் திருவழியை அடைந்தவாகள் அளவில்லாதவாகள்,—
தம் சிறப்புகள் தரும் புகழும் சென்றன - அவர்களுடைய
சிறுத்தல்களின் பொருட்டு (அவ்வகறபங்கடோறும்) செய
யப்பட்ட புராணங்களும் இறந்தபோயின,—இச் செல்கா
லதது அறபம் கொள் துதிகும் இறை அருள்தரும் என
றனர் - இவ்வந்ததமானகாலமாகிய கலியுகத்திலே சிறிதா
கப் பொருதிய துதிகும் சிவபெருமான் அருளசெய
வா என்று (வேதாகமம் வல்லோர்) அருளிச்செய்தனா—
என்று ஆர் சொறபந்தம் உறு மனமே துணை ஆகத் தொடங்
குதலும் - என்று பொருதிய சொல்லினால் பந்திகப்ப
ட்ட என்மனமே எனக்குத் துணையாக (நான் சிதம்பரமான
மியததைத் தீர்ச்செய்த) தொடங்குதலும். எ - று

சிறபம் சிறுத்தல். அவர்களுடைய சிறுத்தல்-அவர்களை =
சிறுத்தல் புகழ் ஆகுபெயர். (2௧)

ஆராத மனமினிய வாழ்ந்த நடத்தளவுஞ்
சாரீராத தனமையினுற நகுமொழிகஞ்ச சொறபந்த

வாராதென் றறிந்தாலு மறறதுகட் புலப்படலா
லோராத் பேராசை யொருக்காலு முலவாதாது

இ-ள், ஆராத மனம் இனிய ஆனந்த நடத்தளவும் சாராத தன்மையினால் - பூரண ஞானத்தைப் பொருந்தாத் எனமனம் இனிமையாகிய ஆனந்தநிருத்தமளவாகச் செல்லாத தன்மையினால்—தருமீ மோழிகளுள் சொற புதிதத வாராது என்று அறிந்தாலும் - (அவ்வானந்த நிருத்தமாகிய பொருளுக்குத்) தக்க புராணத்துக்குச் சொறசெய்ய இயலாது என்று அறிந்தாலும்,—மறந்து கட்புலப்படலால் - அவ்வானந்தநிருத்தம் (பதஞ்சலி மகாமுனிவருக்கருளிய சங்கற்பதகின்படி) எனக் கணனுகுப புலப்படுதலால்—ஓராத பேர் ஆசை ஒருக்காலும் உலவாது - ஆராயவில்லாத பேராசையானது ஒருக்காலும் ஒழியாது (ஆதலால் யாது செயவேன்) என்று

ஆல அசை மொழி ஆகுபெயா

(௨௨)

காதரமா தநீமனமே கமலமல ராயனலலை
சீதரமா யனுமலலை சிவனுமனற றிரளலலை
ஸீதபூதவருளுடையை நிலைகலங்கே லினிமனறி
லாதரமா துடனாமி மண்டனடங் கண்டனைபால

இ-ள் காதரம் ஆதரு மனமே - அச்சம் நீறைந்த மனமே,—கமலம் மலா அயன அலலை - நீ தாமரைமலரிலிருக்கும் பிரமனுமலலை,—சீதர மாயனும் அலலை - இலக்குமியைத் தரித்தவருகிய விட்டுணுவும்லலை, சிவனும் அனற்றிரளலன் - நடராசரும் (அவர்களாற் பறந்தும் இட்டிதும் காணப்படுத) சோதிருபியிலலா,—நீ தரமா அருள் உடையை - நீ (அவ்விருவரினும்) மேலாக அருளையுடையை—இனி நிலைகலங்கேல - இனி நீ நிலைமை கலங்காதே,—மன்றில ஆதரமாதான் அமம் அண்டன நடம் கண்டனை - கனக்கடையின்

உண்ணே விருப்பத்தையுடைய உமாதேவியாரோடு நமக
குஞ் சிவபெருமானுடைய திருநிருத்தத்தைத் தரிசித்தனை
ஆதலால்) எ-று

ஆல் அன்சு தூரம் மேன்மை தரமாக எனபது தரமா
எனக்குறைந்த நின்றது (உரு)

நாதனருள் பிரியாத நந்திதரச சனற்குமரன் [கிச
வேதவியா தனுகத்திந்த மேனமையெலா மவனவளங்
குதமுனி தனக்குதவச சோபான வகைநொகுத்த
மூதறிவா லவனமொழிந்த புராணமவை மூவாறில

இ-ள். நாதன் அருள் பிரியாத நந்தி தர - ஸ்ரீகண்ட பரம
சிவனுடைய திருவருளைப் பிரியாத திருநந்திதேவா சொல்லி
யருள், — சனற்குமரன் வேதவியாதனுகு அளிக் - (அது
நேட்ட) சனற்குமாரமகாமுனிவா வேதவியாதமகாமுனிவரு
ககுச சொல்லியருள், — அலன் மேனமை எலாம் விளங்கிச
குதமுனிதனக் உதவ - அவா அமமேனமையெலலாம தெளி
ந்து குதமகாமுனிவருககுச சொல்லியருள், — சோபூனவகை
தொகுத்த - (இவ்வாறே) பாரம்பரியமாகச் சுருக்கிச சொல்ல
பபட்ட பொருளகளை — அவன மூதறிவால மொழிந்த புரா
ணமவை மூவாறில - அவா (தமது) முதிந்த அறிவற்றலே
விரித்துச சொல்லியருளிய பதினெண்புராணங்களுள் எ-று.

இது முதலிய மூன்று திருப்பாடமொருதொடர். (உச)

நலமலிபுந திருத்திலலை நடராசன் புகழ்நவிலும், படி
கதியில யானறிந்த படிபடியிற பயிற்றிச, செல்வன்னா
போ லெவ்வழியுஞ் செல்வழியாச சிறிதியங்கித, தொலை
விஷபெரும பதியணையத துணிந்தருளே துணையாக.

இ-ஊ நலம் மலியும் திருத்திலை நடராசன் புகழ் நவ்.
லும பல கதியில் - நனமை நிறைந்த திருத்திலைவனதது நீரு
ததராசருடைய புகழைச் சொல்லும் பலவிதமாகக்கததில—
யான் அறிந்தபடி - நான் அறிந்ததுகொண்டபடி எப்படியெ
னின, —படியில் பயில தாரிச செலவினாபோல - பூமியில்
நடந்த வழி நடத்தலையுடையவாபோல—எவ்வழியும் செவ்வ
ழியாச் சிறிது இயங்கி - எந்தவழியும் செவ்வையாகிய வழி
யாகச் சிறிது நடந்தது—அருளே துணை ஆக - திருவருளே
துணையாகக் கொண்டு—தொலைவு இல பெரும் பதி அணையத்
துணிந்த - அழிவில்லாத (முத்தியாகிய) பெரும்பதியை அடை
யத் துணிந்தது. எ-று. (உரு)

● மங்கலமா திருமன்றின் மன்னனடமவளர்புலிககார்த,
பங்கமில்சீ ரருணமுனிகும பதஞ்சலிகுமபணித்தரு
ளிச, சிங்கவரு மனறனகருந தெரிவித்தது திருவருளா,
'லங்கவரைப பணிகொண்டவடைவறிந்தபுகலவாம

இ-ஊ மங்கலம் ஆ திருமன்றின் மன்னன் - மங்கலசி
றைந்த அழகிய சபையினுள்ள நிருத்தராசா—நடம் - தமது
திருநிருத்தத்தை—பங்கம் இல சீர அருள வளர புலிககால
முனிக்கும பதஞ்சலிகும பணித்தருளி - குற்றமில்லாத சிற்ப
பையுடைய அருள் வளரும் வியங்கிரபாதமகாமுனிவருக்கும்
பதஞ்சலிகாமுனிவருக்குந தரிசிப்பித்தருளி—சிங்கவருமன
றனக்கும் தெரிவித்தது - சிங்கவருமருக்கும் புலப்பித்தது—திரு
வருளால் அங்கு அவரைப் பணிகொண்ட அடைவு - காரண
ணிபத்தினால் அங்கே அம்முவரையும் சேவைகொண்டருளிய
முறைமையை—அறிந்தபடி புகலவாம் - நாம் அறிந்தபடி
சொலவாம். எ-று. (உக)

சொல்லோமம் பொருளோமம் துணிவுடையோ
சொற்றனாரென, றெல்லோருங் கொள்வெட்டு மிரண்டு
மறி யாத்தோமும், வல்லோரபோ லொருபனுவன் மதி
கதோமா னைப்பொறுக்க, நல்லோரை யிரந்தோமே
னையாமென் னுரையாமால்

இ-ள் சொல்லோமம் பொருளோமம் துணிவு உடை
யோ சொற்றனா கன்று - சொல்லுடனும் பொருளுட
னும் உறுதியுடைய புலவா சொன்னாரென்று—எல்லோரும்
கொள் - (கேட்ட பெரியோர்) எல்லோரும் (வழுவற ஆமைத்
துப் பொருள்) கொள்ளும்படிக்கு—எட்டிம் இரணமெ அறியா
தோமும் - எட்டிமிரணமெ பத்தென்று அறியாத யாமும்—
வல்லோரபோல ஒரு பனுவல மதித்தோம் - (செய்யுளியற்றி)
வல்லவாபோல ஒருநூல சொல்லத் துணிந்தோம்,—நவை
பொறுக்க நல்லோரை இரந்தோமேல - செய்யுட்குற்றம்
பொறுக்கப் பெரியோரை வேண்டுககொண்டேமாயின—
நகை ஆம் என்று உரையாம் - (கேட்டவருக்குச்) சிரிப்புண
டாருமென்று வேண்டுககொண்டேமில்லை என்று 4, 1

ஆல் இரணமெ அசை

(உஎ)

என நுமருந் தவமுயல லினிவேண்டா மியாவர்க்கும்
பொன்றுமுடல கன்றுமுனிபபொற்கோயிற்புகழ்மாலே
சென்றுசெல்லிப் புலனபுகுமேற நீவினைக் ளவைதோகரு
மன்றினாநா புரிவிக்குந தெரிவிக்கு மலர்ப்பாதம்.

இ-ள். அநந் தவம் முயல் யாவாக்கும் இனி என்றும்
வேண்டாம் - அநமையாகிய தவங்களைச் செய்தல் யாவருக்
கும் இன்றுமுதல எக்காலமும் வேண்டவதில்லை,—பொன்
றும் உடல் கன்றுமுன - (கோக்குமிழிபோல) இறக்கஞ்சரீரம்

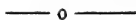
வார்த்தைமாவதற்கு முன்னே, இப்பொறகோயிற் புத்த
மாலு சென்று செவிப்புலன புகுமேல். - அழகிய இசைம
பர்மான்மியம் போய்க காதுக்கு விடயமாகப் புகுமாயின, —
திவினைகளவை தோசகும் - திமையாகிய இருவீனைகளையும்
ஒழிகும், — மனறின் அருள புரிவிகும் - கனகசபையின்
கண்ணை, திருவருளைச் சேயவிகும், — மலாப் பாதம் தெரி
விகும் - செந்தாமரைமலாபேரூலுத் திருவடியைத் தரிசிப்பி
கும். எ-று (௮)

பாயிர முற்றிறறு

ஆகசசெய்புள் - ௨௯

வியாக்கிரபாதசசருக்கம்.

மன்னுமருந தபோதனரின மருவியமத் தியானினு
முன்னிய திருமுனிபா லோங்குலகந துபர்நீங்கப
பன்னரிய சிவஞானம் பததிதரும் பான்மைதகத
தனன்கரி றிருவருளா லவதரிததா னொருதன்யன.

இ-ள். மன்னும் அருந் தபோதனரின் மருவிய மததியந்
தினன் ஆம் உன்னிய திரு முனிபாலு - நினைபெற்ற அரிய
முனிவர்களுள்ளே பொருந்திய மததியந்தினராஃகி நினைததந்
கரிய மகாமுனிவரிடத்திலே, — ஒங்கு உலகம் துயர்நீங்க -
பெரிய சிருவலோகத்தாரும் பிறவித்துன்பத்தினின்று நீங்கும்
வண்ணம், — பன்னரிய சிவஞானம் பததி தரும் பான்மை
தக - சொல்லுதற்கரிய சிவஞானதையும் சிவபத்தியையும்

விளைவிற்கும் பகுதி டிக்ரிகாங்க, —தவ் நிகர் இல திரு வருளால் ஒரு தனயன் அவதரித்தான் - தனக்கொப்பி லலாத திருவருளினால் ஒரு திருக்குமாரா திருவவதார்கு செய்தார். என்று. (க)

தனிப்புதல்வன் தனைப்பிணைத்துத் தகவுச்சி மோந்து சடங்குனைத்துமடை வினிலியற்றி யருமறைநூ ல்வை கொடுத்தது, மனத்துணையாந் திருநாம மருவுநெறி யுப தேசித், தினிசெயவேண மெவதெனகொ லெனமொழிந்தா னெழினமுனிவன்

இ-ள் எழில முனிவன் - அழகையுடைய மத்தியந்தின் மகர்முனிவா—தனிப் புதல்வனான அனைத்த - ஒப்பிலலாத குமாரரைத் தழுவிகொண்டு, —தக உச்சி மோந்து - தகுதியாக உச்சியை மோந்து, —சடங்கு அனைத்தும் அடைவினில இயற்றி - (நாமகரணமுதல் உபநயனமிறுதியாகிய) கருமங்க ளெல்லாவற்றையும் முறையே செய்து, —அருமறை நூலவை கொடுத்தது - அரிய வேதங்களையும் மறைநூல்களையும் கற்பித்து, —மனத் துணையாம் திருநாமம் மருவுநெறி உபதேசித்தது - உயிர்த்துணையாகிய ஸ்ரீ பஞ்சாக்ஷரத்தை (சசிவாகமத்திலே) பொருந்திய முறைப்படி உபதேசித்தது, —இனிவென செய வேணமெவது என் என மொழிந்தான் - (குமாரரை நோக்கி) இனி (நாம் உனக்குச்) செய்யவேணமெவதாயது என்று வினவியருளினான். என்று. கொல் அசைநிலை. (உ)

இந் தவகை சிவனுள்ளா லிரவியெதிர் மனியுமிழ வந்தவன் லெனவிளங்கு மழமுனிவ ன்டிவணங்கித் தருதிரமுன புகலுமருந் தவத்தொகையிற் றலையாண் வந்தீயின்மா தவமடியேற் கருளுகென வுரைசெய்தான்,

இ-ள் இரவி எதிர மணி உமிழ்வந்த அனல எனச் சூத் ததன சன்னிதியிலே சூரிமகாரதம் உமிழ உதித்த அககிளி போல—இரத வகை சிவன் அருளால் விளங்கும் முழுமுனி வன் - இந்தப்பிரகாரம் (ஆசாரியரை அகிழ்த்து) சிவபெரு மானது திருவருளினால் (ஞானம்) உதிக்கப்பெற்ற பாஷமுனி வா—அடி வணங்கி - (தமது தந்தையாருடைய) திருவடிகளை வணங்கி—தந்திரம் முன புகலும் அருந்தவத்தொகையில் - வேதாந்தமூலக ஆகியிலே செல்லிய ஆரிய தவக்கூட்டங் களுள்—தலையான அந்தம் இல மா தவம் - மேலாகிய முடி விலலந்த பெரிய தவத்தை—அடியேற்கு அருளுக என உரை செய்தான் - அடியேற்கு அஞ்சிசெய்யும் என்று விண்ணப் பஞ்செய்தா எ-று.

அருளுக என்பதன்றேகர தொக்கு நின்றது. (ரு)

தவமெவையு முணர்ந்தமுனி தனயனமுக மிக்நோக்கிப் புவனமலி போகங்களை பொருந்தும்ருந் தவம்புரிந்தாற சிவகதியு மிதுவன்று சிவாச்சனமாச சனமாகிற பவமகலும் பரபோகம் பெறலாகு மெனப்பகாரதான

இ-ள் தவம் எவையும் உணர்ந்த முனி - தவங்களெல்லா வற்றையும் அந்நத மத்தியந்தினமுனிவா—தனயன முகம் மிக நோக்கி - குமாருடைய முகத்தை மிக (அந்நோடு) பார்த்து—அருந்தவம் புரிந்தால் புவனம் மலி போகங்கள் பொருந்தும் - ஆரிய தவங்களைப் பண்ணினால் (சீவாகமுத லிய) புவனங்களிலே நிறைந்த போகங்கள் கிடைக்கும்,— இது சிவீகதியும் அன்று - இது சிவலோகத்துக்கும் போம் வழியின்றி—சிவாச்சனம் ஆச்சனம் ஆகில பவம் அகலும் • சிவபூசையைத் தேதேல உண்டாயிற் பிறவி நீங்கும், உபர

போகும் பெறலாகும் 'ஏனும் பகாநதான் - சிவபேரகம் பெற
லாம என்று அருளிச்செய்தார். என்று

ஆசகனம் தேதேவ

(ச)

சொன்னமொழி கொண்டிறைவன ரோனநிமகிழும்
துளதானம், பன்னுகென மழமுனிககுப பாரும்முதம்
பரபபிரம சன்னிதியன நெனககாண்ட தவக்குறைகா
ணென்றாலு, மல னிட்மாய நிகழமிட முளதென்றான
மாமுனிவன.

இ-ள் சொன்ன மொழி கொண்டு - (பர்வமுனிவர் தமக
குத தந்தையார்) உபதேசித்த திருவாகை உட்கொண்டு,—
இறைவன் மகிழ்ந்து தோன்றி 'உள தானம் பன்னுக என் -
சிவபெருமான (திருவுள) மகிழ்ந்து வெளிப்பட்டு' - எழுகத
ருளியிருந்தள்ள புண்ணியதலம் அருளிச்செய்யும் என்று
விண்ணப்பஞ்செய்ய,—மழமுனிககு மா முனிவன் - அப்பா
லமுனிவருக்கு மததியந்தினமகாமுனிவா—பார் முழுதம்
பரபபிரம சன்னிதி - பூமிமுழுதுஞ் சிவசன்னிதிபோய்யாம்,—
அன்று எனக காண்டல தவக்குறை காண - அப்படியனநெ
ன்று காண்பது(பண்ணப்பட்ட)தவங்கன்றகுறையாமென்று
அறிவாயாக,—என்றாலும் - (அவநனமாகும்) எனினும்,—
மன இடமாய நிகழும் இடம் உளது என்றான் - (சரீரமெ
ன்கும் வியாபித்த ஆன்மாவுக்கு முக்கியத்தானமும் உண்டா
றாபோல உலகமென்கும் வியாபித்த) சிவபெருமானுக்கு
முக்கியத்தானமாய் லீளவரும்புண்ணியதலம் உண்டு என்று
அருளிச்செய்தார். என்று. (ரு)

பாருயாகட் குபகரித்துப் பரப்பினடுப படுவதேரு
மேருகிரி யுமபுஷ்டகுழ வெற்புமவற நிடைநாடு

மாருயிரகள பயனருநது மமருலகர் மெனக்கழித்தான்
சீருலவு நூறுவளா செறிவெனலாரு செறிமைபுற. | •

இ-ள். பார உயிர்கட்டு உபகரித்து - உலகத்துள்ள ஆன்
மாககளுக்கு (சசலனம் வாராமல) உபகரித்தாகுகொண்டு—பா
பபின நடுப படுவது ஒரு மேருகிரியும் - பூமிகு நடுவே நிறப
தாகியஒப்பில்லாத மகாமேருபருவதமும்—புடை சூழ வெற
புற - (அதனை) பககங்களிலே சூழ்ந்த (எட்டுக்) குலபருவக்
கங்களும்—அவற்று இடை நாடு - அமைகளினடுவேயுள்ள
(எட்டுக்) கண்டங்களும்—ஆர் உயிரகள பயன் அருநதும்
மருலகரம் எனது கழித்தான் - நிறைந்த ஆன்மாககள் (பூமி
நிறசெய்த கருமங்களுக்கிடாக் அவற்றின்) பலத்தை அதுபவி
-சூறு சுவாககத்தைப்போலப் போகபூமிகளாமென்று (சுவ
பெருமான்) கழித்தார். ஏ-று.

அமருலகு அமருலகனக குறைந்து நின்றது நற்றடி. பின்
வருந திருப்பாட்டோடு கூட்டிப் பொருளுரைக்கப்படும். (சு)
எத்தகைய போகங்க ளெவற்றினுகருங் காரணமா
வைத்துவிட யிடம்போதாவகைநெருங்குமனனுயிரகளை
முத்திபெறத் திருவுள்ள முகிழ்த்தபெருங் கருணையின
லத்தனுமித தலநண்ணியலகிலிடங்கைக்கொண்டான

இ-ள் சீர உலவு நாறு வளா செறு எனலாம் செறிமை
உற - நனமை பொருநதிய நாறுகள் (முனைத்து) வளாகின்ற
சிறுவயலபோலுமென்று சொல்லுதற்குத் தக்க நெருக்கம்
பொருநத—எத்தகைய போகங்கள் எவற்றினுக்கும் கார
ணமீ வைத்த படி - எவ்வனகப் பெருமைமையுடைய போக
ங்களெல்லாவற்றிற்குங் காரணமாக வைக்கப்பட்ட இந்தக்க
ருமபூமியாகிய பாதகண்டத்திலே—இடம் போதா வகை
நெருங்கும் மன் உயிரகள - இடம் போதாதபடியாவ (நீன்

றோடொன்று) நெருங்கும் நிலைபெற்ற 'ஆன்மக்கள்—முத்தி பெறத் திருவுள்ளம் முகிழ்தத பெருங்கருணைநிலை - முததியடையும்பொருட்த திருவுள்ளத்தில அருமபிய பெரிய 'திருவருளினால்—அத்தனும் இததலம் நண்ணி அல்கு இல இடும் கைகடிகாண்டான் - சிவபெருமானும் இக்கருமபூமியைப் பொருந்தி எண்ணிலலாத புண்ணியதலங்களைக் கைக கொண்டருளினா ள்-று.

கருமம் பலவும் முனைக்கும் பரதகண்டம் நாற்றங்காலையும், அவை போகத்தைப் பயக்கும் மறறைகூண்டங்கண்முதலாயின விளைபுலததையு மொகக்குமென்றற்க. (எ)

ஞாலத்தா யிரகோடி நற்றான முளவவற்றி
னேலததா னலமார விடங்கொண்ட வெழிறறியிலலை
மூலததா னததொளியாய முளைததெழுந்த சிவ்லிங்கக
கோலததா னின்பூசை கொளவானெனறுரைசெயது.

இ-ள் 'ஞாலத்த ஆயிரகோடி நற்றானம் உள - இந்தக் கருமபூமியிலே ஆயிரகோடிபுண்ணியதலங்களுண்டு அவற்றின் - அவைகளுள்ளே—ஏல நலமு ஆரத தான் இடம் கொண்ட எழிறறியிலலை மூலததானதது - மிகவும் நன்மை பொருந்துமபடி தாம் இடமாகக் கொண்டருளிய அழிவேனடியடைய தில்லைவனத்துள்ள மூலத்தானத்திலே—ஒளியாய முளைதது எழுந்த சிவ்லிங்கக் கோலததான் - சோதியாய முளைத்தெழுந்த சிவ்லிங்கருபியாகிய கடவுள்—நின் பூசை கொள்வான் என்று உரைசெயது - உனது பூசையைக் கொண்டருள்வர் என்று திருவாய்மலாநது. எ-று. (அ)

திருநீறு துதலசோத்தித் திகழுசசி தனைமோந்தெங், கருநீறு படவுதித்த காளையென வணைததுவிழி, தருநீர்

மத தியந்தினரை தந்தையைவந் துணைசெய்து, வெருநீ
ரமை யன்னைபையு மடிபணிநது விடைகொண்டான் .

இ-ள் கிருநீறு நுதல சோததி - விபுகியை நெறறியிலே
சேததி—திகழ உச்சிதனை மோநது - விளங்குகின்ற உச்சியை
மோநது—எம கரு நீறு பட உகிதத காளை என் அணைத்து
எமமுண்டய பிறவிகளுக காரணமாகிய பாசம் நீராகுமபடி
அவதரித்த விளையே என்று தழுவிக்கொண்டுவிழி நீ
தரு மத்தியநதினன் ஆம தந்தையே வீரதனை செய்து - (பிரி
வாற்றாமையிலுலே). கணகளினினறும் நீரைப் பொழியாநி
ன்ற மத்தியநதினமுனிவராகிய தந்தையாரை வணக்கஞ்செ
ய்து,—வெருநீரமை அன்னைபையும் அடி பணிநது விடை
கொண்டான் - (பிள்ளை பிரிகின்றானே என்று) அஞ்சுநதன்
மையையுடைய மாதாவையுந திருவடியில வணங்கி அநுமதி
பெற்றா பாலமுனிவா எ-று. (கூ)

வேறு

மண்டா ன்டாதா வகையா லருளால் வருவா னிரு
ளா மகதா லயநீர், தண்டா ரகைபோற் தரளம் புரளத்
தளளுந் தடமா மியாதில லைவனத, தண்டா திபனா மம
தே துணையா வரியுந் கரியுந் திரியுரு சரியுந், கண்டா னு
ழையர் வ்யாகா னமுமுன காணு தனகளை மிகடந்
தன்னே.

இ-ள் மண தான் இடர் தீர் வகையால் அருளால் வரு
வான் - பூலேரகத்தா பிறவிததுண்பததினின்னு கீங்குமபடி
திருவருளினுலே (தெற்கு நேர்க்கி) வருவாராகிய பாலமுனி
வா,—இருள் ஆர் மகராலய நீர் - கருமை நிறைந்த சீமுத
திரசலம்—தண் தாரகை போல் தரளம் புரளத் தள்ளும்
குளிர்மையாகிய நகத்திரங்களைப்போல முத்துக்களைப் போ

ளும்படி ஒதுக்காநின்ற—தடம் மாடு உயர் திலலை வனத்து - தரைகள் தன் பக்கங்களில ஓங்கப்பெற்ற திலலைவனத்தின கண எழுந்தருளியிருக்கும்—அண்டாதிபன் நாமம்தே துணையா - அண்டங்களைக் காப்பவராகிய சிவபெருமான் திரு நாமமாகிய ப்ரீ பஞ்சாக்ஷரமே வழிததுணையாக, —அரியும் கரியும் திரியும் சரியும் - சிவமும் துணையுந் திரிகின்ற வழியும்—கண தான் துழையா உயா தானமும் - கண்ணுந்து துழைய வொண்ணாத (இருள், செறிந்த) உயாத காடமாகிய—முன் காணாதன கண்டு கடந்தனன் - முன்னே தாங்காணாதவைகளையெல்லாகண்டு நீங்கினா என்று (௧௦)

மொழியும் மொழியும் பரிசொன் நிலதா முன்னா யறையோ தழுதும் கியகாண், வழியும் வழியும் மதுவா புதுவி வாசந தகவீ சியவா குவளைக, கழியும் கழியும் படிவந ஸாபொற கமலந கணமலந் துளையுந் கயநீ, பொழியும் விழியும் மலமுந் குளிரப் புதுமா முனிகண் டுகழந் தனனே.

இ-ள் முன் நான்மறை - பழமையாகிய நான்குவேதங் களும்—மொழியும் ஒழியும் பரிசு ஒன்று இலதா - (தககள்) வாகு ஒழியுந் தன்மை சிறிதும் இல்லையாகும்படி—ஒதம் முழங்கிய கான் வழியும் - கடல் போல் ஒலிகின்ற காட்டு மார்க்கமும்—வழியும் மது ஆர் புதுவீ வாசம் தக வீசிய வார் குவளைக கழியும் ஒழுருகின்ற தேனைப் பருகும் புதிய வண்டுகளுக்கிடமாகிய மணம் பொருந்த வீசிய நீண்ட சுவைகளையுடைய கழியும்—கழியும் படி வநது - நீங்கும்படி (நடந்து) வந்து, —அலா பொற கமலங்கள் - அலாந்த பொற ஸுமராமலர்களையும், —மலம் களையும் கயம் - பாசத்தைப் போககுரு (சிவகவகையாகிய) திருக்குளத்தையும், —நீர் பொ

ழியும் ஸ்ழியும் மனமும் குளிர - நீர, பொழியாநின்ற, கண்
னும் மனமுந்நகலிகூர, — புது மா முனி கண்டு புகழாநனன்,
புதிய பெரிய பாலமுனிவா கண்டு துதித்தார். ஏ-று

•இலதா என்பது இலதா எனக்குறைந்து நின்றது அத
தலத்தை மும்பிறப்பிலே தரிசித்திருந்தாற் பிறவி கூடாமை
யிற புத்மாமுனி என்றார் (கக)

சீரார தருபொய கைவணங் கியதன் றென்பான மிது
மன் பொடுசோ சீரியே, பேரா வண்கசெல லவொரா
லநிழற பிரியா த்பிரா னெந்நோ படமுற, பாரா ரவி
முந் துமெமுந், துமவிழிப் பயினமா ரிபொழிந் துமழிந்
துமொழிந், தாரா வமுதே யெனையா ளுடையா யறிவே
யெனவோ தினுறு ரணமே.

இ-ள சீர ஆர்தரு பொயகை வணங்க - அழகு நிறைந்த
சிவகங்கையை வணங்கி, — அதன் தெனபால சோ சரியே -
அதற்குத் தெற்குப்புறமாகப் பொருந்திய வழியே — பேரா
வகை மிகும் அன்பொடு செலல - விலங்காமல மிக்க அன்புட
னே நகங்குமபோது, — ஓரால நிழற பிரியாத பிரின் எதிரா
நோபட - ஓராலம்நிழலினகண்ணே பிரியாத சிவலிங்கப்
பெருமான் தமமெதிரே வெளிப்பட்ட, — முன் பார ஆர விழு
ந்தம் - திருமுன்னே பூமியிலே (எட்டுறுப்பு) தோய வண
கியும், — எழுந்தம் - எழுந்திருந்தும், — விழிப் பயில மாநி
பொழிந்தம் - கண்களினின்றும் பூயிலாநின்ற (கண்ணீர்)
மழையைப் பொழிந்தம், — அழிந்தம் - (தம்மை) இழந்தம், —
ஆரா அமுதே - தெவிட்டாத அமிர்தமே — எனே ஆள உடை
யாய் - தமிழேனே அடிமையாக உடையவரே — அறிவே ன்ன

மொழிந்தது - ஞானமூர்த்தியே என்று, சொல்லி--ஆரணம்
ஒதினன் - வேதங்களை ஒதினான். ௭-று (௧௨)

முன்னுள் பதிபா யினுமே தருசீர மூலப பதிபா
ஞடைமுகக் கண்ணே, பொன்னா தருபொய கையுடைப்
புனிதா பொடிசோ வடிவே முடிவே யடியே னென்ன
தரவா த்ருபு சைக்கொளவா யினியாய முடியா தென
வோ திமடுப, பன்னாண மலாகொய ததினமூழ கியருட
பாதங் களணைந துபணிந தனனே

இ-ள முன் ஆள் பதி ஆயினும் - அராதிகூலநதொடங்கி
(ஆனமாகக் கரைப பெத்தமுத்தியிரண்டினும்) ஆண்டருளும் பதி
யேயாயினும்—மே தரு சீர மூலப்பதி ஆள் உடை முகக்
கண்ணே - மேனமை தக்க சிறப்பையுடைய உலத்தானமாகிய
இத்திருப்பதிடைய ஆளுதலையுடைய முககண்ணரே,—பொன
ஆர்தரு பொய்கை உடைப புனிதா - பொற்றாமரை நிறை
ந்த சிவகங்கையையுடைய சுத்தரே,—பொடி சோமடிவே -
விபூதி பொருந்திய திருமேனியையுடையவரே,—முடிவே -
(எல்லாப்பொருளுக்கும்) முடிவே,—இனியாய - (மெய்யடி
யாகாருக்கு) இனியவரே,—அடியேன் என ஆதரவு ஆதரு
பூசை முனியாது கொளவாய என ஒதி - அடியேனாகிய
என்னுடைய விருப்பநிறைந்த பூசையை வெறுக்காது கொண்
டருளும் என்று விண்ணப்பஞ்செய்து,—மடு மூழ்கி - சிவகங்
கையிலே ஸ்நானம்பண்ணி,—உதில் பல் நாள மலர் கொய்து
அணைந்தது - அதிற்பலவாகிய அன்றலாந்த பூக்களை எடுத்தது
வந்தது,—அருட் பாதங்களை பணிந்தனன் - சத்திருபமாகிய திரு
வழங்களை (ப்பூசித்து) வணங்கினான். ௭-று. (௧௩)

தடம் மலாகொண வணங் தியருந தாவா முனி
தில லைவன சரியே, குடபா லணவான மணமா மல,
ருங் குளமுங் கரையுந தளமுங் குறுகித, திடமா தரு
வே நிழலா வெழிலா சிவலிங் கமிருந தியருந தியொ
டங், கிடமா கவிரண டிடமும பணிவுந றிழையே
துணையா தவீருந் தமாநானே.

இ-ள • தாவா அரு முனி - செந்தலிலலாத பராய பால
முனிவர்—தடம் மா மலா கொண்டு வணங்கி - திருக்குளத்தி
னுள்ள பெரிய பூக்களைக் கொண்டு பூசித்தது,—திலலை வனக
குடபால சரியே அணவான், திலலைவனத்திலே மேற்குப
பக்கத்திலே போகும் ஒரு வழியே செல்லுகையில்,—மணம்
மா மலரும் குளிமும் கரையும் தளமும் குறுகி - மணத்தை
யுடைய பெரிய பூக்களையும் வாவினையும் கரையையும் வெளி
யிடத்தையும் அணுகி,—திடம் ஆ தருவே நிழலா - வலி
பொருந்திய மரமே நிழல செய்வதற்கு—எழில ஆ சிவலிங்
கம் இருத்தி - அழகு நிறைந்த ஒரு சிவலிங்கநதாபித்தது,—
அருத்தியொடு அவகு இடம் ஆக - ஆசையொடு அவவிடமே
(தமக்கு) இடமாக (ஒருபாணசாலை உண்டாககி),—இரண்டு
இடமும் பணிவுறறு - (அவவிடமும் திருமூலட்டானமூமாகிய)
இரண்டிடத்தும் வணங்கிக் கொண்டு,—இறைமே துணை ஆக
இருந்து அமா நாள் - சிவபெருமூரணே துணையாகப், பொரு
ந்தி இருக்கு நாளிலே ஏ-று

பாணசாலை இலைகளாலும் புறகளாலும் வேயப்பட்ட குடி
சை. பாணம் இலை. (கசு)

காலம் பெறநீ றணிமா முனிநீகமழகுண டிகைதண
கொண மகையட. சாலும் பலபோ துசமித தொழிராழற

சாகர திபலா சிலைதா மிகமே, னுலுஞ் சடைபெட் டிழு
 டித டொருநா ணணணித திசுழாச சனைபண் ணமருப,
 பாலொன தலராய பொழுதே பழுதார பலமா மலா
 கண் டிப்காந தயாவான

தீ-ள் கால்ம் பெற நீறு ஆணி மா முனி - பராடககாலம்
 பொருநத விபூதி தரித்துச சந்தியாவந்தனமுடித்த பெரிய
 பாலமுனிவா, - நீ கமழ் குணடிகை - சலங்கமழுகின்ற கம
 ணடலமும் - தண்டு - தண்டு - கரணடிகையுள் சாலும் பல
 போது - திருப்புகடையுள் நிறைந்த பலபூக்களும் - சமி
 தது - சமித்துக்களும் - ஒளிர் புல - வீளவடிகின்ற (தருப்பை,
 அறுகு முதலிய) புறகளும் - சாகாதி - சாகமூலபலங்களும் -
 பலாச இலை தாம மிக - பலாசிலையும் மிகக் தொண்டிவந்து, -
 மேல் - (அதற்கு) மேலே - நாலும் சடை எட்டிம் மூடித்து -
 தாழ்ந்த சடையெட்டிம் (உயரக் கடடி) மூடித்து, - ஒரு
 நாள் நணணித திகழ் அாசசனை பண்ண - ஒரு நாளிலே
 (திருமுன) சேன்று விளங்காநின்ற பூசையைச் செய்தற்கு -
 பால மரு ஒன்று அவர் ஆய பொழுது - தமமிடத்து மணம்
 பொருந்திய பூக்களை ஆராயும்பொழுது, - பழுது ஆ பல
 மா மலா கண்டு - குற்றமிருத்த பல பெருமபூக்களைக் கண்டு -
 பகாந்து 'அயர்வான - (இவ்வனஞ்) சொல்லிச் சோகிப்பா
 ராயினா எ-து. (கரு)

வண்டு துமவிடந தெனிலல லெனிலோரா வழியுந
 தெரியா துமரங் கணவிகக, கண்டு ரவடாந துகரஞ் சர
 ணங் காலும் பனியால வழுவுங் கழிதே, னுண்டு துப
 டித தியசெம மனல்வ் யொத்தே துமரும புலிரும பல
 ரைப, பண்டு ரொடெரித தபரம பொருளா பழுதென
 திராரென துபகாந தயாவான.

இ - ள் விடிந்து எனில் வண்டு னாதும் - (புககலீ) விம
சுபின் எடுக்கவேனின் வண்டிகள் ஊதும், —அல எனில் ஊ
வழியும் தெரியாது - இராததிரியில் எடுக்கவேனின் ஞ்ருவழி
ம தெரிவாது, —மரங்கள் கண் மிகத் தூர வளர்ந்து கரம்
சுண்ணம் கட்டும் பணியால் வட்டும் - (கோங்கு முதலிய) மரங்
களில் எடுக்கவேன்ற கண்புகள் மிக நீள வளர்ந்தபழியி
தலே கையுங்காலும் வழிசின்ற பணியினால் வட்டும், —
ய எடு விருமபலரை ஊரொடு எரித்த பழம்பொருளா - (புரி
காலத்திலே பகைவராகிய அசுரரை முப்புத்தோடம் எரித்த
நுளிய சிவபெருமான —கழி தேன உண்டு ஊறு படுகிய -
வண்டிகள்) மிகுந்த தேனை உண்டு ஊறுபடுதலிய பூவும் -
சொமல - பழம்பூவும்—கல வீ ஒத்து ஏறும அருமபு - நல்ல
பூவொடு பொருது ஏற்ப அருமபு—பழது என்றனா எனது
பகரத்த அயாவான் - குற்றமுடைபனவென்று (சிவாமகில)
அருளிச்செய்தா (இதற்கு யாது செயவேன்) என் னு சொல
வுத் தக்கமுறுவாராயினா எ - னு (கக)

சுண்ணா மதிசு நெடா மகுட ந தலைவா கடைவாழ்
வுதவிர்ப்பவனே, கண்ணா நுதலோ பொருமான மறி
தேச கரவா வரவா கருமூலகரா, மண்ணா புகழ்நில
லைவனாகிய பிரியா முணிபே யெனையா ளமகிழ்ச்சினைமீய,
லெண்ணா துவினைந தவைநந தருணமற றியபே நரு
மன பிலனென றயாவான்.

இ - ள் தண ஆரமதிக்குறி சட்டமகுடத் தலைவா - குவிராமை
பொருந்திய பிறையைத் தரித்த சமாமுடியையுடைய நாய
கரே, —கடை வாழவு தவிர்ப்பவனே - கீழாகிய (பிரபஞ்ச)
வாழ்க்கையைத் திரப்பவரே, —கண் ஆ நுதலோய - கண்

பொருத்திய நெற்றியையுடையவரே,—ஒரு மான், மறி சோ
கரவா - ஒரு மானமறி பொருத்திய கையையுடையவரே,—
அரவா - பாம்பையணிந்தவரே,—கரு மூலகரா - பிறவிக் கு
முலமாகிய பாசத்தை அரிப்பவரே,—மண்ணூர் பருழ திலலை
வனம் பிரியா பணியே - பூமியிலுள்ளாரா துதிகஞ்சு திலலை
வந்தை நீங்காத சிந்தாமணியே,—என வுள மசிழந்தனை
மேல - தமிழேனோ ஆட்கொள்ள விரும்பினீராயினா—என
உறுது நீயேந்தனை தந்து அருள - (அடியேனிடத்தே பத்தி
நூன வைராக்கி பம்மில்லாமையே) சிந்தியாது அடியேன
நின்றத வரங்களைத் தந்தருளு, --மற்று இன்பு ஆர்தரும
அன்பு இலன என்று அயாவான்-வென்றாசுகத்தையும் அத
பவிக் கும விருப்பமில்வேன என ம தளாவாராயினா எ - அ

அன்பு நெருகப் பணிவா நிலரே லருளா யெனும்வாய்
வெம்பறிந் துமவிடா, வென்பு சையுநே சமுமயா னுமு
னக கெங்கே யெனநொந் தபாவா னெதிரே, வன்பு
கடிகப் புண்டருழ விடைமேன மதிசூழ சடைவா னவ
ரகோன வரநோ, முன்பு தவம் துபணிந் திருந்ந முக
மார புனலா டினனமா முருமே

இ - ள். அன்பு ஊர் உருகப் பணிவா இலரேல் உருளாய்
எனும் வாயமை அறிதும் - அன்பினுலே மனங்கரைய வள
ங்குவோ இலராயின அருள செய்பீர எனனும் உண்மைபை
அறிதும்—விடர் எல் பூசையும் நேசமும யானும் உனக்கு
எட்கே என நொநது அயாவான் எதிரே - விடாத என்னு
டைய பூசையும் பொய்யனம் ஈனும் உமகஞ் என்கேயெ
ன்று நொநது சோகிப்புவராகிய பாலமுனிவரெதிரே,—மதி
சூழ சடை வானவாகோன - பிறந் பொருத்திய சடைபை

புடைய தேவதேவராஜிய சிவபெருமான—புடை வன்பூத
மிகச சூழ விடைமேல வர; பகததிலே வலிய பூதங்கா
மிகசசூழும் இடபத்தினமேல எழுந்தருளிவர;—ஓ முன
பூதலமீதுபணிந்து - தேரே திருமுனபு பூமியிலே வணங்கி, -
இரு கண்முகம் ஆ புனல ஆடினன மா முனி - இரண்டி
கண்களினின்றும் முகம் வழியாகச் சொரிந்து நிறைந்தே
ஹலே ஸ்ரானஞ்செய்தார பெரிய பாலமுனிவா எ-வ (சு ௧)

ஆலந்தருவா னமுதா மொழிமி'லமுதா முனிபா
சனையிச் சையினின்று, சிலந திகழ்வா ப.மைமகிழந் தனந்
சிறந்த தவரம் பலசெப பெனவென, காலுங் காமுப
புலியின மலியக கண்ணங் கவைதங் கவிரங் கிமுதா
கேலந திகழ்பூ சைகொள்ளென றுவரங் கொண்ட
னவையெந் தைகொடுத்த தன்னே

இ - ள் ஆலந்தருவான - ஆலமரத்திலின்கண் எழுந்தரு
யிராநின்ற சிவபெருமான, - அமுது ஆம் மெழுவியால் - அப
தமயமகிழ திருவாக்கினால், - அரு மா முனி - அரிய பெரிய
பாலமுனியே, - அசச்சுனை இச்சையின நின் சிலம் திகழ
வாயமை மகிழந்தனம் - (நமக்குச் செய்பாடுந்) பூசையில
வைத்ததே ஆசையைபுடைய உனது நல்லொழுக்கம் விளங்கு
உண்மையைக் கண்டு நாம் மனமகிழத்தேம்—நீ க்ருதித்த
வரம் பல செபபு என; நீ நனைத்த வரங்கள் பூவற்றை
சொலவாயாக என்று அருளிச்செய்ய, - (அது கேட்ட பால
முனிவார்) - என்காலும் காரமுடிபுலியின மலிய - அடிமேலு
டைய கால்களாக கைகளும் புலிககால்களும் புலிகுக்களும்
போல (வலிய உகிரப்பற்றுடையனவாய்) இருக்கும்பொரு
டும்—அருகு அவை கண் தங்க இரங்கி - அவகே அவை

ளிலே கண்கள் பொருந்தும்பொருட்டும் இரங்கியருளி—
முதற் கோலம் திகழ் பூசை கொள என்று வரம் கொண்
டான - (புட்பலிதிப்படி செய்யப்படும) முதன்மைபாகிய
அழகு விளங்குகின்ற பூசையைக் கொண்டருளும் என்று
வரம் வேண்டுககொண்டாள்,—எனதை அவை கொடுத்த
னன் - எமது பிதாவாகிய சிவபெருமான அவ்வரங்களைக்
கொடுத்தருளினான் - று

வழக்காமற் பற்றியேழ்ந்தரு நகங்கனும், பார்த்து நடத்
தரும புகழ்பை பழுது பார்த்தெடுத்தருங் கணத்தரும்
வேண்டப்பட்டன். (௧௬)

விண்ணு டருநா டருமே லவனே விரவா வரமுந்
கநவா னெனநற, கண்ணு றுமரும புபெரும புளன
மெபக காலா நெனவா றருநா தனமைபான், மண்ணு
ரவணன் கவணங் குடனே மறைவா னிறைவான
வழிமே விப்பின, பண்ணு ரவிபாக கிரபா தனெனும
பாவா பெய்ரோ தினபா ரிடமே.

௨௦௦

இ - ன விண்ணுடரும நாடு அரு மேலவனே விரவா வர
மும தருவான என - தேவர்களுங் காண்டறகரிய மேலோ
ராகிய சிவபெருமானே (தமியேனபொருட்டு இவ்வீடத்து)
எழுந்தருளியவநது (வேண்டிய) வரங்களையுத் தந்தருள்வார்
என்று,—ஆம் கண்ண ஆறும அரும்பு பெரும் புனல் - நன்மை
யாகிய ஆறுகண்களினின்றும் பாயும் பெருநீர்—மெய்க் கால்
ஆறு என ஆறு அரு காதன்மைபால் - சத்தியமாக ஆற்றுக
காலுபோல ஒழியாமற் செல்லும் பத்திமையால்—மண் ஆர
வணங்க - பூமியிலே (எட்டுறுப்புத்) தோய நமஸ்கரிக்க,—
ஆணவகுடனே மறைவான் இறைவான் வழி மேலியுபின் -

உமாதேவியாரோடு மறைவாராகிய சிவபெருமான் ஆகாய
மார்க்கமாகச் சென்றருளியபின்,—பண ஆர - இசைப்பாட
டுகள் நிறைய—பாரிடம் பா ஆர வியாகிரபாதன் எனும்
பூயர் ஓதின - பூமியினுள்ளாகள் (என்கும்) பரவதல பொரு
தைய விபாகிரபாதா என்னுந் கிருநாமகளைச் சொல்லி
ஞா. எ. ரு.

(20)

அறுகூ லெழுக்கால பிறகா மடுவுற துமையா நியதிச
சமைவர் தரியா, மறைகா தலினு லுறைவா னறவா
மந்தா மீவரும் பூசெருந் திருரா, நிறைபா திரிகோங்
குயாசண பகமே நீவாழ மலாவல விகொணீண மல
ரொணை, டிறையா னடியே முறையால் வழிபட்
டெண்ணா தருகா லமிருந் தனனே

இ - ள். அறுகூல எழுக்கால பிறகா மடு உற்று - வண்ட
கள் எழுக்காலம் பின்னாக (முன்னே) பொயனையை அடை
தது,—அமையா நியதிச சமைவு ஆதரியா - இன்றியமையாத
நியதி முடித்தலை விரும்பிச் செய்தது,—மறை காதலினு
அறைவான - வேதங்களை அன்பினோடும் உச்சரித்துக்கொண்டு
சென்று, நறவு ஆர மந்தாரவருமடி - மணநிறைந்த மந்தார
முனையும்—செருந்தி - செருந்திமலரும்—ஞா - ஞாமல
ரும்—நிறை பாதிரி - நிறைந்த பாதிரிமலரும்—கோங்கு
கோங்கமலரும்—உயர் சண்பகம் - உயர்ந்த சண்பகமலரும்,
கியு கோட்டுப் பூக்களையும்—நீர் வாழ் மலர் - நீரிலே பொரு
திய பூக்களையும்—வல்லி கொளி நீள் மூலர் கொண்டு—கொடி
யிலே பெரிருந்திய நீண்ட பூக்களையும் எடுத்துக்கொண்டு
வந்து,—இறையான் அடியே முறையால் வழிபட்டு - சிவபெ
ருமானுடைய திருவடிகளைச் சிவாகமவிதிப்படி பூசித்து,

என ஆ தரு காலம் இருந்தன - எண்ணிறந்த காலம் இருந்தா பாலமுனிவா எ - று (உச)

நற்றந் தைபுலிச சரணங் கரநீ ணயனங் 'களபரித கலமகா னநயந, துற்றங் கெதிரசென றுவ்ணங் கம் கிழந் தொளிமே னியினவ்ய மையுந், துடனே, பொற்றண மலர்வா வீபடிந் திறையைப் பூசித் தரு ணமே வுபுலிச சரமும், பற்றும் பெருமா னையுமாச சனைசெய பயிலவ் ரவிருந் துபரிந் தொருநாள்.

இ - ள நற்றந்தை - நல்ல பிதாவாகிய மதகியநதினமுனி வா,—புலிச சரணம் கரம் நீள நயனங்களைப் பரிததமை கரண நயநது - (தமமுடைய பிள்ளை) புலிககாலையும் புலிககையை யும் (அழைவகளிலே) நீண்ட கண்களையும் பெற்றமையைக் காண விரும்பி,—உற்று - திலைவனத்தை அடைநது,—மகி ழ்நது அவரு எதிர சென்று வணங்க - (அக்குமாரா) மனங்கி ழ்நது அவருத் தமமெதிர வநது நமஸ்கரிகக,—ஒளிர் மேனி யின வாயமை உவநது - (தாம் அவருடைய) வீள்வகாநிற திருமேனியின் மெய்மையைக் கண்டு மகிழ்நது,—உடனே தண பொன் மலர் வாலி படிநது - அப்பொழுதே ஓளிராமை யாகிய பொற்றாமரைமலர்களை யுடைய சிவ்வகையிலே ஸ்ர னஞ்செய்து,—இறையைப் பூசித்த - திருமூலததானமுடைய தம்பிராணீரைப் பூசித்த,—அருள மேவு புலிசசரமும் பற்றும் பெருமானையும் - தருணை தங்கிய திருப்புலிசசரத்தைப் பொரு நதிய சிவலிங்கப்பெருமானையும்—அாச்சனை செய பயிலவு ளுர் - பூலிசசெய்யும் பயிற்சி மிக—இருந்து - (அவ்வியாககிர பாதமுனிவருடைய பாணசாலையில்) இருந்து,—பரிநது ஒரு ழிள் (அவர்மேல) அனபுகொண்டு ஒரு நாளிலே. எ-று (1)

நற்பான மிகுதந் தையரும் புதலவா நஞ்சந் தீதிபு
யந் திடநன ணினையே, லிறபா லினிபா குதிமா திம
றித திடுவா னுடையா னெடுவா னடைவான, • முற்பா
லினையா னெனநீ பெறுமா முனியா துகொடுன
றுவசிபு டமுனிக, கறபா தருபினு னியைமன னும
ணக சு! னுலுடனா நெறிகண்டனனே.

இ - ள நற்பால மிகு தத்தை - நல்ல குணத்தினுள் மிக்க
பிதாவாகிய மத்தியத்தினுமுனிவர், - அரும் புதலவா - (நான
பெறுதற்கு) அரியபுதலவனே, - நம் சந்ததி உயர்திட நன
னினையே - நமமுடைய சந்ததி தழைத்தோங்கப் பொருந்
திடுவாயின், - இனி இற்பால - இனி இலவந்ததிற்பகுதியை
அடையக்கூடவாய், - ஆகுதி ஆகி மறித்த இடுவான உடை
யான நெடு வான அடைவான - (பிராபொருட்டி) ஒமம்
பிண்டதானம் தருபபணமுதலியவைகளைக் கைம்மறித்தசு
செயவானாகிய புத்திரனையுடையவனே பெரிய சிவங்கததை
அடைவானு, - முற்பால உனை யான என நீ பெறுமா -
முன்னே உரிமையாக உனை நான் பெற்றாற்போல (ஒரு
புத்திரனை) நீ பெறுமபடி - முனியாது கொள என்று - (எனவா
கதை) தீர்ளாது கொள்ககடவாய் என்று செல்லலி (உட
னபடுத்திக்கொண்டு) - வசிட்டமுனிக கறபு ஆதரு பின
னியை - வசிட்டமுனிவருடைய கறபு மிக்க தங்கையை -
மனனும் மணகசடனல் - நீலபெற்ற விவாகவீதிப்படி -
உடன் ஆம் நெறி கண்ப்னன - (அவ்வியக்கிரபாதமுனிவ
ருக்கு மீனையாகிக) கூடியிருக்குமபடி செயதார எ - ற. ()

பினவக கொடிமன னுபமன னியனைப் பெறவந் தவ
ருந் ததிகொணா டிபெயாந், தினபச சுரபிப பொயிபு

னுக்காவிற தெழிலா 'ரவளாத திருநர் ளிவாதா, மன்பிற புணரக் கொண்டாவித தும்கிழந தயிலென நிறுமுன பயிலும்படிசோ, புனபற கமாபண டமுமுண டந் பால போல்லியத தனவுய புகழா திகழவான்!

இ - ள பினபு ஆககொடி மன உபமன்னியினைப் பெற - பினபு அந்ததேவியார் நீயெபெற உபமன்னியபுகவாணைப் பெற,—வந்த அருந்ததி கொண்டு பெயாநது - (அங்கே) வந்த அருந்ததியாரா (அவரைத் தம்முடைய ஆசிரமங்களுக்கு) கொண்டுபோய்,—இன்பச கர்பிப பொழி பால நுகாவிதது - இன்பத்தைத் தருங் காமதேனுவினது பொழிந்த பாலைப் படி—எழில ஆர வளாததிடு நாள - அழகு மிக வளரிசகு நாளிலே,—இவர் தாம் அனபின் புணரக் கொணர்வித்து - (வியாக்ரபாதமுனிவரும் தேவியாருமாகி) இவர்கள் புத்திரவாஞ்சையினாலே அவரை (த தங்கள் பாணசாலையிலே) பொருந்தக் கொண்டுவரசெயது,—மகிழ்ந்து - மனமகிழ்நது—அயில என்று இடு - புசிப்பாயாக என்று கொடுத்த— முன் பயிலும் படி சேர் புன் பறகு அமா பண்டமும் - (இவர்கள்) முன்னே உண்டு பழகிய தன்மை பொருந்திய இறிய பல்லுக்கிசைந்த பதார்த்தங்களையும்—உண்டு அறி பால போல உய்த்தனவும் - (முன்னே தாம்) உண்டறிந்த பால்போலச சேர்த்த திரவியங்களையும்—புகழாது திகழ்வான் - (அவ்வுபமன்னியபகவான்)புசியாது உழிழந்துபோடுவாராயினார். என்று

முன்பயிலும்படி சோ பண்டமென்றது சர்க்குலபலக களை உண்டறிபால்போலுய்த்தனவென்றது சலத்திறகரை சீருமாவை.

மண்மேதகுபரீலபெறுமா றழமா மகனா முனியாம
வறியேந மறியோ, முண்வே யினிதா மவைதரீ மிவாகா
ணுமையா ரெனவாழ வுடையா னெதிரே, துணாமே
வெழுநெங் கனறங் கிநடுத துஞ்சுந தொழிறஞ் சென
ரைஞ் சமுதக, கணமே யிறைபா னின்றபா லையுங்
கடல்பெற் றதகண மிகளித் திமிவான

இ - ள். மா மகனா மணம மேதகுபாற் பெறு மாறு அழ -
பெருமையாகிய திருக்குமாரா வாசனை மிகக் (காமதேனுவின)
பாலைப் பெறும்படி அழ, — முனி - வியாக்கிரபாதமகாமுனி
வா — யாம வறியோம் - நாங்கள் வறியோம், — இனிது ஆக
உணவு அறியோம் - இனிதாகிய உணவை அறியோம், —
அவை தாம் உடையா இவா காண என - அவைகளை யுடை
யவர் இவரேகாண என்று — வாழ்வு உடையான ஏதிரே -
எல்லாச் செல்லுமுமுடைய சிவலிங்கப்பெருமான சன்னிதி
யிலே வளாததிவிட, — துணாமேல் எழு வெங்கனல தங்கி -
(ஆதாரபதம்) தளங்களினமேலே சுவாலிங்கினற் வெவ்விய
உதரங்கினி பொருந்ததலினாலே — நடுத துஞ்சும தொழில
தஞ்சு என - அவமிருந்ததகருமமே புகலிடமென்று — ரைஞ்சு
அழுது - வருதி அழுது, — அக்கணமே இறையால் அலையும்
நிறை பாற கடவ பெறது - அக்கணத்திறுநீனே சிவபெருமா
னால் அலையாநின்ற நிறைநத இருப்பாறகடலைப் பெறது, —
அது கண்டு களித்திடிவான் - அதனைப் பருகிக் சுவைகண்டு
களிகூர்வாராயினர் எ - று. தஞ்சும தஞ்சு னைக்குறைநது
நின்றது. (உரு)

ஆளும் பெருமா னெதிரங் கொருநா ளவர்ப்பங் கயவா
தனமா யமரத, தாளொன றிதலஞ் சகனந தவிரச
சடரந தொடர்மாா பெதிரதன ள்விழக், தேளங்

கைப்பொருக் களமே விமிரசு சுரிதந திரைப்' பிரிவந
தரநா, வாலொன்றுவிழிக கடைதுண டம்விடா வண்
ணந தருதிண ணியமா முனிபே

இ - ள் வண்ணம் தரு திண்ணிய மா முனி - குணமிகக்
வலிய வியாகீரபாதமகாமுனிவர்,—அவரு ஆளும் பெரு
மான் எதிர் - அவகே (தமமை) ஆண்டருளுஞ் சிவலிங்கப்பெ
ருமானுடைய சன்னதியிலே—ஒருநாள - ஒருநாள்,—அலா
பங்கயவாதனமாய் அமர - ஆதனம் விரிந்த பதுமாதனமாய்
பொருந்த,—தாள ஒன்று தலம் சகனம் தவிர - ஒருகால்
பூமியையுஞ் சகனத்தையும் பொருந்துதலொழிய,—சடரம்
தொடர் மாபு எதிர தள்ள - வயிறு தொடர்ந்து மாபை
முன்னே தள்ள,—தோள் விழ - இரண்டுதோள்களுந்தாழ,—
அம கை பொர - அழகிய கைகள் (மடிமீது குறுக்காக ஒன்
றணமேல் ஒன்று) பொருந்த,—சளம் மேல் நிமிர - கழுத்து
மேலே நிமிர,—சுரி தந்த திரைப் பிரிவு அந்தப் பர - சுரிந்த
பலவரிசைகளின் பிரிவினிடையே நாகுப் பொருந்த,—
வாள ஒன்று விழ்க்கடை துண்டம் விடா - ஒளி பொருந்திய
கடைக்கண்களை நாசிதுணியிலே வைத்து எ - று

இடவுள்ளங்கை மீது வலப்புறங்கையை வைத்தலவே
ண்டுமென்றநிக் சகனம் கடியின முற்பக்கம் தாள் அடிச் சக
னம் ஒன்றுதல தவிர என்கொண்டு கால்கள் அழகிய
சகனத்தைத் தீண்டுதலொழிய எனப் பொருள் கூறினும்
பொருந்தும். (உசு)

சீரார் சிவயோகமகம் புணரசு செறியின புணரக
குறியின புறமா, தேய்ரா தருந் ருவனத் திளையா
றெண்ணு யிரமா முனிவர்க கிறைவ, னோரா தவாஹி
கீழொழித தருளா லொருநா ணடமா டலுந தன

னென், ஞ்ரர வுணாவா லறிவுற ற்பரா வந்தோ வென்.
நொந தபூகின றனனே.

இ - ஞ் சீர் ஆர் சிவயோகம் அகமபுணர-சிறப்பு மிக்க சிவ
யோகம் மனத்திலே பொருந்த--செறி இன்பு உணர - விளை
நத அதுபவஞானத்தினாலே பார்த்தவிடத்த--குறி இன்பு
உறும் ஆறு - ஞேயமாகிய சிவத்தோடு கலந்து இன்பம் அது
பவிக்ஞெறியிலே,--எா ஆதந் தாருவ்னத்திடை - அழகுநி
றைந்த தேவதாருவனத்திலே--இறைவன்-சிவபெருமான்--
ஓர்ாதவா ஆறெண்ணையிர மா முனிவாகு - (தம்மை) அறியா
தவாகளாகிய • நாற்பத்தெண்ணையிரமகாமுனிவர்களுக்கு--
மோகம் ஒழித்தது - மோகத்தைத் தவிர்த்து--ஒருநாள் அரு
ளால் நடம் ஆடல உகந்தனன் என்று - ஒருநாள் அருளினாலே
திருநீருத்தஞ்செய்தருளினார் என்று--ஆரா உணாவால அறிவு
ற்று - சிறிதறிவினாலே கண்டு--அபரா-சோகித்து,--அந்தோ
என நொநது அயாகின்றனன் - ஐயோ என்று நொந்து தளா
கின்றவராயினா எ - று (உஎ)

நனைமே னிகொடெந் தைபிரான் வெளியே நடமா
டியநா டிடமா யிடநா, முன்னே யமரா வகைமா முனி
வன் ஓழலப் பதிசே ரமொழிந் தனன்ற, றன்னே
ருறுதா ளருண முணரத் துகுமோ மிகுமன பகமோ
விலதா, வென்னே பெருமா னெருமா னுடன்வந்
தெங்கே பரதந் தருமென் றபாவான்.

இ - ஞ். எந்தை பிரான் நலி மேனி கோடி வெளியே நடம்
ஆடிய நாடி - எமமுடைய பிதாவாகிய சிவபெருமான் நல்ல
திருமேனிகொண்டு வெளியே நின்று திருநீருத்தஞ் செய்து
ருளிய தேவதாரு வனமே--இடம் ஆயிட நாம் மமன்னே

‘அமராவகை - (நமது சிவபூசைகருது)தான்மாக நாம் முன்னே பொருநதாதபடி—மா முனிவன் மூலப்பதி சேர மொழிந் தன்ன - (தூதையாராகிய) மத்தியத்தினமகாமுனிவர் இந்தத் திருமூலத்தானத்தை அடையும்வண்ணங் கறபித்தருளினார்,— நல தன் வா உறு அருள் தான் - நன்மையாகிய அசசீலபெரு மானுடைய அழகு பொருநதிய ‘ததிருப்பமாகித் திருவுடி— நாம் உனரந் தருமோ - நாம் அறியத்தருமோ’—அகமோ மிகும் அன்பு இலது - (நமது) நெஞ்சத்தின்கண்ணே மிகக் அன்பிலலை,—என்னே - இஃதெனனோ’—பெருமான் ஒரு மானுடன் எங்கே வந்து பரதம் தரும் என்று அயர்வான் - சிவபெருமான் ஒப்பிலலாத உமாதேவியாரோடும் எப்படி எழுந்தருளியவந்து திருநிருத்தந் தரிசிப்பித்தருளுவா என்று சோகிப்பாராயினார் எ - று

பின்பு தெளிந்து சிதம்பரதலத் திருநிருத்தத்தைத் தரும் என்று துண்கினரா (உஅ)

அதனை பிரதந் துவன்த் தருத தமரும் பொது வின பெயாமன நமலஞ், சததும் பரிசுண டுயுகோ சமகத தனிபுண் டரிகங் குகைவண் ககனஞ், சுதநம் பரமற புதமெய்ப பதமச சுமுனா வழிஞா னசுகோ தப ந்ற, சிததம்¹பாமுத திபரப பிரமந் திகமுஞ் சபைசத திசிவா லயமே.

‘இ - ள். அத்தன்பரதந் துவன் - (உல்கத்துகருப்) பிதாவும் தததுவங்களைக் கடந்தவருமாகிய சிவபெருமான்—நித்த நட தது அமரும் பெந்துவின் பெயர்² அணுவாததாண்டவத்திலே (திருவீணம்) பொருந்தப்பெற்ற அம்பலத்தின் பெயர்களா லுன,—மன்று - மன்றும்,—அமலம் - அமலமும்,—சத்த - சத்தம்,—உம்பர் - உம்பரும்,—இரண்மயகோசம் - இரணம்

யகோசமும்,—மகத - மகததும்,—தனி - தனியும்,—புண்ட
ரிசம் - புண்டரீகமும்,—குடை - குடையும்,—வணுககனம் -
வனவியககனமும்,—சுததம் - சுததமும்,—பரம் - பரமும்,—
அறபுதம் - அறபுதமும்,—மெயப்பதம் - மெயப்பதமும்,—அச
சுழுனவழி ஞானசுகோதயம் - அசசு சுழுனவழிஞானச
கோதயமும்,—நத சிததம்மும் - நலல சிததமபரமும், முததி -
முததியும்,—பரப்பிரமம் - பரப்பிரமமும்,—திகழும் சபை -
விளங்குகநின்ற சபையும்,—சத்தி - சத்தியம்,—சிவாலயம் -
சிவாலயமுமரம் எ - று

சருவான்மாககட்டும் பொதுவாயச சமசாரவழங்குகற்கும்
அம்பலமாதலின் மனநெனவும், இயலபாகவே பாசத்தின்
வகி நிறறலின் அமலமெனவும், காலததால் வரையறுக்கப்ப
டாது உள்ளதாதலிற் சுததெனவும், மேலாகிய பொருளாத
லின் உம்பரெனவும், பொனமயமாகிய கோசமாதலின் இர
ணமயகோசமெனவும், பெரிதாதலின் மகததெனவும், சுதத
கேவிலமாதலிற்றனியெனவும், பூமிகு இருதயகமலமாதலிற்
புண்டரீகமெனவும், யாவாகும் புகலிடமாதலிற் குடையெ
னவும், நீத்தமும் வியாபகமுஞ் சுததமமாகிய பரமாகாசமாத
லிற் ககனமெனவும், ஆயதாதலிற் சுததமெனவும், எலலாப்
பொருட்டும் மேலாதலிற் பரமெனவும், காணுநதோறும்
காணுநதோறும்புதிது புதிதாயிருத்தலின் அற்புதமெனவும்,
சத்தியத்துக்கு இடமாதலின் மெயப்பதமெனவும், சுழுமுன
மாக்கத்திலே ஞானநாதம் உதிககுறி இடமாதலிற் சுழுன
வழி ஞானசுகோதயமெனவும், பூதாகாசமபோலச சடமா
காது சித்தேயாகிலிற் சிததமெனவும், பாசநீக்கததானமா
தலின் முததியெனவும், மகாமாயைக்கு மேலாதலிற் பரப்பிர
மமெனவும், எக்காலததம் எல்லாப்பொருளினும் விளங்கு
கலிற் சபையெனவும், சிவசக்கிவமவாகலிற் சத்தியெனவும்.

‘சிவத்துக்கு ஆலயமாதலிற் சிவாலயமெனவும் பெயர் பெற்ற
தெனறநிசு. (உக)

எனநின் னமநே கமநே கமெடா வேரார் பொது
வீன பேரா ரணநூ, னினறென் றுமியம பிடுமின னுமிதி
னேரே யென்விவ காரே யறிவா, ரனநந நிலயந தலை
வன னிலைகண டவருண டெனவீன றுணாடுன நன
மான, மனநந தெரிபுத தருமென நருளால வுளர்சுந
தைதெளிந தனனமா முனிபே.

“இ - ள் என்று இன்னம அநேகம் அநேதம் எடா” என்று
இன்னமும் பலபலவாக எடுத்துக்கொண்டு—வர் ஆர பொது
வீன பேர் - அமுரு நிறைநத சபையின் பெயர்களை—ஆரண
நூல் நின்று எனறும் இயமபிடும - வேதநூல்கள் (இடைய
ருது) நின்று எககாலமுஞ்சொலலும்;—இன்னும் இதின் நோ
இவரு என ஆர அறிவார - இன்னும் இச்சபையினது உணமை
இவ்வனமென்று யாவர் அறியுமவா!—அன்று அநிலயத
தலைவன் நிலை கண்டவா உண்டு என இன்று உணர்கின்ற
னம் - முறகாலத்திலே அநத நிருததராசருடைய “திருநிலை
யைத் தரிசித்தவர்கள் உணடென்று இன்றைக்கு அறிகின்
றோம்,—மனநம் தெரியத தரும் என்று - (ஆதலினால்) இச
சிதமபர்மே திருநிருதந தரிசிகுமபடி தநதருளும் என்று—
மாமுனி⁴ வியாக்கிரபாத்மகாமுனிவர்—அருளால் வளர்
சுதை தென்தனன் - திருவருளினால் (அனபு) வளராரின்ற
மனந் தெளிநதார. எ - று. (௩௦)

வியாக்கிரபாதச்சுருக்க முற்றிற்று.

ஆசெய்யுள் - ஐக.

பதஞ்சலிச்சூக் கம்.

— 0 —

இந்தவகை வளர்புலிககா லெழினமுனிவன றெளிந்தெ
யந்தமிலா வானந்த நிருததமனித தருளென்று [நதை
பந்தமுறப் பணிந்திருப்பப் பரவுபதஞ் சலியவனபால
வந்தபடி யிருந்தபடி போனபடி வீசுததுரைப்பாம்

இ - ள் • இந்தவகை எழில் வளர்புலிககால முனிவன
தெளிந்தது - இந்தப்பிரகாரமே அழகு வளராரினற வியாககிர
பாதமகாமுனிவர் தெளிந்தது, —எந்தை அந்தம் இலா ஆனந்த
நிருததம் அளித்திருள என்று • எமது பிதாவாகிய சிவபெரு
மானே முடிவிலலாத ஆனந்ததாண்டவத்தைத் தரிசிப்பித்த
ஒருமென்று • பந்தம் அறப் பணிந்தது இருப்ப - (அதற்கு வில
காகிய) பாசம் நீங்குமபடி (சிவலிங்கப் பெருமானே) வணங்
கிக்கொண்டிருப்ப, —பரவு பதஞ்சலி அவன பாலீவந்த படி -
(யாவராலு) துதிக்கப்படும பதஞ்சலிமகாமுனிவா அவ்வியா
ககிரபாதமகாமுனிவரிடத்தே வந்த தன்மையையும்—இருந்த
படி - (ஒருநிலகாலந்தவஞ்செயதுகொண்டு) இருந்த தன்மை
யையும்—போன படி வருத்தது உரைப்பாம் - (நமமால்) இய
ன்ற பிரகாரம் வகுத்தச சொலவாம் எ - று (க)

பந்தப்பெரும் பாறகடலிற் பள்ளிகொளவா னெழிந்
தொருநா, ளருந்தவமா ரனந்தன்மிசை யரியர்சங் கா
வென்று, கரங்களசிர மிசைமுதிழப்பக சீணணருவி
சொரியசிமிர்ந, திருநதனைமுன சலியுத வெழுதுமணி
விளிக்கெின்ன.

இ • ள். அரி - விட்டுணுவானவரீ—ஒருநாள் - ஒருநாள்—
பந்தப் பெரும் பாறகடலில் அருந்தவம் ஆர் அனந்தனமிசைப்

பள்ளி கொளவான் ஒழிந்த - விரிந்த பெரிய திருப்பாற்கட
லின்கண்ணே அரிய தவநிறைந்த ஆதிசேடராஜ்ய சயனத்தி
னமீதே சயனித்தலையொழிந்தது, —அரசவகர என்னும் - அகர
சங்கரவென்று உச்சரித்தது, —கரங்கள் சிரமிசை முழிப்ப -
கைகள் சிரசினமேலே குவிய —கண அருவி சொரிப - கண
சரி'னின்றும் 'அருவி பொழிய'முன சலியாத எழுந்து மணி
ய்ளகரு என்ன நிமிர்ந்தது இருந்தனன் - (வாயுவின்) முன
அசையாத சித்திரிக்கப்பட்ட அழகிய தீபமபோல நிமிர்ந்தி
ருந்தார் எ - று

கொளவான் தொழிற்பெயர் வான் பான் பாககு இமமூ
ன்று தொழிற்பெயர்விகுதியுமாமெனற்றிக (உ)

திருமகளு மணுகாது திகைத்தயாத திருந்துபணிப
பரிசனமு மிகநடுங்கப் பரானந்த பராயணபு
பொருவிடநு பவநீங்கிப் புவிமிடைந்த திருளெனவந்
திருபரிதி யெழுகிரிபோர் விருகண்மலர் 'நரவிருந்தான

இ - ள்' திருடிசுரும் அணுகாது திகைத்தது அயர் - (இதத்
ன்மை கண்ட) இலகருமியுஞ் சமீபியாது திகைத்தது வருந்த, —
திருந்து பணிப பரிசனமும் மிக நடுங்க - திருத்தமுற்ற அடி
வையாகிய ஆதிசேடரும் (என்னிடத்தது அபராதம் உண்டோ
என்று) மிக நடுங்க, —பரானந்த பராயணஞய - பரவரனந்த
த்திலே பரவசராஜி, —யொருவு இல அதுபவம் நீங்கி - ஒப்பி
லலாத சிவரூதுபவநீங்கி, —இருள் புவி மிடைந்தது என இரு
ப்ரிதி வந்த எழு கிரிபோல - இருளானது பூமியெங்கும்
நெருங்கியதென்று இரண்டாதித்தார் ஈடி வந்து உதிகரூ
உதயுபருவதம்போல —இருகண் மலாதர இருந்தான் - இர
ண்டு (சிவந்த) கண்களும் மலரும்படி இருந்தார், எ - று.

பராயணன் - பற்றுவோன், அடைவோன். (ங)

புண்டரிக விழிமலர்ந்து புணரமளி கழிந்துபுனல்
கொண்டெயி திகணமுடித்துகருவியமண்டபமேறித்
தண்டரள மணிப்பநதாத தபனியப்பூந தவிசிஷமிசை
புண்டரதொழ வந்திருந்தா னுனநத வனநதலுடன்

இ - ள். புண்டரிக விழி மலர்ந்து - செந்தாமரைக்கண்
விழித்தது—புணர் அமளி கழிந்தது - (நித்திரை) பொருந்திய
நாகசயனத்தினின்று நீங்கி—புனல் கொண்டி நியதிகள்
முடித்து - சலுகொண்டி நித்தியநுமங்களை முடித்து, —குல
விய மண்டபம் ஏறி - விளங்காநிறை மண்டபத்திலே ஏறி, —
தண தரள மணிப பூதா - குளிரமை பொருந்திய முத்துக்க
ளாலாகிய அழகிய பந்தரின்கீழ் (இடப்பட்ட) — பூந்தபனி
யத் தவிசின மிசை - பொலிவாகிய பொறசிககாசனத்தின்
மேலே—அண்டர் வந்து தொழ ஆனநத அனநதலுடன் இரு
ந்தான் - தேவர்தள வந்து வணங்க ஆனநத நித்திரையோடு
மிருந்தாள் எ - று. (சு)

தாழ்ந்தமடை அடைபுனலபோற் றம்பிரா னட்டங்கருதி
யாழ்ந்தவினை வழிமாற்றி யானநத பாவசனைய
வாழ்ந்தளவில பேரினப் வாரிவழி யேயொழுகி !
வீழ்ந்தகருத தினைமீட்டு மேட்டுமடைப் புலமேற்றான்.

இ - ள். தாழ்ந்த மடை உடை புனலபோல - பள்ளமடை
யிலே உடைத்தேடுஞ்சலமபோல—தம்பிரான் நடம் கருதி -
(தேவதாருவனத்திலே செயப்பட்ட) சிவபெருமானது திரு
நிருத்தத்தை நினைந்து, —ஆனநத வினை வழி மாற்றி - (தாம்
முன்னே) அழுந்திய தீவினையாகிய ஷ்ரியை ஒழித்து, —ஆன
ந்த பாவசனைய வாழ்ந்து - சிவனூர்த்தத்திலே பாவசராய் வாழ்
ந்து—அளவு இல் பேர் இன்ப வாரிவழியே ஒழுகி வீழ்ந்த
கருத்தினை மீட்டு - அளவில்லாத பேரின்பமாகிய நீர்வசத்

திலே சென்று அமிழ்ந்திய சித்தத்தைத் திருப்பி,—மேட்டு மடைப் புலம ஏற்றான் - மேட்டிமடைபோலும் வீடியனான ததிலே ஏற்றினார் எ - று.

தம்பிரான் தமக்குப் பிரானென விரியும் 'தம்மென்ற' ஆன்மாக்களை. (ரு)

தௌளமார தெளிபொழுதிற் திருநதனநத னடிவண வள்ளலே யடிமோனா மலரமளி மிசைமுன்போற் [நகி பள்ளிகொள்ளா' துணராதிப பரிசுருநத ஸடியடியேற் குள்ளபடி யருளசெய்யவேணடுமெனவுரைசெய்தான

இ - ள் தௌளம் மனம் தெளி பொழுதில - சிவஞானத் திரு புகுநத மனம் வீடியனானததிற்புகுந்த பொழுது,—திரு நத அனநதன அடி வணங்கி - திருத்தமுற்ற ஆகிசேடா (அவருடைய) திருவடியை வணங்கி,—வள்ளலே - கொடை யையுடைய எம்பெருமானே,—அடியேன ஆம் மலா அமளி மிசை முன்போல பள்ளி கொள்ளாது - அடியேனாகிய விரி நத சயனத்தினமீது முன்புபோலச் சபனியாமலும்—உண ராது - (பின்பு) விழியாமலும்—இப்பரிசு இருநத படி - இந்த பபிரகாரம் எழுநதருளியிருநத தன்மையை—அடியேற்கு உள ளபடி அருளசெய்யவேணடும என உரை செய்தான்—அடியே றகு உளபிரகாரம் அருளிசெய்யவேணடுமெனது விண ணப்பகுடெய்தார் எ - று. (சு)

ஆங்கவனு நகைத்தருளகூர் தனநதனிற் வலாகம லப, பூங்குழலு மிருவென்று புகன்றெனையா னுடைப் புனிதன, றாங்கரிய பெருங்கருணைத் தனமையின லெனக்களித்த, வேங்குதிரு வருளகேட்கி லீலவா தென் றுரைசெய்தான.

இ - ஷ். ஆங்கு அவனும் நகைத்து அருள் கூர்ந்து - அங்கே அவ்விட்டுணுவுஞ்சிரித்துக் கருணை மிகுந்து, - அந்நகை இந்-அனந்தனே இரு, - அவர் கமலம் பூவகுழனும் இரு. என்று புக்ன்று - அலாநத செந்தாமரைமலரிருக்கும் பூவை மூடித்த கூந்தலையுடைய இலகருமியே நீயும் இந் என்று பணித்து - எனே ஆள உடைப்பு புனிதன் - என்னை அமலமயாகவுடைய சுத்தராகிய சிவபெருமான் - தாங்கு அரிய பெருங்கருணைத் தனமையினால் - (என்குலே), பரித்தகரிதாகிய பெரிய . காருணணியத்தினது இப்பலையினாலே - எனக்கு அளித்த ஓங்கு திருவருள் கேட்கில - எனக்குத் தந்த மேலாகிய திருவருளை (நீங்கள்) உள்ளபடி கேட்கப் புகின - உலவாது என்று உரை செய்தான் - (சூருகாலத்தம்) முடியாது என்று சொல்லியருளினா எ - று (எ)

மன்னுமொளி வளாபொருவில் வடகயிலை மலைமருநதைச, சென்னியுறது தொழநெனன்ற றிருந்துதிரு முகமதனா, லென்னைவர யழைத்தருளி நகைத்தருள் கூர்ந தெனகைமிசைத், தன்னிகரில் கரமுன்றி யெழுநதிருந்தாண றணித்துணைவன.

இ - ள். மன்னும் ஒளி வளா பொருவு இல் வடகயிலை மலை மருநதை - விலைபெற்ற ஒளி வளராநின்ற ஒப்பில்லாத உத்தர கைலாசபருவத்ததினகண்ணே எழுந்தருளியிருக்கும் மருநது போலுஞ் சிவபெருமானே - நென்னல் சென்னி உறத்தொழ - நேற்று (நான் சென்று) 'சிரசு பொருந்த விணங்கியமாதகிராத்கில், - தனித் துணைவன் - ஒப்பில்லாத துணைவராகிய அசு சிவபெருமான் - திருந்து திருமுகமதனால் என்னை வர அழைத்தருளி - திருத்தமுற்ற திருமுகத்தினாலே என்னைத் (தம்மருகே), விரும்படி அழைத்தருளி, - நகைத்து அருள் கூர்ந்து

சிரித்துக் கருணை மிகுந்து,—என் கை மிசைத் தன் நிஃர் இஷ் கரம் ஊன்றி எழுந்திருந்தான் - எனனுடைய கையின மேலேதமமுடைய ஒப்பிலலாத திருக்கரத்தை ஊன்றிக் கொண்டு எழுந்தருளினார். ஏ - று. (அ)

எழுந்தபொழுது தொளிரசங்க மெமமருங்கு மிகமுழங்கித், தமிழகவரு மறைபரிஸுத தாவிலகணம் புடைசூழ்ச்செழுந்தவாகண் மிடைந்தேதத்த தேவாணி தொழதகிங்கட, தொழுந்தணியும் பெருமானக் குலகிரியி னடியிணைந்தான்.

இ - ள் எழுந்த பொழுது - எழுந்திருளிய பொழுது—ஒளிர சங்கம் எமமருங்கும மிக் ஸ்மீழங்க - விளங்காநிறை சங்குகள் எரதப்பகங்குளினும் மிகவொலிகக,—தழங்க அரு மறை பரவ - உச்சரித்தற்கரிய வேதங்கள் புகழ,—தாவு இல கணம் படை. சூழ - குறறமில்லாத கணநாதர்கள் பகங்குளிலே சுற்ற,—செழும் தவர்கள் மிடைந்து ஏதத் - மாட்சிமை பொருந்திய தவததையுடைய முனிவர்கள் நெருங்கித் துதிகக, தேவா அணி தொழ - தேவா களகூட்டம் வணங்க,—திங்கட் கொழுந்து அணியும் பெருமான் - பிறையைசகூடுநீர் இவபெருமான்—அக குலகிரியின அடி அணைந்தான் - அககுலபருவத ததின அடிவாரத்தை அடைந்தருளினார். ஏ - று. (ஆ)

மேயத்தொரு மண்டபத்து விரைந்தணைந்து தாருவனாத தூயவரு முனிவுருளரு சோதிப்போ நமக்கிசைய நீயரிவைபுருவாகி நிலவுகென வருளசெய்து நாயகனுந் திருமேனி நவங்கிளர் வலங்கரித்தான்.

‘இ - ள். மேயது ஒரு மண்டபத்து விரைந்து அணைந்த (அங்கே தங்குப்) பொருந்தியதாகிய ஒருமண்டபத்திலே

விரைந்து சென்று, — தாருவனத் தூய அரு முனிவர உளம். சோதிப்பேரீம் - தேவதாருவனத்தினுள்ள பரிசுத்ததாகளாகிய பெரிய முனிவர்களுடைய மனசைப்பரீக்ஷிப்போம், — நமக்கு இச்சய நீ அரிவை உரு ஆகி நிலவுக என அருளசெய்து-நமமுடைய வேடத்துக்கேற்ப நீ பெண்ணுருவமாகி விளக்கக்கடவாய் என்று அஞ்ஞாபித்தது, — நாயகனும் திரு மேனி நலம் கிளர அலங்கரித்தான் - ஆனமநாயகராகிய சிவபெருமானுதமது திருமேனியை அமர விளங்க அலங்கரித்தருளினார். எ - று. (௧௦)

திருவடியின் மிதியடியுந்திகழ்ந்த வெண்கோவணமேன மருவரையும் புரிநூலும் வலஞ்சுழியுந் தியுமாபு மொருவரையு மிருவரையும் புரையாத வயர்தோளும் பரவருநற பொக்கணமுந் தமருக்கமும் பலிக்கலனும்.

இ - ள். திருவடியின் மிதியடியும் - திருவடிகளிலே மிதியடிகளும், — திகழ உடை வெண்கோவணம் மேல மருவு அரையும் - விளங்குகின்ற திருவுடையாகிய வெள்ளிய கௌரீனம் மேலே பொருந்திய திருவரையும், — புரிநூலும் - முப்புரிநூலும், — வலம் சுழி உருதியும் - வலமாகச் சுழித்த திருவுந்தியும், — ஊர்பும ஒருவரையும் - திருமார்பும (அதிலே பொருந்திய உத்தமலக்கணமாகிய) ஏகரோகையும், — இருவரையும் புரையாத உயர்தோளும் - (உதயபருவதழ அததமயபருவதம் என்னும்) இரணபெருவதங்களும் ஒவ்வாத உயர்ந்த திருப்பயங்களும்தாம், — பரவு அருநற் பொக்கணமும் - துதித்தற்கரிய நல்ல பொக்கணமும், — தமருக்கமும் உகேனையும், — பலிக்கலனும் - பிக்ஷாபாத்திரமும். எ - று. (௧௧)

சீராருந் திருமிடறுஞ் செங்கனிவாய்ப் புன்சிரிப்பு மேராரும வாகிது மிலகுவழித் தொழினயுபுபும்

“வேராசுர திருதுதற்கீழ் விருப்புருவத திருப்புருவந்
தாராநிற குகமலத் தனிமலாபோற நிருமுகமும்

இ - ள் றோ ஆரும் திருமிடறும் - நன்மை பொருந்திய திரு
மிடறும்,—செவகனி வாயப் புன்சிரிப்பும் - சிவந்த கனி
போலும் திருவாயிறோன்றிய திருபுன்முதுவலும்,—ஏர்
ஆரும் வார காதும்,—அழகு நிறைந்த நீண்ட, திருச்செவிக
ளும்,—இலகு விழித் தொழில நயப்பும் - விளங்குகின்ற திரு
ககண்களினுடைய (பாவைத்) தொழிலினது நயமும்,—
வோ ஆரும் திரு துதற்கீழ் வோவை நிறைந்த திருநெற்றி
யின்கீழ்—விருப்பு உருவத திருப்புருவம் தாராநிற்கும் - விரு
ப்பமே வடிவமாகவுடைய திருப்புருவங்களைத் (தன்னிடத்தே)
தோற்றுவிகும—தனிக கமல மலாபோல திருமுகமும் -
ஒப்பிலலாத செந்தாமரைமலாபோலும் திருமுகமும் ஏ-று. (.)

பொட்டுமலி திருதுதலும் புரிந்துமுரிந் திசைந்தசைந்த
மட்டுமலி கருங்குழலும் வளாபவள வொளிமழுங்க
விட்டுவிளங் கியவெழிலாரா மேனியுமாய மெல்லியலாரா
பட்டுவிழும் படியிலவிழும் படியழகின் படிவமென.

இ - ள். பொட்டு மலி திருதுதலும் - பொட்டுப் பீரருந்திய
திருநெறியும்,—புரிந்து மூரிந்து இசைந்து அசைந்த மட்டு
மலி கருங் குழலும் - நெறித்துச் சுருண்டு (தம்மில்) ஒத்
தசைந்த தீதனிறைந்த கரிய குழலும்,—வளர் பவள ஒளி
மழுங்க விட்டி விளங்கிய ஸ்தில ஆர் மேனியும் ஆய் - வளர்
கின்ற பவளவொளியும் மழுங்குமடி (‘செவ்வொளி’) விட்டு
விளங்கிய அழகு நிறைந்த திருமேனியுமாகி,—மெல்லியலாரா
பட்டு விழும் படியில் விழும்படி - (இவ்வடிவைக் கண்ட)
மென்மைபுகிய இயல்புடைய பெண்கள் (தங்கள் அரையி

னுள்ள) பட்டுச்சிலை விழுந்தன்மைபோலத் (தாங்குநம்)
விழுமபடி — அழகின படிவம் என - அழகினது உருவம்
போல. எ - று. (கங)

மன்னனெதி நுறுமளவில் வீளரிருடா ரகைக்குழற்றி
றெனன்மலர் மயிரசொருகி யிலகநுதறு யிலகமுகம
பன்னரிய துகிலுடுததுப படாதாணை பின்போககித
தன்னிகரி றலைமுலைமேற் றணிககாறை தனிறறுவக்கி

.இ - ள். மன்னன் எதிர் உறும் அளவில் - (சருவலோகத்து
க்கும் ஏக) நாயகராகிய சிவபெருமான் என்னெதிரே பொரு
ந்துமூளவில்,—வளர் இருள் தாரகை குழற்றறு எனன் மயிர
மலர் சொருகி - மிகுந்த இருளிலே நகந்திராங்களைக் கலந்
ததுபோல அளகததிலே பூக்களைச் சொருகி,—துதறநில்கம்
முகம் இலக - செற்றியிலிட்ட சிறுபொட்டினாலே முகம்
விளங்க,—பன் அரிய துகில உடுதது - (விலை) சொல்லுத
றகரிய பூட்டுபுடைவையை உடுதது,—படர் தாணை பின்
போககி - அகன்ற முனருணையை (ஏகாசமாக இடத்தேரண்
மேலாகப் பின்னே போட்டு,—தன் நிகா இல் தலை - (அதனு
டைய) தன்க்கொப்பிலலாத தலையை (வலககைக்குள்ளாக
வாங்கி)—முலைமேல தனிக காறைதனில் துவக்கி - முலைமீத
ணைந்த ஒப்பிலலாத காறையென்னும் ஆபிரணத்தினமேலே
பிணித்து. எ - று. (கச

மாமணநீற் பாடகமு மலிவித்தோர் வல்லியெனப் பு
பூமலிசெந் கரத்துடனப்புணணியனோபுணாபொழுட்
காமனெழி லழித்தவனுங் காமுறுவோ னெனவெனது
திமைவிழிக்கடைநோக்கிச்சிறுமுறுவலிற்றெசையதான்

இ - ன். மா மணி நற் பாடலுமும் மலிவித்து - பெரிய இரத்தினங்களாலாகிய நல்ல பாடகங்களையும் அணிந்து, — ன் வல்லி என் - ஒருகொடிபோல — பூ மலி செங்கர்த்துடன், — பூகொத்துப் பொருந்திய சிவந்த கையுடனே — அப புண்ணியன் நோ புணர் பொழுதில் - நான் ஆதச சுத்தராகிய சிவபெருமானுடைய சன்னிதியிலே பொருந்தியபொழுது, — காமன் எழில் குழித்தவனும் - மனமதனுடைய அழைக்க அழித்தவராகிய சிவபெருமானும் — காழுறுவோன் என - காமமுற்றவர்போல — எனது தீமை விழிகுகடை நோகடி - எனது தீமை பொருந்திய கடைகண்ணைப் பார்த்து, — சிறு முயுவல இறை செயதான் - திருப்பன்முறுவலைச் சற்றே பண்ணினார் எ - று.

காழுறுவோன் காழுறுவோன் எனக்குறைந்து நின்றது.

அவ்வரையி லிமயமயி லமாந்திருப்ப வகிலத்துப், பொய்விரவ முனிவரிவன புகழியகக நெனவுணரச, செவ்வரைமே னியன்டியேனசேயிழையாய்ப்பழிநசெல்லச, சைவமுனிவாகளிருக்குநாருவனமதுசாரந்தான்.

இ - ன் அவ்வரையில இமயமயில் அமாந்து இருப்ப - அந்தகைகலாசபருவத்ததிலே பாப்பதிதேவ்யாரா (தனித்து) எழுந்தருளியிருப்ப, — செவ்வரை மேனியன் - செம்பவனமலை போலுந்திருமேனியையுடைய சிவபெருமான — அகிலத்துப் பொய் விரவா முனிவர் இவன புகழ் இயக்கன என உணர் - உலகத்துப் பொய் பொருந்தாத முனிவர்கள் இவன் கீர்த்தியையுடைய இயக்கனென்று சிந்திக்க, — அடியேன், சேயிழையாயப் பின் செல்ல - அடியேன் செவ்வியவாழாணத்தை புடைய பெண்ணாகி (த் தமக்கு) ப் பின்னே செல்ல, — சைவ முனிவர்கள் இருக்கும் தாருவனமது சாரந்தான் - (மேலே)

சைவர்களாதற்குரிய முனிவர்கள் இருக்குந் தேவதாரூவன தனீத அணுகினா. எ - று. (கசு)

சென்றுமுனி வர்களிருக்குந் தெருத்தலைச்சே ரியிற் செறிந்து, முனறிலிடைத்த துடிமுழக்கிமுறுவனமிக முகமீலர்த்தித், துனறுபலி கொணாரதணையுஞ் சுரிசு மூலா, டிராஜிதேக்கி, யனறிகைவ னீனறுபரி யபிரயமா யிரகோடி.

இ - ள் சென்று முனிவர்கள் இருக்கும தெருத் தலைச் சேரியில செறிந்து - போய் முனிவர்கள் இருக்குந் தெருவின் ன்ள முதற்பர்ணசாலையிலே புகுந்து,--முனறிலிடைத் துடி முழக்கி - முற்றத்திலே (நின்று) தமருகத்தை வாசித்து,-- முறுவல் மிக முகம மலர்த்தி - சிரிப்பு மிகுமபடி முகத்தை மலரச்செயது,--துன்று பலி கொணாரது அணையும் சுரி குழ லார எழில நோக்கி அன்று - கைநிறைந்த பிசைக்கையக கொண்டுவந்து அணுகாநின்ற சுருண்ட அளகத்தையுடைய இருடிபத்தினிகளுடைய அழகைப் பாராதன்று,--இறை வன் நின்று புரி அபிரயம ஆயிரகோடி - சிவபெருமான நின்று செய்த அபிரயங்கள் ஆயிரகோடி. எ - று. (க௭)

எண்ணரிய வபிரயங்க ளிறைபுரிய நிறைகற்பிற், பண ணமரு மொழிமுனிவா பாரப்பனிகள் பலரீண்டி, நண ணருநாணமடமசச்சம்பயிரபபெண்ணுமிவைநீழுவக, கண ணுதலோ னிரமருங்கு மொன்றாகக்கைககொண்டாரா.

இ - ள். இறை'எண் அரிய அபிரயங்கள் புரிய - சிவபெரு யான் எண்ணுதற்கரிய அபிரயங்களைச் செயய,--நிறை கற் பின் பண அழரும் மொழி முனிவர் பாரப்பனிகள் பள் றாண்டி - நிறைந்த கற்பையும் பண் பொருந்தியு சொல்லியுமு

டைய இருடி பத்தினிகள் பலர் கூடி,—நன்ன அரு நாண மடம்
அச்சம் பயிப்பது எனினும் இவை நமுவ - கிட்டுதறகரிய (இய
லபாயுள்ள) நாணமும் (கொளுத்தக கொண்டு கொணடத்
விடாத) மட்டும் (பேதைமையாலாகிய) அச்சமும் (பயிலாத
பொருளில் அருவருப்பாகிய) பயிப்பும் என்னும் இந்நான்கு
குணமும் நமுவ,—கண்ணுதலோன இருமருங்கும் 'ஒன்
ருக்க கைக்கொண்டார் - ஹேறிககண்ணையுடைய சிலிபெ
ருமான இரண்டு பக்கத்தும் ஒருங்கு வளைந்து கொண்டா
கள். எ - று.

(கஅ)

சாயவா குழலொருகை கலையொருகை யுறததாங்கிப்
பாழுவாள் விழிபருவி பாவசரர் யெதிரபயிலவா
தூயவா திருவாயிற் றுலங்குநகை யென்மொழிவா
ராயவா வினியெமமை யணைந்தருளா யெனவயாவா.

இ - ள் வார குழல சாய் ஒருகை - நீண்ட அளகஞ்சரிய
(அதனை) ஒருகையினாலும்—கலை (சாய) ஒருகை - புடைவை
அவிழ (அதனை) ஒருகையினாலும்—உறத தாகி-இறுகப் பிடி
த்துக்கொண்டு,—வாள் விழி அருவி பரியப் பாவசராய எதிர்
பயில்வார் - ஒளியையடைய கண்களினின்றும் அருவி பொழி
யப் பாவசர்களாய் எதிரே செல்வார்கள் சிலர்,—திருவாயில்
துலங்கு நகை தூயவா என மொழிவார் - (இவர்) திருவாயில்
விளங்குகின்ற தந்தத்தன் சுததமாயிருக்கின்றன என்று சொல்
வார்கள் சிலர்—அவா ஆம் எமமை இனி அண்ணந்து அருளாய்
என அயர்வார் - (எவ்வண்ணமெல்) ஆசையாகி எவகளை இனித்
தழுவியருளும் என்று மோகிப்பார்கள் சிலர். எ - று. ௧ (கஆ)

ஐயமிட வென்றுகடி தரிசிகொடி புறப்பட்டுக்
கைமர வழுதாக்கிக கலத்திடுவா நிலத்திடுவார்

கொய்யுமலிலேபுடனே குவித்தகரத்துடன் கொணர்ந்து
நைபுமட கொனவிடுவாரா நாமுயநதோ மெனநவிலவாரா.

இ - ள் ஐயம் இட என்று கடிது அரிசி கொடு புறப்
பட்டு - பிசைபுயிடவேண்டுமென்று சமீபியில் அரிசியுள்ளி
க்கொண்டு புறப்பட்டு - கை அமர அமுது ஆகதி - (காமாக
கினியினாலும் விரகவோவையினாலும்) ஐயே (பாணையாகப்)
பொருந்த அமுது சமைத்தது - கலத்து இடுவார் நிலத்தது இடு
வாரா - பிசைபாததி - இதில இடுவாராகளபோலக (கண்ணம் மன
மும் வேற்றுவிசுரப்படுதலாவ) நிலத்திலிடுவாராகள சிலர், -
உடனே கொய்யும மலர் இலை குவித்த கரத்ததுடன் கொணர்
ந்து - (திருவடிதளிலே பூசுகளும்பொருட்டு) உடனே எடுத்த
புஷ்பததையும் பதிரததையும் குவித்த கையோடு கொண்டு
வந்து - நையும் அடகு என இடுவார் - (திருவடிகளிலே அரு
சசிப்பவாகளபோல மயங்கிப் பிசைபாததிதிலே) வெந்த
இலைக்கறியென்று இடுவாராகளசிலர் - நாம உயுநதோம் என
நவிலவாரா - (இவ்வனம் அழகு மிகுத்த நாயகரைப் பெற்றே
மாதலில்) நாங்கள் பிழைத்தோம் என்று சொலவார்கள
சிலர். எ - று. (20)

முன்பிச்சை வரைக்கண்ட முகமென்பார முயங்கிரதி
மன்பிச்சை வனப்பகழி மாரிசொரிந திடுமெனபார
பின்பிச்சை கொண்டு வரப்பெரும்பிச்சையளித்தகலவா
ரெனபிச்சை கெடவுருக வெமக்கிரங்காரெனவயாவார்.

இ - ள். முன்பு பிச்சைவரைக்கண்ட முகம் என்பார் -
முன்னும் இரதச்சைவரைக்கண்ட முகம்போலிருக்கின்றது
என்பார்கள சிலர்; - முயங்கு இரதி மன் பிச்ச ஐ வனப்
பகழி மாரி செரிந்திமம் என்பார் - தழுவாநின்ற இரதிக்கு

நாயக்ஞேய மன்மதன் (அம்பரூத்தாணியினின்றும்) வாங்கி ஐவகையாகிய பாணமழைகளைப் பொழிகின்றான் என்பார்கள் சிலர், - பின் பிச்சை கொண்டுவர - நாம பிண்ணை (ஒரு பிடி) பிச்சை கொண்டுவர—பெரும் பிச்சை அளித்து அகல வார்—பெரிய மயலைத் தருது பேர்வார்—என்பு இச்சை கெட உருக எமக்கு இரங்கார என அயாவார - எஃம்பானது இச்சை கெடுமபடி உருக எழுககிரங்கியருளகின்றிலர் என்று தளர்வார்கள் சிலர் எ - று (உக)

நிலலுமினவளை தாருநீரென்று தகைந்தொன்று காட்டி சொல்லிவிடு மெனவணைவார துணைகொண்மணி முலையிலலுமிது வெனமொழிவார் ரெவ்விடமுமிடமென்பார் புலலியிடு மெலலைபுடன போதுமினமெனப்புகல்வார்

இ - ள் நீர் நிலலும் இன வளை தாரும் என்று தகைந்து - நீர் (இவ்விடத்தே) நிலலும், (போவீராயின் நம்முடைய) கூட்டமாகிய வளையலகனைத் தருதுவிட்டுப் போம் என்று தடுத்து—ஒன்று சொல்லிவிடும் என அணைவார் - ஒருவார் ததை சொல்லிவிடும் என்று அணுகுவார்கள சிலர், - துணை கொள் மணி முலை காட்டி இலலும் இது ஏன மொழிவார் - இணையொத்த முததுவடங்கள் பொருந்திய தனங்கள் தோன்ற நின்று எழுமுடைய வீடும் (தூரமன்று) இதவே என்று சொல்வார்கள சிலர், - எவ்விடமும் இடம என்பார் - (உமக்குப் பொருத்தமாயின்) எவ்விடமும் (நமக்குப் பொருத்தமாகிய) இடமாம் என்பார்கள் சிலர், - புல்லியிடம் எல்லை உடன் நாம் போதுமின் எனப் புகல்வார் - தழுவதற்குச் சீம (பம்) இதவே, எம்முடனே நீர் வாரும் என்று சொல்வார்கள் சிலர். எ - று.

நாமென்னு முன்னிலையுளப்பாட்டுத்தன்மை உயர்வு, தோன்ற முன்னிலைகண வந்தது. “நாமரை யாமத்துதென னேவந்து னீவகி நயந்ததுவே” என்னு திருக்கோவையா ரானும் அறிக. (௨௨)

ஐயமுள் திலதிடையென றறிவிப்பா ரெளிநிறபா [வா ரையமுள் திலதுயிராவநனைநதுதொள்ளென்பவாபோல ரையமுன் மெனக்கண்கொண்டநங்கனடனதலையாமே யையம்மு வெமைநோக்கி யஞ்சலென பெனவயாவா

இ - ள் ஐயம் உளது இடை இலது என்று அறிவிப்பா என நிறபா - பிண்கூயுண்டு இடை இலலை என்று அறிவிப்ப வாகளபோல (எதிரே வந்து) நிறபார்கள சிலா,—உயிர உளது இலது ஐயம் வந்து அணைந்து கொள் என்பவா போல் வரா - (எமதுடலின்கண்) உயிர உண்டு இல்லையென்பது சந தேகம், (விரைந்து) வந்து (எமமைத) தழுவிகொண்டி பிழை ப்பியும் என்பவரைப் போலவார்கள சிலா,—அநங்கன ஐ யமன் ஆம் எனக்க கணை கொண்டி அடர்ந்து அலையாமே - மன மதன் ஐந்து கூறுவாபோல ஐந்துபாணங்களைக் கொண்டி (எமமை) நெருக்கி வருததாவண்ணம்—ஐய மனா எமை நோக்கி அஞ்சல எனைய என அயர்வார் - ஐயரே முன்னரே எம்மைப் பார்த்துப் பயப்படாதொழிக என்று சொல்லியரு ளும் என்று மயங்குவார்கள் சிலீ எ - று. (௨௩)

ஆடுவா ராடாத வபிந்யங்கள் பலபுரினா ரோடுவா ரோடாமேர் வுண்கலனிக குமக்கென்பார் கூடுவா ரூடாத குழலையைக் குழனமொழியாற. பாடுவார் பாடாக மேல்விழுவார் பலராகி.

இ - ள். ஆடுவார்-(களிப்புமிருதியினாலே) கூத்தாடுவார்கள் சிலர்;—ஆடாத அபரிஷதங்கள் பல புரிவார் - (உலகத்திலே முன்பு) செய்யப்பட்டாத அபரிஷதங்கள் பலவற்றைச் செய்வார்கள் சிலர்;—ஒடுவார் - (திருமேனியழகைக் கண்டு திரும்பிப் பாராரோர் என்று அவர்பின் விரைய) ஒடுவார்களா சிலர், — இவ்வுரு உமகஞ் உண்கலன ஓடாமோ என்பார் - இங்கே உம கருப் பிசுநாபாததிரம தலையோடாமோ என்பார்களா சிலர், — கூடுவார் - (அகிசுபீபதகில) அபிப்பார்கள் சிலர், —கூடாத குழல அலையக குழல் மொழியால பாடுவார் - முடிக்கப்பட்டாத அளகம் அலையக குழல்போலும் மொழியினாலே பாடுவார்கள் சிலர், —மேல பலராகிப் பாடி ஆக விழுவார் - (அவாதிருமேனியின்மேலே) பலராகிப் பாடாக விழுவார்கள் என்று. (உச)

பேதையாகண் முதலாகப் பேரிளம்பெண்ண மையாமுடி மாதரவரிருமருங்கு மறுகும்று கிடைநெருங்கி [வாயோதமெழுந தெனநிலை மொழியுயாவானுறகைத்து நாதநெழுந தருளவய னுணைநாத படிநிலவேன்.

இ - ள். பேதையர்கள் முதல் ஆகப் பேரிளம்பெண்மையர் முடிவு ஆம் மாதரவர் - பேதையாகண் முதலாகப் பேரிளம் பெண்களிறுதியாகிய (எழுவகைப்) பெண்களும்—இருமருங்கும் மறுகும் மறுகிடை - இரண்டுபக்கத்தும் மயங்குகிறருந் தெருவிலே, —ஒதம் நெருங்கி எழுந்த எனநிலவும் ஒல் உயர்வான் உற-எழுசமுததிரமுங்குடி ஒலித்தாறபோலப் பரம்பும ஓசை உயர்ந்த ஆந்ரியத்திறசெல்ல—கைத்து நாதன் எழுந்தருள் - சிரித்துக்கொண்டு சிவபெருமான் எழுந்தருள், — அயல் நான் அணைந்த படி நவிலவேன் - (அவர்) பக்கத்தில் நான் சென்ற தன்மையைச் சொல்வேன். என்று.

எழுந்தாலென்பது எழுந்தெனக் குறைந்து நின்றது (உரு)

கற்புடைய மடநதையெனக் கருதரிதாய்க் கண்டவ,
ராகள, பொற்புடைய பொதும்களாப் புகலவரிதாம
பொலிவினதா, யறபுதய்யச சிவநதுநிமிந தகனறவ
லில விழிககணைகள், விறபுருவத துடனமுனிவர் விழி
யிலககா விடுமளவில

இ -ஈள் தற்பு உடைய மடநதை எனக் கருது அரிது ஆய்-
(உடையினாலும் நடையினாலும் கையிற்பிழத்த பூவினாலும்)
கற்பையுடைய பெண்ணென்று நினைத்தற்குக் கூடாததாய்—
கண்டவர்கள் பெற்பு உடைய பெருமகளாப் புகலவு
அரிது ஆம் பொலிவினது ஆய்- (நாயகனபின்னே நிழலபோ
லப் புறவடிபாரதது நடத்தலினால்) பாரதவர்கள் அழகையு
டைய வேசிபென்று சொல்லுதற்கரிதாகிய பொலிவியையு
டைய கபடவேடங்கொண்டு—அறபுதம் ஆய்ச சிவநது நிமி
நது அகன்ற அயில விழிக கணைகள் - ஆசசரியதூசையுடை
யனவாய்ச செவ்வரி பாரதது நீண்டு இடவிய கூரிய கணை
களாகிய அம்புகளை—விறபுருவததுடன் முனிவர் விழி இல
ககா விடும அளவில - புருவமாகிய விலலிலே தொடுத்தது
(எனவே பாரதது) முனிவர்களுடைய கணைகளே இலககாக
விட்டமாததிரத்தில என்று (உசு)

எண்ணிய திறலினாக ளிடுநூலே குறிபாகத்
திண்ணியநெரு சவைகுலையசகிகையவிழவுடைதழுவப்
பண்ணலரு மபிரயங்கள் பலபுரிநது பூரவசர
யண்ணலெதி ரெண்ணோககி யாதிரித்தா ரருமுனிவர்.

இ -ஈள். எண் அரிய திறலினர்கள் அரு முனிவர் - மதித்த
ற்கரிய தவ்வலியையுடையர்களாகிய பெரிய முனிவர்கள்,—
இடுநூலே குறி ஆக - தரித்த உபலிதமாந்திரமே அடையாள

மாக, — திண்ணிய நெஞ்சவை குலைய - திடமாகிய சித்தங்கள் கலங்கத், — சிகை அவிழ் குடுமி குலைய, — உடை நடுவ்-உடுத்த டரவுரி நுழுவி விழ, — பண்ணல், அரும் அபிநயர்கள் பல புரி நது - (பிறராலே) செய்தற்கரிய அபிநயங்கள் உலவறநற்ச செய்து, — பரவசராய்-பரவசாகளாகி, — அண்ணல எந்திர எந்திர நோக்கி ஆதரித்தாரா - சிவபெருமானசன்னிதியிலே-எண்ணைக் கண்டு ஆசைப்பட்டார்கள் என்று (உஎ)

எவராலு முன்னாலு மெழுந்தரியா னேயவுறறுத தவராசி லிடங்கடென்றுத தாவிலபலி கொள்நடந்தான் சிவராக மடைவோரிற் சேயிழையா மெனைநோக்கு பவராகா வபராத பரம்பரையோ ராயினா. ௭

இ - ள் எவராலும் என்னாலும் எயது அரியான எயவு உற்று-(பிரமா முதலிய) எவர்க்காலும் என்னாலும் அடைதற்கரிய சிவபெருமான (இயக்கருபத்தைப்பொருந்தி, — தவா ஆச இல இடங்கள் தொறும் தாவு இல புலி கொள நடந்தான் - முனிவர்களுடைய குற்றமில்லாத பர்ணசாலைக்கடோறும் குற்ற மில்லாத பிணைக் கொளவதற்கு நடந்தருளினா, — சிவராகம் அடைவோரின் - சிவத்தினிடத்தே இச்சை அடைவோர்கள் போல — சேயிழை ஆம் எனை நோக்குபவர் ஆகர் - செவ விய ஆபரணத்தையுடைய பெண்ணாகிய என்னைப் பார்ப்போர்களாகி — அபராத பரம்பரையோர் ஆயினார் - அவராதங்க ளின் வரிசையையுடையோர்களாயினார்கள். எ - று.

பரம்பரை வரிசை.

(உஅ)

கோவமிக்கு முதுமுனிவ ரொன்றாகக் குழுமியெழுந தாவதென மிவனிந்த வாச்சிரமத் தஞ்சாதே காவனமிக்குங் கற்பழித்த காபாலி யெனக்கனன்று தாவமிக்கும் படிபரவாச் சாபங்கள் பலவிட்டார்.

இ - ள் கோவம் மிகு முது முனிவா ஒன்று ஆகக் குழிமி
எழுந்து - கோபம் மிகக் பழைய முனிவாகள் ஒருங்கு கூடி
யெழுந்து, - ஆவது என ஆம் - (இனி) ஆவதெனின -
இவின் இந்த ஆசிரமத்து அஞ்சாதே காவல மிகும் கறபு
அழித்த காபாலி எனக் கனன்று - இவன் இந்த வாசிரமத்த
தின் கண்ணே அஞ்சாது வந்தி (நம்பத்தினிகளுடைய) காவல
மிகக் கற்பைக் குலைத்த காபாலியென்று தோயித்து, - தாவம்
மிகும்படி, பரிவாச சாபங்கள் பல இட்டா - உட்பணமி
சூழப்படி சொல்லமுடியாத சாபங்கள் பலவற்றை இட்டா
கள் எ - று. (உசு)

இட்டபல சாபங்க ளிறைவனயன் மேவாது
கெட்டபடி கண்டுசினங் கெடாதமனத்த தினராதி
நட்டமளித்த தருளென்று தகைவார்போலெதிர்நண்ணி -
சிட்டமலி தருகுண்டென திருமுன்னே திகழவித்தார.

இ - ள் இட்ட பல சாபங்கள் இறைவன் அயல் மேவாது
கெட்ட படி கண்டு - (தாங்கள்) இட்ட பலசாபங்களுக்கு சிவ
பெருமானருகே செல்லாது கெட்ட தன்மையைக் கண்டு, -
சினம் கெடாத மனத்தினர் ஆகி-கோபம் ஆறாத மனத்தையு
டையவார்களாகி, - நட்டம் அளித்து அருள் என்று தகைவார்
போல எதிர் நண்ணி - (எங்களுக்குத்) திருநிருத்தத்தைத் தரி
சிப்பித்தருளும் என்று தடுப்பவர்களபோல எதிரே கிட்டி, -
சிட்டம் மலித்தரு குண்டென திரு முன்னே திகழவித்தார -
பெருமை மிகுந்த குண்டத்தைத் திருமுன்னே யிட்டா
கள். எ - று. (உஃ)

எஞ்ஈது வழல்ருத்தி யெடுத்தமனதுக் கணித்தோதி
நஞ்சான திரவியங்க ணுய்வை பலகோலி

நெஞ்சாலு நினைவரிய நிருமலனே யிலக்காக்
வஞ்சாதே யவீசார மவீசா¹த தமைத்தாகுள.

இ - ள் எஞ்சாத அழல இருத்தி - குறையாத அக்கினி²ய
(அக்ருண்டதகிலே) தாபித்து, — மனு எடுத்தது கணிகது ஓதி
மந்திரங்களை யெடுத்து எண்ணி உச்சரித்து — நஞ்ச ஆன திர
வியங்களை ஊரடி, அவை பல கோலி - விஷத்திரவியங்களை
ஆராய்ந்து அவைகளபலமுறைக கொண்டு, — நெஞ்சாலும்
நனைவு அரிய நிருமலனே இலகரு ஆக - மனசாலும் நினைத்த
தகரிய அநாதிமலமுததராகிய சிவபெருமானே இலகராக —
அஞ்சாதே அவீசாரம் அவீசாரத்து அமைத்தாகுள - பயப்ப
டாமல அவீசாரமோமத்தை ஆராயவின்மையினாலே செய்
தாகுள. எ - று (உக)

கருதநிலவிழி சிவந்தமுனிக கணங்கணத்திலுதிபடித்த
வெரித்ததிரு முழுமையைநே ரேவுத்தமெந்தபிரான
சிரித்தநுநி யதுபிடித்துத்திருக்கருதினகருதியா [ன
லுரித்தவுரிபசுமபட்டாவுடைதொடைமே லுறவுபடுத்தா

இ - ள் கருத்தில விழி சிவந்த முனிககணம் - மனத்தி
னுங் கணகள் சிவக்கபபெற்ற முனிவாகுட்டம் — கணத்தில
உதிப்பித்த - கணப்பொழுதினுள்ளே (கூண்டததக்கினியினி
னறந்) தோற்றுவித்த — எரித்து அதிரும் உழுவையை நேர்
வுத்தலும் - (எரித்தோரைத்) தடுத்தது காச்சிககின்ற புலி
யைத் திருமுன்னே வீடுத்தலும், — எகதை பிரான் - எமது பிதா
வாகிய சிவபெருமான — சிரித்தருளி அது பிடித்து - திருப்புன்
முறுவலுணணி அப்புலியைப் பிடித்து, — திருக ஊரத்தின் நக
ருதியால் உரித்த உரி பசுமபட்டா - திருக்கையினது துனி
நகத்தினால் உரித்த தோல் பசுமபட்டா — உடை தொடை

மேல் உற உதெதான் • அவ்வுடையைத் திருத்தொடையின்
மேலே பொருந்த உதெதருளிற்றா. எ - று (௩௨)

ஈரடங்கு குண்டத்தி னெரிவயிறறிற் பிறந்தெழுந்த,
பாரிடங்க னாரிடமாம பரிசனமா யினபயிலச், சீரடா
ந்த மணிமுச்சிசு செய்யவிழி வெள்ளெயிறறுக, கராவி
டங்கொ ளொருபுறங்கங் கடிதுவரககைக்கொண்டான

இ - ள் - றா அடங்கு குண்டத்தின் எரி வயிறறிற் பிறந்து
எழுந்த பாரிடங்கங் அழகு செறிந்த குண்டத்தினுள்ள அக
கூறியின்கண் உதித்தெழுந்த பூதங்களானவை—ஆரிடம் ஆம்
பரிசனம் ஆயின பயில - இருடிக்களால் விரிக்கப்பட்டனவா
கிய அமமைகளாட்சு சேவிகக், - சீர் அடந்த மணி முச்சி •
அழகு மிகுந்த இரத்தினமௌலியையும்—செய்ய விழி - சிவ
ந்த கண்ணையும்—வெள எயிறறுக கரா விடம் கொள் ஒரு
புறங்கம் - வெண்மையாகிய பலவிலே கரிய நஞ்சையும்
பொருந்திய ஒருசுருப்பம்—கடிது வரக கைக்கொண்டான் -
(தமது திருமுன்னே) சீக்கிரம் வர(அதனைக் கடக்காகத்) திரு
க்கரத்திலி அணிந்துகொண்டருளிற்றா எ - று (௩௩)

மைவிஞ்சு நெடுநதடித்தின வாகுமுலவா சடையாகத்
தெவவன்ப ரெதிசிரண்டு திருக்கரங்க ஞ்ருத்திதழ்முற
கைவந்த நிலயமலாக காலவந்து கலந்திசைப்பம்
பவவங்கொண் முழுநஞ்சு துதலவிழிபுடி பாரித்தான.

இ - ள் மை விஞ்சு நெடுந தடித்தின வாகு முல வார்
சடை ஆக - இருளைத் தளளி மேலிட்ட நெடிய மினகளைப்
போடி நீண்ட கருங்குழலே நீண்ட செஞ்சடையாக, —தெவ
அன்பர் ஈதிர இரண்டு திருக்கரங்கள் உருத்து எழ - பகைவ
ர்களாகிய முனிவர்களுள் அன்பர்களாயினோர்களுக்கெதிரே

(முத்திய திருக்கரங்கொழியப் பின்னும்) இரண்டு திருக்கரங்கள்தோன்றிபெழு,—முன்கைவந்த நிலயம் மலாக காலவந்த கலந்த இசைப்ப - முன்னே கைவந்துள்ள திருநிசுத்தம் செந்தாமரைமலாபோலுந்திருவடியில வந்து பொருந்திப் பொலிக்க, பவ்வம் கொள முழு நஞ்சும் நுதீல விழியும் பாரித்தான் - திருப்பாறகடலின்னிறநதோன்றிய சூறைவற்ற வட்டத்தையு நெற்றிககண்ணையுங் காட்டியருளிநா. எ - று.

உருத்தல் தோன்றல் பாரித்தல தோற்றல். ௪ (௩௪)

ஏயந்தவனன முன்னுகாந்த ஸ்ரீஞ்ஞமிழவ தெனவெரிவாய்ப, போந்ததிரு மெரிமுச்சிப பொறிவிழிவெண்ண பற்குறளன, சீந்தாவத துடனாவந திகழ்வர வானெதிரே, பாயந்தருளி வெரிநெரியும் படியடிமேற ப்யில வித்தான

இ - ள ஏயந்த அனல முன் நுகர்ந்த இருள் உமிழ்வது என - பெருந்திய அககினியானது (தான்) முன்னே விழுகிய இருளை (த தற்காலத்தில) உமிழந்தாற்போல—எரிவாயப் போந்த அகிரும் - (குண்டத்து) அககினியின்னிறநதோன்றி ஒலிக்கின்ற—எரி முச்சி - அககினியை வீசுகின்ற குஞ்சியையும்—பொறி விழி - தீப்பொறிகளைச் சூறுகின்ற கண்களையும்—வெண பற்குறளன் - வெணமையாகிய பற்களையுமுடைய குறளவடிவினதாகிய முயலகன்—சீந்த அரவத்ததுடன் அரவங் திகழ வர - கோபிக்கின்ற பாம்பினோடும் ஒலி மிகுமபடி வர,—அரன் எதிரே பாயந்தருளி - சிவபெருமான் எதிரே (அமுபுலகன் கீழ்ப்பட்ட) பாய்த்து—வெரிநெரியும்படி மேல அடி பயிலவித்தான் - (அதன்) முதற்கு நெரியும்படி அதன்மேலே (வலப்) பாதத்தினாலேமிதித்தருளிநா. எ - று.

மலங்கலீனி தரவேந்தி மந்திரங்கள் வாககரததா
 பலம்புசிலம் பணியாகத் திருவடியி லமாவிதது
 தூலங்குபுல் சடைதாழத் துணைக்கைகணந துதைவிப்ப
 விலங்கலணி தடநதோளா னருநடமா மிதலபுரிநதான்.

இ - ள். மலங்க - (முனிவர்கள் தங்களுல் வங்ககப்பட்ட
 வைகளெல்லாம்) தளநதமையால் - எரி தர ஏந்தி - அக்கி
 லீனியை விடுக (அதனை) ஏந்தியருளி, - மந்திரங்கள் வர -
 (பின்பு) மந்திரங்கள் (விடுகப்பட்டு) வர - கரததால் அலம்பு
 சிலம்பு அணி ஆகத் திருவடியில் அமாவித்து - (அவைகளைத்)
 திருக்கரத்தினாலே ஒலிக்கின்ற திருக்கிலம்புகளுக்குத் தரிசா
 கத் திருவடியிலே சாததியருளி, - துலங்கு பல சடை தாழ -
 விளங்குகின்ற பலசடைகள் (பின்னே) தூங்க - கணந துண
 வகை துதைவிப்ப - கணநாதர்கள் துணவகைக்கத்தை மிகச்
 செய்ய - அலங்கல் அணி. தடம தோளான் அரு நடமா ஆடுதல
 புரிநதான் - கொன்றைமாலையை அணிந்த பெரிய திருத்தோ
 ள்களையுடைய சிவபெருமான அரிய திருநிருத்தஞ்செய்யத்
 தொடங்கியருளினான் எ - று (௩௬)

தாகததா லலைநதுமிகத் தளநதுதவ வலிசலித்த
 மோகததா லிழநதனலு மந்திரமும் விடமுடிந்த கும
 சோகததா னிராபுதராயத் துளங்குநட மிறைதொடங்
 வேகத்தா லருமுனிவ ரொளறாக விழநதாரகா

இ - ள். அரு முனிவர் - பெரிய முனிவர்கள் - தாகத்தால்
 ிக அலைநது - (ஓமாக்கினியுடன்தனினாலாகிய) தாகத்தி
 னாலே மிக விரை, - தவீ வலி சலித்த மோகத்தால் தளந்து -
 தவவலி குறைந்த மயக்கத்தினாலே தளந்து, - அனலும் இழ
 நது - அக்கினியையும் இழந்து, - மந்திரமும் விட முடிந்த

சேரகத்தால நிராயுதராய் - மந்திரமும் நீங்க (அதனால்) விளைந்த துன்பத்தினாலே நிராயுதரீடனாகி, — துளங்கு நடம் இறை தொடங்கும் வேகத்தால - விளங்காரின்ற திருநெத்தத்தைச் சிவபெருமான் றொடங்கியருளிய வேகத்தினாலே—ஒன்று ஆக வீழ்ந்தாராக - ஒருங்கே விழுந்தாராக. எ - று (௩௭)

நடமுபலும் பொழுதஞ்சி நடுநடுங்கி நரையராக, கடகமென வீடதரத்தைக (நெடியவங் கைக்கவித்த, வினையில்துண்டி யுடனெடுவீர் நெய்தியிடத்த தீண்டதகுல, மடவரலை மகிழ்நதவணமேன் மலாநதகடைக கணவைத்தான்

இ - ள். நடம் முயலும் பொழுது - திருநெத்தத்தொடங்கும் பொழுது—நான் அஞ்சி நடுநடுங்கி அயர - நான் (அதன வேகத்தைச் சகிக்கமாட்டாது) பயப்பட்டு நடுநடுங்கிச் சோக்கிக், — வீடதரத்தைக் கடகம் எனக் கட்டிய அம கைக்கவித்த இடையில் - பாம்பைக் கடகமாகக் கட்டிய அழகிய திருக்கரத்தினாலே (அஞ்சாதே என்று) அமைத்தருளிய பொழுது—வீடையுடன் நெடுவான் எய்தி இடத்து அணந்த குலமடவரலை மகிழ்நது - இடப்பவாகனத்தோடு நெடிய ஆகாய மாரக்கழக வரது இடப்பாகத்திலே பொருந்தியு குலப்பெண்ணாகிய உமாதேவியாரைப் பார்த்தது மகிழ்ந்து, — அவளமேல் மலாநத கடைக்கண வைத்தான் - அவனமீதே அகன்று திருக்கடைக்கண வைத்தருளினான் எ - று. (௩௮)

தேவனு.

அரிசுவய ணைந்தபி நெடுகன்று மலாமழை யுண்டாபொழிந்தனா, பிரமபுரந்தரா வரதனை பெருகினர் முன்புற வின்புறு, முருவொழிநதிக முன்பழவுட

லது கொணமிப ணிறதெதிர, மருவந் மிங்கியொ நுந்து
ஂன மலைமகள் கணமிம கிழந்தனள்.

இ - ள். அரிவை அணைந்த பின் - உமாதேவியாரா ஏழுந்தரு
ளிய பின்பு, — அண்டா எங்கனும் அலா மழை பொழிந்தனா -
தேவர்களை எவவிடங்களினும் ஆமழை பொழிந்தீராகள, — பிர
மபுரந்தரர் முன்பு உற வந்தனை பெருகினர் - பிரமாவும் இருதி
மனும் திருமுன்னே (எட்டுறுபடும்) பொருந்த நன்சுகாரத்தை
மிகச்செய்தாராகள, — இன்பு உறநீ உருவம் ஒழிந்து - (நான்
முனிவர்கள) இனடிதுதற்கேதுவாகிய வடிவத்தை நீங்கி, —
இகழ என் பழ உடலது கொண்டு பணிந்து - இகழப்படுகின்ற
என்னுடைய பழைய சரீரத்தைக்கொண்டு (சிவபெருமானை)
நமஸ்கரித்து, — எதிர மருவ நடுகி ஒடுங்குதல - (முன்புபேசு
லக கூசாமல்) எதிரே பொருந்துதற்கு அஞ்சி (ப பிரமேந்தி
ராதிகளுக்குப் பின்னே) ஒடுங்கி நிறநிலை — மலை மகன் •கண்டு
மகிழ்தனள் - பாப்பதிதேவியாரா கண்டு (திருவுள்ள) மகிழ
ந்தருளினா எ - று (ந.க)

விரவிய வங்கண் நெங்கனும் விரிசடை மண்டிய
லைநதிட, வெரிவிரி செங்கை சுழன்றிட வீடிதுடி கொ
ண்டிட வெண்டிசை, பரிபுர புண்டரி கந்தகு பதயுக
ளமபல் நுநதொழ், வருளபுரி ஓழநதை மடநதையு மதிர
நடங்க டொடங்கினன

இ - ள். அருள் புரி எந்தை - நுண்ணையசெய்கின்ற எமது
விதரவுழ் — விவிய அங்கண்ண • (திருநிருத்திதனதப்) பொருந
திய அருத்தண்ணருமரீகிய, சிவபெருமான, — விரி சடை எங
கனும் மண்டி அலைநதிட - விரிந்த சடை எவவிடத்தினுஞ்
செறிந்து அசைய, — எரி விரி செங்கை சுழன்றிட - அக்கினி

சுவாலிக்குஞ் சிவந்த்திருக்கராஞ் சுழல, — துடி எண்டிசை இடி
கொண்டிட - தழுருகம் எட்டித்திகுகினும் இழிபோலுமோசை
யைப் பொருந்த, — பரிபுர புண்டரிகம் தகு பதயுள்ளம் ப்லரு
தொழ் - சிலம்பையணிந்த செந்தாமரைமலாபோலும் திருவு
டிகளிரண்புடயும் யாவரும் வணங்க, — மடநதையும அதிர
உமாதேவியாரும் நடுங்க, — நடங்குள தொடங்கினன் - (வெரு
வித்) நிருத்தங்களைத் தொடங்கியருளினான் - ௭ - று (௪௦)

காரணம் எனதமு யளறொலி கலவுசி லம்பணி குஞ்
சித், சாரணமி லங்கவ லம்புரி தருக்கர மும்பொலி வரு
தரு, திரணகின மங்குகெந் நெங்கய நிருநய எனங்களெச
நிருநதி, புரணமு மொன்றிய வென்றிகொள பொரு
விலபு யங்கமு யங்கினன்.

இ - ள் அனந்தம் காரணம் முயன்று - அளவிலலாத் கா
ணங்களை நடித்தது, — ஒலி கலவு சிலம்ப அணி குஞ்சித் சாரணம்
இலங்க - ஓசை பொருந்திய சிலம்பை அணிந்த குஞ்சிதபாதம்
விளங்க, — வலம்புரி தரு காரமும் - (உத்தமலககணமாகிய) சங்கு
பொருந்திய திருக்காரமும் — பொலிவும் - (திருக்கரத்தினாலமை
த்தருளிய) பொலிவும் — தரு திரள நகில் மங்கை ஐந்தெங்கயல
திரு நயனங்கள் செறிந்ததிடு புரணமும் - இணையொத்த திர
ண்ட தனங்கையுடைய உமாதேவியாருடைய செடிய கயல
போலும் திருக்கண்களும் (தமிழுடைய) திருக்கண்களுஞ்சே
ர்ந்த அசைவும் — ஒன்றிய வென்றி கொள் பொருவு இல் புய
ங்கம் முயங்கினன் - பொருந்திய வெற்றியைக் கொண்ட ஒப்
பில்லாத புயங்ககாரணத்தைப் பொருந்தியருளினான் - ௭ - று.

குஞ்சிதம் வளைந்தது. புரணம் - அசைதழ், தடித்தல். (௪௧)

புனித புயங்குழ யங்கிய பொழுதவ னுந்தன டந்
தரு, மினிமைது காரதம டநதைபு டெழிலவின டிழ
பெறு கென்றரு, ணனிமிக வெனகணு மங்கண னகை
தர வுயநதுவ ணங்கினன, மனமுரு குடபடி யன்புடன
வளாவிழி பினபுவ ழங்கினன.

இ - ள். புனித புயங்கம் முயங்கிய பொழுது - சுததமாகிய
புயங்ககரணத்தைப் பொருந்தியபொழுது - அங்கணன அவ
ணம் - அருட்கண்ணராகிய அச்சிவபிரானும் - தன நடம
தரும் இனிமை நுகாந்த மடநதையும் - தமது திருநிருத்த
தால விளைந்த இன்பத்தை அதுபவித்த உமாதேவியாரை,
யம் - எழில விடையும் - அழகையுடைய இடபதேவரையும்
(நோக்கி) - மெறுக என்று - (நீங்கள் இப்புயங்ககரணத்தைத்
தரிசிக்கீழ்) பெறுவீர்களாக என்று அருளிச்செய்து, - என்க
ணும் அருள நனி மிக நகை தர - எனவிட்டதும். அருள யிகத்
தழைக்கும்படி திருமுறுவல செயுதருள், - உயரது வணங்கி
னன் - (அப்பொழுது நான்) உயரது நமஸ்கூறித்தேன், -
பினபு மனம் உருகுமபடி அனபுடன வளர் விழி வழங்கி
னன் - பின்பு எனனெஞ்சுவ கரையும்படி அன்பினோடு வள
ராநின்ற (ஞானக) கண்ணைத் தந்தருளிஞா. எ - று (சஉ)

அயரும் நுந்தவா நமபழி யகலநி னைந்தரு ளங்கண,
சயசய சங்கர வெனறெதி தரையில் விழுகதுப ணிந
தனா, நயநட னுந்தது மங்கவா நன்னையவை யுந்தொக
வந்திருண், முழலக் கென்றுக வெனறதன் முதுகதி
ருமபடி நின்றனன.

இ - ள். அயரும் அருந்தவர் - சோதிக்கின்ற பெரிய முனி
வர்கள் - அங்கண சயசய சங்கர நம பமி அகல நினைந்தருள்

.என்று - அருட்கண்ணரே சய சய சங்கரரே அழிப்புகளு
டையுருற்றேகும்படி திருவுளங்கொண்டருளும் என்று—
திரு தரையில் விழுந்த பணித்தீனா - சநநிதியிலே பூமியின
கண விழுந்த நமஸ்கரித்தாராகள்,—நய நடனும்—இன்புத
தைத் தருகின்ற திருத்தராஜரும்—தரும் அங்கவா நலவ எவை
யும்—தொக வர்து இருள் முயலகூன ஒன்றுக என்று—(அநுகசி
ரகிக்கப்படத்) தக்க அவாகளுடைய ஆணவமல் சத்திக்ளெல
லாங்குடி வர்து ஆலேவழுவாக்கிய முயலகூனப் பொருந்திக்
என்று அருளிச்செய்து,—அதன் முதகு அதிருமபடி நினை
னன்—அதனுடைய முதகு நெரியும்படி நிகு நருளிநர் எ - று.

பண்டைய விருளபநி பும்படி பங்கப் பதமுத வும்
பொழு, தெண்டிக ழிருடிகள் கண்டன ரினபுறு திரு
நட மனபொடு, கண்டனா வெருவினா நுணமிளி கண
டரு ம்ருவிசொ ரிந்தனா,குண்டிகை குணசயிசை தண
மிகள கொண்டெதிர் கீணலைம விந்தனா.

இ - ள் பண்டைய இருள் பறியும்படி பங்கப் பதம் உத
வும் பொழுது - அநாதியேயுள்ள ஆணவமலவிருள் நீங்கும்படி
சிவபெருமான் செந்தாமரைமலாபொலுந்திருவடிகளை அரு
ளிய பெர்ருது,—என திகழ இருடிகள் - (நாற்பத்தேனா
யிரமென்னும்) என விளங்குநின்ற முனிவாகள்—இன்பு
உறு திரு நடம் அன்பொடு கண்டனர் கண்டனா - இன்பம்
பொருந்திய திருநிருத்தத்தை அன்பொடு தரிசித்தார்கள் தரி
சித்தார்கள்,—வெருவினா - அருட்சினாகள், உருண்துளி கண
தரும் அருவி சொரிந்தனா - சிறுதுளிகளாகக் கண்களினின
றுத்தோனறும் அருவினைப் பொழிந்தாராகள்,—குண்டிகை
குணச இசை தணமிகள கொண்டி எகிர குணலை மலிந்தனர் -

கமண்டலங்கனையுந் தருப்பை பொருநதிய தணிகனையுந்
கையிற்கொண்டிசந்நிதியிலேகுணலைக்கூததாடினாகதி ஏ-று

மீமாஞ்சைநூல் பிரபஞ்சம் அநாதி நித்தியமெனவும், ஆன்
மாககடகு வேறுகக கருததா ஒருவரிலலையெனவும், சிவன
முதலரியினுரெல்லாரும் அநித்தியரெனவும், வேதம் உநாதி
நித்தியமெனவும், வேதத்திற்கூறப்பட்ட சிவன் முதலிய சத்த
ங்களேபிரிமமெனவும், அசசத்தங்களின் செயற்கிய தேவா
களை அசசத்தங்கள் அறிவிப்பனவல்லவெனவும், வேதம் விதி
த்த இம்மி முதலிய கருமங்களே இருமைப் பயன்களையும் பய
ககுமெனவுவகூறும் இந்நூல், கெய்தவர் சைமினிமுனிவா ,

தேவதாருஷனத்து இருடிகள், மீமாஞ்சைநூலே உண்மை
நூலென்க கொண்ட மயக்கத்தினுலே, சுவதந்திரராகிய சிவ
பிரான்மாட்டனபு செயதலையொழித்து, வேதவீதித்த கரு
மங்களை அதுட்டித்துத் தங்கள் மனைவியாகட்கும் மீமாஞ்சு
மதத்தைப் போதித்து, அவர்களைக் கற்பின்வழி நிறுவிப் பரத
ந்திரர்களாகிய தங்களைச் சுவதந்திரர்களெனத் துணிந்து ஒழு
கினார்கள் இதனையறிந்த பெருங்கருணைக்கடலாகிய சிவபெ
ருமான அவ்விருடிகட்கும் அவர்களுடைய பதநினிகட்கும்
மீமாஞ்சுமதமே மெய்யென்க கொண்ட மயக்கத்தை ஒழி
த்து அவர்களை ஆட்கொண்டருளத் திருவுளங்கொண்டு தாம்
பிஷாடனமூர்த்தியாகி விட்டுணுவை மோகினியாககியருளி
னார். இருடிகள் மோகினியுடைய பேரழகைக் கண்டவழித்
தங்கள் காமததான் மீதூரப்பட்டு நியமமிழந்து கருமாநுட்
டானங்களெல்லாம் விடுததமைமானும், சிவபெருமானைக்
கோற்றப்பொருட்டுத் தங்கள் செயத அபிசாரவேளவி முத

வியனவெல்லாம் பயன்படாதொழிந்தமையானும், தீயின்கள் கொண்டு மீமாஞ்சுகமதம் பொய்யெனத் தெளிந்து, தாவகள பரதந்திரரெனவும், சுவதந்திரராகிய கருததா ஒருவா உண் டெனவும், அவா சிவபெருமானேயெனவும், அவரது திருநீ ருளவயததான்ன்றிப் பாவததின்னீங்கலும் புண்ணியஞ்செய்த லும் இயலாவெனவும், “பரனடிக் கணபி லாதா பூண்ணியம் பாவ மாகும்” - எனவுந் துணிந்து, அவரை வழிபட்டியந்தா ர்கள். இருடிபத்தினிகள் பிஷாடனமூர்த்தியுடைய பேரழ கைக் கண்டவழி முன்னர்க் காமவயததாகாராகி, மீமாஞ்சுக மதம் பொய்யெனத் தெளிந்து, பின்னாச் சிவஞானவயத்தர் களாகிப் பேரினபம் பெற்றுயந்தாராக இதுகாறுகூறிய வாற்றாற சிவபெருமான் செயதவெல்லாம் ஆன்மக்கட்டு முத்தியின்பம் பயததற்பொருட்டாமெனபது தெள்ளிதிற்பெ றப்படுதலானும், அவா இருடிபத்தினிகளைக் காமித்தலுங் கூடலுஞ் செய்யாமையானும், அவாசெயல்கள் குற்றமாகாமை தெளிக் சுவதந்திரா தமவயமுடையவா பரதந்திரா பிறர் வயமுடையவா.

•(சச)

சூழினர் காமல ரஞ்சலி சூழவுற வமராது தைந்தனா நாடிய கஞ்சிகொ மெபுரு நாரத ரிசைபடி யுமபடி ஓகா பாடிலா தெளிவிவர் நினநீனா பாரிட நிலவுதுணங்கை டாடின கரணமி டுந்தொழி லுயினாகணபர நாதர்கள்.

இ - ள். அமரர் காமலர் அஞ்சலி சூழினா தேவாத் தைக்க ளாகிய மலர்களை அஞ்சலியாகச் சூழக்கொணடு—சூழவு உறத் துதைந்தனர் - பக்கங்களிலே பொருந்த கெருவகினார்கள்;— நாடிய கருவி கொள தும்புரு நாரதர், ஆராயப்பட்ட

யாழைக் கையிற்கொண்ட தும்புந் நாரதர்கள்—தூளிவு இலா - (நிருத்தானந்தத்தினே) பரவசாகளாயினவமயால-
இசை படியும்படி பாடினா நின்றனா - கீதத்தைத் திருநதம் படி படாதவாகளாய் நின்றார்கள், —பாரிடம் நிலவு துணைகை கொடு ஆடின - பூதங்கள் விளங்காநின்ற துணைகைகூடத் தாடின, —புரணநாதர்கள் கரணம் இடம் தொழில் ஆயினா - மேலாகிய கணநாதர்கள் கூத்தினவிகற்பங்கள் செய்யுந் தொழிலையுடையார்களாயினார்கள், எ - று. (௪௫)

அங்குரி பிரம்பு ரந்தர ரணடாகண முனிவர கண மு, மிங்கெம் தினியந் தஞ்சிவ லிங்கம் திசையகி, னேந்தொளிர், கொங்கலா பலமல ரனபொடி கொண படி வழிபடு மென்றுயா, மங்குலி னிடைவிடை தங்கிய மங்கையொ டிறைவனம் றைந்தனன்.

இ - ள். இவ்வன் - சிவபெருமான—அங்கு - அவவிடத் திலே—அரி பிரம் புரந்தரா அணடாகள முனிவர், அகண்ட மும்-விட்டுணு பிரமா இரதிரன் தேவர்கள் முனிவர்களாகிய எல்லாரும்—இங்கு எமது இனிய நடம் சிவலிங்கமது இசைய நினைந்து - இங்கே நமமுடைய இன்பநிருத்தத்தைச் சிவலிங் கத்திலே பொருந்தத் தியானித்தது—ஒளிர் கொங்கு அலா பல மலா கொண்டு அன்பொடி அடி வழிபடும என்று - விளங்கு கின்ற மணம் விரிந்த பல பூக்களைக்கொண்டு அன்போடு (நம முடைய) திருவடிகளை வழிபடுங்கள் என்று பணித்தது, —உயா மங்குலினிடை - உயர்ந்த ஆராயத்தின்கண்ணே—விடை தங்கிய மங்கையொடி மறைந்தனன் - இடப்பாக்கத்தின்மேலே தங்கிய சூமாதேவியாரோடு மறைந்தருளினார் எ - று.

லிங்கு என்னுந்நாது சித்திரித்தலெனப் பொருள்படுதலின், படைத்தல் காத்தென்முதலியவற்றால் உலகத்தைச் சித்திரிப்

பதாபிப சிவத்தினது பிரபாவுமே லிங்கமெனப்பெம். அவ்
விலிங்கத்தினது விளக்கத்துக்கு இடமாகிய சைலம், வாணம்,
ஸபாடிசம், லோஹஜம், க்ஷணிகம் எனபனவும் உபசாரத்
தால இலிங்கமெனப்படும (சஈ)

இறைமறை தருதிசை முன் தொழு தெவாகந் மகல
வுழி வென்றிகொ, ளறிவுறு மொருமைய னந்தநிள
னமளியி னெருநல் மாநத்தாளிரா, கறைவளா மிடறன
டந்தொழு கலவியி னலமொடு கண்படு, முறைதரு
துயரமொ ழிந்தன னெனமுக மலரமொ ழிந்தன.

இ - ள இறை மறை தரு திசை முன் தொழுது எவாகந்
அகலவுழி - சிவபெருமான மறைதருளிய திகழு முனனாக நம
ஸகரிதது யாவாகநம் அகனறபொழுது, - வென்றி கொள
அறிவு உற்று ஒருமை அனந்த-வெற்றியைக கொண்ட ஞான
த்திலே பொருந்திய ஒருபாட்டையுடைய ஆதிசேடனே, -
நிள அமளியி னெருநல் அமர்ந்த - நான நீயாகிய சயனத
திலே நேற்றுப பொருந்தி - ஒளிர் கறை வளா மிடறன
நடம் தொழு கலவியின லலமொடு - விளங்குகின்ற நஞ்சு
பொருந்திய கண்டதையுடைய சிவபெருமானது திருநிருத்
தத்தை வுளங்குஞ் சோககையினது இனபுத்தினுடே - கண
படு முறை தரு துயரம் ஒழிந்தனன் என - நித்திரைசெய்த
லினுல முறையே நிகழாநின்ற துன்பத்தை ஒழிந்தேன்
என்று - முடிம மீலர மொழிந்தனன் - முகம் மலரும்படி
சொல்லியருளினா, விட்டுணு (சஎ)

அண்டங் துயாநட் மெனறலு மஞ்சலி சிரமுற முன்
பொடு, கண்டவ ரெனமிக நுணடுளி கண்டர வருகு
தல் கண்டரி, தொண்டின ரிவாடிணி டியனபணி சுந்தா

னடிபணி யெனபணி, பண்டென் தணையிவ டுன்று
கொள பண்பொழி வினியென நொந்தன

இ - ள் அண்டனது உயா நடம என்றலும் - சிவபெருமா
னுடைய உயாந்த திருநீருத்தம என்றமாதிரத்திலே, — அஞ
சலி சிரம் உற - அஞ்சலியாகித் திரிசிலே பொருந்த — அன
பொடு கண்டவா என - அனபொடு தரிசித்தவாபோல - கண
“நுண” துணி மிகத் தர உருகுதல் - கணசரினவை சிறிய
நீர்த்துளிகளை மிகப் பொழியுமபடி (ஆகிசேடா) மனமுருகு
தலை — அரி கண்டு - வீட்டுனுவானவா கண்டு, — தொண்டினா
இவா - சிவபெருமானாகுத தெண்டா இவர், — பணி - (இவா)
தொழிலாவது — எனபு அணி சுந்தரன அடி பணி - எலும்பை
அணிந்த சிவபெருமானுடைய திருவடிகளுக்கு தொண்டிசெய்த
லாம, — என பணி - எனனுடைய தொழிலாவது — பண்டு
இவா எனது அணை என்று கொள பண்பு இனி ஒழிவு என -
முன்னே இவா எனக்குச் சயனமென்று கொண்ட தன்
மையை இனி நீங்குதல் என்று சொல்லியருளே, — நொந்த
னன - (அது கேட்ட ஆகிசேடா) வருந்தினா எ - று (சஅ)

இனியணை யெனநனி துஞ்சுத லிசைவில தெனதுள
நின்பணி, தனயனை முயலமொழிந்தயா தவமுயில
வதுத்கு மென்றலு, மனமிசு வருகிய நாகனும, வரதன
தனியந டந்தொழு, துணைவினி தெனினும கன்றிடு
தொழினினை வரிதென நொந்தன.

இ - ள் இனி அணை எனநனி துஞ்சுதல் எனது உளம
இவ்சவு இலது - இனி நீ சயனமாக, (நான் உன்மீது) மிக
நித்திரைசெய்தற்கு என்மனசில உடன்பாடினலை, — நின் பணி
முயலத் தனயனை மொழிந்து - உன்னுடைய தொழிலைச் செய

தற்கு உன்பிள்ளையைக் கறபித்தது—உயா தவம் முயல்வது தரும் என்றலும் - நீ மேலாகிய தவத்தைச் செய்வதே தரும் என்று விட்டுனு சொல்லியருளலும்,—அனாதனும் மனம் மிக உருக் - ஆதிசேடரும் நெஞ்சமிக்கக்கரைந்து,—வீரதன் இனிய நடம் தொழு துனைவு இனிது எனினும் - சிவபெருமானுடைய இன்பநிருத்தத்தை வணங்குதற்குண விரைதல மிகவினியது என்றலும்—அகன்றிடு தொழில் நீனைவு அரிது என நொந்தனாய் - (உமாரைப்) பிரியுஞ் செயனை நீனைத்தற்கு அரியது என்று துக்கமுற்றா எ - று. (சக)

மாதவன் மிகவும கிழந்திறை வாழ்புட கயிலைம நுசு குற, நீதவ முயலகயல கொண்டக ணேரிழை யதிப னும் வந்துநின், னாதர வமரவ ரம்பல வாசற வருடரு மென்றபி, னேதமில் பொருவில னாதனு மேசறு மரியை யிறைஞ்சினன்.

இ - ள். மாதவன் மிகவும மகிழ்ந்தது - விட்டுனு மிகவும வந்து,—இறை வாழ வட கயிலை மருங்கு நீ தவம் உற முயல-
சிவபெருமான எழுந்தருளியிருக்கும் உத்தரகைலாசத்தின் பக்கத்திலே நீ தவத்தை மிகச்செய்வாயாக,—கயல கொண்ட கண நேரிழை அதிபனும் வந்து - கயலபோன்ற கண்டையு டைய உமாதேவீக்கு நாயகராகிய சிவபெருமானும் எழுந்தரு ளிவந்து—நின் ஆடரவு அமர வடிம பல ஆசு அற அருள தரும் என்ற பின் - உன்னுடைய தீர (வணமு) வரங்கு பலவற றைக் குற்றமற அருளிச்செய்வார் என்று சொல்லிய பின்பு,— ஏதம் இல பொருவு இவு அனாதனும்—குற்றமில்லாத ஒப்பில லாத ஆதிசேடரும்—ஏசு அறம் அரியை இறைஞ்சினன் - குற்றமற்ற விட்டுனுவை வணங்கினார். எ - று. (ரு)

விரவரி யருள்கொ டனந்தனுய 'விரைவொடு தக
விடை கொண்டபின், மருவரு தலைவனம கிழநதிறை
வளாவ்ட கயிலைம நுங்குற, விரிபண மணிவெயிலு சிற
திட' விரிவிழி கதிரைவி முங்கிட, வெரிபெரி திசை
தொறு கண்டிட விகழவறு தவமதி சைந்தனன.

இ - ள். அனந்தனும் விரவு அரி அருள் கொடு - ஆதிசேட
ரும (தமமோசி) கலந்த விட்டுவினுவ்டய-அதுமதியைப்
பெற்று, -விரைவொடு தக விடை கொண்ட பின் - சடிகி
யாக (க கருணை) தீக விடைகொண்டபின்பு, -மருவு அரு
தலைவன் மகிழந்து உறை வளர் 'வட கயிலை மருங்கு - (யாவ
ராலும்) அடைதற்கரிப சிவபெருமான (திருவுள்) மகிழந்து
எழுந்தருளியிருக்கும் உயாந்த உததரகைலாசத்தின் பக்கத்
திலே (பொருந்தி), -விரி பண மணி வெயில உற்ச சிற்திட -
அகனற (ஆயிரம்) படங்களினுமுள்ள இரத்தினங்கள் வெய
யிலை மிகச் சிறந்த, -விரி விழி கதிரை விழுங்கிட - இடவிய
கண்கள ஆதித்தியனை (த் தங்கன பிரகாசத்தினுள்ளே) அட
க்க, -எரி எரி திசைதொறும் மண்டிட - சுவாலிகின்ற அக
கினி திக்ருகடோறுஞ் செறிய, -இகழவு அறு தவமது இடை
ந்தனன - குற்றமற்ற தவத்தைச் செய்தாரா எ -று (ருக)

வேறு.

தவமிக முயலும் போது தருணமிரப்பமிழுவ தன்றிப்
பவனெனு முணவுவகொளரானபலபக் லகவலம்பாரா
சிவனுடி கர்ணுவ தணக் டிப்பிய மாககு,வானபோ [ன
லுவழனில கதிரோணுளபுகருருகநேரோட்ஸைத்தாண

இ - ள். தவம் மிக முயலும் போது - தவத்தை மிகச் செய்
யும் பொழுது, -தன் உயிர்ப்பு உமிழுவது அன்றி - தமமு

டைய சுவாசத்தை இரேசித்தலொழிந்தது—பலன். எனும் உணவும் கொள்ளான் - வாயிலினனும் உணவையுங் கொள்ளாதவராகி,—பல பகல அகலவும் பாரான் - நெடுநகாலஞ் செல்வதையுஞ் சிந்திபாதவராகி,—சிவன் அடி கர்ணும்; கண்கள் திப்பியும் ஆகருவானபோல - (மேலே) சிப்பெருமானு டைய திருவடிகளைத் தரிசித்ததற்குரிய கண்களைத் தெய்வத்தன்மையுடையனவாகச் செய்வார்போல—உவமன் இவ் கதி ரோன உள்ளுக்கு உருக லீனா ஓட வைத்தானெழுப்பிலவர்த் குரிய மண்டலத்தினுள்ளே புகுந்து உருகுமபடி மேரே செல்ல வைத்தாள் - று

யோகாங்கமெட்டனுள் ஒன்றாகிய பிராணயாமமாவது "பிராணவாயுகளைத் தடுத்தலாம். ஆயாமம் தடுத்தல் புது இரேசகம், பூரகம், குமபகம் என மூன்று பகுதியை உடைத்து அகற்றுக, இரேசகமாவது அசத்துள்ள அசுத்தவாயுவைப் புறத்தே கழித்தல் பூரகமாவது புறத்துள்ள சுத்தவாயுவினுலே லுயன்றமட்டுஞ் சரீரத்தை நிறைவித்தல் குமபகமாவது கழித்தலையும் உட்கொள்ளலையும் ஒழித்து உள்ளே உள்ள வாயுவைத் தடுத்து நிறுத்தல். பாம்புக்கு உணவு வாயு வாதலானும், ஆகிசேடா பாம்பாதலானும், அவர் பூரகமபகங்கள் செய்யின் உணவு கொண்டாராவூராதலானும் உணவு உடம்பை வாட்டுத் தவத்திடுகு விலக்காதலானும், அப்பூரககுமபகங்களை ஒழித்து இரேசகமுாதிரிச் செய்தாரெனக்

இன்னவா றருந்த வங்க விவனிபற் றிடந டஞ்செய்ய மன்னன்மா முனிவரைப்போல்வாயமைகளளப்பூனாகி முன்னய னாகி யன்ன முதுகிட்ட மாக வேறி யன்னவனெதிரேசென்றனவனுமாத்நங்கள் செய்தான்.

இ - ள். இன்ன ஆறு இவன் அருந் தவங்கள் இயற்றிட -
இநதப்பிரகாரம் இவவாதிசேடர் அருமையாகிய தவங்களைப்
பண்ண, — நடம் செய மன்னன் - திருநிருததஞ்செயதருளுஞ்
செயுபருமான—மா முனிவரைப் போல வாய்மைகள் அள
ப்பான் ஆகி - (தேவதாருவனதுதள்ள) பெரிய முனிவர்களைப்
(பரிசுத்திததாற) போல (இவருடைய) உண்மைகளையும் பரிசுத்தி
ப்பாராகி, — முன் அயன் ஆகி அன்னம் முதலு இடம் ஆக
ஏறி - முன்னே பிரமாவாகி அன்னவர்களைத்தின் முதலு
இடமாகவேறி, — அனனவன் எதிரே சென்றான் - அவரே
திரே பேரியருளினான், — அவனும் ஆதரங்கள் செயதான் -
அவருஞ் சற்காரங்கள் செயதான் - எ - று. (நூ)

செய்தவன் தன்னை நோக்கிச் சினவர வருவோய
செல்லன், மெய்திகழ தவங்கள் போதும் விரவுபோ
கங்கள் வீடு, பொய்தகா விததை சித்தி பொருநதுவ
தொனறெ மகருக, கொய்துரை தருது மென்று கூறி
னான் முனிவா கோமான

இ - ள். செய தவனறன்னை நோக்கி-(சற்காரங்கள்)செய்த
ஆகிசேடரைப் பார்த்து, — சின அரவு உருவோய - கோபத்
தைப் பெருந்திய சாப்பவமவையுடையவனே, — செல்ல
மெய் திகழ் தவங்கள் போதும் துன்பத்தைச் சீர்த்துக்கு
வினைக்கும் விளங்காரின்ற தவங்கள் (இனி) அமையும், —
விரவு போகங்கள் - பொருந்திய சுவர்க்காதி போகங்களும்—
வீடு - (நம்முடைய) பதமுத்தியும்—பொய் தகா விததை -
பொய் சேராத (பதினான்கு) விததைகளும்—சித்தி - (அட்ட
மகா) சித்திதருமாகிய இயைகளுள்—பொருநதுவது ஒன்று
எமக்குக் கொய்து உரை - (உனக்கு) வேண்டுவதொன்றை
நமக்குத் தெரிந்து சொல்வாயாக, — தருதும் என்று முனிவர்.

அச

கோயிப்புராணம்.

கேவலான் கூறினான் - (நாழ் அதனைத்) தருவேய் என்று முனிவர்களுக்குத் தலைவராகிய பிரமதேவா சொல்லியருளினான். எ - று. (நூல்)

வாசகங் கேட்ட னநாதன் மகிழ்ந்தியான், புகழ்நதழைத்த, தீசனை யெனை வேண்டிற் பெவாதரி னென்று எனக்குப், பேசுகென ழனைத்தும் வேண்டாப் பெற்றிகண் டயனிகழ்நதிங், கேசறு தவஞ்செய் வானவே நெனபெற வியம்பு கெனன

இ - ள் அநநதன் வாசகம் கேட்டு - ஆதிசேடர் அவ்வார் 'ததையைக் கேட்டு, —யான் மகிழ்ந்து புகழ்நதது அழைத்தது பேசனை எனன - நான் (காண) விரும்பித் துதித்தது அழைத்தது சிவபெருங் காண என்று சொல்ல, —அயன் - (அது கேட்ட) பிரமதேவா—உனக்கு, வேண்டிற்று எவா தரின் நன்று பேசுக என்று - உனக்கு வேண்டியதொன்றை யாவர் தரினும் நல்லது (அதனைச்) சொல்வாயாக என்று சொல்லி, —அனைத்தும் வேண்டாப் பெற்றி கண்டி - (தாம் வினவிய) யாவையம் (அவருக்கு) வேண்டாத கருததையறிநது, —இகழ்ந்து - (அவரைப்) பழித்தது, —இவரு ஏசு அறு தவம் செய்வான் வேறு என் பெறுஇயம்புக எனன - நீ இங்கே குற்றமற்ற தவத்தைச் செய்வது அவறியாது பெறுதற்கு? (அதனைச்) சொல்வாயாக என்று வினவியருள. எ - று. (நூல்)

முத்தியு முடிவி லாத டோகமு நாஸி ரண்டாஞ் சித்தியும் விததை யாவஞ செயவ்தென் றிசுழ்வ் னத்தி லத்தனை நெவாககு நலகு மானநத நிருத்தங் காணும் பித்தமே லிட்ட தென்று பேசினு னேசி லாதான்.

இ - ள். மூத்தியும் - (உம்முடைய) மூத்தியும்—முடிவு இலாத போகமும் - அளவிலலாத (சுவாகதாதி) பேசுகவக மும்—நாலிரண்டாம் சித்தியும் - அட்டமகாசித்திகளும்— வித்ததை யாவும் - (வேதமுதலிய) சகலவிததைகளும்—செய்வது என் னதரும் பயன யாது?—திகழ வனத்தில அததன் அன்று எவாகமும் நலகும் ஆனந்த நிருததம் காணும் பித்தி மேலிட்டது - விளங்காநின்ற தேவதாருவனத்திலே சிவபெருமான் அபுபோது யாவாககுந் திரிசிப்பித்தஞ்ஞரிய ஆனந்த நிருததத்தைத் தரிசிக்கவேண்டுமெனனும் மோகம மிகுத்தது—என்று ஏசு இலாதான பேசினான் - என்று குற்றமில்லாதவராகிய ஆதிசேடா சொல்லினார். எ - று. (ருசு)

முத்திய னவனை நோக்கி முடியநீ முடியா தொன்றைச் சிந்தனை செய்த பித்தது தீராதார தெனந கைத்ததங். கந்தமில் சுதந்திரத்தோ னாசொல வனத்தி லன்று வந்தரு ணடமபு ரிந்தான மதியிலா யெனவு னாததான

இ - ள். மூத்து அயன அவனை நோக்கி - முறப்பட்ட பிரம தேவர் அவ்வாநிசேடரைப் பார்த்து,—நீ முடியாது ஒன்றை முடியச் சிந்தனை செய்த பித்தது தீராதாரது என அங்கு நகைத்தது - நீ ஒருகாலும் முடியாததொன்றை முடியவேண்டுமென்று கருதிய பிராநதி நீங்காது என்று அவகே சிரித்தது,—அன்று வனத்தில - அந்நாளில் அத்தேவதாருவனத்திலே—அந்தம இல சுதந்திரத்தோன் முடிவிலலாத சுவதந்திரசத்தியையுடைய சிவபெருமான்—ஆர் சொல வந்து அருள நடம்புரிந்தான் யாவர் சொல்ல வந்த தாருணணிய நிருததஞ் செய்தருளினார்—மதி இலாய் என உரைத்தான் - புத்தியிலலாதவனே என்று சொல்லியருளினார். எ - று. (ருசு)

ஆலவா யனந்த னென்று மாவொனவனே யவ் றோ
சாலவா தரிததாற றுனே தருபவன றாரீ நெனறு
லேலுமிந் கெனன வனனத் திறையவ னநீதா வந்தேதீ
காலமு மநீநகரு சென்றுங்கழிந்திலதாசையென்றான்.

‘இ - ள். ஆலவாய் அனந்தன்-நஞ்சைப் பொருநகிய வாயை
யுடைய ஆகிசேடர்—எனறும் ஆடுவான் அவனே அன்றோ -
எககாலததும் இஃடியருது திருநிருத்தஞ்செய்தருநுவர்
அச்சிவபெருமானேயன்றோ—(அவா எனக்கு நிருத்தஞ்செய
தருளார எனபது யாதுகொக்கருமென்ன)—தானே தருப
வன சால ஆதரிததால, தர்ராண என்றால் இவரு ஏதும்
என்ன - தானே (கொடி கட்டி எககாலததும் யாவருக்கும்
அன்னவ) கொடுப்பவன (ஒருவன) மிக விருமபிக கேட்டாற
கொடான் என்று கூறின இதற்கொக்கரும் என்று சொல்ல,—
அன்னீதநீ இறையவன - அன்னவாகனததையுடைய பிரம
தேவா—அநதோ அநதோ காலமும் அநேகம் சென்றும்
ஆசை கழிந்திலது என்றான் - ஐயோ ஐயோ அநேககாலம்
போகியும் (இவனுடைய) ஆசை நீங்கிறதில்லை என்றா எ - று.

நொந்தபங் கயனை நோக்கி துடங்குட லளவே யன்
றோ, வந்தமில் காலஞ் செய்ததன றதுவுமென் றயரக்
கண்டு, மிந்தநீ யிறந்தாறபேறிந் கென்னென வனந்த
னினறென, சிந்தையிந் துதுவாச செத்தாந் திருநடங்
காண்பேனென்றான்.

இ - ள். நொந்த பங்கயன் நோக்கி - (தம்மை) நொந்த
பிரமதேவரைப் பார்த்து,—அந்தம்இல் காலம் துடங்கு உடல
அளவே அன்றோ - நீர் முடிவிலலாத காலம் என்றது (என்
னுடைய) துடங்கிய சரீரமுள்ளமுட்டேயன்றோ!—அதுவும்

சேயத்தா அன்று - அதவும் தூரமுன்று—என்று அயரக தண
மெ - என்று ஆதிசேடா சொல்லி உணாவழியக கணமும்,—
இநத நீ இறந்தால இவகுப மேறு என என - (பிரமதேவா)
இததினமையையுடைய நீ இறந்தாயாயின இங்கே பெறும்
பயன யாது என்று வினாவு,—அனநதன் - ஆதிசேடா—
இன்று என சகதை இவகு இதுவா - இப்பொழுது எனம
னம் இங்கே இததிருநிருத்தத்தினிடத்ததாலால —செத்ததம்
திருநடம் கணபேன என்றான (நான) இறந்தேனையினும்
(இவவவாவே வித்ததக மறறொரு சாரததை யெடுத்தத) திரு
நிருத்ததநாசிபபேன என்றா ஏ - று (ருக)

ஆவகவ னுறுதி கேளா வனன்மே யான நலகித
திருகிலபங கயனே முனைத தேவாகணமலாகளசிந்த
வோவகிருங் கணங்களுமுமொண்ணுதறறிலகவலலிப
பூங்குமு லுமைபாள பாகம் புரந்தா னயி நுநதன்

இ - ள். ஆவகு அவன உறுதி கேளா - அவவாதிசேடரு
டைய உறுதியைக கேட்டு,—அன்னமே ஆன நலகி - அன
னமே இப்பமாகச செயது,—திருகு இல பங்கயனே - குறறமி
லலாத பிரமதேவரே—முனைத தேவாகள மலாகள சிந்த -
முதனமையாகிய தேவர்கள் பூக்களைச் சொரிய,—ஆவகு
இருங் கணங்களுமு - உயாத பெரிய கணங்கள் சுறற,—
ஒள நுதல் திலக வலலிப பூங் குழல் உமையாள பாகம் புரந்
தரன ஆய இருந்தான - ஒளரிய நெறறியில திலகத்தையு
டைய கொடிபோலும் புட்ப்பேயெனனுந் திருநாமத்தையு
டைய உமாத்தேவியினது பாகத்தத (தமது) திருமேனியிற்
கொண்டவராகி எழுந்தருளியிருந்தார். ஏ - று • (கூ)

கண்டபோ தனநத னஞ்சிக கரசர ணதி கம்பித்,
தண்டனே போற்றி யாண்ட வமலனே போற்றி திவ

கட்டுண்டனே போற்றி ஸ்ராயேன சொன்னவை பொறு
பபாய் போற்றி, கொண்டனோ கண்டா போற்றி
கூத்தனே போற்றி போற்றி

இ - ள். கண்ட போது அனாதன் அஞ்சி - கண்ட
பொழுது ஆதிசேடர் பயப்பட்டு, —கர சாணுகி கம்பித்து -
கை கான முதலியவை நடுங்கி, —அண்டனே போற்றி - அண்டங்களை யுடையவரே காததருளும்—ஆண்ட அம்மனே
போற்றி - (தமியேனை) ஆண்டருளிய, அநாதிமலமுததரே
காததருளும்—நிககட்டுண்டனே போற்றி - சந்நானுடைய
துண்டத்தை யணிந்தவரே காததருளும்—நாயேன சொன்
னவை பொறுப்பாய் போற்றி - அடியேன (அறியாது) சொல
லியவற்றைப் பொறுத்தருளவோரே காததருளும்—கண்ண
டல நேர் தண்டா போற்றி - முகிவபோலுந் கரிய திருமிடற
றையுடையவரே காததருளும்—கூத்தனே, போற்றி போற்றி -
நிருத்தராஜரே காததருளும் காததருளும் ஏ - று. (கூக)

ஆண்டிட வேண்டி வந்த வமலனே போற்றி, யென்று
பாண்டரு மனங்க ரைந்து மணமிசை வீழ்நதி றைஞ்ச
நீண்ட செஞ்சடையானை நேர்செலவுகைத்தனைத்துக்
காண்டிரு கருணை நலகிக் கைத்தல முடிமேல் வைத்து

இ - ள் ஆண்டிட வேண்டி வந்த அமலனே போற்றி
என்று - (தமியேனை) ஆட்கொண்டருள விரும்பி எழுந்தருளி
வந்த நிருமலரே காததருளும் என்று துதித்து, —மாண தரும்
மனம் கரைந்து - மரட்சிமை தக்க, நெஞ்சமுருசி—மன
மிசை வீழ்நது இறைஞ்ச-பூமியிளீமேல் விழுந்து ஸ்ரணங்க, —
நீண்ட செஞ்சடையான - நீண்ட சிவந்த சடைஸ்யுடைய
சிவபெருமான்—ஆனை நேர் செய் உகைத்து - இடையத்தை

(ஆதிசேடருக்கு) எதிரே செல்லும்படி செலுத்தி, — அந்நேத்து-
(அவரைத்) தழுவி, — காண த்ரு கருணை நல்கி-அழகு தக்க கரு
ணையைக் கொடுத்தது, — கைத்தலம் முடிமேல வைத்து- (தம்மு
டைய) திருக்கரத்தை (அவருடைய) தலைமேலவைத்து எ - று

இப்படித் தவங்கள் செய்தா லன்றி நம மினிய கூத்து
மெய்ப்பட்ட தெரியா தன்று விளங்கிடக் கடவ துன்ற
னெய்ப்புறு துயரநதீக வெஷ்வுரைத் தெம்மையுணமை
செபபுது முண்டுக வென்று கூறினான றேவ தேவன்.

இ - ள் இப்படித் தவங்கள் செய்தால அன்றி நம இனிய
கூத்து மெய்ப்பட்ட தெரியாது - இத்தப்பிரகாரத் தவங்கள்
புண்ணிலொழிய நமமுடைய இன்பநிருத்தம் உண்மைபா
கப் புலப்படாது, — அன்று விளங்கிடக்கடவது - (இனி நாளு
சுட்டிக கூறும்) அந்நாளில (உனக்குப்) புலப்படக்கடவது, —
உன்றன் எய்ப்பி உறு துயரம் தீர்து என உரைத்தது - உன்னு
டைய இளைப்புப் பொருநதிய துன்பத்தை, ஆழிவாயாக
என்று சொல்லி, — எம்மை உண்மை செபபுதம் உணாக
என்று கூறினான தேவதேவன் - நமது சொருபத்தை உள்ள
படியே சொல்வோம் ஆறிவாயாக என்று திருவாயமலர்ந்தரு
ளிநா தேவதேவராகிய சிவபெருமான எ - று . (கரு)

வையக மாயை யின்கண் வினைவழி வருந்த டாதி,
செய்பவ ரொழியத் தோன்றாச் சீதை வுயிராகள சோ
தம், கெவவகை யுணர்வுண டெனனி லிலங்குமைந
தொழிலியாவு, முயவகை யாலி யற்றது கிபாமுனோ
மீனவு ரைத்து.

இ - ள். வையகம் மாயையின்கண் வினை வழி வரும் -
(கனியமாகிய) பிரபஞ்சம் (முதற்காரணமாகிய) மாயையினி

ன்றும் (ஆன்மக்களுடைய) இருவினை. ஏதுவாகத் தோன்றும், —சடாதி செய்பவா ஒழியத் தோன்றாச் சேலதத - குடமுதலியவை செய்பவராகிய சூயவரையினர்த் தாமே தோன்றாத இயற்கையையுடையன (அதுபோலப் பிரபஞ்சமும் நீமித்தகாரணஞ்ரிய ஒருகருத்தாவினறித் தானே தோன்றாத வியற்கையையுடையது, —உயிர்கள் சோதற்கு உணர்வு எவ்வகை உண்டு எனளில - (சிறற்றிவினையுடைய) ஆன்மக்கள் (சடமாகிய பிரபஞ்சத்தை) பொருத்தி அனுகூலித்தற்கு அறிவு எப்படி உண்டாமென்னின், —உயுவகையால் இலங்கும ஐந்தொழில யாவும் இயற்றற்கு யாம உளோம என உரைத்தது - (அவ்வானமாக்கள்) உப்யுமபொருட்டு விளங்குகின்ற (புடைத்தனமுதலிய) பஞ்சகிருத்தியமுழுதையுஞ் செய்தற்கு நாம் இருக்கின்றோம் என்று திருவாயமலாநதி எ - று.

குடமாகியுக்காரியததுககு முதற்காரணம் மண்ணும் துணைக்காரணம் தண்டு சககரமும் நிமித்தகாரணம் சூயவனுமாதல போலப் பிரபஞ்சமாகிய காரியததுககு முதற்காரணம் மாயையுந் துணைக்காரணம் சிவத்ததியும் நிமித்தகாரணம் சிவபிரானுமாதல அறிக (கூச)

சகளநீட், களமெ மகஞாத தஞ்சமா மேணி யாரீ, யுகளமு, முணரிற் சுகதி யுபுரதான மாக்ப பாச நிகளம் தகற்ற வுளபா நோகி முருவ மொனறொன் றுகளமாய ஞான மேழா யகினடமா யமாநத தனறே.

இ - ள். சகளம் நீடகளம் எம்க்குத் தஞ்சம் ஆம் மேனி ஆம் சகளமும் நீட்களமாகிய இரண்டிம் நமக்குடி, பற்றக் கோடாகிய வடிவங்களாம், —நீ உகளமும் உணரின - நீ இவ் விரணவெடிவமம் யாவையென்று அராய்நசொல்வேம்—

சத்தி ன்பக்தானம் ஆக - (நமது) சத்தியே முதற்காரணமாக—
பாச நிகளமதி அகற்ற அனபா நோ நிகழ உருவமாழ்ந்து—
பாசமாகிய 'விலங்கைச் சேதிக்கும்படி அனபாகளெதிரே விள
கும் உருவமொன்று,—ஒன்று அகனமாய ஞானமேயாய்
அகண்டமாய அமாந்தது - மறறென்று அருவமாய ஞானமய
மாய்க் கண்டுகதப்படாததாய் இருந்தது எ - று. (சுரு)

இருவகையிலைகடந்த வியல்புநமமொளியா ஞான
வுருவமீனந்த மான வயிரிப் பம்பெயரெ மககுப
பரபதம் பரம ஞானம் பராற்பர மிலது காதத
நிருமிதி யிசை செய்தி நிழன்ட மாகு மனறே

இ - ள இருவகை இவை கடந்த இயலவு - (சகளமும் நி
காமுமாகிய) இவ்விரண்டையுங் கடந்தது நின்ற இயற்கைவ
டிவமாவது—நம ஒளி ஆம் ஞான உருவம் - நமது சோதிமய
மாகிய ஞானருபமேயாம்,—ஆனந்தம் ஆன உயிர் யாம்—(அவ்
வுருவத்துக்கு) ஆனந்தமாகிய ஆனமீ நாம்,—எமக்குப் பெயர்
பரபதம் பரமஞானம் பராற்பரம் - நமக்குப் பெயர்களாவன
பரபதமும் பரமஞானமும் பராற்பரமமாம்,—இலது - சங்கா
ரமும்—காததல - திதியுந—நிருமிதி - இருட்டியும்—இசை
செய்தி - திரோபவமும்—நிழல் - அனுகிரகமும் (மாகிய பஞ்ச
கிருததியங்களு) மே—நடம் ஆகும் - (நமக்கு) நிருத்த
மாகும் எ - று.

பரபதம் மேலாகிய பொருள். பராற்பரம் பரமாகிய சத்த
மாயையின மேலாயது இலதாகச் செயதலை இலது என்றார்.
பஞ்சகிருததியமே திருநிருத்தமென்பது “தேற்றந் துடியத
னிற்றேயுந் திதியமைப்பிற, சாற்றியிடு மங்கியிலே சங்கார -
மூற்றமா யுன்று மலாபத்ததே யுற்ற திரோத முததி, நான்ற
மலர்ப்பத்ததே நயி” என்னுந் திருவாககாணுணர் - (சுக)

ஆரண மனைத்து நானின் முடிது மென்று பேசும்புங்
காரணங் காலந் திக்குக கருத்திடங் காண மாட்டா
சீரணி தேவ தாரு வனத்திடைத் தெரிய நினறு
நாரணன முதலோர் காண நாடக நடித்த ஞான்று.

இ - ள். ஆரணம் அனைதும் நாம நினறு ஆடுதும், என்று
பொற்றும் - வேதசுக்ளெலலாம நாம (எககாலமும்) நினறு
நிருத்தஞ்செய்வோம் எனது துதிகடும், —காரணம், காலம்
திக்குக கருத்தது இடம் காணமாட்டா - (ஆயின அவை அந்நி
ருத்தத்திற்கு) காரணத்தையும் காலத்தையும் திகனையும் கரு
த்தையும் இடத்தையும் அறியமாட்டாவாம், —சீர் அணி தேவ
தாரு வனத்திடைத் தெரிய நினறு - அழகு விளவருகின்ற
தேவதாருவனத்திலே வெளிப்பட நினறு—நாரணன் முத
லோர் காண நாடகம் நடித்த ஞான்று - விட்டுணு முதலாயி
னோர் தரிசிக்க நிருத்தஞ்செய்த பொழுது ஓ - று. (சுஎ)

அன்றரு ஸ்ரீமதபொ ருமை யலைநதமை யறிந்து நாமும்
வென்றிகொ ணடங்கொண்ப்தினவிட்டனமுனக்குமின்
ன்றிட மிதுவாககாட்டுநிலயமனறதுபொறுககு [று
மன்றுள தென்ற னிந்த வையகம் வாழுவ தாக.

இ - ள் அன்று அரு வளம் பொருமை அலைநதமை அறி
ந்து - அந்நாளிலே பெரிய தேவதாருவனம் (பூமிககு நடுவன்
மையால ஆநிருத்தத்தைப்) பொறுக்கமாட்டாது அசைந்த
மையைக் கண்டு—நாமும் வென்றி கொள நடங்கள் நொய்
தின் விட்டனம் - நாமும் வென்றி பொருத்திய நிருத்தங்களை
விரைவில் ஒழித்துவிட்டோம்;—உனக்கும் இன்று இது
இடமா நினறு காட்டிம் நிலயம் அன்று - உனக்கும் இப்
பொழுது இதுவே இடமாக நின்னு தரிசிப்பிகடும் நிருத்த

மன்றி, —அது பொறுக்கும் பின்று உளது என்றான் - அநரி
ருத்தத்தைப் பொறுக்க வலய சபை உணமி என்று, கிசாலலி
யருளிநா—இந்த வையகழ வாழ்வது ஆக - இவ்வுலகம்
வாழும்பொருட்டு எ - று (சுஅ)

அனந்தனுந் தொழுது போற்றி யடியனே னுய்யத
தேவ, ரினாதரு மறைகள் காணு திலகமன னுலகி
லுண்டாய், நினநதமி லருளாற கூட்டி நினைவுமுண
டாகி நீயே, வனநதனில வந்தா யென்றால் வாழ்நதன
னன்றோ வென்றான்

இ - ள் அனந்தனும் தொழுது போற்றி - ஆகிசேடரும்
வணங்கித் துதித்தது, —அடியனேன உய்ய - அடியேன உய்யு
ட்பொருட்டு—ரீதவா இனம் தரு மறைகள் காணுது இலகு
மன்று உலகில உண்டாய - தேவர்களுங் கூட்டம் பொருந
திய வேதங்களுங் காணுவண்ணம் விளங்குகின்ற சஸ்பீ உலக
த்திலுண்டாய—நின் அந்தம் இல அருளால் காட்டிம் நினைவும்
உண்டாகி - உமமுடைய முடிவிலலாத கிருவருளினால் (அத
னைத்) துரிசிப்பிகருங் கருத்தமுண்டாகி—நீயே வனநதனில
வந்தாய் என்றால் - நீரே வனததில எழுந்தருளிவந்தீரோன
ரால்—வாழ்நதனை அன்றோ என்றான் - (அடியேன) வாழ
ந்தேனன்றோ என்று விண்ணப்பஞ்செய்தார். எ - று (சுஆ)

வலங்கைமானமழுவோன் போற்றும்வாளரவரசநோக
யலைநதிம பிண்ட மண்டி மவைச்சுமாத லாலே [கி
யிலங்கைநே ரிடைபோ மறைமலைங்குபிங்கலையாநாடி
நல்ந்கிள ரிமய நேர்போ நிவிவுபோஞ் சுழுவை நாடி.

இ - ள். வலம் கை மான் மழுவோன் - வெற்றியையுடைய
திருக்கூத்திலே மாணியும் மழுவையுமுடைய சிவபெரு
மான்—போற்றும் வாள அரசு அரசை நோக்கி - (தம்மைத்)

துதிகளும் ஒளியையுடைய நகராசாவாகிய ஆதிசேட்டரைப்
பார்த்து—அலைநதிம பிண்டம் அண்டம் அவை சமம் ஆத
லாலே - அசைகின்ற பிண்டமுடி அண்டமும் (தம்முள்) ஒப்
பனவாதலினாலே—[சரீரத்தில இடைநாடி இடத்தினும், பிங்
கலைநாடி வலங்கினும், சுழுமுனைநாடி நடுவினும் பொதல
போல இப்பூமியில்]—இடை இலங்கை நோ போம்? இடை
நாடி இலங்கைகளுக்கு நேரே போகும்,--இலங்கு மற்றைப் பிங்
கலை ஆம் நாடி நலம் கிளா இமயம் நோ போம்? விளங்குகி
ன்ற மற்றைப்பிங்கலைநாடி நனமை மிகக இமயமலைக்கு நேரே
போகும்,--சுழுநை நாடி நடுவு போம்? சுழுமுனைநாடி (அவ்
விரண்டிற்கும்) நடுவே போகும். எ - று (எ)

நர்டரு நடுவி னாடி நலங்கிளர் தில்லை நேர் போயக்
கூடுமங் கதனின் மூலக குறியுள ததற்குத் தென்னா
மாடுந் மல்கள காண மன்னுமமபலமொன்றுண்டங்
காடுது மென்றுமென்றெனையொருடையுவையன்.

இ - ள்: நாடி அரு நடுவின் நாடி நலம் கிளா தில்லை நேர்
போயக் கூடும - நாடிதற்கரிய நடுநாடியாகிய சுழுமுனைநாடி
நனமை மிகக தில்லைவனத்திற்கு நேரே போயக் கூடும,--
அங்கதனின் மூலககுறி உளது - அநதத்தலத்தினே மூலலி
ங்கம் இருக்கின்றது,--அதற்குத் தெனனா - அநதச் சிவலி
ங்கத்துக்குத் தெற்கே—மாடி உயும் மற்றைகள் காண மன்னும்
அம்பலம் ஏன்று உண்டு - நாடிநகுபக்கததும் பொருநதிய
வேதங்களும் காணாத நிலைபெற்ற சபையொன்றுண்டு;--
அங்கு எனறும் ஆடுதும் என்றான் எண்ண ஆள் உடைய
ஐயன் - அங்கே நாம் எக்நாலமும் நிரூததஞ்செய்தருள்வோம்
என்று திருவாய்மலர்ந்தருளினார் என்பின் அடிமையாகடிடைய
சிவபெருமான். எ - று. (எக)

மற்றது சிதம்பரத்த வாய்மையரின் மாயா நீர்மைப்
பற்றுடனழியாதென நம்பயினுளையாகனெண்ணி
னற்றவஞ் செயதா நீடு நாடரு ஞான நாட்டம்.
பெற்றவா காண்பா காண்ப பெறுதவா பிறப்ப ரனறே

இ - ள் மற்று அது சிதம்பரத்த வாய்மையால் - அச்சபை
ஞானகாசமாயி மெய்ப்பொருளாயிருத்தலால்—மாயா நீர்
மைப் பற்றுடன் அழியாது - மாயாகாரித்ததன்மையையு
டைய மறைப்பொருள்களோடு கூட அழியாது,—என நம்ப
யினுளது - எககாவும் பொருந்தியுள்ளது,—உயிர்கள்
என இல நல தவம் செய்தால்.—ஆனமாககள் எண்ணிலலாத
நல்ல புண்ணியங்களைச் செய்தால்,—நாடு அரு நீடு ஞான
நாட்டம் பெற்றவர் காண்பா - (அவர்களுள்ளே) நாடுதற்கரிய
ஒழியாத ஞானகண்ணைப் பெற்றவா (சிதம்பரத்தைத்) தரிசி
ப்பா,—காண்ப பெறுதவா பிறப்பா - தரிசிக்கப் பெறுதவா
பிறப்பா எ - று (எஉ)

நீயினிக் காள வாயு நிலவெரி கதிரா கண்ணு.
மாயிரஞ் சிரமுங் கண்டா லஞ்சிடு மகில முன்னே
தூயவத திரியுந் தாரம் துலங்கன சூயை தானுஞ்
சேயென நினனை வேண்டித் திருநதருந் தவமய் நிரதார

இ - ள நீ இனி - நீ இனி ந்ருபாயஞ் சொல்லக் கேள்,—
காளவாயும் நிலவு எரி கதிரா ஆ கண்ணும் ஆயிரம் சிரமும்
கண்டால் அகிலம் அஞ்சிடும நஞ்சப்பொருந்திய வாயை
யும் சந்திரன் அகவினி சூரியன் என நும் சூடரினும் மிகு
த்த ஒளியையுடைய கண்களையும் ஆயிரம் பணமகுடங்களை
யுங்கண்டால் உலகம் பீயப்படும்,—முன்னே - (நெடுங்கால
த்துக்கு) முன்னே—தூய அததிரியும் தாரம் துலங்கு அன

சூயை தானும் - சுததலகிய அநதிரிமுனிவனும் (அவனுக்கு) முனைவாகி விளங்குகின்ற அனஞ்சயையும்—உன்னைச் செய் என வேண்டி - உன்னை (த தங்களுக்கு) ப பிளையாகுப்படி விருமபி—திருநது அருந தவம் புரிந்தாரா - (விட்டுணுவை நோக்கித்) திருத்தமுற்ற அரிய தவத்தைச் செய்தார்கள் என்று.

அரியவாக குணனையீந்தா னன்றுநீ பிறத்த லஞ்சி [தி யிருதுவாய்ப்பு] னிந்ததா பவந்தேற்றவஞ்சலிப்பாடெய மருவுமைந தலையோ பால மாசுண ழாகக கண்டு பரிவினா பயத்தா னீப்பப் பதஞ்சலி யான டண்பாலு.

இ - எ. அரி உன்னை அவாககு ஈந்தான்-விட்டுணு உன்னை அவாகளுக்குப் பிளையாகக கொடுத்தான்?—அன்று நீ பிற ததல அஞ்சி - அப்பொழுது நீ (யோனிவாயப்பட்டுப்) பிறத தற்கு அஞ்—இருது ஆயப புணிதை ஆய வந்து ஏற்ற அஞ் சல்பபால எயதி - (அவனஞ்சயை) இருதமதியாய (ஸ்தான ததினாலே) ததியடைந்தவளாய் (க கரையிலே) வந்து ஏற்ற அஞ்சலியினிடத்தே பொருந்தி—ஐந்தலை மருவும் ஓர் பால ழுந்—ஊம ஆகக கண்டு - ஐந்து தலை பொருந்திய ஒரு சிறு பாம்பாகக கண்டு—பரிவினால பயத்தால நீப்ப - அனபின னும் அச்சத்தினாலுங்கைவிட—பதஞ்சலி, ஆன டண்பால - நீ பதஞ்சலியாகிய தனமையினால். எ - று

பதஞ்சலி அஞ்சலியினின்றும் விழுந்தவர். இரண்டிகைக னையுக்கட்டி மேலாக விரித்த; உள்ளங்கைகளைக் குழியாக கின், அஞ்சலியெனப்படும (எச)

ஆங்கது வாகி யிருத வனந்தனா நினைவி னேமிய்
பாங்கினு னீங்க லாகாப பதஞ்சலி யென்னு நாமீந்.

தாங்கிநீராக லோகந் தருவழி சராக நாபப டூல
 னோங்க லொன றுளது தெனபா லுயாபில வழியுமுண

இ - ள ஆங்கது ஆங்-(இப்பொழுதும்) அந்தவழுவமாகி—
 இந்த அனந்தன ஆம நினைவினோடும் - இந்த ஆதிசேடருபந்
 துக்கு உரியதாகிய புத்தியுடனே—பாங்கினால் நீங்கல ஆகாப
 பதஞ்சலி எனனும் நாமம தாங்கி - நற்குணத்தினால் விடப்ப
 டாத பதஞ்சலியென்னும் பெயரைத் தரித்தது—நீ நாகலோ
 கம் தரு வழி சராக - நீ நாகலோகத்துக்குப் பொருந்திய
 வழியே போவாயாக,—நாபபண ஓங்கல ஒன்று உளது -
 (அநாகலோகத்துக்கு) நடுவே ஒருபருவமுண்டு,—தென
 பால உயா பிலவழியும் உண்டு : (அதற்குத்) தெற்குப் பக்கத்
 திலே உயுநத பிலத்துவாரமுமுண்டு எ - று. (௭௫)

திடமதன முடிவு நிலைத திகழவன மாகும் வாயதல
 விடவட பாலி லால மென்னிழ ற்னனி லந்தது
 தடவரைக கொழுநது மூலத தானமா குறியாயிரதப
 புடவியி லமார் போற்றும் பொறபம ரறபு தகது

இ - ள் அதன முடிவு திகழ நிலைவனம் ஆகும் திடம் -
 அப்பிலத்துவாரத்தின் முடிவு விளங்குகின்ற நிலைவனமா
 கும் இது சத்தியம்,—வாயதல விட - அப்பிலத்துவாரநீங்க—
 வடபாலில - (அதற்கு) வடபக்கத்திலே—ஆலமென்னிழந்
 னில்—ஆலமரத்தினது குளிரமைப்பாகிய சிழவிலே—அந்தத்தட
 வரைக் கொழுநது - அப்பெரியமலையின் கொழுநதானது—
 மூலததானம் ஆ குறி ஆப - திருமூலத்தானத்திலே பெருந்
 நதிய இலிங்கமாய்—இந்தப் புடவியில அமர் போற்றும்
 பொறப் அமர் அறபகத்த - இந்தப் புமியிலே தேவர்கள்

துதிக்கும் அழகு பொருந்தித் ஆசசரியத்தையுண்டி தாயிரு
எகும். ௧ - று (எசு)

பூசைபங் கியற்றிக் கூத்தும் புந்திசெய் தரும்பு லிககா
லாசிலா முனியி ருந்தா னவனுட னமாக நாமு [சசி
மோசைகொளபூசம்பொன்னோடு தினட பொருநதுமு
தேசுறு நடநீர் காணச செயதுமெனறருளிசெய்தான

இ - ள ஆச இலா அரும் புலிககால முனி - குறறமிலலாத
பெரிய வியாககிரபாதமுனிவன—அவகுப பூசை அயறறிக
கூத்தம் புநகி செயது இருந்தான - அவகே (அவவிலிய
கூத்தைப்) பூசைசெயது (நமது) நிருத்தத்தைத் (தரிசித்தல்வே
ணமிமென்று) சிந்தித்துக்கொண்டிருந்தான,—அவனுடைய
அமாக - (நீயும் போய்) அவனோடிருப்பாயாக,—நாமும் -
நாமும்—ஒசை கொள பூசம்பொன்னோடு உறு தினம் பொரு
நதும் உசசி - பிரசித்தி பெற்ற (தைப்) பூசம் குருவாரத்தோடு
கூடும (சூதையோக) தினத்திற பொருநதிய மதகியாதை
திலே—தேச உறும் நடம் நீர் காணச செயதும் என்று அரு
ளி செய்தான - (அவவிடத்தில) ஒளி பொருந்திய ஆனந்த
நிருத்தத்தை நீங்கள் தரிசிக்கச் செய்வோம் என்று அருளிச்
செய்தார். - ஏ - று. (எசு)

திருவருள் பெற்று மறந்தி கிகழனந தனுமவி முநது
பரிவொடுபணிந்தே முநது பாவச னகி நிறப்ப
புரிசுழ லுமையா ளோடும சூதமுங் கணமும போற்ற
விருவிசும் பதனிலவிண்ணோரிதையவனுறமறைந்தான.

இ - ள். மற்றத் திகழ் அனந்தநீரும் திருவருள் பெற்று -
விளங்குகின்ற அவ்வாதி சேடரும் திருவருளைப் பெற்றது,—

பரிவொழி விழுந்து பணிநது எழுந்து பாவசன் ஆகி நிற்ப -
(பூமியிலே) அன்போடு விழுந்து வணங்கி எழுந்து பாவசராகி
நிற்க, — விண்ணோர் இறையவன் - தேவதேவராகிய சிவபெ
ருமான்—பூதமும் கணமும் போற்ற - பூதங்களுங்கணநாதா
களுநதுதிக்க—புரி குழல உமையாளோமம் - நெறித்த கூடத்
லையுடைய உமாதேவியாரோமம்—இரு விசம்பதனில உற
மறைந்தான் - பெரிய ஆகாயத்திலே பெருநத மறைநதரு
ளினா எ - னு. (எஅ)

அண்ணலார் மறைநத போதங் காசைநே ராசை யோடு
மண்ணிலே வீழ்நதி றைஞ்சி வான்வ னருளா லநதத
துண்ணெனு முருவ நீங்கித் தொழுபதஞ் சலியா மேனி
திண்ணமா ரிலங்க மாகச சிலபகல சிந்தை செயநான். ,

இ - ள் அங்கு அண்ணலா மறைநத போது - அங்கே
சிவபெருமான் மறைநதருளியபொழுது, — ஆசை னோ ஆசை
யோமம் மண்ணிலே வீழ்நது இறைஞ்சி - அநததங்குக்கு
நோக விருப்பத்தோமம் பூமியிலே விழுநது வணங்கி,
வானவன அருளால்-சிவபெருமானுடைய திருவருளினாலே—
துண்ணெனும் அநத உருவம் நீங்கி - (கண்டோ) அஞ்சுகி
ன்ற அநதச்சேடருபம் நீங்கி—நெழு பதஞ்சலி ஆம மேனி-
(கண்டோ) வணங்குகின்ற பதஞ்சலி ரூபமே—திண்ணம்
ஆர இலங்கம் ஆக - (தமக்கு) மெய்மையாகிய கூடுதலாகும்
படி—சில பதல சிந்தை செயநான் - சிலகாலஞ்சிந்தித்தார
எ - று. இலங்கம் கூடுதல. (எஆ)

வேட்டுவற் குறித்த பச்சுச மென்புழுப் போல நாதன
காட்டிய மேனி கொண்டு கண்டது தொழுது பணடை

நாட்டெதி ரணைய வண்ண நயந்தவா கேட்டு நாக
நீட்டமுந தலைவராநா ரியாவரு மெதிரகொண டார்கள

இ - ள். வேட்டுவற குறித்த மென் பசைப் புழுப்பேரவ
வேட்டைவள்ளியாகிய குளவியை நினைத்துக்கொண்டிருந்த
மேலவிய பசைப்புழுவானது அக்குளவியுருவங்கொண்டா
றபோல—நாதன, காட்டிய மேனி கொண்டி - (பதஞ்சலி
யுருவத்தைத் தியானித்துக் கொண்டிருந்த தாம்) 'சிவபெருமா
ளுலே கூட்டப்பட்ட அப்பதஞ்சலியுருவத்தைக் கொண்டி,—
கண்டது தொழுது - (அதனைத் தமக்குச்) செய்திருவருளை
வணங்கி,—பண்டை நாட்டு, எதிர் அணைய - பழைய நாக
லோகத்துக்குச் சமீபமாகச் சென்று பொருந்த,—நாகா எட்
ட்டமும் தலைவராநா யாவரும் - நாகா எட்டமும் (வாழ்கி
முதலிய) நாகராசாக்கள் யாவரும்—அண்ணல நயந்தவா
கேட்டு எதிர் கொண்டார்கள் - (தங்கள்) இராசாவாகிய ஆதி
சேடா விரும்பி வந்தடையைக் கேட்டு (அவரை) எதிர்கொ
ண்டார்கள். ஏ - று. (அ0)

மணடிவந தெதிரகொண டாக்கு மாசுண் வரசா
சூழ, வண்டாதம பெருமா னலகு மருவரை யமலன
மேனி, சுண்டிவந திறைஞ்ச நினற கராக்கோடின் முத
லோட்போற்றி, விணடுநீ'புணிவா னெனகொல வேண
டிய தென்று ணீ'த்தாரா.

இ - ள் மணடி வந்து எதிர் கொண்டி ஆர்த்தும் மாசுண்
அரசா சூழ - 'நெருங்கி வந்து' எதிர்கொண்டு ஒலிக்கின்று நாக
ராசாக்கள் சுற்ற,—அண்டாதம பெருமான நலரும் அரு
வரை அமலன மேனி கண்டு உவந்து இறைஞ்ச (ஆதிசே
டா) தேவதேவராகிய சிவபெருமான் அருளிச்செய்த டிபரிய

மலையாழிய. திருமூலத்தானமுந்நய தம்பிரானார் திருமேனியைத் தரிசித்தி மகிழ்நது வணங்க, —நின்ற கராககோடன முதலோர் (அவரைச சூழ்நது) நின்ற கராககோடகன முதலிய நாகராசரககன—நீ விண்டு போற்றிப் பணிவான் வேண்டியது ஏனெகால என்று உரைத்தாரா - நீ இம்மலையை (ஒரு பொருளாக) துதித்தது வணங்கவேண்டியதெனனை என்று சொல்லினார்கள் எ -று (அக)

காதலினோக்கியுள்ளகைப்பொருள்கண்டோராயாககும் பாதிநி மூரவோர்போலிப் பருப்பதக பாத லககீழ்ப / போதமா தான மெல்லை திஷ்லையாயப் பொருநதி வாழ்நாதனா காணு மென்று கூறினா னாக ராசன.

இ - ள் காதலின் நோக்கி உள்ள கைப்பொருள் - விருப்பத்தினாலே (தாந) தேடிய கைப்பொருளை—கண்டோராயாககும் பாதிநிம உரவோர்போல - கண்டவா யாவருககும் (வரையாது) பருத்தககொடுககும் அறிவுடையோர்போல, —நாகராசன - நாகராசாவாகிய ஆகிசேடா—இப்பருப்பதம் பாதலககீழ்ப் போதம ஆர தானம் - இந்தமலை பாதாளமேழினுகருங்கீழாக நின்ற ஞானமயமாகிய இடம், —எல்லை தில்லை ஆய்ப் பொருநதி வாழும்—இதன்மேலெல்லை தில்லைவனமாய்ப் பொருநதியிருக்கும், —நாதனார் காணும் என்று கூறினான் - இது சிவலிங்கப்பெருமான், —அறியக்கடவீர் என்று சொல்லியருளினா. எ -று (அஉ)

அலைபணநுதலைவா யாமு னறிந்தீவா தேட்டி யாயிறுறலைவனே மலையெனறெண்ணிசகங்கிததுமிருநதுமிருநபிலவழிகீழுற் றெல்லை பெற்றிலீ மேலுரு சாலச [பசெலவழி தெனறு மீண்டுந தெளிவில மெனறு செப்பி.

இ - ள் அலை பணத்தலைவர்-அசைகின்ற படநுதையுடைய நாகரகசாக்கள-தலைவனே யாம முன் அந்நதவா கேட்டி, யாயின - இராசாவே நாகுகள முன்னே அந்நதபையைக் கேட்பீராயிற் சொலவோம்,—மலை என்று எண்ணிச் சநுதித தும இருநதும்-(இதனை) மலையென்று நினைதும், ஐயுற்றுமிரு ந்தேம்,—இந்தப் பிலுவழி கீழ் டறறு எல்லை பெற்றறிம-இந்தப் பிலத்துவாரததின வழியாகக் கீழே போய் இத்தன முடிவெல லையைக் காணப்பெற்றோமில்லை,—மேலும் சடலுச் செலவு அரிது என்று மீண்டும் - மேலேயும் முடியப்போதல அரிதெ ன்று திரும்பிவிட்டேம்,—தெளிவு இலம் என்று, செப்பி - (நாங்கள்) இதனை அறிதலிலம் என்று சொல்லி. எ - று:

அததரு வாயமை யாலே யவாகளாதரி, துப்போற்றிப் பத்தியா லிறைஞ்சக் கண்டு பதஞ்சலி யவரை நீங்கிச் சுதத்தமாப் பிலமவ ணங்கீத துணைவனே துணையாவுனனி யிததலந் துயர நீங்க வேறுவா னேற லுற்றான.

இ - ள் அத்தரு வாயமையாலே - (அம்மலை சிவலிங்கமெ ன்றும்) அந்ததருதியாகிய உணமையினாலே—அவாகள ஆத ரிததுப் பத்தியால போற்றி இறைஞ்சக் கண்டு - அநாகர்க் கெல்லலாகும் (அம்மலையை) விரும்பி அன்போடு துதித்து வணங்கும்படி செயது,—பீதஞ்சலி அவரை நீங்கி - பதஞ்சலி மகாமுனிவர் அவர்களைப் பிரித்து,—சுத்தம் ஆர் பிலம் வண க்கி - சுத்தநிறைந்த பிலத்துவாரததை நமஸ்கரித்து,—துணை வனே துணையா உன்னி - உயிர்த்துணைவராகிய சிவபெரு மானையே வழித்துணைவராகத் தியானித்துக்கொண்டு,—இத் தலம் துயரம் நீங்க ஏறுவான் - இவ்வுலகத்தார்கள் (தங்கள் பிறவித்) துன்பகீழ்கும்படி, (சிவபெருகத்தினை) ஏற்றுப்போரு

ட்டு—ஏறவு உற்றான் - (தாம் ந)கலேகீததினின்றும் பூலோ
கததில) ஏறத்தொடங்கினா ள - று (அசு)

அரவுரை யாட வாடி மண்ணலரு செழுததுங் கண
ணு, கரவிலா வழியா லெண்ணில காலங்கள் கழிப
வேறிகி, குரைகடன மணியு முத தும பவளமுங் சூல
முங் கொணமி, திரைநிரை வணங்குந் திலலைத் திருவெ
லலைசேர வந்தான

இ ள் அரை அரவு ஆட ஆமிம அண்ணல அஞ்செழுததும்
கண்ணு திருவரையிலே சருப்பமாட நடித்தருளுஞ் சிவபெ
ருமானுடைய ஸ்ரீபஞ்சாக்ஷரமே கண்ணாக, —கரவு இலா வழி
யால எண் இல காலங்கள் கழிய ஏறி - மறைவிலலாத வழி
யினாலே அளவிலலாத காலங்கள் செல்லவேறி, —குரை
கடல - ஒலிககின்ற சமுத்திரமானது—மணியும் முதத்தும் பவ
ளமும் சலமும் கொணமி - மாணிக்கத்தையும் முதத்தையும்
பவளத்தையும் மரக்கலத்தையுங் (காணிக்கையாகக்) கொணமி
வந்திட்டு—திரை நிரை வணங்கும் திலலை - திரையினது ஒழு
ங்கினாலே வணங்காரின்ற திலலைவனத்தினது—திருவெலலை
சேர வந்தான - திருவெலலை சமீபிக்க வந்தா ள - று (அரு)

உருகிட வுள்ளங் கண்ணீ ரோவாம லொழுத வுச்சிக
கரகம் லங்கள் கூடம்பக கண்பண மணிவி ளங்குத
திருவருள வளர ஞாலரு ிவமய மந்த மாயா
விருளகெட ஞான பானு வெனநில மேலெ ழுந்தான.

இ ள் உள்ளம் உருகிட மனங்கரைப, —கண் நீ ஒவா
மல ஒழுக - கண்ணீர் ஒழியாமற் பாய், —கர காலங்கள் உச்
சிக கூட - கைகளாகிய தாமரைமலர்கள் சிரசிலே குவிய, —
கண்பண மணி விளங்க - கூட்டமாகிய படத்தினுள்ள

இரத்தினங்கள் பிராசிகடி—திருவருள் வளர - திருவரு
ளோங்கு,—ஞாலம் சிவமயம், ஆக - பூலோகத்தான்மாத்கள
சிவமயமாக,—மாயா இருள் கெட - நீங்காத ஆணவமலவ்
ருள் நீங்க,—ஞான பாணு என் நிலமேல எழுந்தால் - ஞான
சூரியாபோலப் (பிலத்துவாரத்தினின்றும்) பூமிநிலே எழுந
தா எ - று. (அசு)

எழுந்தருள் வனமி றைஞ்சி யிருந்தவா கண்டு
காண்சு, செழுந்தவ வுருவை நோக்கித் திருமுனி திகை
பபத திங்கட, கொழுந்தணி வேணி யண்ண லுருளி
றை கொழும் புலிககா, எழுந்தமா தவனை நோக்கி,
முதர வதனா கண்டான.

இ - ள் எழுந்த அருள் வன்ம் இறைஞ்சி - எழுந்து திருவ
ருளையுடைய திலவேனத்தை வணங்கி,—இருந்தவா கண்டு -
(அது) இருந்த தனமையைக் கண்டு,—காண்சு செழுந்தவ
உருவை நோக்கித் திருமுனி திகைப்ப - (முனொருபொழு
து) காணாத மாட்சிமை பொருந்திய தவவேடத்தைப் பா
தது வியாக்கிரபாதமகாமுனிவா மயங்க,—திங்கட் கொழு
ந்த அணி வேணி அண்ணல அருளினால் - பிறையையணிந்த
சுடையையுடைய சிவபெருமானது ஆளுஞ்ஞாலே—
கொழும் புலிககால அழுந்து மாதவனை—கொழுவிய புலிககால
பொருந்திய அமமுனிவரை—நோ சென்று ஆதரவதனால்
கண்டான—அவமெதரே போய் ஆசையினாலே கண்டான்.எ-று

மங்கல வருவா மேனி மாமுனி யதிச யிததுச
செங்கைக ளோந்தி மேனித்திகழவுடணுவெனதுசெலவா
வெங்குறை வாயநீ போவ தெவவள வேது நாடாஞ்
சங்கைக ளகல வெல்லாஞ் சாற்றுக வேன்று ழுப்ப.

இ - ள் மங்கல உரு ஆம நிமனி மா முனி அதிசயிதது -
மங்கலருபமாகிய திருமேனியையுடைய வியாககிரபாதமகா
முனிவர ஆச்சரியப்பட்டு, —மேனித திகழவு கண்டு உவந்தது
செதுகைகள் ஏந்தி - (அவருடைய) திருமேனியினது விளக்க
ததைக் கண்டு மகிழ்ந்தது இரண்டு சிவந்த கைகளையும் ஏந்தி, —
செலவா நீ எங்கு உறைவாய் - அருட்செலவதையுடைய
முனிவரே நீ எங்கே உள்ளாய்? —போவது எவ்வளவு - (நீ
குறித்துப்) போவது எவ்விடம்? —நமம் ஏது - உமமுடைய
பெயர் யாத்? —சுதுகைகள் அகல எல்லாம் சாற்றுக என்று
செப்ப- (என்னுடைய) சந்தேகங்கள் நீங்கும்படி இவைகளே
லீலாவற்றையும் சொல்லும் என்று சொல்ல எ - று (அஅ)

அபிபுலித தாளோய் கேளயா னனநதனு னநதமான
நடநெடு வனதது ளண்ண னயநதவா நல்கி யென்னை
நெடியவ னமளி கொள்ளா நீர்மையா நீப்ப நீங்கித்
தடவரை மருங்கே யானுந தவமிபல காலஞ் சார

இ - ள் அபி புலித தாளோய கேள் - (பாசத்தைச்) சேதி
தத விவாககிரபாதமகாமுனிவரே கேளும், —யான் அநந
தன் - நான் ஆதிசேடன், —நெடியவன்-விட்டுணுவானவா—
நெடு வனத்ததுள் அண்ணல் ஆனநதம் ஆன நடம் நயந்தவா
நல்கி நெடிய தேவதாருவனத்திலே சிவபெருமான ஆனநத
மயமாகிய திருநிருத்தத்தை விரும்பிச் செய்தமையை (எனக்கு)
அநுளிச்செய்து—என்னை அமளி கொள்ளா நீர்மையால
நீப்ப - (திருநிருத்தத்தினமேல எங்குள்ள ஆசையைக்
கண்டு) என்னை முன்போலச் சபனமாகக் கொள்ளாவண்ணம்
நீக்க, —யானும் நீங்கி - நானும் நீங்கி—தடவரை மருங்கே
பலகாலத் தவம் சார - பெரிய திருக்கலைச்சமலையின் பக்கத்
திலே நின்றுகாலந் தவம்பண்ண. எ - று. (அக)

வாசமா மலரோ ஞ்சி வாடிமைக ளளநது தானு
தேசிகி லணைநது வந்தென் சிரமிசைக் கரமி நுத்திபு,
பாசம் தகல நாயேன் பதஞ்சலி யாக நலகி
யரசிலா வுபதே சங்க ளளவிலா வகைப் ளிதது.

இ - ள். வாச மா மலரோள் ஆகி வாயமைகள் அளந்து -
(முனப்பு) மணததையுடைய பெரிய செநதாமரைமலரிலிருக்
கும் பிரமாவாகி வந்து (என்னுடைய) உணமைப்பைப் பரிசு
தது, — தான ஆம் தேசினில் அணைநது - (பின்பு) தாமாகிய
ஒளிவடிவத்தோடு பொருநது, — வந்து - (எனக்கு நேரே இட -
பத்தைச் செலுத்திக்கொண்டு) வந்து, — பாசமது அகல என்
ரமிசைக் கரம் இருத்தி - பாசநீங்குமபடி என சிரசின்மீது
திருக்கரத்தை வைத்தது, — ஆக இலா உபதேசங்கள் அளவு
இலாவகை அளித்தது - குறறமில்லாத உபதேசங்களினாலே
(ஒன்றாலும்) அளவிடப்படாத (தமது) உணமையை அறிவி
த்தது, — நாயேன் பதஞ்சலி ஆக நலகி - சிறியேன் பதஞ்சலி
வடிவினாக அருளிச்செய்தது எ - று. (கூ0)

வேண்டிநங் கூத்துக காணவியாககிரபாத னென்னு,
மாண்டகு முனியுந திலலை வந்ததின நவனு நீயுந,
தாண்டலாங் காணடிந் நரகத தலததுயா பிலதபாலேறி,
யாண்டிரு வென்ற நெயுரு னருமுனி யயாநது வீழ்
நதான.

இ - ள் வியாககிரபாதன் எனனும் மாண் தரு முனியும் -
வியாககிரபாதனென்கின்ற பாட்சிமை தகக முனிவுனும்—
நம் கூத்தக காண வேண்டித் திலலைவனத்தினன் - நமது
நிருத்தத்தைத் தரிசிக்க விரும்பித் திலலைவனத்தின் ணிருக்கி
ன்றான்; — அவனும் நீயும் தாண்டுவம் காணடிந் அவனும்

நீயும் (நமது) நிருத்தத்தைத் தரிசிக்கக்கூடவீர்கள்;—நாகத் தலத்து உயர் பிலத்தால ஏறி ஆண்டு இரு எனறான் - ஞாகவேகத்தினுள்ள உயாந்த பிலத்துவாரத்தது வழியாலேறி அங்கே இருப்பரியாக என்று (சிவபெருமான்) திருவாயமலர்ந்தருளினான்—ஏன்றான் - என்று பதஞ்சலிமகாமுனிவீர சொல்லினான், —அரு முனி அயாந்தவீழ்ந்தான், - (உடனே) பெரிய வியாகிரபர்தமகாமுனிவான் மூச்சிதது விழ்ந்தான். ஏ - று. ()

அருளபுரி கருணைவெள்ளத்தழித்தினுனெனனை யண்ண நிருவுளமபற்றயான முன் செய்தவமெனனோ வெனநெறுருகினான் கண்ணீர் வார வ்யாபதஞ்சலி நீ தந்த [ன கரவிலாவருளாமென்றுகைகளாற கட்டிக்கொண்டான்

இ - ன அண்ணல் அருள புரி கருணை வெள்ளத்து என்னை அழுத்தினான் - சிவபெருமான் தாம் அருளிச்செய்த காருணணியமாகிய இவள்ளத்திலே என்னை முழுகுவததான், — திருவுளம் பற்ற யான முன் செய்தவம் எனனோ என்று என்று - (எம்பெருமான் இங்ஙனம்) திருவுளமபற்ற நான் முன்செய்த சிவபுண்ணியம் யாதோ என்று (பலகாலஞ்) சொல்லிச் சொல்லி, —கண் நீர் வார உருகினான் - கண்ணீர் பொழிய (தினது) உருகினான், —உயா பதஞ்சலி நீ தந்த கரவு இலா அருள் ஆம் என்று - உயர்ந்த பதஞ்சலிமகாமுனிவரே நீர் (கொண்டு வந்து) தந்தது (விரியவார்த்தையன்று) மறைப் பிலலாத திருவருளேயாம் என்று—கைகளால் கட்டிக்கொண்டார் - (அவரைத் தமமுடைய) கைகளினாலே கட்டிக் கொண்டார் ஏ - று. (கூஉ)

திண்ணமார் சிறியோன பெற்ற செலவமா மென்ன ஞானக் கண்ணினு லடிவன கூடத்துக் கண்டுளங் களி

ததான போல, வெண்ணலா வ்ளப முற்றங் திலங்கு
பொறிகயத்து மூழகப், பண்ணிநாண மலரான மூலப்,
பரமாதாள் பணிய வுயத்தான்.

இ - ள். திண்ணம் ஆர் சிறியோன் பெற்ற செல்வம் ஆம்
என்ன - உறுதி பொருத்திய தரித்திரன் பெற்ற செல்வம்போ
லவும்—அமலன் கூத்து ஞானக கண்ணினால் கண்டு உளம்
களித்தான் போல் - சிவபெருமானுடைய திருநிருத்தத்தை
ஞானகண்ணினாலே தரிசித்து மனங்களித்தவாபோலவும்—
என இலா இன்பம் உற்று - அளவில்லாத இன்பத்தை
அடைந்து,—அங்கு இலங்கு பொற கயத்து மூழகப் பண்ணி
(பதஞ்சலிமகாமுனிவரை) அங்கே விளங்குகின்ற பொற்றா
மரை வாவியாகிய சிவகங்கையிலே ஸ்ரானஞ்செய்யப்
பண்ணி,—நான் மலரால மூலப் பரமா தாள் பணிய உயத்
தான் - அன்றலாத பூக்களினாலே திருமூலட்டானேசரரு
டைய திருவடிகளைப் பூசித்து வணங்குமபடி ஏவினா. ஏ-று.

வலங்கொண்டு குடபாற் தெய்வவாவியின் மூழ்குவித்து
நலங்கிளா தன்னை யாண்ட நாதனை வணங்க நல்கித்
தலமபுணர் பன்ன சாலை தருவித்துச் சாக மூல
பலங்களு மிலங்கப் பின்னாடபரிந்தருவிருந்ததோ தான்

இ - ள். வலம் கொண்டு குடபால தெய்வ வாவியின் மூழ்
குவித்து - (திருமூலட்டானேசரரைப்) பிரதக்ஷிணஞ்செய்து
மேற்குப்பக்கத்திலுள்ள தெய்வத்தன்மை பொருந்திய வாவி
யிலே ஸ்ரானஞ்செய்யப்பண்ணி,—நலம் கிளா தன்னை
ஆண்ட நாதனை வணங்க நல்கி - விருப்பமிக்க தம்மை
ஆண்டருளிய திருப்புவீச்சரரையும் வணங்கச் செய்து,—
தலம புணர், பன்னசாலை தருவித்து - அவ்விடத்துக்குப் பொரு

ந்திய பன்னசூலயிலே கொண்டிபோய்,—பின் நாள் -
(அன்றுபோக) மற்றைநாளிலே—பரிந்து - அனபுகூரது,—
சாகமூல பலங்களும் - சாகமூலபலங்களினாலே—இலங்க அரு
விருந்து அளித்தான் - விளங்குமபடி பெருவிருந்து செய
தா. எ - று (கூக)

மனக்களி கூட்டு நாளில வனமதன் குடபாற நெய்வப
புனற்றடங்கண்டுமூழ்கிப்புண்குண்கரைமேற்போற்ற
தனகருமோநாயுஞரைதாபித்துவணங்கித்தங்கி [த
வனித்தபில சாலை வரவி யதுனவட பால மைத்தான்

இ - ள் மனக்களி கூடும் நாளில - நெஞ்சத்தின்கண்ணே
களிப்பு மிக்கிருக்குநாளிலே,—வனமதன் குடபால - அந்தத்
திலைவணத்தின் மேலுறந்திலே—தெய்வப் புனல் தடம்
கண்டு மூழ்கி - தெய்வத்தன்மை பொருந்திய சலத்தையு
டைய ஒருவாவியைக் கண்டு (அதிடு) ஸநானஞ்செய்து,—
புணர் குண்கரைமேல் - பொருந்திய (அவ்வாவியின்) கீழ்
கரையிலே—போற்றத் தனகரும் ஓர் நாயுஞரைத் தாபித்து
வணங்கி - (தாம் நாடோறும்) வணங்கும்பொருட்டித் தங்க
கும் ஒருசிவலிங்கப்பெருமானைத் தாபித்து நமஸ்கரித்து,—
தங்க - (தாம்) இருக்கும்பொருட்டி—அரித்தம் இங் சாலை -
நிலையுள்ள ஒருபன்னசாலையை—வாவி அதன் வடபால
அமைத்தான் - அவ்வாவியின் வடபக்கத்திலே கட்டினார்
பதஞ்சலிமகாமுனிவர். எ - று. (கூடு)

ஆங்கிட மாக் நாள் மமாநதன ரத்சுர ரத்சுர
திங்கில்வண புலிச்சு ரத்சுர திகழ்சாமு லதநா னத்து
மோங்கிப் நாதன் பாத முறவுற வணங்கி யாட
லிங்கநாத தருள் கெனறங் கிருவரு மிருந்து ரனறே

இ - ள். ஆங்கு இடம் ஆக அமர்ந்து - அங்கே இருப்பிடமாக இருந்தகொண்டு, —நாளும் - நாடோறும்—அனந்தீசுரரத்தும் - திருவனந்தீசுரரத்தினும்—தீங்கு இல வண, புலீசுரரத்தும் - குற்றமில்லாத அழகிய திருப்புலீசுரரத்தினும்—சீர் தீர்ப்பு மூலத தானத்தும் - அழகு விளங்குகின்ற திருமூலத்தானத்தினும்—ஒங்கிய நாதன பாதம் உறவு உற வண்ணங்கி - விளங்காநின்ற சிவபெருமானுடைய திருவடிகளை அன்பு பொருந்தப் பூசித்த நம்ஸ்ரீதது, —நாகு ஆடல் அளித்தது அருளுக என்று—இங்கே இருநிருத்தத்தைச் சரிசுபித்ததனும் என்று (பூசாநத்ததில) வேண்டுகொண்டு, —அங்கு இருவரும் இருந்தாரா - அந்தத்திலைவனத்தில இருவரும் இருந்தார்களா என்று. (கக)

வெண்டிறை யொலியார திலலை மிகுவன விலங்கியாவும், பண்டைநம புலிய னன்றிப் பாம்பனும் வந்தானென்று, திண்டிறற ஊளி மிததுச செவிகளுகு சிலிரத்தி யேங்கி, மண்டிய தாலஞ செல்ல மருங்குற வண்ணத்த வனறே.

இ - ள் வெண்டிறை ஒலி ஆர் திலலை மிகு வன விலங்கியாவும் - வெண்மையாகிய திரைகளினுடைய ஒளச நிறைந்த திலலைமரங்கள் செறிந்த வனத்தினுள்ள மிருகங்களெல்லாம்—பண்டை நமபுலியன் அன்றிப் பாம்பனும் வந்தானென்று - முன்னுள்ள நமமுடைய புலியனேயன்றி (இப்பொழுது) ஒருபாம்பனும் வந்தான என்று (பயப்பட்டு),—திண்டிறற களம் நிமிர்த்து - திண்ணிய வலியையுடைய கருத்தை நிமிர்த்து(வெறித்ததுப் பார்த்து)—செவிகளும் சிலிர்த்தி ஏககி-செவிகளையுஞ் சிலிர்த்திப் (பார்த்து) அஞ்சி (அகல நீன்று)—மண்மய காளம் செல்ல - மிகுந்த காலஞ் சென்றபின்—மரு

ங்கு உற அண்ணந்த - (அவர்கள்) பககத்திலே பொருந்தச் சஞ்
சரித்தன. ஏ - று. (௬௭)

நாடொறு மமையந தோறு நவநவ மாக வந்து
கூடின அநேக ராகிக குழகனை வழிபட டேத்தித்
தாடலை புறபும ணிரதோர தழைநிழற்சாரநதிருந்தென
பூமிரு.கிமிமா றண்ண லுரைததவா விரித்த வாயில.

இ - ரா நாள் நொறும் அமையம் தோறும் நவம் நவம் ஆக
வந்தகூடினா அநேகா ஆகி - தினந்தோறும் காலந்தோறும்
புதுமை புதுமையாக வந்து கூடினவாகள் பலராகி, — குழ
கனை வழிபட்டு ஏத்தித் தாள தலை உறப பணிநது - சிவபெ
ருமானைப் பூசித்தது துதித்தது (அவருடைய) திருவடிகளைச்
சென்னி பொருந்த வணங்கி, — ஓர் தழை நிழற் சாரநது இரு
நது - ஒரு தழைத்த மச்சிழலைப் பொருந்தியிருந்தது, — எனபு
ஊமி உருகிமொறு - எலும்புமிருகும்பிடி — அண்ணல உரைத
தவா விரித்தவாயில் - சிவபெருமான் அருளிச்செய்தபடி விரி
ததுச் செல்லலிய பொழுதில ஏ - று. (௬௮)

வந்தவா சொல்லக கேட்ட மனறுள தெனற வெ
ல்லை, திருதையாலிறைஞ்சிச் சென்று சிரமுறப் பணி
நது கூடதுப, புந்தியால வணங்கி மேனி புளகமும
பொலியப் போந்தது, கந்தவா நெண்ணில தூல மிந
வரு மேகுவித்தார

இ - ரு. வந்தவர் சொல்லக கேட்ட, மனறு உளது என்ற
எல்லை சிந்தையால இறைஞ்சி - வந்த மூனிவாகள் சொல்லக்
கேட்ட பை இருக்கின்றதென்று சுட்டப்பட்ட திருவெல
லையை நோத்தால் வணங்கி, — சென்று சிரம் உறப் பணிநது ;

அவ்விடத்திலே போய்ச் சென்னி பொருந்த வுணங்கி—கூத
துப் புத்தியால வணங்கி - (அங்கே) ஆனந்தநிந்தததைப்
புத்தியினாலே (பாவிதது) நமஸ்கரித்தது,—மேனி புளகமும்
பொலியப் போனது-உடம்பிலே புளகம் மிகும்படி மீண்டு,—
அங்கு இநதவாறு என் இல காலம் இருவரும், ஏகுவித்தாரா -
அங்கே இநதபரிபாரம் எண்ணிலலாத காலத்தை இருவரும்
போககினார்கள் எ - று ௭ (சுசு)

பதஞ்சலிச்சருக்கமுற்றிற்று

ஆ செய்புள் - கருஅ

ந ட ரா ச ச் ச ரு க் க ம்.

காலமுமநேகஞ் சென்று கழிந்தபின் கடவுள் கூறுஞ்
சீலமராசித்த யோகந் தெளிவுற நாடிச் சிந்தை [குப
சாலவு மகிழ்ச்சி பொங்கத் தருங்குமிக கிருக்கு மிக
பாலமு தனைய நாமம் பயிலவுமாய முயலு நாளில

இ - ள். காலமும் அநேகஞ் சென்று கழிந்த பின் - இப்படி
அநேக காலம் பேர்புக கழிந்தபின்பு,—கடவுள் கூறும் சீலம்
ஆ சித்தயோகம் தெளிவு உற நாடி - சிவபெருமான அரு
ளிச்செய்த குணமிகக சித்தயோகத்தை விளக்கம் பொருந்த
ஆராய்ந்தது,—சிந்தை மிகிழ்ச்சி சாலவும் பொங்க - உள்ளத
திலே மகிழ்ச்சி மிகவும் ஓங்க,—தருக்கு மிககு இநதக்கும் -
களிப்பு மிகுதிருத்தற்கு ஏதுவாகிய—இக்குப் பாஷி அமுது

அனைய நாமம் பயிலவுழ ஆய முயலும் நாளில - கருப்பனா
நாறறையும் பாலையும் அமுதத்தையும் பேரனற ஸ்ரீ ஸ்ரீ
சுந்தரத்தைச் செபித்தலையுடையாகளாய (ததவ) முயலுநா
ளில. எ - று. (க)

இங்கிவா தம்பா லனபா லிற்றநடக கருதச் ராயமுற
றங்கிய வாற்றை ஓராறு தாபந ரணைய நீரிம
மங்கல் தினைத்து வாழ வமமிலென னுரைத்துத் தாமும
பங்கமிலை துக ணீந்திற் பனமுறையெண்ணியெண்ணி

இ - ள இவரு இங்ங-இங்கே இமமுனிவாகள—தம்பால-
சங்களிட்டுத்தே—அனபால இறை நடக கருதராய முன தங்
சிய ஆறையு ஓராறு தாபநா அணைய - அனபிலுலே சிவபெரு
மானுடைய திருநீருத்தத்தைத் தரிசிக்ருங் கருதலையுடைய
வாகளாய் முன்னே வந்திருந்த மூவாயிரமுனிவாகள வந்து
கூட்டி—நீர் இமமங்கல தினத்து வாழ்வமமின என்று உரை
த்து - நீங்கலும் இரதமங்கலமாகிய (சித்தயோக) தினத்திலே
(ஆனந்தநீருத்தத்தைத் தரிசித்து) வாழும்பொருட்டு வாருங்
கள என்று சொல்லி,—தாமும பங்கம் இவ் அது கணத்தில
பனமுறை எண்ணி எண்ணி - நாய்களுங் குற்றமில்லாத அந்
தச் சித்தயோகத்தை ஒருகணப்பொழுதிலே (பலதங்க அலகி
டலி) எண்ணி எண்ணிப் பார்த்து எ - று. ௭ (உ)

கறவையான வரவு பாரக்குங் கற்றின மினவுங்
காரடே, நுனையுண வுணாநது லோககியோயநதபுள
ளெனவு மோங்கற, செறிமுகின பூழவு கேட்டுந் திக
முடியிற் பிரளம போல, விற்றைவ னடமே சிந்தித்
திடைத்தினங் கடத்தி னாகள.

இ - ள். கறவை ஆன் வரவு பாகாகும் கற்றினம் தனவும் - சறையப்பசுவின் து வரவை எதிர்பாகருங் கன்றுக்கூட்டி, போலவும், —சார சோ உறைஉணவு உணர்ந்து டீநாக்கி ஓட நத புள ஏனவும் - மேகத்திலே பொருத்திய மழைததளிசா திய உணவை எண்ணி எதிர்பாதது வாடிய சீர்தட்பபுட்கள போலவும், —ஓமகல் செறி முகில முழவு' கேட்கும் திகழ் மயில திரளும் போல - மலையினமேலே நெருங்கிய மேகத்தி னது முழக்கத்தைக் 'கேட்டு' ம விளங்குகின்ற மயில்கூட்டம் போலவும், —இறையவன் நடமே சிந்தித்து இடை திணை கடத்திராசு - சிவபெருமானுடைய, திருநிருத்தத்தையே நீனைநது நீனைநது நடுவுள்ள நாடகளைக் கழித்தாசு எ - று.

வென்றிகொ ளநநாண முன்னாள் வெய்யவன் விரை நது வெள்ளிக, குன்றினை நண்ணி யண்ணல் கூத்தயர் தரவ கனரா, நென்றமை யறிந்தான் போலங் கிரா வழி போந்து திலலை, யொன்றிய கடற்பாற ரோன்றி டியமுநதுவந துச்சி புறமுன

இ - ள் வென்றி கொள அந்நாள் முன்னாள் - (தைப்பூச முங் குழுவாரமுங்கூடிய சித்தயோகமாடிய) வென்றி பொரு ந்திய, அந்நாளுக்கு முந்தினிலே—வெய்யவன் விரைந்து வெள்ளிக குன்றினை நண்ணி - சூரியன் விரைந்து போடி வெள்ளியலையைப் பொருத்தி, —அண்ணல் கூத்தது அயாதா அகன்றான் என்றமை அறிந்தான் போல - சிவபெருமான் (தில லைவந்ததிலே) திருநிருத்தத் தொ செய்யும்பொருட்டு எழுந்தரு ளினாரென்றமையை (அறிந்தவன்போல—அங்கு இரா வழி போந்து - அங்குகின்றம் இராவழி பேரய, —திலலை ஒன்றிய கடற் பால் தோன்றி எழுந்தது வந்து உச்சி உறமுநது திலலை

வனம் பொருந்திய கீழ்கடலிலே தோன்றி எழுந்து (சூகாய
மூராகக்மாக) வந்து உச்சியிலே பொருநதினான் எ - டு (ச)

இரவியு முசசி யெயத விருகா முசசி யெயத
வ்ருபவ்ருதிரோமவநதானதேவாகடேவனவநதா [னே
னரியயா பெருமான வநதா வினனதெழு வநதகுப பின
பரவிய வொலியுங் கேளாப் பாரமிசைப்புதறிவிழநதா

இ - ள் . இவ்வயும் உச்சி எயத - குடியிலும் உச்சியிலே பொரு
நத, — இரகரம் உச்சி எயத வருபவா - இரண்டு கைகளு
பிரகிதில் பொருநத வருவோகளு, — எதிர - தங்கனெதிரே —
ஓம வநதான - ஓம வநதா — தேவர்கள் தேவன் வநதான
தேவதேவா வநதா — அரியயா பெருமான வநதான - அர்
பிரமோகளுடைய கடவுள் வநதா — என்று எழுவுதற்குப்
பினனே - என்று (சின்னங்கள்) ஒலிததற்குப் பினவு — புரவ்
ஒலியும் கேளா - வநதா (தாளம் மிருதங்கம் சங்கு முதலிய
மற்றவைத்தியங்களின்) ஒலியையுங்கேட்டு, — பார மினசப
பதறி வீழநதா - பூமியினமேலே பதறி விழநதாக்கள் எ - டு

ஆயிர மதியு திதத வருவரை போல வேத
மாயிரம் வகையா லோது மதுதகப பாணு கமப
ராயிர முகத்தி ரண்டா யிரங்கரத தால ணைக
வாயிரஞ் சங்கு மோமென தற்றந்தன கழங்க வங்கண

இ - ள் . ஆயிரம் மதி உதிதத அரு வரை போல ஆயிரஞ்
சுதிரர் உதிதத பெரிய மலைபோலவும், — வேதம் ஆயிரம்
வகையால் ஒதுமது தக, — வேதம் ஆயிரம் விதமாக ஒலிப்பது
போலவும், — பாணுகம்பா ஆயிரம் முகத்து இரண்டாயிரம் கா
ததால் அணதத ஆயிரம் சங்கும் - பாணுகம்பர் ஆயிரமுகங்க
ளினும் இரண்டாயிரங்கைகளினும் வைத்த ஆயிரஞ்சங்கு

சுரும - அங்கண் ஓம் என்று அறைந்தன தழங்க - அங்கே ஓம் என்று உச்சரித்தது ஒலிகக் - ள - று.

மலைபோலும் அவா சரீரம், சந்திராபோலும் சுவகுகள், வேதமபேதமும் ஒசை எனக்கொளக (க)

நடமுபல விரகூ தாள கதியுநல லருளாற பெற்ற வடகுவ டனைய தோளக ளாயிர முடைய வாணன சுடாவிடு கடகக கையிற் றெழுமமெனப் பன்முத்தக குடமுழுவெழுமுழககங்குரைகடன் முழககங்ஞாள்ள.

இ - ள நடமுபல விரகூ தாள கதியும் நல அருளால் பெற்ற - நிருதநஞ்செய்யுங கிரமங்களையும் தாளமாககங்க னையுஞ் சிவபெருமானுடைய 'நலல திருவருளினால் அழியப் பெற்ற—வடகுவடு அனைய தோளக ளாயிரம்' உடைய வாணன் - மகாமேருமலையைப்போன்ற ஆயிரந்தோளகையு டைய வாணசுரனுடைய—சுடா விடு கடக்க கையால - ஒளி வீடாநின்ற கடகககளை அணிந்த கைகளினாலே—தொம எனப் பன்முகத்த குடமுழவு எழும் முழககம் - தொமமென டும் அனுகரணவோசையோடு பல முகங்களையுடைய குடமுழாவில எழுகின்ற ஒசையானது—குரை கடல முழககம் கொள்ள-ஒலிக்கின்ற கடலினதோசையை உள்ளடக்க.எ-று

ஐந்துதுந துபிழ் மாசி லருமறை யொலியு நீடு கந்தரு விந்தா கூடுங் கானமுங் கடவுள் பாதத் தந்தமி றிருச்சி லாபி னாவமுங் கேட்ட நுமப் சிந்திய முந்தா ரத்தின செழுமலா,தெரியக கண்டா

இ - ள் ஐந்து துநதபியும்-பஞ்சவாதகியவொலியையும்—ஆக இவ் புரு மறை ஒலியும் - குறையில்லாத அப்ப வேத

வோசையையும்—நீடு கந்தருவத்தா கடும் கானமும் - மிகுந்த
கந்தருவர்கள் பிரிங்கீததையிம்—கடவுள் பாதத்து ஆரதம்
இல திருச சிலம்பின அரவமும் கேட்டாரா - சிவபெருமானு
டையு திருவடிககணுள்ள ஒழிவிலலாத திருச்சிலம்பினோலி
யையுங் கேட்டாராகள்,—உமபா சிந்திய மந்தாரத்தின் செழு
மலர் தெரியக கண்டாரா - தேவிகள பொழிந்த மந்தாரவிந்
கந்தத்தின் செழுமையாகிய பூக்களை (ப பூமிமிலே) நோன்றக
கண்டாராகள்— று.

பஞ்சதந்தபிககணவன தோற்கருவி, துணைகருவி, நரப்பு
கருவி, கஞ்சக்கருவி, கண்டக்கருவி எனபனவாம். (அ)

தாகத்திற றணணீ ரோசை தகவொலி செவிம
தெது, மோகித்தா ரெழுந்தா ராற்றா முகமெலாங்
கணணீவாரச, சோகித்தா தொழுகா போற்றித்
துணைவனே போற்றி தோன்ற, வாகத்தா ய்ருளா
பெனமென மலறினா வாயக ளார.

இ - ள் தாகத்தில தணணீர் ஓசை தக - (சுவலு நடப்
போன) தாகமேலிட்டபொழுது தணணீர்ருவியோசையைக
கேட்டும் அருந்தப்பெறுது வ்டாயதது விழுதலபோல—ஒலி
செவி மதித்து மோகித்தா—(சிவபெருமான எழுந்தருளும்)—ஆர
வாரததைக கேட்டும் (திருநிருத்தத்தைத் தரிசிக்கப்பெறுது)
மோகித்து விழுந்தார்கள்,—எழுந்தா - சிறிது தெளிந்தது)
எழுந்திருந்தார்கள்,—ஆற்றா—பொறுத்தலாற்றார்கள்,—முகம
எலாம் கண நீர் வாரச சோகித்தா - முகமுதினுங் கண
ணீர் பொழியப் பொருமினாகள்,—தொழுகா - நமஸ்கரித்
தார்கள்,—போற்றி - துதித்து,—துணைவனே போற்றி - உயி
ராததுணைவே காத்தருளும்—தோன்ற ஆகத்தாங் அருளாய் -
தோன்ற திருமேனியையுடையவரே அருள்செய்யும்—

என்று என்று வாய்கள ஆர அலறினா - என்று சொல்லிச் சொல்லி வாய்களினாலே மிகவலறினார்கள். 6 - று. (க)

எண்ணரும் காதல கூரு மிருவரும் காண ஞானக கண்ணினே நலக முனனைக காரிருள கழிவுற றியின யண்ணமென றறிய வாராபளரொளிமனனுணமாதோ டண்ணலின ருமி கினற வானநத நிருத்தங் கண்டா

இ - ள் என அருய காதல கூரும் இருவரும் காண-என னுதற்கரிய ஆசை மிகக (வியாககிரபாதடாமுனிவா பதஞ்ச லிமகாமுனிவா எனனும்) இருவரும் தரிசிக்கும்பொரு டி— ஞானக் கண்ணினே நல்க - ஞானதிருட்டியை அருளிச்செ ப்ய, — முன்னைக கா இருள கழிவுறறு - அநாதியேயுள்ள கரிய இருளபோலும் ஆணவமலத்தை நீங்கி, — இன்ன வண்ணம என்று அறிய வாரா ஒளி வளா மன்றுள - இன்ன தன்மையை உடையதென்று அறிய முடியாத ஒளி வளாரகின்ற சபையிலே — மாதோடு அண்ணல நினறு ஆடுகின்ற, ஆனநத நீரு த்தம கண்டார் - உமாதேவியாரோடு சிவபெருமான நினறு நடக்கின்ற ஆனநதநடனத்தைத் தரிசித்தார்கள். 7 - று (க0)

திருவடி நிலையும் வீசுஞ் செயயகா லுஞ்சி லம்பு முருவா ரொளியும் வாயநத லுருவு முடித்த கோலு மரைதரு புரிவுங் கசசி னணிகளு மழகா ருநதி மருவிய புதரபந்தக கோப்புநூல வாயப்பு மாபும்.

இ - ள் நிலை திருவடியும் - நின்றநுளிய ஸ்ரீடாதமும், — வீசும் செய்ய கரீலும் - தூகடியருளிய சிவநத ஸ்ரீபாதமும், — சிலம்பும் ஸ்ரீபரதங்களிற சாததியருளிய திருசசிலம்பும், — உரு வளர் ளியும் - திருமேனியிலே மிகுத்த பிரகாசமும், — வாயந்த ளுருவும் - சிறந்த திருத்தொடையும், — உடுத்த

ம்தாலும் - உய்ததருளிய புலித்தோலாட்டையும், —அரை தரு
புரிவும் திருவரையிலே பொருந்திய நெறிப்பும், —தூசின்
அணிகளும், (திருவரையிறசாததியருளிய) கச்சினமுகுகளும், —
அழகு ஆர் உந்தி மருவிய உதரபந்தக்கோப்பும் - அழகு விறை
ந்த திருவந்தியிலே பொருந்திய உதரபந்தனச்சோவையும், —
தூல வாய்ப்பு மார்பும் - உடலீதம் பெருருந்திதலையுடைய
திருமார்பும், எ - னு.

(கக)

வீசிய செய்ய கையும் விடத்துக் கிரங்க விதத, தேசம்
வண னீழியு மங்கிச் செறிவுமுன் நிரண்ட தோளுங்,
காசை கொண மிடறும் தோடார காதும் வெண குழை
யுங் காண, மாசிலா மணிவாய விட்டு வழங்கிடா நடைம
யினும்.

இ - ள் வீசிய செய்ய கையும் - வீசியருளிய சிவந்த திருக்
கரமும், —விடதாது கரம் கவிதத தேசம் - பாம்பையுடைய
திருக்கரத்தைக் கவிததருளிய பிரகாசமும், —வண துடியும் -
வளவிய தமருகமும், —அங்கிச் செறிவும் - தீயகலும், —முன்
நிரண்ட தோளும் - முன்னே நிரண்ட திருத்தோள்களும், —
காசை கொள மிடறும் - காயாமலாபோலும் நீலநிறத்தைப்
பொருந்திய திருமிடறும், —தோடு ஆர காதும் - திருத்தோடு
பொருந்திய திருக்காதும், —வெண குழை (ஆர காதும்) - வெள்
ளிய சங்கககுண்டலம் பொருந்திய திருக்காதும், —காண மாசு
இலா மணி வாய விட்டு வழங்கிடா நடை மயகமும், - வெளிப்ப
படுமபடி குறறமில்லாத புவளம்போலும் திருவாயிலே நீக்க
மறத தோன்றாத திருமுறுவலினது மோகனமும், எ - னு ()

ஒங்கிய கமலச செவளி யொளிமுக மலருங் கண்கள [ம
பூங்குழை வுமையை நோக்குமுபுரணமுடபுருவப்பொறபு

பாங்கமர் துதலும் பின்ருழ் படாசடைப் பரப்பும் பாம்பு
நீங்களுந் தாரு நீரு நிலவுமே நிலவு நீறும்.

இ - ள் ஓங்கிய கமலச செவவி ஒளி முக மலரும் - மேலா
கிய செநதரமமைமலாபோலும் அழகையும் ஒளியையுமுடைய
நீருமுகத்தினது மலாச்சியும், - கண்கள பூங் குழல் உமையை
நோக்கும் புரணமும் - திருக்கண்கள பூவை நுழித்த அளகத
தையுடைய உம்-தேவியாரைப் பார்த்தருள்கின்ற, அசை
வும், - புருஷப் பொற்பும் - திருப்புருஷங்களின் அழகும், -
பாங்கு அமா துதலும் - அழகு பொருநதீய் திருநெறியும், -
பின் தாழ் படா சடைப் பரப்பும் - பின்னே தாழ்ந்த விரிந்த
சடையினது கற்றையும், - பாம்பும் - சூரப்பமும், - நீங்கு அநுந்
தாரும் - நீங்காத கொன்றைமாலையும், - நீரும் - கங்கையும், -
நிலவும் - சந்திரனும், - மேல நிலவு நீறும் - திருமீனியில
விளங்குகின்ற விபுதியுமுடையவராகி எ - று. (கங்)

கடிமல ரணைய வாரிக காரிரு ளள்களு சோத்த, முடி
யுந லுதலும் பொட்டு முயங்கிரு புருவ விலலும்,
வடிகொளவேல விழியுங் காதும வளாகுமிட மலருந்
தொண்டைப், படிவவா யிதழு முதத நகையுமெயப்
பசுமை வாய்ப்பும்.

இ - ள் கார இந்ந லுளகம் கடி மலா அணைய வாரிச
சோத்த முடியும் கரிய இருளபோலுந் திருக்குழலின்கு
ண்ணே மணத்தையுடைய பூக்களைப் பொருந்த வாரிச சேர்த்
துச சொருகிய திருமுடியும், - நல துதலும் பொட்டும - நல்ல
திருநெறியும் (அதிலிட்ட) நிலகமும், - முயங்கு இந் புருவ
விலலும் - பொருநதீய் இரண்டுவிடையோத்த திருப்புருஷங்
களும், - வய் கொள வேல விழியும் - காண்ப பொருநதிய
வேல பேரூந் திருக்கண்களும், - காதும - திருச்செவிக

னும்,—வளர் குமிழ் மலரும் - விளங்குகின்ற குமிழ்மலர்
போலும் திருமுகமும்,—தேனண்பைப் படிவ வாய் இதழும்—
கொவ்வவைகளிப்போலும் செந்நிறத்தையுடைய திருவாயின
தாங்குகும்,—முத்த நகையும் - முத்துப்போலும் திருநகை
யும்,—பசுமை மெய் வாய்ப்பும் - பசுமையாகிய திருமேனியி
னழகும். எ - று (கச்)

பூங்கழு கமாக முத்திற பொலிந்தமங் கலநாண்
பொற்பும், பாவகம் ரமையா தோளும் பங்கயச செ
ங்ஙை, தாங்கு, மோங்கு செங்கழுநீர்ச செவவி யொளி
தரு மலருந் தாருந், கோங்கரும் பவைப் பழித்த கொங்
கையுங் குலவு பூணும்.

இ - ள் பூங்கழுக்கு அமாக முத்தகில பொலிந்த மங்கல நாண்
பொற்பும் - பொலிவாகிய கழுநீர்போலும் திருக்கழுத்திலே
பொருந்திய திருமங்கலகுத்திறத்தினழகும்,—பாவகு அமாக
அமை ஆதோளும் - பக்கத்திலே பொருந்திய பூங்கிலபோ
லும் திருத்தோள்களும்,—பங்கயச செங்கை தாங்கும் ஓங்கு
செவலி ஒளி தரு செங்கழுநீர் மலரும் - செந்தாமரை மலர்
போலுஞ் சிவந்த திருக்கரத்திலேந்திய மேலாகிய செவல்
விளங்குகின்ற செங்கழுநீர்ப்பூவும்,—தாரும் - செங்கழுநீர்ததி
ருமாழையும்,—கோங்கு அருமபவை பழித்த கொங்கையும் -
கோங்கரும்புகளை நிறத்தித் திருமுலைகளும்,—குலவு பூணும் -
விளங்குகின்ற திருவாபுரணங்களும் எ - று (கரு)

துடியம் ரிதையும் பாரதட் டெய்குபணந் தகுநி தம்ப
வுடையமா துகிலி மலக வொல்கிய நிலையுஞ் செய்ய
வடிமலர் விசைய ணிரந்த வாடகப் பாட கீழ்
விசேடர்ச சிலம்பும் வாய்ந்தமெலலியல்கியநதுகாண

இ - ள் துடி அமர் இடையும் - தமருகம்போலுந் திருவி
டையும், பாநதளூ தொகு பணம் தகு நிதம் உபை அமா
துகிலும் - பாம்பிலே பொருந்திய படம்போலுடி திருநிதம்
பததிலே உடையாகப் பொருந்திய திருப்பரிவட்டமும்,—
மலக ஒலகிக நிலையும் - மிகவொடுங்கிய திருநிலையும்,—
செய்ய அடி மலா மிசை அணிநது ஆடகப் பாடககீழ் - சிவ
நத திருவடிததாமரைகளிலே சாததியருளிய பொற்பாடக
களின் கீழே—விடுகடாச சிலம்பும் வாயநத மொலலியல -
காலாநின்ற ஒளியையுடைய திருச்சிலம்புகளும்—பொருந்திய
சிவகாமியம்மையரா—வியநது காண - அந்சயிததுத் தீர்சிக்
குமபடி ஏ - று (௧௬)

ஆடிய பெருமான வெய்யோ னலாகதி ராயி ரததுக
கூடிய மண்ட லம்போற சூறைவிலா வகைநி னைந்து
நாடரு ஞான மன்று னாமுய்ய வயனமான முனபு
தேடரு மேனி கொண்டு திருநடஞ் செய்யக கண்டா

இ - ள், ஆடிய பெருமான்-நடித்தருளிய சிவபெருமான்—
வெய்யோன் அலா கதிர் ஆயிரததுக கூடிய மண்டலம்
போல் - பரந்த ஆயிரமாதித்தபிரகாசம் ஒன்றாகக் கூடிய
மண்டலம் போல—சூறைவு இலா வகை நிறைநது நாடி அரு
ஞான மன்றுள் - சூறைவிலலாதபடி நிறைநது அறிதற்கரிதா
யுள்ள ஞானசபையிலே—நாம் உய்ய - நாம் உய்யும்பொரு
ட்டு—அப்பன் மால் முன்பு தேடி அரு மேனி கொண்டு - பி
மாவும் விட்டுணுவும் முன்னே தேடிக் காணாத திருமேனியை
கொண்டு—திரு நடம் செய்யக கண்டா - திருநிருத்தஞ்
செய்தருள்க கண்டாகன. ஏ - று (௧௭)

வே று

பொருவில் பூங்கப் பிணித னடங்கட் புலன்மேவத
தெரிபொழுதங்கத தொருசெய வினயிச சிரமேவக

கரமலா துந்தப புனல்விழி கம்பித் துரைகாணு
விருவீரு மின்பக கடலு ள்லைநதா மெனசெயதாரா.

இ - ள் பொருவு இல புனிதன புயங்கநடம் - ஒப்பிலலாத
ததீராகிய சிவபெருமானுடைய புயங்ககிருத்தம் - கட்புலன
மேவத் தெரி பொழுது - கண்ணுக்குப் புலப்படாத தெரி-
பொழுது, - அங்கதது ஒரு செயல இனறி - சரீரத்திலே
யாதொரு தொழிலுமற்று, - கரமலா சிபம் மேவ - செநநாம
ரைமணிபோலுங் கைகள் (வாசனையினாலே) சிரசின்மேலே
பொருந்த, - விழி புனல துந்த - கண்கள் நீரைப் பொழிய, -
கம்பித்தது - நடுங்கி - உரை காணு இருவரும் - உரை குழறு
கின்ற (வியாககிரபாதமகாமுனிவர் பதஞ்சலிமகாமுனிவர்
- அருணம்) இருவரும் - இனடிக் கடலுள் அலைநதா - இன்ப
மாகிய சமுத்திரத்திலே மிதநதாக்கள், - என செயதார் - எஞ்
சிறின்ற வேதபுருடா பிரமா விடநினு முதலாயினோர் என
செயதாக்கள் எ - று (கஅ)

தற்பர மாகுந தலைவன துண்மைத் தனமைப்பொற்
சிறபர மாமம பரவொளி புநதன் றிருமேனிப்
பொறபுட னுமம் பொலிவும் விழிக்குட புணராதா
லறபுத் தினையிங், காகில மெனறென றயாகினுறா.

இ - ள் தற்பரம் ஆகும் தலைவனது - ஆன்மாவுக்கு மேலா
கிய சிவபெருமானுடைய - உண்மைத் தனமை - சத்திய சுவ
பாவமாகிய - பொற் சிறபரம் ஆம் அம்பர ஒளியும் - அழகிய
சிதம்பரப்பிரகாசமும் - தன் திருமேனிப் பொறபுடன ஆம்
பொலிவும் - (அவா) தமது திருமேனியழகோடி நடித்தநுளும்
பொலிவும் - விழிக்குள் புணராதால் - (தங்கள்) கண்களுக்கு
அடங்காமை யினால், - அறபுதனை இவரு ஆட்சிலம் என்று

என்று அயர்கின்றார் - ஆசசரியமாகிய திருமேனியையுடைய
வரே இவர்கே அடியேன்கள கருத்து முறறுபெறுகின்றிலேம்
என்று சொல்லிச் சொல்லி வருந்துகின்றார்கள் எ - று (௧௯)
காரண னேமுன காமனை வேவக கணவைத்த
பூரண னேரின புகழ்நடம் யாரும புணர்வெய்தப்
பாரிருண மோகந தீரருண ஞானம் பணியெனறென
முரண மோதுஞ் சாகைக னோரா யிரமாக

இ - ள் காரணனே - மீமிததகாரணரே, — முன் காமனை
வேவக கண வைத்த பூரணனே - ஆதிகாலத்திலே முனம்
தனை எரிந்து விழும்படி பாததருளிய பரிபூரணரே, — நின்
புகழ் நடம் யாரும புணர்வு எய்தப் பரா - உமது புகழையு
டைய திருநிருத்தத்தை யாவருட் தரிசுக்குமொருட்டுப் பூர
த்தருளும், — இருள மோகம் தீர - ஆணவவிருளையும் உபககத்
தையுட் தீர்த்தருளும், — அருள ஞானம் பணி என்று என்று -
திருவருளினலே ஞானத்தை அருளிச்செய்யும் என்று சொல
லிச் சொல்லி, — ஆரணம் ஓராயிரம் சாகைகள் ஆக ஒதம் -
வேதங்கள் ஆயிரஞ்சாகைகளாக விண்ணப்பஞ்செய்கின்றன
எ - று வேதங்களெனறது வேதபுருடாக்ளை (௨௦)

ஒருவனை நேரே யிருவரு முன்னுன் மறையஞ்சா
திரவுறு ஶாதே னைப்பமினி யெட்டும படியின்டநு
தரைமுத லாறா னெனவரு நாதா தியினமீதேய
பரதப் ராவூ பரிபுர பாதா பணியென்றா

இ - ள் ஒருவனை நேரே இருவரும் - ஒப்பிலலாத சிவபெ
ருமானே அவா எந்நிதியிலே (பிரமாவும் விட்டுணவுமாகிய)
இருவரும் அஷ்டநது நீன்று, — முன் நான்மறை அஞ்சாது
இரவு உறும் என்று - முன்னே நான்குவேதங்களும் அஞ்சாது
வேணடிக்கொண்டபடியே, — ஏனடியம் இனி இன்டம் எட்

மெம்படி - நெய்யேங்களும் இனி இன்பத்தையடையும்பொரு
ட்டு, — தரை முதல ஆறாது என வரு நாதாதியின யீது ஏய
பாத - பிருதிவிமுதன முப்பத்தாறென்று சொல்லவாராநின்ற
நாதமாகிய ஆதித்தத்துவத்தினமேலே பொருநகிய திருநிருத்த
தத்தையுடையவரே—பரா வா - மேலானவரே வாரும—பரி
புர பாதா பணி என்றா - திருச்சிலம்பணிநத திருவடிகளை
யுடையவரே பணித்தருளும் என்று விண்ணப்பஞ்செய்தா
ராகள. எ - னு (உக)

கரண்மனைத்தும புலனிலை காணு கைவிட்டான
மர்ணமெ மககிங் கிதுதமி ஓயாமவாழ வருணமாறிற்
றிரணமு மெய்ச்சுரு சலமில் தெனரு லொன்றின
புரணமெ னக்கொண டருளுக வென்றார் நின்றாகள

இ - ள். கரணம் அனைத்தும புலன் இவை காணு - தத்தவ
ங்களெல்லாம் (கூடும்) விஷயங்களை அறியமாட்டாவாம், —
கைவிட்டால் எமக்கு மரணம் - தத்தவங்கள் கூடாதபொ
ழுது எங்களுக்குக் கேவலாவத்தை பொருநதும், — இங்குத்
தமியோம் வாழவு இது - இவ்விடத்துத் தமியேங்களுடைய
வாழவு இது, — அருள மாறில் திரணமும் மெய்ச் சஞ்சலம்
இலது என்றால் - உமது திருவருளில்லாவிடத்துத், அரும்பும்
உணமையாக அசையாது என்றால், — ஒன்றா நின் புரணம்
எனக் கொண்டு அருளுக - எல்லாம் ஒருங்கே உமமுடைய
அசைவாகக் கொண்டு அடியேங்களுடைய இயக்கியருளுக—
என்றா நின்றாகள - என்று விண்ணப்பஞ்செய்தாராகள ஒழி
நதுகின்ற இருடிக்கு முதலாயினோ, எ (உஉ)

இவ்வகை யேநான மறைமுத லேனோ ரிமுவயதப்
புரணம் வாறப் பணியணி நிதன பரிவாழ்வு

பொயவிர வாமெயப்பொலிவினாயாரும்புணர்வுவந்தத
திவவிய் மாமம் ப்ரபத ஞானந தெரிவித்தானு

இ - ள் இவ்வகையே நான்மறை முதல ஏனோர் இரவு
ஆயத - இப்படியே நான்கு வேதபுருடாகளும் பிறநூலவேன
மிககொள்ள, —பை 'விரவு ஆரப் பணி அணிநாதன - படம்
பொருநதிய சருப்பூபரணததையணிந்த சிவபெருமான, —
பரிவால-கருணையினோ—புப பொய விரவா டெய்ப் பொலி
வினா யாரும் புணர்வு எயத - இவ்வனம் மொய்மை பொருந்
தாத மெயமையாகிய பகருவததையுடையவாகள பாரும்
பொருநதததலுற, —திவவியம் ஆம் அமபர் பத ஞானம் தெரி
வித்தான் - திவவியமாயிய சிதம்பரத்தானத்திலே ஞானத
தைத தரிசிப்பித்தருளினா எ - று (௧௩)

நாரணன் வேதா வாசவன் வாறோர் நலைசேரா
வாரண மேலோர தாப்தா மூவா யிரவோநறு
சாரணா தாவா நாரதா பூதா திகளாசைக
காரண ரேனோ ராடலை நேரே கண்டாரகள்.

இ - ள் நாரணன் - விட்டுணுவும்—வேதா - பிடிவாயும்—
வாசவன்—இந்திரனுய்—வாறோர்—தேவர்களும்—நலை சேரா
ஆரண மேலோர சூறறம் பொருந்தாத வேதபுருடாகிய
மேலோர்க்கும்—தாபதர் மூவாயிரவோர் - மூவாயிர முனிவ
ர்களும்—நற சாரணா - நல்ல சாரணர்களும்—தாவா நாரதா-
கெடாத நாரதரும்—பூதாதிகள் - பூதா, முதலாயினோரும்—
ஆசைக காரணா - திகழுப்பாலகாகளும்—ஏனோர் - பிறரும்—
ஆடலை நேரே கண்டாரகள் - ஆனந்தநிருத்தத்தைப் பிரத்தி
யகூடமாகக் கண்டாரகள். எ - று.

கண்டனர் கண்ணுக கின்புற முன்னே கரமுச்சிக்
கெண்ணடன ருளளக கொள்கைத தும்பக குறிபாரப்
பண்டரு வேதப பாடலொ டாடிப பரபோகத்
தண்டன தாமெயக கருணையினுமிற றலைவுறறா

இ - ள் கண்ணுககு இன்பு உற முன்னே கண்டனா -
கண்களுக்கு இன்பமுண்டாக எவிரே கண்டனாகள், - கரம்
உச்சிக், கெண்ணடனா - கைகளை சிரசில வைத்தார்கள, -
உளளக கொள்கை ததும்ப - நங்கள் உள்ளத்தில் அன்பு
தரும்பதிலினாலே - குறி ஆர - (கண்ணீரும் புளகமுமாகிய)
அடையாளங்கள் நிகழ, - பண் தரு வேதப பாடலொடு
ஆடி - தேம பொருந்திய சாமவேதத்தைப் பாடுதலொடு கூத
தாடி - பர போகத்தது அண்டனது ஆம் மெய்க கருணையின
னுமி உற்று அலைவு உறறா - பரபோகத்தைத்தருளு சிவ
பெருமானுடையதாகிய மெய்மையைப் பொருந்திய காரு
ணணியமாகிய சமுத்திரத்தினுள்ளே பொருந்தி மிதந்தாரா
கள். எ - று. (உரு)

பரபத கங்கா தரவர விந்தா சன்னுச்சிக்
சிரமரி கண்டர விருடரு கண்டா மிகுதெவவர்
புரமெனீ கண்டரி பவமிரி கண்டா வெனவோதிக்
கீரமலா சிந்தா வரகர வென்றா கண்ணாதா

இ - ள் பரபத - மேலாகிய பொருளாயுள்ளவரே - கங்கா
தர - கங்கையைத்தரித்தவரே - அரவிந்த ஆசனன உச்சிக்
சிரம் அரி கண்டா - தாமரையாசனனாகிய பிரம்மனுடைய உச்சி
ச்சிரசை அரிந்து துண்டப்படுத்தினவரே - இருள் தரு
கண்டர - கருநிறத்தைக் காட்டிவ கழுத்தைடையவரே -
மிகு தீவ்வா புரம எரி கண்டா - மிக்க பஸகிவாகளுடைய

புரங்கனையெரிதத வீரரே—பவம் இரி கண் தா ருன ஒதி -
பிறவியைக கெடுகின்ற ஞானகண்ணைத தாரும என்று
விண்ணப்பஞ்செயது,—கரமலா சிந்தா - கைகளினுள்ள பூக
களைச் சொரிந்து,—அரகர என்றா கணநாதா - அரகர என.
நூல்கள் கணநாதாகள். எ - று. (உசு)

ஆடின ரெந்தா யுகம சிந்தா மணியேயெய்,
நேடினா நின்ற ரேரகைம சிந்தா ரொளிநகண்ணா
வீடினா குன்ற மூடிய வெந்தி வினைதீர்த
தேடும நுந்தே தாவரு ளென்றா சிலதேவா

இ - ள் ஆடினா - கூடதாடினார்கள்,—எந்தாய ஆகம சிந்தா
தாமணியே என்று ஓடினா - எமமுடைய பிதாவே ஆக
சிந்தாமணியே என்று சொல்லி ஓடினார்கள்,—நின்றா - (பர
வசாக்ளாய்) நின்றார்கள்,—கை மலிந்தா - மகிழ்ச்சி மிக
குற்றாகள்,—ஒளிர் கண் நீர் வீடினா - விளங்குகின்ற கண்
னீரை விட்டார்கள்,—குன்ற மூடிய வெந்திவினை தீர்த
தேடு மருந்தே - மலைபோல (எங்களை) மேலிட்ட கொடிய
தீவின்கள் தீருமபடி தேடப்படும மருந்தே—அருள தா என
நா சில தேவா - கருணையைத் தாரும் என்றார்கள் சிலதே
வாகள். எ - று. (உஎ)

மாலயன் மேலா ஞ்சவ னேசா மதியேசெங்
கோலநி லாவா பாலன நீறு கோவேதிண
காலனி லாவா காதிர காலா கதியேவண
பாலநி லாவா காவென் நேரே பணிவுறறா

இ - ள். மூல அயன மேலா - வீட்டுணுவுக்கும் பிரமாவுக்
கும் மேலானவரே—வாசவன் நேசா - இந்திரனுக்குச் சிவோ

கரே—மதியே - (எல்லாவான்மாககளுக்கும்) அறிவே—செவ
கோல் நிலாவா - சிவநத திருமேனிப பிரகாசதையுடைய
வரே—பால் அன நீரா - பாலபோனற விபூதியையுடை
யவரே—கோவே - தேவராசாவே—கிண காலுன இலாவா
காதிய கரிலா-கிணணிய இயமன இல்லையாகும்படி கொண்டு
திருவடிப்புகையுடையவரே—கதியே - (அனபாகருக்கு)புகலி
டமே—வண பால நிலாவா - வளவிய பாலசநகிரனை யணிந
தவரே—கா அன நேரே பணிவிற்றா - காததருளும் எனறு
சநநிதியிலே வணங்கினார்கள் எ - று

இலாவாறு இலாவா எனக ஊடகருறைந்து நின்றது. (1)

திசுழதரு செம்புன றலைதிரி முண்டரு சோசங்கந
தகு குழை நுண்கண சிறுநகை தநதந தாழ்ப்பண்டி
பகுசக னநதிண டொகுசர ணநதண பாரதங்கப
புகழகர ணங்கொண் டயாவவ னநதம பூதங்கள்

இ - ன். திசுழதரு செம புனறலை - விளங்குகின்ற சிவந்த
சிறுதலையும்—திரிமுண்டம் - (நெறியிலே பொருந்திய) திரி
புண்டரமும்—சங்கம சோ தகு குழை - சங்கக்குண்டலம்
பொருந்திய தகக் காதுகளும்—நுண்கண - நுண்ணிய கண
களும்—சிறு நகை - சிறிய பற்களும்—தநதம் - (பெரிய) பற
களும்—தாழ்ப்பண்டி - தாழ்நத வயிறும்—பகு சகனம் - பிரி
நத சகனமும்—நிண தொகு சரணம் - வலிய குறுநாள்க
ளும்—தண பார தங்க - குளிர்மைமாயிய பூமியிலே பொரு
நத—புகழ கரணம் கொண்டு அயர்வ அனந்தம் பூதங்கள் -
புகழப்படுகின்ற உறபுலுதிகாரணங்கொண்டாவன எண்ணி
லாவா பூதங்கள். எ - று. (உ௬)

மலரெரி முசசிக் குழிவிழி யொட்டற் கவுள்வாயவிட்
 டிலகெயி ரொட்டைக களமிரு நெட்டைக கரமீர்
 லுலருக ரஞ்சித றரையுயர் தெற்றற பதமோடு
 பலவல கைக்கொத திடுகுண லைக்கொத தினபானி.

இ - ள் மலர் எரி முசசி - வாலிககின்ற அககினிபோ
 ன்ற குஞ்சியையுண்டய தலையும்—குழி விழி - ஆழந்த கண
 னும—ஒட்டற் கவுள் - (ஒன்புறக்) ஒட்டின தாழையும்—வாய
 விட்டு இலகு எயிறு - வாயக்குப புறத்திலே புறப்பட்டு விள
 கருகின்ற பலலும்—ஒட்டைக களம், - ஒட்டகத்தின் கழுத
 துப்போன்ற கழுத்தும்—இரு நெட்டைக கரம் - இரண்டு
 நெடுமையாகிய கைகளும்—ரரல உலா உதரம் - ரரல உலா
 ந்த வயிறும்—சிறற்றை - சிறிய அரையும்—உயர் தெய்வ
 பதமோடு - உயர்ந்த முட்டிக் காலுமாகிய இவற்றோடு
 கூடிய—பல அலகைக கொத்து - பல பேய்க்கூட்டங்கள்—
 இடு குணலைக்குப் பாணி ஒத்தின - (பூதங்கள்) ஆடுகின்ற
 குணலைக்கு த்துக்குக் கைக்கொட்டின எ - று. (ந.0)

தோழிறை யேவாய வீடல ருடா சரிசுடழைப்
 பாடளி யாமோ டேழிசை கோடா வகைபாடத்
 தாடகு பாடா நூபுரம் வீடா வொலிசார்வித
 தாடினா பாடா வடினா பீடா ராமாதா.

இ - ள். தோழி இறையே வாய வீதி அலர் - இதழ் சுற்றே
 வாய் மலர்ந்த பூக்கள்—ஊடு ஆர் சரி கூழைப் பாடி அளி -
 உள்ளே நிறைபுட்பெற்ற சரிந்த அளகூத்தின பக்கத்திலுள்ள
 வண்டிகள்—யாமோடு ஏழிசை கோடாவகை பாட-(கையில)
 யாழுடனே சத்தசுரங்களையும் மயங்காமற் பாட—தாள
 தரு மாடு ஆம் நூபுரம் - கயில்களிலே தகுதியாகப் பொரு

நதய பெணனாலாகிய சிலம்புகளை—வீடா ஒலி சார்வித்து
ஆடினா - நீங்காத ஓசையைப் பொருந்தச் செய்து கூட
தாழ்நூர்கள், —பாடா வாடினர் - பாடாது மயங்கினார்கள்—
பூதி ஆர அரமாதா - பெருமை பொருந்திய தெய்வப்பெ
ணகள். எ-று (அ-க)

அண்டநகரண மிண்டப் பண்டெழு நருசுண டமுதி
புங், கண்டன கண்டப் பண்டைந டங்கண குளிர்விச
துக், குண்டுக கொண்டைத் தண்டொடு மண்டி
குலைவேணி, முண்டம் இலங்க கொண்டயா கின்றா
முதுவோரகன

இ - ள். அண்டாகன மிண்டப் பண்டு எழு நருசு உண்டி
அமுதாயும் கண்டன் - நேவாகள நெருங்கி வந்து விண்
ணப்பஞ்செய்ய முற்காலத்திலே (திருப்பாற்கடலினின்றும்)
தோன்றிய விஷத்தையுண்டு அமுதத்தைக் கொடுத்தருளிட
நிலகண்டருடைய—அகண்டப் பண்டை நடம் கண்ட குளிர்வி
த்து - கண்டிக்கப்படாததாகிய அநாதிரிந்தத்ததினாலே (தங்
கள்)கண்களைக் குளிர்வித்து —குண்டுகை கொண்டைத் தண்ட
டொடு மண்டி - கமண்டலங்கள் சோமன கடைய தண்டிக
ளோடு நெருங்கி—குலை வேணி முண்டம் இலங்க—அவிழ்ந்த
சுடையும் திரிபுண்டரமும் விளங்க—கொண்டு அயாகின்றா
முதுவோரகள் - (வெருவிதமாகக்)கொண்டு கூத்தாடுகின்றா
கள் பழையோர்களாகிய தில்லைமுவாயிரமுனிவர்கள். எ-று.

வீரத ராவின் மேருக் ராகான விரிகொன்றைத்
தார்வீராவா காவென் நேரே தகவாரா
நாரத ரேரநா சாரண ரேனோ நசையாழி
நாரதரார வார்வமொ டாடும் பணியுறஞ்.

இ - ள் வீர தரா - வீரத்தைத் தரித்தவரே—வான் மேரு
கரா - மேலாகிய மேருமலையைக் கையிலுடையவரே—கான
விரி கொன்றைத் தார - மணம் விரிந்த கொன்றைமரத்தை
யுடையவரே—அராவா கா என - சருப்பாபரணரே காத்தரு
ளும் என்று—நேரே தக வாரா - சநிதியிலே தருதியாகவ
ந்து—நாரதர் - நாரதரும்—வா ஆ சாரணர் - அழகு நிறை
ந்த சாரணரும்—எனோர் - பிறரும்—நசை யாழின் பாரகர் -
ஆசையைத் தரும் யாழ்துலின கரைகண்டேரும்—ஆர்
ஆர்வமொடு ஆடும பணி உறரார் - ஆராத இன்பத்தினே
ஆடுந்தொழிலைப் பொருந்தினாகள ன - று (நரு)

குடமுழ வங்கொக் கஸ்ரபொரு தாள்ங் குழலவீணை
படகநெடுங்குத திரிகைத் தாரி பணிலங்க
மெடிகர டஞ்ச சரிபல கொண்டோ தொகவாடா
நெடுமுகி லஞ்சக கடலொலி யெஞ்ச நிகழவிததார்

இ - ள். குடமுழவம் குடமுழாவும்,—கொக்கரை—கொக்க
கரையும்,—பொரு தாளம் - ஒத்தப்படுந் தாளமும்,—குழல -
குழலும்,—வீணை - வீணையும்,—படகம் - படகமும் —நெடுங்
குதிரிகை - நெடுமையாகிய குதிரிகையும்,—தாரி - தா
ரியும்,—பணிலங்கை - சங்குகளும்,—துடி - தமருகமும்,—கர
டம் - கட்டிகையும்,—சச்சரி - சச்சரியுமாகிய—பல - கொண
டோ தொக வாரர் - பலவீரத்தியங்களைக் கைக்கொண்டவ
ர்கள் நெருங்க வந்து,—நெடு முகில அஞ்ச - பெரிய முகில்
கள் திடுக்கிடவும்—கடல ஒலி எஞ்ச - சமுத்திரத்தினது
ஆரவாரங்குறையவும்—நிகழவிததார் - ஒலி நிகழ்ச்சையதார்
கள். எ - று. (நசு)

பரிவுட னாகத் தொழிலின ராய்முன் பலர்காமத்
தெரிவுற நீடும புலிமுனி யோனுந் திகழ்வெய்து

மரவர கோனும் பரவச ராய்நின் றழநேரே |
வரமெவை கூறுந தரவென நாதன் மகிழவுற்றான்.

இ - ள். முன் பலர் பரிவுடன் ஆடும் தொழிலினராய
வாழ் - சந்திதியிலே பலரும் அன்புடனே கூததாடுந தொழி
லையுடையவர்களாய் (ஆனந்தம் பெற்று) வாழ், — தெரிவு உற்
நீடும் புலிமுனியோனும் - அறிவு மிகவோங்கிய வியாகிரபா
தமகமுனிவரும்—திகழ்வு எய்தும் அரவரசோனும் - விளக்
கம்பெருந்தீய காகராசாவாகிய பதஞ்சலிமகாமுனிவரும்—
நேரே பரவசராய நின்று அழ - சந்திதியிலே பரவசாகளாய
நின்று அழ, — வரம் எவை தருக கூறும் என நாதன் மகிழ்
வுற்றான் - (உங்களுக்கு வேண்டும்) வரங்கள யாவை நாம் தரு
தற்குச் சொல்லுங்கள் என்று சிவபெருமான் மகிழ்ந்து திரு
வாய்மொந்தருளிஞர் எ - று. (நடு)

அண்டாபி ராஜ்முன் புண்டரி கத்தாண முனியனபிற
கிணமிளி சோரக கைதொழு துள்ளங் கசிவெயதிப
பண்டிட்டுளுங் கண்டிடு மாநென பயில்பூசை [ன
கொண்டருள வேறிங்குண்டலவேதுங்கொள வெளரு

இ - ள். அண்டர் பிரான் முன் - தேவதேவராகிய சிவபெ
ருமானிருமுன்னே—புண்டரித்த தார் முனி - வியாகிரபா
தமகாமுனிவர்—அன்பில் உள்ளம் திசுவு எய்தி அன்பி
னாலே மனங்கரைவுற்று, — கண துளி சோரக கை தொழுது -
கண்ணீர் சொரியக கைருவித்து நின்று, — கண்டிடும் ஆறு
பண்டிடன் நாளும பயில் என் பூசைகொண்டு அருள - (சிவா
கமத்திற்) கண்டபடியே முன்பு போல் நாடோறும் பண்ணு
கின்ற என் பூசையை உண்மையாகக் கொண்டருளும்; — இங
ருக கொள வேறீ ஏதும் உன் டி அல என்றான் - தமிழேன

இங்கே வேண்டிக் கோடற்கு (இஃதொழிந்து) ஷேறியாதும்
உள்ள தன்று என்று விண்ணப்பஞ்செய்தார். ௬ (௩௬)

ஆடுக வென்றங் காடும ரனதீ ரருளசெய்யக்
கூடும னநதன கூடும னநதங் கொடுவெமமை
கீடும னநதங் கேத் நினைநதோ நிலனமேவுஞ்
சேடாக மெபந தீரநி னைநதோ தெரியாது.

இ - ள் அங்கு ஆடும அநன் - அங்கே திருநீர்த்தஞ்செய்
தருஞஞ் சிவபெருமான—ஆடுக என்று சீர் அருள செய்யக
கூடும அநநதன - (கீ வேண்டிய வநததைச) செவ்வாயாக
என்று நன்மையாகிய அருளுஞ்செய்யப்பெற்ற பதஞ்
சலிமகாமுனிவர்—கூடும அநநதம் கொடு வெமமை - (தம
மைப) பொருந்திய முடிவிலலர்தனவாகிய கோடிய தீவீர
கள்—கீடும முனம தங்கு ஏதம் நினைநதோ-பரநத மனத்திலே
(ஒழியாமற) பொருந்தியிருநத (வாசனையாகிய) குற்றத்தி
னாலே (மீடும்) வநது பொருநதுமென்று எண்ணியோ, -
நிலன மேவும் சேடாகள துன்பம் தீர நினைநதோ - பூமியிலே
பொருந்திய மறறையடியாகளுடைய துன்பம் நீரகும்படி
எண்ணியோ—தெரியாது - (நமக்குத்) தெரிந்திலது. எ - று.

ஆடல சொல்லல்.

(௩௭)

சென்றுவ ணங்கித் திகழும் னநதத திறலோனும்
மினறிகழ வாழ்வோர் விழிபுணர் காலந தொறுமன்றந்
துனறிய ஞானச சோதியு ணேசுத் துணையோடு
மெனறுந டருநத தருளவி ரங்கா யினியென்றான்.

இ - ள். திகழும் அனந்தத திறலோனும் சென்று வணங்கி-
விளங்குகின்றி வலியையுடைய பதஞ்சலிமகாமுனிவரும்
போய் நமஸ்கரித்து,—மின் திகழ வாழ்வோர் விழி புணர்

காலந் தோறும் - மினபோலும் வாழ்க்கையையுடைய ஆன்
மாகக் காண்கின்றனவே தரிசிக்ருவ காலந் தோறும்—தூனறிய
ஞாணசு கோதி மன்றததுள் - நிறைந்த ஞானவொளியாகிய
இச்சபையிலே—நேசத் துணையோடு - அனையுடைய
'துணையுடைய உமாதேவியுடனே—இனி என்றும் நடம்
தந்து அருள் இரங்காய என்றான் -இன்று முதல் எக்காலமும்
ஆனந்தநிருத்தம் புலப்படுத்தியருளும்பொருட்டுத் திருவுளமிர
ங்கும் என்று வேண்டிக்கொண்டான் எ - று (ந.அ)

தேவர்க டேவன் நிருவரு ளங்கப் படிசெய்ய
மேவிய் போதங்கிருவரு மிகக்ா டினாமிககோ
ராவென வேழென கடலொலிபோலவைத்தலைவுற்றா
பூவல யமபூ மலைதக வாறோ பொழிவுற்றா

இ - ள் தேவர்கள் தேவன் அவரு அபபடித் திருவருள்
செய்ய மேவிய் போது - தேவதேவராகிய சிவபெருமான
அங்கே அந்தப்பிரகாரமே திருவருள் செய்யுமபொருட்டுத்
(திருவுளம்) பொருந்திய பொழுது—அங்கு இருவரும் மிகு
ஆடினார் - அவலிடத்தில் அவலிருவரும் (களிப்பு) மேலிட்டா
டினார்கள்,—மிககோர - ஒழிந்த மறையிருடிகள்— ஆ என-
ஆகாவென்று—ஏழ் எண் கடல ஒலிபோல வைத்து அலைவு
உற்றார் - ஏழென்னுமெண்ணையுடைய சமுத்திரத்தினதோ
சைபோல ஆனந்தவொலி செய்து பரவசாகளாயினார்கள்,—
வாறோ-தேவர்கள்—பூவலயம் பூ மலை தகப் பொழிவுற்றா -
பூமண்டலத்திலே பூக்களை மலைபோலாரும்படி சொரிந்தா
கள். எ - று. (ந.க)

எங்குமு பூங்கத் தூநதுபி சங்கத் தொலிட்டச்
சங்கையி லினபிற றுமபர்க ளேனோர் தாழ்வாழ்ப்

‘பங்கமி லின்பத் தோருப தேசம பரிவான்மிகு
கங்கவர் துங்கட் கெங்கள பிரானு ரருளசெய்வா.’

இ - ள் துந்துபி எங்கும் முழங்க - தேவதுன்பிகள் எங்
குமொலிக்க, - சங்கதது ஒலி நீட - சங்குகளினோசை தருழ்
சுத, - உமபர்கள் ஏனோ தாம சங்கை இல இன்பு 'உறறு
வாழ - தேவாகளும் 'பிறரும் ஐயமில்லாத ஆனந்தத்தைப்
பொருந்தி வாழும்பொருட்டு, - பரிவால் மிககு - (அவர்கள்
டததுள்ள) இரக்கத்தினாலே 'மிகுநது, - பங்கம் - இல இன்ப
த்து ஒருபதேசம் - இடையறுதலில்லாத ஆனந்தத்தை விளை
க்கும் ஒருபதேசத்தை - அவரு, அவர் 'தங்குக்கு எங்களை பிரா
னா அருள செய்வா - அங்கே அவர்களுக்கு எங்களை சிவபெ
ருமானார் அருளிச்செய்வாராயினார் எ - று (சு0)

ஞானந மககுத திகழவிட நமயிற பிறிவினரென
முன்னு சித்துச சததமா ஞாலத துக்லாது
தானுட லுட்பட் டிடுமுயி ரிறறங் குதல்போல்வோம்
வானவா துற்றிக கோலுமி னெனறான மன்றடி.

இ - ள் நமக்கு ஞானம திகழவு இடம - நமக்கு ஞானமே
விளக்கம் பொருந்திய இடமாம், - சித்துநமயில பிறிவு இன்று
ஒன்று ஆனது - அந்தஞானம நமயினின்றும் நீக்கமின்றி
(நம்மோடு) ஒன்றாய் ளளது - சதது அமர் ஞாலத்து அக
லாது - அது உண்மையாக (இங்கே) பொருந்திய பூமியினின்
றும் பிரியாது [பூமிக்கு இருதயஸ்தானமாயிருக்கும் என்ற
படி] - தான் உடலுட்பட்டிடும உயிரில் தங்குதல் போல்
வோம் - (இப்பூமியிலே தங்கியு ஞானத்திலே நாம் தங்குதல்)
சரீரத்தினுள்ளே தங்கிய 'ஆனமாவிலே நாம் தங்குதலையொப்
பேம்; - (ஆதலினால்) - வானவர் - தேவர்களே, - துற்றிக்கோ
லுமின் என்றான் மன்று ஆடி - (இந்தத்தலத்தை) வளைத்து (ஒரு

சபை) நிருபியுங்கள் என்று திருவாயமலர்நதருளிநா சபை யிலே நிருத்தஞ்செய்வாராகிய சிவபெருமான். எ - று. (சக)

தொனமையஞானமபெற்றதுசுறமும்பொருளாயவான முனமலா தூவித தொழநட ராசன முதுநூலிற சினமய மாமன் றிரணமயு மொன்றுண் உதுசேரப் பொனமய மாமும் புவியினாகாணும்பொழுதெனருன.

இ - ள். பொனமைய ஞானம் பெற்று - பழமையாகிய ஞானமயமுள்ள தலத்தை அறியப் பெற்று—அது சுறமும் பொருள் ஆயவான்—அதததலத்தை வளைததுச சபைசெய்தற ஞரிய திரவியம் இது என்று அறியும்பொருட்டு—முன மலா தூவித தொழ-சநநிதியிலே பூக்களைத் தூவித்(தேவாகள)வண்ணங்,—நடராசன் - நிருத்தராசரானவா—முது நூலில சின மயம் ஆம் மன்று இரணமயம் ஒன்று உண்டு - பழைய வேதா கமநூல்களிலே ஞானமயமாகிய சபைக்கு இரணமயகோச மென்று ஒருபெயருண்டு,—அது புவியினா காணும் பொழுது சேரப் பொன்மயம் ஆகும் என்றான் - அது பூவுலகத்தா காணும்பொழுது முழுமையும் பொனமயமாகும் என்று திரு வாயமலர்நதருளிநா எ - று. (சஉ)

எனறநு ஞஞ்சீரருடலைமேல்கொண்டமையோர்பொன னெனறழ் றங்கித் தேசுட னேழ்ச செலவறறு நின்றது கொண்டங் கருளபடி மாவா நிகழவுத்தார் மனறகு மெனறங் கதுப்படி மாவா மலிவித்தார.

இ - ள். என்று அருளும் சீர அருள் - என்று(தங்களுக்கு) அருளிச்செய்த நனமையாகிய திருவருளை—இதமையோ தலை மேல் கொண்டு - தேவர்கள் சிரமேற்கொண்டு,—அழல சென்று தங்கித் தேசுடன் ஷிச் செலவு அற்று நின்றது

பொன் கொண்டு - அக்கினியைப் போய்ப் பொருநதிக் (கள
கூகநீ உஜி) ஒளியுடனே (கூடி) யோடி ஓட்டந்று நின்றதாகிய
பொண்ணைக்கொண்டு—அவரு அருள படி - அவகே (சிவபி
ரான) அருளிச்செய்த பிரகாரம்—மாவா நிகழ்வித்தார் - மகா
சபையாக விளங்கச் செய்வார்களாகி,—மன தரும் என்று—
“இது எம்பெருமானுக்குத் தரும் என்று—அது படிமாவா
அங்கு மலிவித்தார்—அந்தஞானசபை ஒப்பாக அவ்விடத்திலே
(ஒருகணகசபையை) நிறுமித்தார்கள. ஏ - று.

பிரதிமா என்னும் வடமொழி படிமா என்றாயிற்று (ச௩)

பொன்னச லஞ்சோ பொருளளமுயத்குமபுற்போன்மு
பன்னரு ஞேயப் பரபத் ஞானந தருபானமைச [ற
வினனிலை மன்றந தேவர்கள் செய்புந திருமன்றந
தன்னையு மன்றே செய்தது ஞானந தானாக

இ - ன். பொன் அசலம் சோ பொருள (போல) - பொன்
மலையானது தன்னை அண்டநத பொருளைப் பொன்மயமாகி
ஹபோலயும்,—அளம் உயக்கும் புற போல உப்பளமா
னது தன்னிடத்தே இடப்பட்ட புலலை உப்பாகுகிற
போலவும்,—முன் பன் அரு ஞேயப் பரபத் ஞானந தரு
பான்மைச சிதநிலை மன்றம் - முன்னே சொல்லுதற்கரிய
ஞேயமாசிய சிவதாசுக்கு மேலாகிய இடமாயுள்ள ஞான
த்தை விளக்கும் பத்திபிபுடைய நிலைபெற்ற சிறச்சையா
னது—தேவர்கள் செய்யும் திரு மன்றத்தனையும் - தேவ
ர்கள் செய்த அழகிய கணகசபையையும்—அன்றே ஞானந
தான் ஆகச் செய்தது - அப்பொழுதே ஞானசபையாகப்
பண்ணிற்று. ௪ - று. (ச௪)

அன்றுதொட்டங்கித் தேவர்க ளுஞ்சி ரரவோணுந
துனறுபு லிக்கான முனிமுத லாகுந துயோருரு

சென்றுவு ணங்கித் திசைதொறும் வாழந திருவாளன்
மன்றின் டந்தந தென்றும் கிழநதான் மாதோடும்

இ - ள் அன்று தொடங்கி - அந்நாட்டொடங்கி, - தேவ
களும் - (பிரமா விட்டுணு முதலிய) தேவர்களும் - சீர ஆர
வோனும் - புகழையுடைய பதஞ்சலிமகாமுனிவரும் - துன்று
புலிககால் முனி முதல ஆகும் தூயோரும் - பொருந்திய
வியாக்கிரபுரதமகாமுனிவா முதலாகிய முனிவர்களும் -
சென்று வலங்கித் திசை தொறும் வீழ - போய நமஸ்கரித
துத திகளுகடோறும் வாழும்படி, - திருவாளன் மாதோடும்
மன்றில் என்றும் ஓடம் தந்து மகிழநதான் - அருட்செலவத்
தையுடைய சிவபெருமான் சிவ்காமியம்மையாரோடுங் கன
கசபையிலே ஏககாலமுந திருநிருத்தத்தைத் தரிசிப்பித்து
மகிழ்ந்தருளினான் எ - று (சுரு)

கரவி னிருத்தம் புரியுவி ருத்தங் கழிகானின்
மிருகம் னைத்தும் பறவைகண் முறறு மிருநாதப
பரிபுர சத்தம் பருகி மித்தம் பிகைபாத
மருவி நிரக்கம் பெருகி யிரக்க மலிவுறற

இ - ள். கரவு இல் நிருத்தம் புரிய - மறைப்பிலலாத திருநி
ருத்தஞ் செய்தருள, - விருத்தம் கழி கானின் மிருகம் அனை
த்தும் - (ஒன்றோடொன்றுள்ள) மாறுபாடு நீங்கிய காட்டிலு
ள்ள மிருகங்கள் யாவையும் - பறவைகள் முறறும் - பசுக்கள்
யாவையும் - மிரு நாதப் பரிபுர சத்தம் பருகி - மிக்க பரநாத
சொரூபமாகிய திருச்சிவம்போசையைக் கேட்டு, - மதித்து -
களிப்புறறு, - அம்பிகை பாதம் மருவி - சிவகாமியம்மையாரு
ருடைய திருவடியை அடைநது, - நிரக்கம் பெருகி - சுட்ட
றிவு நீங்கி, - இரக்கம் மலிவுறற சேவகாருணனிய மிருத்தன்.
சி - று. நிரக்கம் சுட்டறிவின்மை. (சுசு)

அரவர சனசொற் றகவர முன்பெற நன்னாகத்
கூவில்ட ணங்கட் புனனமிக் நுநதக கரநர்லுந
திரிநய னமபொற் சுரிகைபி ரம்பொப் பருசெமநம
மருவிய நநதித தலைவனை வநதித தெதிராநின்றா.

இ - ள். அரவு அசன சொல தக வரம் முன் பெற்றனன்
ஆக - நாகராசாவாகிய பதஞ்சலிமகாமுனிவர் (தமது) விண
ணப்பததககேறப் வரததை முன்னே பெற்றவனாக, - கரவு
தில கணம் - (அது கண்ட) பொய்மையிலாத கரநாதா
கள், - கட்புனல மிக நுந்த - கண்ணீர் மிகச் செரிய, - கர
நாலும் - நான்கு திருக்காங்குளையும் - திரிநயனம் - மூன்று
திருக்கண்களையும் - பொற சுரிகை பிரம்பு - அழகிய உடை
வாளையும் பிரம்பையும் - ஒப்படு செமமை மருவிய - ஒப்பில
லாத சாளுபயிததையும் பொருநதிய - நநதித தலைவனை வந்
தித்து எதிரா நின்றா - திருநநதிதேவரை நமஸ்கரித்து எதிரே
நின்றார்கள். எ - று. (சஎ)

பன்னுகணத்தோர் தலைவன் வருததம பாராதே
நின்னில யத்திர நிலைதக நாளு நிலலென்றாம் [தோ
கென்னை யுரைக்கோ மிதுபிணி கைக்கு மெனிலெயத்
தனனை நுககிச சூறுகொள வானுந தகுமென்றா.

இ - ள். பன்னு கணத்தோர் - சொல்லப்பட்ட கணநாதர்
கள், - தலைவன் வருததம் பாராதே, - சிவபெருமானுடைய
திருமேனி வருத்தத்தை நோக்காது - நின் நிலயுதது இந்நிலை
தக நாளும் கிஷ்ஷுன்றாக்கு - உமமுடைய திருநிருத்தத்திலே
இந்தப்புயங்குலை பொருநத எககாலமும் நின்றருளும் என்று
வேண்டிக்கொண்ட பதஞ்சலிமகாமுனிவருக்கு - எனனை
உரைக்கோம் - யாது சொல்வோம்! - இது பிணி கைக்கும்

எனில் - (வைத்தியன்) இம்முருந்து பிணியைப் போகும்
என்றால்—எயத்தோர தனனை நருக்கிச் சீர்து கொள்வானும்
தகும் என்றா - (பிணியால்) வருகிறோர் அம்முருதை
(வேரோடுபிடிக்க) நருக்கிச் சாறுகொள்ளுதலைப்போலும்
(இவரு அலா செய்த காரியம்) என்றாகு. ஏ - று (சுஅ)

தாணுவை முன்னாச சாருநா கண்ணிற நகநட்டம்
பேணுவ நாகப் பெருகு வரம்பெற நனரென்ற
லானையெ ன்மன ருரறி வாராநா மினியன்பிற
காணுநா காணுங் காலம் வருத்தல க்டனென்று

இ - ள். (அது கேட்ட திருந்திதேவா)—தாணுவை - சிவ
பெருமானை—முன்னாச சாருநா கண்ணில தக - சநிதியிலே
போருந்துஞ் சருவானமாககளுடைய கண்ணுக்கும் புலப்படு
மபடி—நட்டம் பேணுவது ஆகப் பெருகு வரம்பெற்றனா
என்றால் - அனரததாண்டவஞ் செய்தருளும்பொருட்பெ
பிதஞ்சலிமுகாமுனிவா மிக்க வரம் பெற்றாரென்றால்—ஆணை
என் ஆம் என்று ஆர் அறிவார் - (சிவபெருமானுடைய)
ஆளுனா எப்படியாகும் என்று யாவா அறியவல்லவா—நாம
இனி அன்பிற காணுநா காணும் காலம் வருத்தல க்டன்
என்று - நாம இனி அன்பினோடு தரிசிப்பவர்களுக்குத் தரிசி
கருங்கரீலங்களை வருத்தல் கட்டும் என்று நினைந்து. ஏ - று.

அங்கக முற்றந தங்கிளா காவ லயற்காவ
லெங்கணு மொய்க்கும் பாரிட முமபரி டைக்காவல
பொங்குசி னத்தின் கூளிகள காளிபு நதகாவ
றங்குவி ருக்கந தம்மினெ ருக்கந் தருவித்து

இ - ள். அங்கு அகம் முற்றந் தம் கிளர் காவல் - அங்கே
சீபைமுமதம் தங்களுடைய விளங்கிய காவலாகவும்,—அயற

காவல் எங்கணும் மொய்க்கும் பாரிடம்-அப்பர் ிராகாரத்து
ககாவல் எவவிடத்து நெருங்கிய பூதங்களுடைய கவலாக
வும்,—உம்பர் இடைக காவல் பொருகு சினத துணைகளிகள
காளி - (அதற்கு) அபபாறபட்ட நபிபிராகாரம் இரண்டின,
காவலகளும மிகக் கோபத்தையுடைய வலிய டேயகளுங்கா
ளிகளுமாகிய இவற்றினுடைய காவலகளாத்வும்,—புறக்கா
வல தங்கு வருக்கம் - புறக்காவல பொருந்திய வாககத்தாரா
கிய வைரவாதிகளுடைய கவலாகவும்,—தமிழினி நெருக்கம்
தருவிதது - தங்கள தங்களுள்ளே செறிந்த காககும்பிடி கற
பித்து எ - று.

(௫௦)

காலையு முச்சிக காலமும் வானோ ரேனோசீர
மாலையின மைக்கட் பூவையா தாமே வளாகங்குன
ஞாலந ராக்கெக காலமும் யாரு நணுகாத
வேலைக ளத்தற கிச்சையி ருப்பா மிகுவித்தாரா.

இ - ள், -காலையும் உச்சிககாலமும் வானோ - பிராதக்கால
மும் ித்தியானமும் தேவாகடகுச சேவாகாலமாகவும்,—
சீராமலை ஏனோ - சிறப்பையுடைய சாயங்காலம் (சித்தா
கந்தருவாயகூர் எனனும்)மற்றையோகட்குச சேவாகாலமா
கவும்,—எனா கங்குள் இன் மைக்கட் பூவையார் - ஷளாகினை
இராதகிரிகாலம் இனிய மையிட்ட கண்களையுடைய டேய
வப்பெணகட்குச சேவாகாலமாகவும்,—எக்காலமும் ஞால
நரர்க்கு - (முறையிய) எலலாககாலமும் பூமியிலுள்ள மனி
தர்கட்குச் சேவாகாலமாகவும்,—யாரும் நணுகாத வேலைகள
அததற்கு இச்சிக இருப்பா மிகுவித்தாரா - ஒருவரும் போய்ச்
சேவியாத நபாமமிரகூடம் சிவபெருமானுக்கு இச்சைப்படி.
(திருவினையாடல் செய்துக்கொண்டு)* இருந்தும் காலமாகவும்
கற்பித்தார். எ - று.

(௫௧)

நிலைப்பி தற்கிங் கிதுநிலை யென்றான மன்றேறி
யலைவந் நிற்கும படியுமு வந்தா னென்றானமுற்
கலைஞர் ரைக்கும் பொருளுள வன்றோ வந்தோவித
தலைவனமு யககஞ சகலம யககந தானுமாலை

இ - ள் . நிலயும் இதற்கு இங்கு இது நிலை என்றான் - (சிவ
பெருமான) இந்த நிருத்தத்துக்கு இந்தச் சமுமுலைத்தான்
மாயிச்சிதம்பரமே தானம் என்று அருளிச்செய்தாரா, —மன்று
ஏறி அலைவு அற நற்கும படியும் உவாதான் என்றால் - கனக
சபையிலே பொருந்தி (அனவரதமும்) அசைவற நிற்குமபடி
க்கும் மகிழ்ந்து உடன்பட்டருளினாரென்றால், —முற் கலைஞர்
உரைக்கும் பொருள் அளவு அன்றோ - முன்னே வேதாகமங்
கூடியனாநதவர்க்குள் (பிரளய்காலங்களிலே பிருதிவிமுதல
நாதமீராகிய தத்துவங்கள் ஒங்கித் தோன்றும் எனக் கூறிய
பொருள் பிரமாணமன்றோ! —அந்தோ இத்தலைவன முயக
கடி சகலமயககம் தானம் - ஐயோ இத்தலைவருடைய திருவுள்
பபொருத்தம் யாவாக்கும் மயககமாடி. எ - று (ருஉ)

பூவமா வோனும் பொருகட லோனும் புத்தேருந்
தேவர்கள் கோனும் திருமுனி தானும் திகழநாகர்
காவல னேயிக் கருணைந டங்காண வரவைத்தபுக
கேவலசெய வோமறறெனசெய்வல்லோமென்றார்கள்

இ - ள் . பூ அமாவோனும் - செநதாமரைமலரிவிரீக்கும் பிர
மதேவரும், —பொருகடலோனும் - திரை பொருகினற திருப
பாறகடலிலே துயிலும் விட்டுணவும், —புத்தேருந் - தேவாக
ளும், —தேவர்கள் கோனும் - தேவோகிரானும், —திருமுனி
தானும் - வியக்கிரபாதமகாமுனிவரும், —திகழ நாகர் காவ
லனே - விளங்குகின்ற நாகராசாவாகிய பதஞ்சலிமகாமுனி

வரே—இக் கருணை நடம காண வர வைத்தாய்க்கு - இந்தக் காருணிய நிருத்தத்தைச் (சுருவான்மாகக்ஞந்) ததிகிக்கும் படி வைத்த உமகரு—ஏவல செயவோம் மறநு ஏன் செய வல்லோம் என்றார்களு-நாங்கள் பணிவிடைசெயவோம், இது வன்றி வேறியாது செய்ய வல்லோம் என்றார்களு எ - று ()

இப்பரி சாமிந் கிவரொடு பூதம பேயகர்ளி
முப்புரி நூலோர் பூமகள் விண்ணோ முதலாகத்
தப்பநு மெலலைக் குட்சிவ லிங்கந் தா' ததுத
துப்புமழ் மேனிச சோதியை நானுந் தொழுநாளில்.

இ - ள் இப் பரிசு ஆஃ இங்கிவரொடு இவ்வியல்பையுடையாகளாகிய இவர்களோடும்,—பூதம பேய் காளி - பூதங்களும் பேய்களும் காளிகளும்—முப்புரிநூலோர் ' முப்புரிநூலையணிந்த மூவாயிரமுனிவர்களும்—பூமகள் - இலக்குமியும்—விண்ணோ முதல ஆக - தேவர்களும் முதலாக,—தப்பு அரும் எலலைகளுள் சிவலிங்கம் த: பிதது - (முத்தி) வழுவுதலிலலாத திலையெவ்வையினுள்ளே சிவலிங்கப்பிரதிட்டை பண்ணி,—துப்பு உறழ் மேனிச சோதியை நானும் தொழு நாளில் - பவளம்போலுந் திருமேனியையுடைய சிவபெருமானை நாடோறும் வணங்கிக்கொண்டிருக்கருநாளில் எ - று (ருச)

வீசிய கங்கைக் கிற்றையி டாவந் தரவேதித்
தேசமவி ளங்கத திசைமுகன் யாகஞ் செயதற்குப்
பூசைவ பூங்கிப புவிபுழு தப்புப பூரிததுற
ருசநு துங்கச சாலைக் ளினபத, தமைவிதது

இ - ள். வீசிய கங்கைக் கங்கை விடா அந்தரவேதித் தேசம் விளங்க - திரை வீசிய கங்கைக்கரையை நீங்காத அந்தர்வேதித் தேசம் விளங்க—திசைமுகன் யாகம் செயதற்கு-பிரமதேவர் யாகம் பண்ணறப்பொருட்டு—பூசைவழங்கி -

(இந்திரன் முதலாகிய தேவர்களுக்கும்) பூசைபண்ணி,—புவி உழுது அப்புப் பூரித்து உற்று - பூமியை உழுது சலுகிறைய ககடடி ஒருமபட்டு,—ஆசு அறு துவகச சால்கள இனபத்து ஆமைவித்து—குற்றமற்ற பெரிமீ யாகசால்களை மகிழ்ச்சியோடு செய்கித்தது. எ - று (௫௫)

திருமலி வித்துப் பறவைபட்டுத்துச் சிலகுண்டங் கருதிநி றுத்திப் பசுநிரை கட்டப் பெறுகம்பளு ச்ருநெய்கு சைப்பற சமிதைசுருகசு சுருவந்தன . பரிதிபொ ரிபவொற குவைபழ வெறப்பு பலகொண்டு.

இ - ள் திரு மலிவித்து - இலகருமி முதலாயினோரைப் பிரதிட்டைபண்ணி,—பறவை படுத்தி - பருந்துபடுத்து,—கரு திச சில குண்டம் நிறுத்தி - (விதியை) ஆராய்ந்து (அக்கருட் னீமீது)சில குண்டங்களை(அவ்வத்தானங்களில)அமைத்து,— பசு நிரை கட்டப் பெறு கம்பம் - பசுநிரைகள் கட்டப்பெறு கின்ற கம்பங்களும்—சரு-சருவும்—நெய்-நெய்யும்—குசைப புல - தருப்பைப்புலலும்—சமிதை - சமித்தம்—சுருகசு சுரு வம் - சுருகசுச்சுருவமும்—தண பரிதி - குளிரந்த பரிதியும்— பொற பொரிக குவை - பொலிவாகிய பொரிகுலையலக ளும்—பல பழ வெறபுக கொண்டு - பல கனிமலைகளுமாகிய இவைகளைக் கொண்டு எ - று (௫௬)

சுகதைம் கிழந்தும் பரைவரவேள்விச்செயலசெய்வோ மந்திர மோதிப் பாவக சோமா வருணுவா

முநதுமு ராரி வாதிமி ராரி வாழுவா

விந்திரன வர்வா சிங்கர்ன வர்வா வென்றார்கள்

இ - ள். சுகதை மகிழ்ந்து வேள்விச் செயல்செய்வோ மனமகிழ்ந்து யாகத்தொழிலைச் செய்வோள்—உம்பரை விர மகிழாம ஓதி - தேவர்களை வருவிகுமபொருட்டு அவ

ரவர்) மந்திரங்களைச் சொல்லி —பாவுக சோமா வருண வா -
அககிரியே சேமனே வருணனே வா—முந்து முகாரி வா—
முறப்பட்ட விட்டுணுவே வா—திமிராரி வா—ஆதித்ததின் வா—
மூவர் இந்திரன் வா வா-மூப்பிலலாத இருதிரனே வா வா—
சங்கரன வா வா எனறாகள் - சங்கரனே வா வா என்று
ஆவாகனமபண்ணுறாகள் எ று. (௫௭)

யாரும் ணைநதர் ரிஸ்மினி யெனனா மிதுனெனதென் .
றோருமு னனபார யாவரு மின்பா ரெ. னிரதில்லை
சேரவி ருநதார போதுமி னெனறே செனறேயு
நாரத கொண்டே மீளுக வெனறான் மறைநாவான

இ - ள யாரும் அணைநதர் இன்று - (ஆவாகனமபண்ணப
பட்ட தேவர்கள முனிவர்கள்)யாவரும் இவகே வந்து பொரு
நகினாகளில்லை—இனி இது என் ஆம் என்று என்று ஒரு
முன - இனி இவவியாதம் யாதாய் முடிக்கோ என்று பல
காலும் ஆராயுமளவில்,—அனபார யாவரும் இன்பு ஆ ஒளி
தில்லை சேர இருநதார-(இவரு வரதபாலாகளாகிய)அன்பை
யுடையோராகள் யாவரும் இன்பநிறைந்த விளங்குகின்ற சித
மபரத்தில ஒருவகே இருக்கின்றார்கள்,—நாரத செனறேயும்
போதுமின என்று கொண்டு மீளுக என்றான் மறை
நாவான் - நாரதனே நீ பேரியாயினும் வாருங்கள் என்று ஆவ
ாகளை அழைத்துக்கொண்டு மீளவாயாக என்றா வேதத்தை
பயின்ற நீர்க்கையுடைய பிரமதேவா எ - று. (௫௮)

நயமுனி யுத்தோய் நடவதி பன்றா டொழுதொலலை
சயமலி தில்லை தாபதா விண்ணோ தமைநீர்கள்
பயனமலி நாகத தனைவரு மெய்தப பணிநீயென
றயனுரை செயதா னென்றுரை செயதானனைவாக்கும்.

இ - ள். நிய மூனியும் போய - நன்மையையுடைய நாரத முனிவரும் (சிதம்பரத்திலே) சென்று, — நட் அகிபன் தாள் தொழுதி - நடராச்சருடைய திருவடிக்களை வணங்கி, — ஒலலை - விடைவில வந்தது, — சயம் மலி தில்லைத தாபதா விண்ணோர தலை - வெற்றி மிகுந்த தில்லைவாழ்ந்தனாதனைபூத தேவர்களை யுங் கண்டே, — நீங்கள் அனைவரும் பயன் மலி யாகத்தது எய்த - நீங்களுெல்லீரும் பயன் மிகுந்த யாகத்ததற்கு வரும்பொரு ட்டு — நீ, பணி என்று அயன உரை செய்தான் - நீ சொலவா யாக என்று பிரமதேவா சொல்லி என்னை வரவிட்டா - — என்று அனைவார்களும் உரை செய்தான் - என்று அவர்களுெ லலாருக்குஞ் சொல்லினா எ - று. (௫௭)

நாரத ஞாசொற் றேவர்கள் கேளா நகைசெய்தெய
பேரவி தீயிற் றாவுக யாமே பெறுவோ மிவ
பாரினி னானும் பேரநு ளாளன புரத்ததே
ஞாமு துண்போ மினியுவி யுண்போ மனநெனா

இ - ள் நாரதஞர் சொல தேவர்கள் கேளா நகை செய்து - நாரதமுனிவருடைய வார்த்தையைத் தேவர்கள் கேட்கிச் சிரித்தது, — எனம பேச அவி தீயில் தூவுக - உங்களுடைய பெரிய பண்பாகத்தை (எங்கள் முகம்மீதிய அககினியிலே ஒமம் பண்ணுக, — யாமே பெறுவோம் - (அதனை) நாங்கள் பெறு துக்கொள்வோம், — இப்பாரினில் நானும் போ அருளாளன பரத்த தேன் ஆர் அமுதி உண்போம் - நாங்கள் இப்பழியிலே நாடோறும் பெரிய திருவருளைடிடைய சிவனே நமனது நிகர ததானந்தமாகிய தேனிறைந்த அமிர்த்தத்தை உண்போம், — இனி அவி உண்ணேம் அன்று என்றார் - இனி உங்களவியை உண்போமல்லேம் என்றார்கள். எ - று. (௬௦)

மறறவா தஞ்சொற் பெற்றவனுமபோய்மலரோன்முன்,
சொற்றன னந்தக கொற்றவன யாமுஞ் சொன்னால்வந
திறைம கங்கைப பறறுவ ரெனறே யிறைவரீழும்
பொற்றிகழ்தொலலைததிலையினெலலைபுகுநதுற்றான்

இ - ள மற்றவர்தம சொல பேற்றவனும் போய்மலரோன்
முன் சொற்றனவு - அவாகளுடைய வார்த்தையைக் கேட்ட
நாரதமுனிவரும் (மீண்டு) சென்று பிரமதேவாருண்னே
சொல்லினா, - அந்தக் கொற்றவன - அந்தப்பிரமதேவா -
யாமும் சொன்னால் வநது இறறை மகம் கைப் பறறுவா
என்றே-நாமும் (போய்ச் சொன்னால் (இரங்கி) வநது இன்று
(இங்கே) நடக்கின்ற யாகத்தைக் கைக்கொண்டு முடிப்பார்கள
என்று நினைநது, - இறை வரீழும் பொன் திகழ தொல்லைத்
திலையின் எலலை புகுநது உறறான - சிவபெருமான் வரீழும்
பொல்லிவு விளநகுகின்ற பழமையாகிய திலையினது திருவெ
லையைச் சென்று அடைநதார எ - று. (கக)

மலரவுநுநதா பதரெதிா கொண்டா ரெனவாழவுற
றலைபுனல செனறா டியபி னெழுநதா ரழலாமி
நிலைபமவ ணங்கா நிகழ்சிவ கங்கா தரநீறா
தலைவபு யங்கா பரணவி ரங்காய தகவெனறான்.

இ - ள மலரவனும் தர்ப்தர் எதிா கொண்டா எனவந்து
உற்று - பிரமதேவரும் (தமமைத்) திலைவாழநதணர்கள் எதி
ர்கொண்டார்கள் என்று மகிழ்ச்சிக்கொண்டு, - அலை புனல
சென்று ஆடிய பின் எழுந்து - அலைகின்ற நீர்வயுடைய சிவ
கங்கையிலே போய் ஸ்நானஞ்செய்தபின் எழுந்தது, - ஆர்
ஆழல் ஆறும் நிலையம் வணங்கா - நிறைந்த அக்கினியோடும
நடிகருந் திருநிருத்தத்தை நிகர்கரித்து, - நிகழ்சிவ - விளந
குகின்ற சிவபெருமானே - கங்காதர - கங்கையைத் தரித்த

உரே—நீறு ஆர் தலைவ - விபூதி நிறைந்த திருமேனியையு,
டைய தாயகரே—புயங்காபரண-சருப்பாபரணரே—தக இர
நகாய என்றான - (தமியேனும் உமமுடைய அடியாக
னோடு) கூடும்பொருட்கு இரங்கியருளும் என்று விண்ணப்ப
ஞ்செய்தார். எ - று (சுஉ)

வேதனும் வேள்விக கேதிகழ் வாறாய விடைகொண்டே
தீதம் மூலத் தானமி றைஞ்சிக் சிவலிங்கச
சோதியை மேவச் செய்யிட மெனருந் தொழுதன்பிற
போதுக் வென்றப் புலிமுனி சாலைக குளபுககான

இ - ள். வேதனும் வேள்விககே திகழ்வான் ஆய் விடை
கொண்டி - பிரமதேவரும் யாகததினபொருட்டே விளங்குவா
ராகி விடை பெற்றுக்கொண்டு,—தீது அற மூலத்தானம்
இறைஞ்சி - விககினம் வூராவண்ணம் திருமூலட்டானேச
ரரை நமஸ்கரித்து,—சிவலிங்கச சோதியை மேவச் செய்
இடம் என்கும் தொழுது-சிவலிங்கப்பெருமானைப் பிரகிட்டுடை
செய்த தலங்களெங்கும் வணங்கி,—அன்பிறபோதுக என்று
அப்புலிமுனி சாலைக்குள புககான-அன்பினாலே வாரும் என
று அழைத்த அவ்வியாககிரபாதமகாமுனிவருடைய பர்ணசா
லையினுள்ளே (அவங்கைப்பற்றிக்கொண்டு) போயினான். எ-று.

இந்திரன் விண்ணோபுலிமுனிநாகர்க்கிறையோனமெய
சினதைய ரேனோ சூழ்வி ருப்பத திகழ்போத [ச
னநதமி லாதீர் மகமூபல வேனயா னனைவீரும்
வந்தணை வானீர் தருதிடு வீனோ வரமென்றான்.

இ - ள். இந்திரன் - இந்திரனும்—விண்ணோ - தேவர்க்
ளும்—புலிமுனி - வியாககிரபாதமகாமுனிவரும்—நாகர்க்கு
இறையேன்-பதஞ்சலிமகாமுனிவரும்—மெய்ச் சிந்தையா -

மெய்மையாகிய சித்தத்தையுடைய மூலாய்ரமணவாகனம்—
 ஏனோ - பிறரும்—குழ இருப்ப - (தம்மைச) குழவிரூபம்,—
 திகழ, போதன் - (நடுவே) விளங்கிய பிரமதேவர்—அநதம்
 இலாதா - (சிவபத்தியிலே) முடிவல்லாதவாகளே—யான
 மகம் முயல்வேன் - நான் ஒரு யாகஞ்செய்கின்றேன்,—அனை
 வரும் வந்து அணைவான் நீ வீரம் தந்திரவீரோ என்றான் -
 (அதற்கு) எல்லா^{சுருஷர்கள்} வந்து சேருமபடி நீங்கள் வரநதருவீர்
 களோ என்று கேட்டார். (௩ - ௩) (சுச)

பூமக னெண்ணம் புகறரு போதுட் பொருளுன்னி
 யோமென வோதா தவன்த ராந ரயனுமபா
 'கோமக வியுட கொண்டதெ னெனனக குளிராகஞ்சத்
 தேமலி தாரோய செப்பிய தன்றோ செயலென்றான்.

இ - ள். பூமகன் எண்ணம் புகறரு போது - பிரமதேவர்
 (தமது) கருத்தைச் 'சொல்லியபொழுது,—உட்பொருள்
 உண்ணியாகம் புத்திகளன்றி முததிகக்கேதுவாகாது என்னும்)
 உட்பொருளை நினைந்து,—ஓம் என ஒதாது அவனநர் ஆனா-
 ஆம் என்று சொல்லாது தலைகவிழ்ந்திருந்தார்கள்,—அயன் -
 (அப்பொழுது) பிரமதேவர் (இந்திரனை நோக்கி)—உம்பர்
 கோமகன் நீ உட்கொண்டது என் என்ன - தேயராசனே
 நீ எண்ணியது யாது என்று வினாவ,—குளிர் தே மலிகஞ்சத்
 தாரோய் குளிராகின்ற மணமிருந்த தாமரைப்பூமாலையையு
 டையவரே—செப்பியது அன்றோ செயல் என்றான் - நீர்சொ
 ல்லியதன்றோ (எனக்குப் பொருந்திய) செய்கை என்றான்
 இந்திரன். எ - று. அவனநர் தலையிறக்கமுடையவன். (சுரு)

அங்கவ னின்சொற் கொண்டு தவன்திளையன்வேர்வி
 ,கெங்கணு யின்பத் தாபத ருணடா யினுமெந்தைக் [க்

குங்குட மணிபுத கொப்பவ நினறென றன்றோபா
னிவருவ ருந்திற நினறென நினறவ கிரவுறறு.

இ - ன். அவரு அயன் அவன் இனசொற கொண்டு-அங்கே
பிரமதேவா அவவந்திரனுடைய இனிய வாதையை உட்
கொண்டு, —உள துவண்டு - (திலைவாழ்ந்தனா ஒன்றுஞ்
சொல்லாமைக்கு) மனங்கலங்கி, —வேளவீதகு இன்பத தாப
த எங்கனும் உண்டு ஆயினும்-யாகத்துக்கு அகமகிழ்ச்சியையு
டைய முனிவாக்கர் எவவிடத்தினும் உண்டாயினும்—எந்தை
க்கு உங்கடும் அன்புக்கு ஒப்பவா இன்று என்று அன்றோ -
எமது பிதாவாகிய சிவபெருமானிடத்தே உங்களுடைய அன்
புக்கு ஒப்பாகிய அன்புடையவர்கள் இல்லையென்றன்றோ—
யான இவரு இன்று வருந்திறறு என்-தான் இங்கே இப்பொ
ழுது வருந்தி வேண்டிக்கொண்டது என்று—அவரு நின்று
இரவுறறு - அவகே பலகாலும் வேண்டிக்கொண்டு எ - று ()

பூவமா வோனமபுலிமுனி கைப்பொன முகிழ்பறறி
யர்வதெ னுனே தூதனு மாளு லமாதிலலைத்
தாவத ரானா யாரைபு மாவாழ த்ருமவேளவிக்
கேவுத னீயே மேவுத லன்றோ வியலபென்றான

இ - ன். பூ அமாவோன அப்புலிமுனி பொன் கை முகிழ்
பறறி - செந்தாமணமலரில இருக்கும் பிரமதேவா அவ்வியா
த்திரமகாமுனிவருடைய பொலிவாகிய கைமலரைப் பிடி
த்து, —ஆவது என்-(இனி)ஆவதெனின!—நானே தூதனும்
ஆனால் - நானே தூதனுமாய வந்து என் காரியத்தைச் சொல்
லிக்கொண்டால், —நா வாழ தரும் வேள்வீதகு - பெருமை
தங்கிய பூரகத்தகரு-அமர் திலைத் தாவதர் ஆனால் யாரை
யும் ஏவுதல்-பொருந்திய திலைவாழ்ந்தனர்களுள்ளாரையும்
விடுத்தல்—கீதீய கேவுதல் அன்றோ இயல்பு என்றான் - (அல
லது) கீதே வருதலன்றோ முறைமை என்றார். எ - று. (சுஎ)

கோகன தன்சொற கொண்டுபு லீககாலை முனிதொப
மோகமி லினபத தாபதா மூவா யிரவோரு
மாக்ரு மனறத தேகனை யூர்மிங் கினிநுங்கட்
காகவ ணங்கப போய்வரு வீரென றறிவித்து

இ - ள் புலிககால முனி கோகனதன் சொற் கொண்டு -
வியாககிரபாதமகா முனிவா பிரமதேவருடைய ஞானததையை
உட்கொண்டு, —கோபீம் மோகம இவ இனத தாபதா மூவா
யிரவோரும் - கோபமம மோகமுமிலலாத ஆனந்தத்தையு
டைய மூவாயிரமுனிவாகளும்—மாக்ரும்-தேவாக்ளும் கேட்
பாகளாக—இனி இவகு நுங்கட்கு ஆக மனறதது ஏகனை
பாம் வணங்க - இனி இவதே உங்களுக்காக கனகசபை
யினகனுள்ள சிவபெருமானை நாம் நமஸ்கரிகக—போய் வீரு
வீர் என்று அறிவித்து - (கீதகன) போய வாருங்கள் என்று
அறிவித்து. ஏ - று. (சுஅ)

போதுத வெனறப புலிமுனி போதன் பெரிதுமேவுரு
சோதியைவந்தித்தருள விரவெயததொழுநொல்லோ
நாதனொ டனபுற நகலநி னைப்போர் நமனோமி [ர
மேதரு மெய்யும்போமினியெனறேவிடைகொண்டார்.

இ - ள். போதுக என்று அப்புலிமுனி போதன் என்று
என்ற அவ்வியாககிரபாதமகாமுனிவரும் பிரமதேவரும்—
பொது மேவும் சோதியை வந்தித்து—கனகசபையிலே பொரு
ந்திய சிவபெருமானை வணங்கி—அருள் விரவு எய்த - (அவரு
டைய) திருவருளைப் பொருந்ததலும், —நாதனொடு அன்பு
உற்ற அகல னைப்போர்-சிவபெருமானுடனே அன்பினாலே
கலந்திருந்து பிரிய நினைப்பவர்களாய்—மீதாழ்ந்தொல்லேவர்-
(விடைகொள்ளற்பொருட்டு அவரை) வணங்கும் பழையோர்

களாகிய முனிவர்களும் தேவர்களும்—நாமனோடு மே தகு
மெய்ப்பும் இனிப் போம் எனறே விடை கொண்டார - இயம
னுடனே (எவகளுடைய)மேனமை தக்க தூலசரீரமும் இனி
பிழைய்விடும் எனறே விடைகொண்டார்கள - று (சூக)

சென்றடி னந்தத திருமுனி யுஞ்சீ ரரவோனும்
பினறிகழ வேணிப் பிஞ்சுகன மன்றம் பிரியாத
வொன்றிய சிந்தைத தாபதாமீளவுற் றுடனவாழுவ
தெனறுகொ லோவந திடுநெறியேதோவெனநொந்து.

இ - ள் சென்றபின் - (அவர்கள்)போய பின்பு,—அந்தத
திருமுனியும் - அந்த வியாகிரபாதமகாமுனிவரும்—சீர அர
வோனும் - புகழையுடைய உதஞ்சலிமகாமுனிவரும்—பின்
திகழ வேணிப் பிஞ்சுகன் மன்றம் பிரியாத ஒன்றிய சிந்தைத
தாபதர் - பின்னே தாழ்ந்து விளங்குகின்ற சட்டையையுடைய
சிவபெருமானது கனகசபையைப் பிரியாத ஒன்றிய சித்த
த்தையுடைய திலைவாழரதணாகள—மீளவுற்று உடன
வாழுவது என்று கொலோ - மீண்டு வந்து எவகளைவாழ்
வது எந்நாளோ—வந்திடு நெறி ஏதோ என நொந்து -
(அவர்கள்) வருதற்கு உபாயம் யாதோ என்று துக்கமு
றறு. எ. - று. (எ0)

அந்தமி லின்பத தெனதைப் பரான ரமாநாளிற
சிந்தைவி ளங்கத தில்லைவி ளங்கத தேனருங்
கந்தவ லங்கீற் சந்தராகிங்கக கவுடேசன்
வந்தழை சந்தச தெனதொடையானமேல் வருவிப்பாம்.

இ - ள். அந்தம் இல் இன்புத்த எந்தை பிரானர் அமர்
நாளில் - முடிவில்லாத இன்பத்தையுடைய எமது பிதாவாகிய
வியாகிரபாதமகாமுனிவர் இருகருநாளிலே,—சிந்தை வின,

ங்க - (ஆன்மாக்களுடைய) சித்தம் விளங்கவும், —‘இவ்வே’ விளங்க - சித்தம்பரம் விளங்கவும், —தேன ஆரும் கந்த அலங்கற சுந்தர, சிங்கக கவுடேசன் வந்தமை - தேனிறைந்த மணதையுடைய, மாலையையணிந்த அழகினையுடைய சிங்கவர்க்கு ராகிய கவுடராசா லுந்தமையை—செஞ்சந்த தொடையால மேல வருவிப்பாம் - செவ்விய செய்யுட்டொஷடியினால் இனிச் சொல்வாம். எ - று (எக)

நடராச்சரீரகக முற்றிற்று.

ஆ செய்யுள் - ௨௨௯

இரணியவன்மச்சருக்கம்.

முற்காலத இமையவாகண்முன்பணிந்துதொழமுதல்வ னறகாலத துடனவிலவா னுலவகைமா பையுநடத்திச் சொற்குந்மபொருளெவையுநதொல லுழியுற்தொகு வறகால நிலைவிடிவ தாமளவா மமையதது. * [தத

இ - ள். முற்காலத்து இமையவர்கள் முன் பணிந்து தொழ- ஆதிகாலத்திலே தேவர்கள் சிவபெருமான். சந்நிதியில் வணங்கிக ழும்பிட்டுச் (சிருட்டித்தொடக்கத்தை அருளிச்செய்து வேண்டும் என்று)லிணைப்பஞ்செய்ய, —முதலவன் நற் காலத்துடன் நல்லவான் - அச்சிவபெருமான் (தமக்குத் துணைக காரணமாகிய) நல்ல காலத்ததுவததோடு கூடி அருளிச்செய்வார்:—நால்வகை மாஷியயுமுநடத்தி —(தனு காரண, புவன போகமென்னுந்) நால்வகையாகாரியங்களை யுஞ் சேட்டிப்பித்து, —சொற்கு ஆரும் பொருள் எனவயும் உறத்தொகுத்த சொல்லுக்குப் பொருந்திய அக்காரியங்களைல்லாவற்றையும்

(மாபையிலே) பொருத்தும்படி ஒடுககிய—தொல் னாழி அற கால நிலை விடிவது ஆம் அளவு ஆம்-அமையதது பழைய சங் காரகாலமாகிய இராககாலநிலை விடியமவசரமாகிய காலத நிலை எ - று (க)

சுததிகளில் கருத்திருத்தி தாவிலரு மாமாயை புயத்ததனி னாதாதி யைவகையு முதிபிடித்து வைத்தெழுத்து மொழிமறைநூன் மந்திரமே முதலாய சுததவழி விரித்தசுதத தத்துவங்க டொருமுதலில்.

இ - ள். சுததிகளில் கருத்து இருத்தி - (சுருட்டியிலே இர ணைகொண்டு) ஞானககிரியாசுததிகளிலே கருத்தது வைத்தது, - தாவிலரு மாமாயை உய்த்தது - அழிவிலலாத அருவமா கிய சுததமாயையைச் செலுத்தி, - அதனின னாதாதி ஐவ கையும் உதிப்பித்து - அதனினினனும் நாதம் விரது சாதாக கியமா ஈசுவரம் சுததவித்தை என்னும் ஐந்து தத்துவங்களை யுந், தோற்றுவித்தது, - வைத்த எழுத்தது மொழி மறைநூல மந்திரமே முதலாய சுததவழி விரித்தது - (முன்) ஒடுககிய வாணம் பதம் வேதமுதவிய நூலகள் மந்திரம் முதலாகிய சுத தாத்துவாககளை உதிப்பித்து, - அசுத்த தத்துவங்கள் தொரு முதலில் - அசுத்தத்தத்துவங்கள் ஒடுககிய முதற்காரணமாகிய அசுத்தமாயையினின்றும் எ - று

வைத்த என்பதன்றற்கரம் விகாரத்தாற்றொக்கது. (உ)

கலைமுதலா நிலன்முடிவாக் கண்ணினாடங்கதிறகருதிப பலவுயிராக ளிருவ்னையாற பயனுலகம் பெறப்பயிற்றி மலரயன்மால் வரநலகி மற்றிவைநீர் பற்றிவிரிக தலைகடலும் வடவரைபு மாளவீரென நளித்தருளி.

இ - ள். கலை முதலா நிலன் முடிவாக் கண்டு-கலை முதலாகப் பிருதிவியீராகப் படைத்தது,—உணவு அங்கதில் இருதி - நமது சத்தியை அவைகளிலே நின்று பிரேரிகளும்படி கற்பித்தது,—பல உயிர்கள் இருவினையால பயன் உலகம் பெறும் பயிற்றி - பலவாண்டுகளும் இருவினையினாலே பெறப்படும் பயனாகிய போகங்களை அவைப்புவனங்களில் அதுபவிக்கும்படி செய்தது,—உலகையன மால் வர நல்கி - (பிரமாண்ட சிருட்டி திதிகட்டு அதிகாரிகளாகிய) பிரமவிட்டுலகங்களை உதிககச்செய்தது,—முற்றிவை நீர் பற்றி விரித்து அலை கடலும் வடவரையும் ஆளவீர் என்று அளித்தருளி - இப்பிரமாண்ட சிருட்டித்திகளை நீங்கள் பொருந்திச் செய்துகொண்டு அலையாநின்ற திருப்பாற்கடலையும் மகாமேருமலையையும் ஆளக்கவீராகள் என்று கொடுத்தருளி எ - று. (ங்)

அத்தணாக ளுளரான ராகுதிககா.மாதாக்க டநதனமந திரமுன்னே சாற்றினமித தனமையினான். முநதுமுந் பெறத்திங்கண மும்மாரி யிமையவாகள் சிந்துமுண வுளவாகி யகிலமெலாந துயாதீர.

இ - ள். அத்தணர்கள் உளர் ஆனார் - பிராமணர்கள் படைக்கப்பட்டவர்கள்,—ஆதிதிகரு ஆ மாதாக்கள் தந்தனம் - ஓமத்தினபொருட்டு ஐந்துகோமாதாக்களையும் படைத்தோம்; மந்திரம் முன்னே சாற்றினம் - மந்திரங்களை முன்னே (சுத்தமாயாசிருட்டியிலே) படைத்தோம்;—இததன்மையினால் - (மந்திரமும் பிரம்மணவருணமும் பசுவும் விருத்தியாகின்ற) இத்தன்மையினால்--முந்தம்' அவ் இமையவர்கள் பெற்ற - (யாகத்திலே)முற்பட்ட அவிப்பாகத்தைத் தேவர்கள் பெற,—கிவகள் மும்மாரி சிந்தம் - மாசந்தோறுந் முயிழைபெய்யும்,—உணவு உள ஆகி - (அதனால் அன்னமுதலியு) உணவு

கள் உண்டாகி—அகிலம் எலாம் துயர் தீர - சருவான்மாகக
ருக்குத் துன்பநீங்க. எ - று.

பஞ்சகோமாதாககளாவன நந்தை, பத்திரை, சுரபி, சுசீலை,
மமனை என்பனவாம் (ச)

சுருதிவழி யொழுகினர்களு சுவாககத்தார் ஆகமநூற
சரியைகிரி யாரியோகா சாலோக சாமீபு
புருஷ்வமை யினராக வுதவுதுமெம் முடனாகும
பெருகியனா னிகளெமமைப் பெற்றார்போக கற்றாரே

இ - ள் சுருதி வழி ஒழுகினர்துள் சுவாககத்தார் - வேத
மாககத்தில் ஒழுகினவாகள சுவாககத்தையடைவர்கள்,—
ஆகமநூற சரியை கிரியா யோகா - சைவாகமநூலிலே விதிந
கம்பட்ட சரியை கிரியை யோகங்களை அதுட்டித்தவாகள—
சாலோக சாமீப உரு உவமையினா ஆக உதவுதுமி-(முறையே)
சாலோககிய சாமீபிய சாரூப்பிய பதங்களை உடையவாக
ளாகுமபடி அருளிச்செயலோம்,—எம்முடன் ஆகும் பெரு
கிய ஞானிகள் - நமமுடனே ஒருமைப்பட்ட பூரணானத
தையுடையவர்கள்—எமமைப் பெற்றார்போகரு அறாரா -
நம்மைப் பெற்றவர்களும் (நமமுடனே) நீக்கமற்றவர்களு
மாவார்கள். எ - று. (ரு)

மண்ணிலகின்முறைபுரியாமடவரைநாலவகைத்தண்ட
பண்ணிநெறி நடத்திடவும பலரறியா வகைபுரிந்த [ம
வெண்ணிலகினை விதிவழியே நுகாவிக்கு மியலபிறகுந
திண்ணியரா மிருதரும ஞானாகசு செயதுமென.

இ - ள் மண்ணிலகின் முறை புரியா மடவரை - பூலோக
த்திலே வேதாக்கமனர்க்கத்தில் நடவாத அறிவிலகளை—நால
வகைத் தண்டம் பண்ணி - நான்குவகைத்தண்டங்கள்செ

யது—நெறி நடத்திடவும் - அம்மார்க்கங்களிலே நடத்துதற்
பொருட்டும்,—பலர் அறியாவகை புரிந்த எண் இலவினை -
பலர் அறியாதபடி. (இரகசியமாகச்) செயத எண்ணில்லாத
திவினைகளை,—விதி வழியே நுகாவிக்கும் இயல்பிற்கும், விதி
பபடியே (சரக்குக் கிரிலே) புசிப்பித்தறபொருட்டும்,—திண்ணி
யர் ஆம இருதருமா உளா ஆச செய்தும, என - வலியாக
ளாகிய இரணத்திருமர்கள் உளனவாகளாகச், செய்வோற்
என்று. ஏ - று. (சு)

வானவாகோ னுரைத்திரவி மைநதாகளிலொருவனுக்கு
ஞானவிழி நலகிநம ன்றத்திபுங் கொடுத்ததகறறி
யீனமிலா வொருவனுக்கங் கிலகுமணி முடியளித்ததுத
தேனகுதாரணிவித்துத்தேவாகடங்கைக்கொடுத்ததான்.

இ- ள். வானவர் கோன் உரைத்தது - தேவதேவராகிய சிவ
பெருமான் தேவர்களுக்கு அருளிச்செய்தது,—இரவி மைநதா
களில ஒருவனுக்கு ஞான விழி நலகி-சூரியனுடைய புத்திரர்க
ளுள் ஒருவனுக்கு (ஆனமாகக்ள செய்யுங் கருமங்கடையும் அவ
ற்றின் பலங்களையும் அறியும்பொருட்டி) ஞானக்கண்ணைக்
கொடுத்து,—நல் நமன பதியும் கொடுத்தது அகறறி - நல்ல
யம்பூமிமிகாரததைப்புவ கொடுத்து விடுத்தது,—எனும் இலா
ஒருவனுக்கு அவரு இலகு மணி முடி அளித்தது - சூரியனில்
லாத ஒருவனுக்கு அவகே விளங்குகின்ற இரத்தினமகுடத்
தைச் சூட்டி,—தேன நகு தார் அணிவித்தது - வண்டுகள மகிழ்
கின்ற ஆத்திராவையை யணிவித்து,—தேவர்கள் தம் கைக்
கொடுத்தான் - தேவர்கள் ஸ்கயில் ஒப்பித்தருளினார். ஏ - று.

மற்றவருங் கொடுப்போரது வடவரைப்பாஸ்வருவிக்கும்
பெற்றியினு லணைநதுநாற்பெருங்கடலுட்புமிமபுவிகு

க், கொற்றவனும் மனுநாமங்கி காண்நெடும் தினனடைவே
முற்றுகழ் வருமனுகக ளொருநாலவா முடிந்ததறின

இ - ள் மற்றவரும் கொடுபோந்து வடவரைப் பால் வரு
விகும் பெற்றியினல் - அந்தத்தேவாகளுடி கொண்டுசென்று
மகாமேருழைப்பக்கதகிலுள்ள கௌடதேசத்திலே சேர்த்த
தனமையினல், - அனைந்து - (அவன் அந்தத்தேசத்தைப்)
பொருத்தி, - நாற பெருங் கடலுட்புறம் புல்குருக கொற்ற
வன் ஆய - நான்கு பெரிய கடலினுட்பட்ட பூமிகு இராசா
வாய், - மனுநாமம் கொண்டு நடத்தினன் - மனுவென்னும்
பெயரைக்கொண்டு அரசியற்றினான், - அடைவே - அந்தப்பி
ரகாரமே - முன திகழ் வரு மனுகக ளொருநாலவா முடிந்த
தறின - முனனே விளங்க வருகின்ற மனுகக ளொருநாலவா (ஒரு
வாபின் ஒருவராகத் தனித்தனியே எழுபத்தெட்டு சதாயுகம்
அரசியற்றி) முடிந்தபின்னு எ - று. (அ)

அன்னவன்கள பின்னவனு மனுவாகி யவனுக்கு
மன்னுமனை வியரிருவ ருளராகி மற்றவரின
முன்னவளபா லுடனமடங்கன முழுநிறமாமகவுதிப்பப
பின்னவளபா லெழிலினரா யிருநதனயர் பிறந்தாரக
ளினர். அன்னவாகள பின்னவனும மனு ஆகி - அந்தநா
ன்குமனுககளுக்குப் பின் வந்தவனும மனு வாகி, - அவனுக்கு
மன்னும் மனைவியர் இருவர் உளா ஆகி - அவ்வந்தாமனுவ
கருக் கற்பிலே நிலைபெற்ற மனைவியாகள இருவருண்டாகி, -
மற்றவரின் முன்னவள பால் டு அவர்களுள்ளே முததாளிட
த்து - உடல் மடங்கல முழு நிறம் ஆம் மகவு உதிப்ப - சீர
முழுதும் சிந்திநிறமுடையதாக ஒரு குமாரர் பிறக்க, - பின்
னவள்பால் எழிலினர் ஆய இரு தனயர் பிறந்தார்கள் - இனி

யாளிடத்தில் அழகினை யுடையுர்களாகி இரண்டு குமாரர்கள்
பிறந்தார்கள். எ - று (க)

விரவுசிங்க வரமன்பின வேதவன்மன சுமதிபென்
வருதனயா மூவாகளு மறைமுறையின் மலிசடங்கு
பெருகியபின் படைபயின்று பிறங்குமத கரிபரிதேர்
கருதியுகைத திமொறு மொன்றாக கற்றார்கள்.

இ - ள விரவு சிங்கவரமன பின் வேதவன்மன 'சுமதி
என வரு தனயா மூவாகளும் - பொருந்திய சிங்கவனமா
அவன் பின் வேதவன்மா அவன்பின் சுமதிவன்மா எனவுதி
தத குமாரா மூவர்களும், - மறை முறையின் மலி சடங்கு
பெருகியபின் - வேதமாகக்கதிலே பொருந்திய சடங்குகள
முற்றியபின், - படை பயின்று - ஆயுதபரிசேஷ்செய்து, - பி
ங்கு மத கரிபரி தேர் கருதி உகைத்திடும் ஆறும் - விளங்குதி
ன்ற மததையுடைய யானையையும் குதிரையையும் தேரை
யும் ஆராய்ந்து ஓட்டு முறைமையையும் - ஒன்று ஆகக் கற்ற
ார்கள் - நிறைவற முழுதுகற்றார்கள் எ - று (க0)

கற்றதற்பின் முன்னவன்மெயக்களங்க ததாலர்சாளகை
குற்றமுள தினியுலகிற குலமைந்த ரிருவரினும் [க
பெற்றவாகள பெறுகின்றாமனுவிசைவாறபெருந்தவவ
ளுறோடுமிங்கு மிதுசால் வுறுதிமதக் கெனவுணர்ந்து.

இ - ள. 'கற்றதற்பின் - கற்றதன்பின்பு, - முன்னவன் - மூத்
தவராகிய சிங்கவருமா - மெயக் களங்கத்தாலர் - அரச ஆள்கை
குற்றம் உளது (நம்முடைய) சீர்த்திற குற்றத்தினாலே
இராசசியப்பன்னுணையிலே குற்றமுண்டு, - இனி உலகில
குலமைந்தர் இருவரினும் - இனி இப்பூமியிலே குலபுத்திர
ராகிய நம்முடைய தம்பிமாரிருவருளும் - மனு இசைவரில்

பெற்றவர்கள் பெறுகின்றா—மனுவினுடைய அநுமதியினால்
(அவருக்குப்பின் இவ்விராசியததைப்) பெற்றவர் பெறுகி
னார்,—பெருந தவங்கள் உற்று ஒடுங்குமிது - பெருமையா
ய தவங்களைப் பெருநதி மனமொடுங்கியிருந்தலே—நமக
ஞ்சால உறுதி என உணராதது - நமக்கு மித உறுதி பயப
பது என்று தெளிந்தது எ - று (கக)

மனுவினுடைய ரடிவணங்கி மன்னவனே படிபென்ற
புனிதமிக்கு தீர்த்தங்க ளென்குளவும் புருநதாடிப்
பனிமதிபமவளாசடைபோனபதிகளுநின் றிருமேனி[ன
யினிதமரும படிதொழுதிங்கெழுதவருளெனவிசைத்தா

இ - ள் மனுவின மலா அடி வணங்கி - மனுவினுடைய
செந்தாமரைமலர்போலும் படித்ததை நமஸ்கரித்து,—மன்ன
வனே - மகாராஜாவே—அடியேன நற் புனிதம் மிகு தீர்த்த
ங்கள எங்கு உளவும் புருந்த ஆடி - அடியேன எவ்வீடங்க
ள்ளுமுள்ள நல்ல சத்தமிருந்த தீர்த்தங்களுலாவற்றினும்
போய ஸ்நானஞ்செய்து—பனி மதியம் வளா சிடையோன
பதிகளும் - குளிர்மையாகிய பிறை தவழ்கின்ற சட்டையு
டைய சிவபெருமானுடைய தலங்கனையும்—நின் திருமேனி
இனிது அமருமபடி தொழுது - உமமுடைய திருமேனி நன
ருக இருக்கும்படி வணங்கிக்கொண்டு—இங்கு எய்த அருள
னை விசைத்தான் - இங்கே வரும்பொருட்டு அருளசெய்யும்
என்று விண்ணப்பஞ்செய்தார். எ - று. (கஉ)

மன்னவனு மிகநொந்தது மைந்தாமழ விதுமுதிராத,
வென்னுடைய தளர்விதநீ யிசைந்ததங் யினிபாமோ,
பொன்னணியும் பொருகரியும் புரவிகளும் புணர்தே
ருங், கொன்னவிலும் படையுருடுங் குவல்யமுங் கைக்
கொண்டு.

இ - ள். மன்னவனும் மிக 'நொந்து - கெடெரா'யும் மிகத் துக்கமுற்று, —மைந்தா மழவு இது - இளையகுமா ர்களுடைய இளமை இது—முதிரந்த என்னுடைய தளாவு இது - வயசின்மேலிட்ட என்னுடைய தளாச்சி இது—நீ இசைத்த தவம் இனி 'ஆமோ - (ஆதலின்) நீ (செய்ய) உடனப்பட்ட தவம் இனியாட்சுமோ'—பொன ஆணியும் - பொனநூபரணங் களையும்—பொரு ளரியும் - பொருகின்ற யாசைகளையும்—புர விகளும் - குதிரைகளையும்—புணா தேரும் - பொருந்திய தோ களையும்—கொன நவிலும் பீடையும் - அச்சத்தைச் செய்கின்ற படைகளையும்—நெடுங் குவலயமும் கைக்கொண்டு - பெரிய பூமியையுங் கைக்கொண்டு. எ - று . (கங்)

திருந்தநடத திடுமதுக்காண டவமென்று செப்புக லும், பாரதபண மணிப்பாரதட பாரந்தா ரெனப்பரி தத, பெருந்தடந்தோ ளிவையினனும் பேருழி பொறு ததறவெகன, னருந்தவமே தருமென்ற னரசனவ னத னான.

இ - ள். திருந்த நடததிடுமது தவம் காண என்று செப்பு தலும் - (நீதியிலே) திருத்தமுறுமபடி (இராச்சியத்தத) நட ததுவ்தே தவங்காண என்று சொல்லலும்,—பாரத பண மணிப் பார்தட் பாரம் - விரிந்த படங்களிலே இரத்தினங் கையுடைய ஆதிசேடனது பாரமாகிய இப்பூமியை—தாா எனப்பரித்த பெருந் தடந் தோள - மாலைபோலத் தாங்கிய பெரிய விகாலமாகிய உம்முடைய புயங்கள்—இவை இன னும் போ ஊழி பொறுத்ததற்கு - (நீர் சொல்லியபிறறை) இன் னும் பெரிய கற்பாந்தமனவுந் தாங்கும்பொருட்டு— என் அருந் தவமே தரும் எழுறான் என்னுடைய அருமையாகிய தவமே பன்னும் என்று சிவகவருமாச் சொன்னார்;—அரசன் அவ னதன் ஆனன் - அது கேட்ட கெடெராசன் தலைகவிழ்ந்திரு ந்தான். எ - று. (கசு)

வேறு.

அங்கதிசை வாகவிர வேதனிய கன்று
கவகைகடல் கூடுதுறை காதலுட னாடிச
சிங்கவரு மாவரு டிருநதவரு மாமுற
றங்கிமிகு வங்கமுயா சாவகம டைநதான்.

• இ - ள் அங்கு அது இசைவு ஆக - அவகே அததலைகவிழ்ந
திருத்தலே உடன்பாடாகக் கொண்டு, — சிங்கவருமா - சிங்க
வருமாவானவா — இரவே தனி அகன்று - அவவிராததிரியிற்
ருளே தனியே (ஹரோலலை) நீங்கிப் போய், — கவகை
கடல் கூடு துறை காதலுடன் ஆடி - கவகாரதி சமுத்திரத்
ஓதப் பொருந்தித் துறையிலே அன்போடு ஸ்ரானஞ்செ
யது, — அருள திருநத வருமா முன தங்கி - (தமக்குத்) திருவ
ருள திருத்தமுறக் கிடைக்கும்படி (காசித்திருப்பதிலே)
முனப் வசித்து, — மிகு வங்கம் உயர்சாவகம அடைந்தான் -
மிகுத்த வங்கதேசத்தையும் உயர்நத சாவகதேசத்தையும்
அடைந்தான். எ - று. (கடு)

மற்றதுகூட நதுவள நொட்டியவ ரைப்பிற
பெற்றமுயா பீமமிகு நாதனடி பேணி
பெற்றபுன லாரபதிக ளெங்கணுமி றைஞ்சி
தெற்றடவி யூடுயாதெ லுங்கமத னைந்தான்.

இ - ள். மற்றது கடந்து - அந்தச்சாவகதேசத்தை நீங்கி, —
வளர் ஒட்டியவரைப்பில பெற்றம் உயர் பீமம் மிகு நாதன்
அடி பேணி - வளர்ந்த ஒட்டியதேசத்திலே இடப்புகொடியை
உயர்த்த பீமேசருடைய திருவடிகளை வழிபட்டு, — ஏற்று
புனல் ஆர்ப்பதிகள் நீங்கணும் இறைஞ்சி - (அவகே) திரையெ
றியாநின்ற தீர்த்தங்கள் நிறைந்த திருப்பதிகளெங்கும் போய்

வணங்கி —தெற்று அடவி ஊடு உயர் தெலுங்கம்து ழீணைந்
தான - நெருங்கிய காடுகளினிடையே உயர்ந்த தெலுங்கத்தே
சுததை அடைநதார. ஏ - று. (கக)

பருபபதமி றைஞ்சிவீழி சோதிபயில் விததுந
திருததகு நதிப்பொருவி றீர்தமவை யாடி
யருததிமிகு காடுனுட னததிபணி நிததன்
பொருப்புற வுடனொருது போதலுறு நாள்லு

இ - ள் பருபபதம் இறைஞ்சிச சோதி விழி பழிலுவிதது -
புஞ்சைலத்தை வணங்கி (அவஞ்ஞள்) சோடிலிங்கத்தைக் கண
களினாலே தரிசித்தது,—திருத் தகு நதிப் பொருவு இல தீர்த்தத
மவை ஆடி - அழகு தக்க நதிகளாகிய ஒப்பில்லாத தீர்த்தவது
ள்ளே ஸநானமபணணி,—அருததி மிகு தாளனுடன அததி
பணி நிததன் பொருப்பு - (முத்தியில) ஆசை மிகுந்த பாம
போடு யானை வணங்கிய சிவபெருமானுடைய திருக்காளத்தி
மலையை—உறவு உடன் தொழுது போதலுறும் நாளில் - அன்
போடு மலசுகரித்துக்கொண்டு போகுநாளிலே ஏ - று. (1)

காட்டணி ஊடுசிலே யோடுதனி யோடும
வேடனை யழைத்துநிழன மேவியிரு வென்றிந்
கோடுமலி கானிலுயா ழுன்றுகளின வென்றிந்
சேமிள விபபபுநனி செபபெனவு ரைத்தான.

இ - ள் காட்டனின் ஊடு சிலையோடு தனி ஓடும வேடனை
அழைத்த - (வழியிலுள்ள) காட்டினிடையே விலலோடு
தனியே ஓடுகின்ற ஒடுவேடனைக் கண்டழைத்து—நிழல்
மேவி இரு என்று - இந்தமநிழலிலே (என்றோடு) பொரு
ந்தி இரு என்று சொல்லி,—கோடு மலி இக் காணில் - கொழ்
புகள மிகுந்த இக்காடுகளிலும்—உயர் குன்றுகளின் - உயா

ந்த மீல்களிலுமுள்ள—வென்றிச சேடி உள வியப்பு நன்
செய்து என உரைத்தான் - வெற்றியையுடைய பெருமை
பொருதிய புதுமைகளை (எனக்கு) மிகச் சொலவாயாக
என்று சொல்லினார். எ - று? (கஅ)

வேடனும்வ ணங்கியடி யேன்மிருக நடுங்
காடிதுவளைந்துகரு நாய்கொடொரு காளை
யொடுமிரு வுமபகலு முண்ணிலுயி ருண்ணீர்
நீந்தப முண்டமுத நீருமுள வெங்கும.

இ - ள். வேடனும் வுணங்கி - வேடனுவரும்பிட்டு, —அடி
யேன் மிருகம் நேலும் காடி இது - அடியேன் மிருகங்களைத்
தேடுவகாடி இது, —ஒரு காளை கரு நாய் கொடி இரவும் பக
லும் வளைந்து லீடும் - ஒருகாளையானவன் கறுத்த நாயைக்
கொண்டு இரவும் பகலும் (இந்தக்காட்டைச்) சூழ்ந்து ஒடித்
திரிவன் —உண்ணில உயிர் உண நீர் நீதி தடம் உண்டு - குடி
ததால் உயிரை விரங்குகின்ற சலமிருந்த குளமுண்டு, —அமுத
நீரும் என்கும் உள - (குடிததவாகளுக்கு) மரணத்தை யொழி
கருங் குளங்களும் என்குமுண்டு. எ - று. (கக)

எண்டிசைம யங்குமொரு தாரியெழி நீழல்
விண்டகல்வி லரத்தரு மேவுமொரு தாரி
தண்டவாக ராதுரைக றங்குமொரு தாரி
கொண்டநிழல் கண்டுவிழு கூவலொரு தாரி.

இ - ள். ஒரு தாரி எண்டிசை மயங்கும் - ஒருவழியே
போனால் எட்டுத்திக்குத்தெரியாது மயங்கும், —ஒரு தாரி
எழில் நீழல் விண்டு அகல்வு இலாத தரு மேவும் - ஒருவழியே
போனால் அழகையுடைய நீழல் (காலையும் மாலையும் தன்னை)
விட்டு (க் கீழ்க்கும் மேற்கும்) நீக்குதலுண்டாகாத மரம்பொ

ருந்தம்,—ஒரு தாரி கண்டவர் கரந்து உரை கறங்கும்/- ஒரு வழியே போனால் முதறகாணப்பட்டவர் (யின்பு கண்ணைப் பட்டாது) மறைய அவர்வார்த்தைமாதிரி ஒலிதருபது—ஒரு தாரி கொண்ட நிழல கண்டு விழு கூவல - ஒருவழியே போனால் (எட்டிப் பாததுத் தமது) சரீரத்திலே பொருந்திப் பிழலைக கண்டு (நிழலோடு தரமும்) விழப்பெறுவகின்று பொருந்தும். எ - று. (உ௦)

ஒவிடலி லோசையொரு பாலெழுந திப்பான்
மாவடிவி டாதவொரு தேவருளா மாடே
கூவனமுழை யால்வழி குலாவியொரு பசுனைப்
பாவையிரு போதுமவிரி போதுபயில விக்ஞம்.

இ - ள். ஒவிடல் இல் ஒசை ஒரு பால் ஈழு நதிப்பால் - ஒழிவில்லாத, ஒசையையுடைய ஒருபக்கத்தில எழாநின்ற ஓராற்றங்கரையிலே—மா அடி விடாத ஒரு தேவா உளா - மாமரத்தினடியை நீங்காத ஒரு தேவா இருப்பார்,—மாடே கூவல முன்முயால் வழி குலாவி - அவரருகே கிணற்றுமடி வாங்கு ஒருபிலத்தினால் வழிகொண்டு வந்து—ஒரு பசுனைப் பாவை இருபோதும் விரி போது பயில்விகஞம் - ஒருபசுனைப் பெண இரண்டுபொழுதும் (அவர்மேலே) மலர்ந்த பூக்களைச் சேரரிவாள். எ - று (உ௧)

தூங்கமிசை கொண்டுவளை செண்டனொருசொண்டன்
பரந்துலவும் வெள்ளமலி பன்னதிபு குந்துட்
கரந்தவிட முன்னரிது கானமிதன் மேன்மை
யிருந்தபடி தொலலிழைவு யெல்லையில் வென்றான்.

இ - ள். தூங்க மிசை கொண்டுவளை செண்டன் ஒரு சொண்டன் பரந்து உலவும் - குதிரைமேலேறிக்கொண்டு

வண்ணென்மின் கையிலே பிடித்துக்கொண்டு ஒருசெருக்கன்
(நித்தமும்) உலாவத்திரிவன்,—பல வெள்ளம் மலிந்த புரு
ந்து உட்கூந்த இடம் உன் அரிது - (அவன்) பலவெள்ளமி
ருந்த நதியினுள்ளே (நித்தமும்) வந்து புருந்து உள்ளே மறை
நதவிடம் இதுவென்று அறிவரிது,—கானம் இதின் மேனமை
இருந்த படி சொல்லில் அவை எல்லை இல ஏன்றான் - இக்கா
ட்டின் மேருமைகளை இருந்தபிரகாரஞ் சொல்லப்புகின்
•அனவகன்முடிவிலலாதன என்றான் எ - று. (உஉ)

மற்றவரை யெய்தவழி செய்கவென வேடன
றுறற்சரி யூடுகொடு போகிழிவா சொன்ன
கொற்றவரை எனக்குமர னுங்குறுகி னுன்முற்
சுற்றமறை சொற்றமறை சம்பாதிரு முனபு

இ - ள். மற்றவரை எய்த வழி செய்க என—(நீ சொல்லிய)
அமமாவடித்தேவரை (நான்) அடையுமபொருட்டு வழி காட்
வொயாக என்று சிங்கவருமாச்செல்லல,—வேடன் துற்ற சரி
ஊடு கொடு போகி - வேடனானவன் நெருங்கிய வழியினூ
டாகக் கொண்டு சென்று,—இவா சொன்ன கொற்றவர்
என - இவரே (நான்) சொன்ன தேவர் என்று காட்டி,—
குமரனும் - சிங்கவருமாவும்—முன் கற்ற மறை சொற்ற மறை
கம்பர் திருமுன்பு குறுகினான்—(தாம்) முன்னே கற்ற வேத
ங்களினுலே சொல்லப்பட்ட இரகசியப்பொருளாதிய திரு
வேகம்பர் திருமுன்னே அணுகினார். எ - று. (உஉ)

பேசரிய வன்பொடுபி ணிரதுபெரு வாழ்வுற்
றாகையுடன் முக்கணரை யுங்கனரெ னக்கண
டேசில்புகழ கூறியிரு பேர்துமக லாமெய்ப்
பூசனைகள் செய்தருளபொ ருந்திடவி ருந்தான்.

இ - ள் பேசு அரிய அன்பொடு பணிந்து - செவ்வூதற்
கரிய அன்போடு நமஸ்கரித்தது,—பெருவாழ்வு உற்று பெரு
வாழவைப் பொருநதி,—ஆசையுடன் முககணை அணிக்
னாக கண்டு - விருப்பத்துடனே மூன்றுகணையுடைய
சிவபெருமானை அருட்கண்ணையுடையவராகத் தரிசித்தி
யது எசு இல் புகழ் கூறி - குறமில்லாத அவருடைய கோத்தி
யைத் துதித்தது,—இரு போதும் அகலா மெய் பூசனைகள்
செய்து-இரண்டுபொழுதினும் நீங்காத மெய்மையுடைய பூசை
களைப் பண்ணி,—அருள் பொருந்திட இருந்தான் - அவரு
டைய) திருவருள் (தமமிடத்தே) பொருந்தும்படி இருந்
தார. எ - று (உச)

அண்டர்பெரு மானழகு கண்டகல்வ தினறிப்
பிண்டிகனி தேனுணவு பெற்றவையி டுகொண்
டுணவிறையு நாளிலொரு நாட்குடா னுண்மைத
திண்டிறலி னுனவருக வென்றுமொழி செயவூன்

இ - ள் அண்டர் பெருமான் அழகு கண்டு - தேவதேவரா
கிய திருவேகம்பநாதருடைய திருமேனியழகைக் கண்டு,—
அகல்வது இன்றி - பிரிகலினறி,—பிண்டிகனி தேன் உணவு
பெற்றவையி டு - திணைமாப்பழம் தேன் முதலிய உணவுக்
ளுள்ளோ.கிடைத்தவைகளை (வேடன்) கொண்டுவந்து தர,—
கொண்டு உண்டு உறையும் நாளில் ஒருநாள் - (அவைகளை)
வாங்கிப் புசித்துக்கொண்டிருக்கிறநாளிலே ஒருநாள்,—கும
ரன் - சிவகவுருமாவானவர்—உண்மைத் திண்டிறலி
னுன் வருக என்று மொழி செய்வாரா - மெய்மையையுடைய திணை
னிய குரனே வருவாயாக பன்றழைத்துச் சொல்வாராயி
னார். எ - று. (உரு)

தென்~~க~~ட்டி டைப்பொருவு, நேசமது லாங்க
கொன~~க~~ட்டறு டைக்குடக டறகரை டப்பா
னெனகடனெ னைககடறி யாவுமகல விப்பா
வினகடனெ னகசுமர னெண்ணிகழ வித்தான.

இ - ள். தென் கடலிடைப் பொருவு இல் தேசமது
உலாவி - தெற்குச்சமுததிரத்தகரு நடுவேயுள்ள ஒப்பிலலாத
தேசங்களிலே சஞ்சரித்தது, —கொன கட்டறு உடைக குடகட
ற்கரை டைப்பான என கடன் - பெரிய காடுகளையுடைய
மேற்குச்சமுததிரக்கரைவழியாகப் பூப்பிரதக்ஷிணஞ்செய்தல
என்சுகதற்பம், —என்க கட்டறு யாவும் அகலவிப்பான் நின்
கடன் என - எனனைக காடுகளெல்லாகடப்பித்தல உன்
கடன் என்று—சுமரன் எண்ணம் நிகழவித்தான - சிங்கவந்
மாத் தம்முடைய கருததை வெளிப்படுத்தினா எ - று (உசு)

அந்தவுரை கொண்டுயின னாகிலடி யேஉ,
நீந்தவன முங்கடறி யாவையும் நிரதே
வந்துகொடு போவனிரு மன்னவன முன்னே
வெந்திறவி னுனடிப ணிந்துவிடை கொண்டான.

இ - ள். அந்த உரை கொண்டு எயினான் - அவ்வார்த்தை
யைத் தேட்டி வேட்டுனவன், —ஆகில - (உம்முடைய நிருவு
ள்ளம்) இதுவாயின், —அடியேன் உற்று இந்த வனமும் கட்டறு
யாவையும் அறிந்தே - அடியேன் போய் இந்தக்காடுகளையும்
சுரவழிகள் மாவற்றையும் பாரததறிந்துகொண்டு—வந்து
கொடு போவன் மன்ன இரு என—மீண்டு வந்து (உமமை)
அழைத்துக்கொண்டு போவேன் மகாசாஸவே நீர், (இங்கே)
இரும் என்று சொல்லி, —முன்னே வெந்திறவினான் அடி
பணிந்து விடை கொண்டான் - முன்னே வெவ்விய வலியி

னராகிய சிங்கவருமாவுடையபாதத்தை வணங்கி விஷ்டகொ
ணடான். எ - று. (2எ)

காமிமலை யுங்கடறு மாடுதடூ மாமிந்
கூடுமடு மீனமென நீடுகுல வேட
னேடியல டுநதுசில நாளகனொழி வித்துத்
தேடிவழி கண்டபடி செபபவணை வுறமுன்.

இ - ள நீடு குல வேடன் - பொருந்திய சாதீயால் வேட்ட
னாயுள்ளவன்—காமிம மலையும் கடறும் - காடுகளிலும் மலை
களிலும் சரவழிகளிலும்—ஆடு தட்டம் மாடும, (இருடிகள்
வேடர்கள முதலாயினோர்) ஆடுகின்ற சுணைப்பக்கங்களி
லும்—மடுக கூடும மீனம் என ஒடி அலமந்து - மடுவிலே திரி
கின்ற மீன்போல ஓடியினாதது,—சில நாள்கள் ஒழிவிதது -
சிலநாள்களைப் போககி,—தேடி வழி கண்ட படி செப்ப
அணை வுறமுன் - (தான்) தேடி வழிகண்ட தன்மையைச்
(சிங்கவருமாவுக்குச்) சொல்லும்பொருட்டு வந்து சோந்
தான். எ - று. (2அ)

அங்கவன ணைந்தரசுன் மைந்தனடி பேணித்
துங்கவன மங்கணுழை தொல்சரியு மில்சோசு
சங்கவன முங்கவலி மாறருவி தணகா
னெருகணுநெ ருங்கியுள் வில்லைவழி செல்ல

இ - ள். அங்கு அவன் அணைந்து அரசன் மைந்தன் அடி
பேணி - அவதே அவவேடன் சேர்ந்து இராசகுமாரருடைய
பாதத்தை வணங்கி,—துங்க வனம் - காடோ பெருங்காடு,—
அங்கு துழைத் தொல்சரியும் இல் - அழகிய கண்கள் துழை
ய்த்தக்க பழைய வழியுமில்லை,—சீர்ச் சங்க வனமும் - சிறப்
பையுடைய சங்கமுகக்கடலும்—கவனம் மாறு ஆருவி - திகை

ப்பாய்ச்சலொழுகாத கழிமுகங்களும—தன் கான் எங்கனும்
நெருங்கி உள் ளுளிராமையாகிய இளங்காடுகளும் எவ்விடத்
துஞ் செறிந்துள்ளன,—செலல வழி இலலை - (அப்பாலே)
போக வழியிலலை எ - று. (௨௯)

பின்னுமதன் மாடுசில நாண்டைபெ ருக்கிச்
சென்னெனியின் முன்னொநதி சேரவளர் திலலைத
துண்டைவி யாயது துணுககெனமி லீகத்தே
வென்னுள நடுங்குமவகை யெக்குமுள வங்கண.

இ - ள். பின்னும அதன் மாடு சிலநாள் நடை பெருக்கிச்
செல நெறியின் - பின்னும் அந்தப்பக்கத்திலே சிலதினம்
போக்குவரவுசெய்து சென்ற வழியிலே—முன் ஓர் நதி
சேர - எதிரே ஓராறு குறுகி, —வளர் திலலைத் தன் அடவி
ஆயது - (நெருங்கி) வளர்ந்த திலலைக்காடு செறிந்திருந
தது,—என் உளம் துணுககென நடுங்கும் வகை அறகண
எங்கும் மிகைத் தேவு உள - என் முனம் துணுககென நடு
ங்கும்படி அககாடெங்கும் மிகுதியாகிய தெய்வங்களிருந்
தன. எ - று. (௩௦)

புண்டரிகம் விண்டமலர் பொன்மலிசு னைப்பா
லொண்டனியி ருந்தோபுலி யன்பெரிது றங்கக
கண்டனை மிங்கினனம டங்கினனெ மங்கான
மண்டியிது வந்தபடி யென்றுரைவ குததான்.

இ - ள். விண்ட பெரும் புண்டரிக மலர் மலி சுனைப் பால்-
மலர்ந்த பொற்றாமரைப்பூக்கள் நிறைந்த ஒருசுனைக்கருகே—
ஓர் புனியன் ஒன் தனி இருந்த பெரிது றங்கக கண்ட
னன்—ஒருபுலியனைவன் ஒள்ளிய தனித்தவிடத்திருந்துகொ
ண்டு மிகத்தீயிலக் கண்டேன்,—நடுங்கினன் மடங்கினன் -

அப்பால் அடி (வைக்கப்) பயந்து திரும்பியோடிவந்தேன்,—
நெடும், கான் மண்டி வந்த படி இது என்று உன் வகுத்
தான் - (அந்தப்பயமிருதியினாலே) நெடுங்காட்டினடக் கழித்து
விரைந்து வந்தபடி இது என்று சொன்னான். எ - று. (௩௧)

கேட்டலும் கிழந்ததுவினை யொத்தகிளா வெய்தித்
தேட்டமுறு வேட்கைமிகு சிங்கவரு மாநீ
காட்டுபுலி யன்றனையெ னக்கடிது போவான்
மீட்டுமுயர் கம்பரை வணங்கிவிடை கொண்டான்

இ - ள். கேட்டலும், கிழந்து - (ஆவ்வேடன்வார்த்தை
யைக்) கேட்டலும் மனமகிழந்து,—வினை ஒத்த கிளர்வு எயதி-
இருவினைகளும் ஒத்த விளக்கத்தைப் பொருந்தி,—தேட்டம்
உறு வேட்கை மிகு சிங்கவருமா - (ஆசாரியரைத்) தேடுதலி-
ன்கண்ணே பொருந்திய ஆசை மிகுத்த சிங்கவருமாவான்
வர்—நீ புலியன்றனைக், காட்டு என - நீ அந்தப்புலியனைக்
காட்டுவாழ்க என்று சொல்லி,—கடிது போவான் - சடிதி
யிறசெலவாராகி,—மீட்டும் உயர் கம்பரை வணங்கி விடை
கொண்டான் - திரும்பியும் மேலாகிய திருவேகம்பநாதரை
நமஸ்கரித்து விடைகொண்டார் எ - று.

இருவினையொப்பாவது தீவினைகளையும் சுவர்க்குவின்புமு-
தலிற் காமியங்களைப் பயப்பனவாகிய வேளவி முதலிய நல்
வினைகளையும் சமமாகக் கோடல். நலவினையால் வரும் இன்-
பத்தினும் தீவினையால் வருந் துன்பத்தினும் சமபுத்திபண்-
னலே இருவினையொப்பென்பாருமுள். (௩௨)

அத்தனுட் னுருயிராகள கூடவனை விக்குஞ்
சக்கிகக வேடனா சன்மனயனைக்கொண்

டெத்தகைய கானமு மியாறுமகல் வித்துச
சித்தமலி திலலைவன வெலலைசெறி வித்தான.

இ - ள ஆர் உயிர்கள் அத்தனுடன் கூட அணைவீகும்
சத்தி தகு வேடன் - நிறைந்த ஆனமாககளைச் சிவபெருமா
னோடு கூடுதபடி சோககுஞ்சிவசத்தியைப்பேசலும் வேடனா
னவன்—அரசின் தனயனைக் கொண்டு இராசகுமாரரை
அழைத்துக்கொண்டு,—எத தகைய கானமும் யாறும் அகல
வித்து - எந்தப்பெரிய காடுகளையும் யாறுகளையுங்கடப்பி
த்து,—சித்தம் மலி திலலைவன எலலை செறிவித்தான - (பூமி
ககு) இருதயஸதானமாய நிறைந்த திலலைவனத்தினது திரு
வெலலையை அணுகுவித்தான எ - று (௩௩)

ஆவிகண்ம லங்கபூவு மாசில்ருள போல்வாழ
வாவிதம லங்கணப் பனங்கணமலி வித்துற
நேவமிகொடு கொசிலையன் முனசெலபொழு திறகொண்
டோவியமெ னுமபரிசி ருந்தவனை புயத்தான்.

இ - ள ஆவிகள் மலம கழுவும் ஆச இல அருள்வோல
வாழ் வாலி - ஆன்மாககளுடைய மலத்தைப் போகருகின்ற
குற்றமில்லாத அருட்சத்திபோன்றிருக்குஞ் சிவகவகையை
யும்—கடிலீங்கன் - (அதனகணுள்ள) பொற்றாமரைமலர்களா
யும்—நயனங்கள் மலிவித்து - அவர்கணகளுக்குக் காட்டி,—
உற்று - (சமீபத்திற்) சென்று,—ஏ அடு கொடுஞ்சிலையன் -
அமபினுலே கொலகின்ற வளைந்த விலையுடைய வேடனான
வன்—முன் செலபொழுதின்கொண்டு ஓவியம் எனும் பரிசு
இருந்தவனை உய்த்தான் - (தாள்) முன்னே சென்றுகண்ட
பொழுதிலேபோலச் (சமாதியைப்) பொருந்திச் சித்திரமென்
னும்படி இருந்த, வியாக்கிரபாதமகாமுனிவரை அடைவித்
தான். எ - று. (௩௪)

வேறு

ஏராரும் குமான்முனி யிருந்தபடி கண்டஞ்சிச
சேராதே யாகலமனந தெரியாது திருவுள்ளம்
பேராத நிலைதல்ககல பிழையாகு மெனவுய்த்தா
னாத பெருங்கூத லருஞ்சர்பம் புரியசம்

இ-ள் வா ஆறும் குமான் - அழகு நிறைந்த சிறிகவருமா-
முனி இருந்த படி கண்டு அஞ்சி-வியாககிரபாதமகாமுனிவா
இருந்த தனமையைக் கண்டு பயப்பட்டு, -மன்ற சேராதே
அகல - மனமும் அணுகாது நீங்க நின்றது, -திருவுள்ளம் தெரி
யாது - இவாதிருவுள்ளம் எப்படியாமோ தெரியாது -
பேராத நிலை கலககல பிழை ஆகும் என - (அதுவுமன்றி)
நீங்காத சமாதிலிலையை நீக்குதல அபராதமாகும் எனது, -
ஆராத் பெரும் காதல அரும் சாபம், புரி அச்சம் உயததான -
தெவிட்டாத பேராசையையும் அரிப சாபத்தை இவ்வாரோ
என்னும் புத்தத்தையும் பொருந்தினா. எ - று. " (ஓரு)

அச்சமீகு மிவனிருபு முணாவுமிக வணித்தாகை
நிச்சயம்வற கலையுலரா நீர்மையது பலாசிலையு, [னும
பொச்சைதரு குணப்பலலும் பொலிசமித்தது, புங்கல
பச்சைபட மிசைப்புலரீ படர்ச்சடையும் பரப்பிதலால்.

இ - ள். அச்சம் மிகும் இவன் இருப்பும் உணர்வும் மிகு
அணித்து ஆகை நிச்சயம் - (எனக்குப்) பயம் மிகுதற்கேதுவா
கிய இவருடைய சமாதியிருக்கையும் ('அது நீங்கி) விழித்த
லும் மிகச்சமீகியின நிகழ்வனவாதல உறுதியாகும்; -வறகலை
உலரா நீர்மையது - (இவர் உயித்த) மரவுரி (இன்னமும்) உல
ராத தன்மையையுடையது ஆதலினாலும், -பலருச இலையும்
பொச்சை தரு குணப் புல்லும் பொலி சமித்தும் புங்கலனும்

மிசைப் பச்சை வடப புலரா - பலாசுலையுங் காடழிலுண்டா
கிய தருப்பைப்புலலும் மிருத சமிததம் திருப்புகூட்டையும்
மேலிற்பச்சை கெட வாடாதிருக்கின்றன ஆதலினாலும்,—
படா கடையும் பரப்புதலால் - நீண்ட சடையை விரித்திருக்க
கையினாலும். எ - று. (௩௬)

என செயவோ இருவினைகளினிவிடுமோ தவமெவைபு
முனசெய்யுமுனிவாகளு முனிவாகளோ முனிவாகிற
பினசெயவ திவனருளாற பெறுதுமெனக் குமரனவன
றனசெய்யுமழலிஹருசிககைத்தொழுதுதனிநின்றான்.

இ - ள இனி என் செயவோம் இருவினைகள் விடுமோ -
இனி யாது செயவோம்' (நாளு செயத) இருவினைகளும்'
(நமமை)விட்டுப் போகுமோ'—தவம் எவையும் முன் செய்யும்
முனிவாகளும் முனிவாகளோ - தவங்களெல்லாவற்றையும்
நெடுங்காலஞ்செய்யும் முனிவாகளுங் கோபிப்பார்களோ'—
முனிவு ஆகில் - (இவருக்குக்) கோபம் உண்டாமின்—பின
செயவது இவன் அருளால் பெறுதும் என - பினபு அதனை
நீக்கிக் கோட்டையும் இவருடைய திருவருளினாலே பெறு
வோம் என்று—குமரன் அவனறன் செய்ய கழல இறைரு
சிக கைத்தொழுது தனி நின்றான் - கௌடேசகுமாரர் அவ்வி
யாக்கிரபரீதமகாமுனிவருடைய சிவந்த திருவடிகளை நமஸ்க
ரித்ததுக் குமபிட்டுக்கொண்டு (வேடன நீங்கத்) தனித்தது நின்
றா. எ - று. (௩௭)

புநதியினிற் பரபோகம் புணராததன்று பெருதுஞானம்
வந்தணுகி யதுகண்ண மருவமவன் றனேநோதகிச
சிந்தையினு லருமுனிவன் செலகால மூனறினையு
மநதமில்லா புணர்வைவிரித தாராயவா னாயினான்.

இ - ள் அரு முனிவன் - பெரிய லியாக்ஷராத்தமாமுனிவர்—புரதியினில் பரபோகம் புணர்ந்து அகன்று ௨-ள்ளத்திலே (நிருவிதநபககாட்சியாலாகிய) சிவபோகத்தைப் பொருநதி நீங்கி,—பொது ஞானம் வந்தது அனுதி - சலிதநபககாட்சியை வந்து பொருநதி,—அது கண்ணா - அது இடமாக யோகப்பிரதீபகூடத்தினாலே—மருவும் அவனநீனை நோக்கி—(தமது சநிதியிலே) பொருநகிய அந்தச்சிவகவருமாவைப் பார்த்து,—செல காலம் மூன்றினையும் - நிகழாநீன்ற (இறப்பு எதிர்வு நிகழ்வு என்னும்) மூன்றுகாலங்களையும்—சிறந்தையினால் அந்தம் இலா உணாவை விரித்தது ஆராய்வான் ஆயினான் - (தமது) சித்தத்தினாலே முடிவிலலாத ஞானத்தை விரித்தது ஆராயவாராயினான் எ - று (௩௮)

போனபல் காலத்தின் பொலிவுகளுமினிப்புணர
மேனிகழுங் காலத்தின் விரிவுகளுஞ் செலகின்ற
தானமலி காலத்தி னளவுகளு மாராய்ந்து
பானமைத்தருங் கறபமிது பாதமமெனும் பரிசுணரந்து.

இ - ள் போன பல காலத்தின் பொலிவுகளுந் - சென்ற பலகாலங்களின் நிகழ்ச்சிகளையும்—இனிப் புணர்மேல நிகழும் காலத்தின் விரிவுகளும்—இனிப் பொருந்த மேலே வருங் காலத்தின் நிகழ்ச்சிகளையும்—செலகின்றது ஆன மலி காலத்தின் அளவுகளும் ஆராயந்து - நிகழ்கின்றதாகிய மிகுத்த, காலத்தின் அளவுகளையும் ஆராயந்து,—பான்மைதரும் கற்பம் இது பாதிமம் எனும் பரிசு உணரந்து—மூன்றையே வருகின்ற இந்நகரபம், பாதமகரபம் என்னுந்தனமையை அறிந்து. எ - று. (௩௯)

அககால மணிகண்ட னுடனா ளிபகால, மெக்கருல
மெனக்கால, மெய்தியவிக் காலத்து, மிக்தாழ்ந்தினைத்

தரைக்கு வேந்தாவான் வியன்கவுட, திக்கான்வெய
யவனமரபிற் நிகழமனுவாமெனத் தெளிநது.

இ - ள் அககாலம் மணிகண்டன ஆடல அருளிய காலம்
என்காலம் என்க காலம் எய்திய இக்காலத்து - அநதப்பூதகா
லத்திலே (தமக்கும் பதஞ்சலிமகாமுனிவருக்கும்) நீலகண்ட
ராகிய சிவபெருமான் ஆனந்தநிருதத்தரிசிப்புத்தருளிய கற்ப
காலம் எந்ததற்கற்பகாலமோ என்று அறியாவண்ணம் நெடுங்
காலஞ் செல்லப்பெற்ற இநதககிறபத்திலே—மிககு ஆலும்
திரைத் தரைக்கு வேந்த ஆவான் வியன்கவுடதிககான-மிக
கொலிககின்ற திரையையுடைத்து ஓடலினுலே சூழப்பட்ட
பூமிக்கு அரசனாவான் பெரிய கௌடதேசத்தான—வெயய
வன மரபில திகழ் மனு ஆம் எனத் தெளிநது - சூரியவமிசத்
தில் விளங்குகின்ற ஐந்தாமனு என்றறிநது. எ - று (ச௦)

மற்றவன்முப் புதலவருள ரன்னவரின முனவந்த
வெற்றிமிகுங் குமரனிவ னெனவிளங்கி விழிகுளிரக
கொற்றவனசேபெதிரினறு குவித்தகரக துடனடுங்கச
செற்றமின்மாமுனிமகிழ்நது சிங்கவனமனெயெனமுன

இ - ள் மற்றவன் முப்புதலவர் உளா - அத்தமனுவுக்கு
முன்னுஞ்ஞாராகள உண்டு, — அன்னவரின் முன் வந்த
வெற்றி மிகும் குமரன இவன் - அவர்களுள்ளே முன் பிறந்த
வெற்றி மிக்க குமரன இவன்—என விளங்கி—என்று தெளி
நது,—விழி குளிர - (தகமுடைய) கணகள் குளிருமவண்
ணம்—கொற்றவன் சேய எதிர் குவித்த கரத்துடன் நின்று
நடுங்க —கௌடேசகுமாரர் (தமது) சந்ததியிலே குவித்தகை
யேரடு நின்று நடுங்க, —செற்றம் இல் மா முனி மகிழ்ந்து
சிந்தவன்முனே என்றான் - கோபயில்லாத பெரிய வியாக்கி

ரபாதமகாமுனிவா திருவுளமகிழந்து சிங்கவருமடே, என்
'ரா. எ' - று. (சக)

அடியனே நென்றஞ்சி பாராத காதலுட, நெடிது
வீழந திறைஞ்சிவிழி நீர்ததுமப நிறைவனைச, சடி.லமு
டித திருமுனிமுனைழைகதிருத்தித தனிவந்த, படி.தெ
ளியும் படியெழுககுப பகாவ்யென றருளசெயதான

இ - ள் அஞ்சி அடியனேன என்று-பயப்பட்டு அடியேனா
அடியேன என்று சொல்லிக் கொண்டு—ஆராத காதலுடன
நெடிது வீழநது இறைஞ்சி - தெவிட்டாத அசையுடனே
நீள விழநது நமஸகரித்து—விழி நீர் தும்ப நின்றவனை -
கண்ணீர் பெருக நின்ற சிங்கவருமாவை—சடி.ல முடித திரு
முனி முன் அழைத்தது இருத்தி - சடாமுடியையுடைய வியா
ககிரபாதமகாமுனிவா (தமது) திருமுன் அழைத்திருத்தி,—
தனி வந்த படி தெளியும்படி எமக்குப் பகாவாய என்று அரு
ளசெயதான - நீ தனியே வந்த தனமைய (நாம்) அறியும்
படி நமக்குச் சொல்வாயாக என்றருளிச்செய்தான். எ - று. (1)

அன்னவனுந் தொழுதடியே லுசில்கவு டேசமனு,
வென்னுமவன் மைந்தனெனக் கெம்பியரு மிழுவருளா;
நின்னுடைய திருவருளா லீளபிறவிச சிறைநீங்கிப்,
பொன்னடிசோ தவமிழறறப் போரத்தனையர் னென்ப
புகலுறா.

இ - ள். அன்னவனும் தொழுது - அந்தச்சிங்கவருமாவும்
வணங்கி,—அடியேன் ஆக இல கடிடேசமனு என்னுமவன்
மைந்தன் - அடியேன் குறறமில்லாத கௌடேசமனுவென்
பானுடைய பிள்ளை,—எனக்கு எம்பியரும் இருவர் உளர் -
எனக்குத் தம்பிமாரும் இருவருளர்,—யான் - நான்,—நின்னு
டைய திருவருளால் - உழுது திருவருளினாலே—பிள்ளை பிறவிச

சிறை நீங்கிப் பென் அடி சேர் தவம் இயற்றப் போந்தனன் -
(அநாதியே) நீட்டித்து வருகின்ற பிறவிச்சிறையினின்று நீங்கி
(ச சிவபெருமானுடைய) பொன்போலத் திருவடியைச் சேர்
தறவரிட தவத்தைச் செய்ய வந்தேன்—என்ப புனைநான் -
என்று விண்ணப்பஞ்செய்தாரா. எ - று. (சங)

மறைமுனிவன் துக்கேட்டு மனனுமனு வீழ்செலுத்து
முற்றையுனதர் யவனுடல முதிருததுமாயிருந்தமைபாற
பெறலரிய வரசாளும பேறுபெற லாயிருக்க
நிறைதவநீ புரிவென்னு நினைவுதகா தெனவுரைத்தான.

இ - ள். மறை முனிவன் அது கேட்டு - வேதததையறிந்த
வியாகிரபாதமகமுனிவா அதைக் கேட்டு,—மன்னும் மனு
வழி செலுத்தும் முறை உனது ஆய - நிலைபெற்ற மனுவழி
யிலே செவகோல செலுத்தும் முறைமை உன்னுடையதா
யும்—அவன் உடலும் முதிருததும ஆய இருந்தமையால் -
அவனுடைய சீரம் வாரததகமுடையதாயும் இருந்ததால்—
பெறல அரிது அரசு ஆளும் பேறு பெறல ஆய் இருக்க—(யாவ
ாகும்) பெறுதற்கரிய அரசாளும பேறு பெறற்பாலதாயிரு
க்க—நீ நிறை தவம் புரிவன் எனும் நினைவு தகாது என உரை
த்தான - நீ நிறைதத் தவத்தைச் செய்வேன் என்று எண்ணு
மெண்ணத் தகாது என்றருளிச்செய்தாரா. எ - று. (சச)

அரசாளு முருவல்ல வதிலாசை யினியில்லை
விரைசாருநதொடைமனுமேன்மேவினனேலெம்பியாக
டரைசால் நடத்தியிடுத தருவாடி யேனுமேரு
கரைசாருமபடியழகாகடைக்கணளித்தருளென்றான்

இ - ள். அரசு ஆளும் உரு அல்ல - என் வடிவு (குற்ற
முடையதாகலால்) அரசாளுதற்குரிய வடிவன்று,—இனி

அகில் ஆசை இல்லை - (ஆதலினால்) இனி இதுவே ஆசையிலலை, —விரை சாரும் தொடை மனு மேல மேவிட்டனேல - மனம்பொருந்திய மாலையையணிந்த மனுவான்வர் சுவர்க்கத்தை அடைந்தாராயின்—எம்பியாகள தரை சால நடத்தியிடத் தருவா - என்னுடைய தம்பிமார்கள் பூமியை (முன்னையினம்) மிக ஆளத்தக்கவர்கள், —அடியேனும் ஒரு கரை சாரும் படி - அடியேனும் பூப்பிலலாத மீத்திக்கரையை அடையும்பொருட்டு—அழகு ஆ கடைக்கண் அளித்தருள என்றான் - அழகு நின்றந்த கடைக்கண்ணைத் தந்தருளும் என்று விண்ணப்பஞ்செய்தாரா எ - று. (சரு)

இனபாரக கேட்டிவனற நெழிற்ருதைதீர் வுறிலர சாம,வன்பாரம பொறுத்தற்கு மனமுடையான் போன்றிருந்தான், பொன்பாவும் பொதுமேவும் புனிதனருள் புரிந்தனனே, லனபாரும் பணிக்குநமக காளாவா லென்வுணாநது.

இ - ள், இன்பு ஆரக கேட்டு - (வியாககிரபாதமகாமுனிவா அதனை) மகிழ்ச்சி நிறையக கேட்டு, —இவன் தன் எழிற் குறை தீரவுறில அரசு ஆம் வன் பாரம் பொறுத்தற்கு மனம உடையான் போன்று இருந்தான் - இவன் தன்னுடைய வடிவிற்குற்றநீங்கினான் இராச்சியமாகிய வலிய பாரத்தைத் தாங்குதற்கு மனமுடையவன்போன்றிருந்தான், —யான் பாவும் பொது மேவும் புனிதன் அருள் புரிந்தனனேல - பொன்னுள்ளிப் பரவிய சபையிலே பொருந்திய சுததராகிய சிவபெருமான் திருவருள் செய்தாராயின்—அன்பு ஆரும் பணிக்கு நமககு ஆள ஆவான் என உணர்நது - பதவி மிக்க திருப்பணியின்பொருட்டு நமக்காளாவான் என்றறிந்து. எ - று. (சசு)

வருமளவு கில்லென்று மற்றவனைக் களையிற்றுத்திட திருமலியும் பதஞ்சுடிபாற் சென்றவனுக் கிவ்வன்வரவு

பரிவினுட் னுரைசெய்து பைம்பொனணி மணிமன்றிற
கருணைநடந தொழுதற்குக் காலமுமா புளபுககா

இ - ள் வரும் அளவும் நில என்று மறவனைக் கரை, நிறு
த்தி (சாம்) வரும்வரையும் (இங்கே) நிறபாயாக என்று அச
சிக்கவருமாவைக் கரையிலே நிறுத்தி, —திரு மலியும் பதஞ
சலிபால சென்று - அருட் செல்வநிறைந்த புத்தஞ்சலிமகாமு
ளையரிடத்தே போய், —அவனுக்கு இவன் வரவு பரிவினு
டன் உணர் செய்து-அவருக்கு இரட்சிக்கவருமாவினுடைய
வரவை அன்போடு சொல்லி, —பைம் பொன் அணி மணி மன்
றில- (இருவரும் கூடிவந்து) பசுமையாகிய பொன் விளங்கும்
அழகிய சபையின் வாயிலிலே நின்று —கருணை நடம் தொழு
தற்குக் காலமும் ஆய் உள புககா-காருணணிய நிருத்தத்தை
முனைந்துதற்குக் காலம் வர உள்ளே புகுந்தார்கள் எ - று. ()

பெருக்குவினை வலியார்கொல் பிழைப்பார்முன்
பிழைப்பான், கருக்குழிவெஞ் சீறைநீங்கக் கடைக்க
ணளித தருளாதே, யிருக்குமொழி முனியகன்றா னினி
யெங்கே யெனநொந்து, திருக்குளத்தின கரைநின்று
சிக்கவருமன்றிகைத்து.

இ - ள் சிக்கவருமன் - சிக்கவருமாவானவர் —பெருக்கு
வினை வலி யார் கொல் பிழைப்பார் - (ஒருவினையை நுகர்நும
போது பலவினைகளைப்) பெருக்கசெய்யும் வினையின் வலிக்கு
யாவர் தப்புவர் —முன் பிழைப்பு ஆன கரு குழி வெஞ்
சிறை நீங்க - முன்பு செய்த வினையாலாகிய பிழைக்குழிப்ப
டு கொஞ்சிசிறை நீரும்பொருபடு —இருக்கு மொழி முனி
கடைக்கண அளித்து அருளாதே அகன்றான் - வேதவாகிய
தந்தையறிந்த மகாமுனிவர் கடைக்கணனைத் தந்தருளாது

எழுந்தருளிவிட்டார்,—இனி எங்கே என நொந்து - இனி (உயவு) எங்கே என்று துககமுற்று,—திருக்குளத்தின் கரை திகைத்து நின்றான் - திருக்குளத்தின்கரையிபே மயங்கி நின்றான் எ - று. (சௌ)

நடந்தொழுவந்துளபுகுந்த நனமுனிவ ரின்றவனுக்கு மடங்கலெனநிகழ்மனனன் மைநதன் வரவு ரெசெய்தா லடங்கலரு மருடருமோ முனிநதிமோ வென்றாசு முடிந்தபடிமுடிக்கென்துணிந்தனராபமுன்றிருமுது

இ - ள். நடம் தொழ வந்து உள் புகுந்த நல் முனிவர் - திருநிருத்தத்தை வணங்க வந்து உள்ளே புகுந்த நல்ல முனிவர்கள்—மடங்கல் என நிகழ் மன்னன் மைநதன் வரவு இறைவனுக்கு உரைசெய்தால் - சிவகமபோல விளங்குகின்ற கௌடேசருமாரனுடைய வரவை எம்பெருமானுக்கு விண்ணப்பஞ்செய்தால்—அடங்கல் அரும் அருள தருமோ முனிநதிமோ என்று அருவி - அடங்காத திருவருளைத் தந்தருள்வாரோ கோபித்தருளவாரோ என்று பயப்பட்டு,—முடிந்த படி முடிக்க எனத் துணிந்தனா ஆய்-முடிந்த பிரகாரம் முடிக்க என்று துணிந்தவர்களாய்,—முன் தொழுது - சூர்நிதியிலே நமஸ்கரித்து. எ - று. (சக)

காலம்மிந் தருமுனிவர் கருணையனே கவுடேசன் பாலனைந தன்னுடலிற் பழுதகற்றிப் பாதஞ்செய் கோலமவன நனக்கருளி யடிமைகொள வேண்டிமென மேலவனை யிடம்பார்த்து விண்ணப்பஞ் செய்தார்கள்.

இ - ள். அந் முனிவர் காலம் அறித்து - பெரிய முனிவர்கள் சமயமறிந்து,—கருணையனே கவுடேசன் பாலன் அனைந்தனன் - கருண்ணியத்துடைய எம்பெருமனைக் கொள்

டேசகுமாரன் (இங்கே) வந்தான், — உடலில் பழுது அகற்றி-
(அவனுடைய) சரீரத்திலுள்ள குற்றத்தை நீக்கி—பரதம் செய்
கோலம் அவின்றனக்கு அருளி அடிமை கொள வேண்டும்
என - திருநிருத்தஞ்செய்தருந் திருக்கோலத்தை அவனாக
குப் புலப்படுத்தி அடிமைகொண்டருளவேண்டும் என்று—
மேலவனை இடம் பார்த்து விண்ணப்பம் செய்தார்கள—(யாவ
ருக்கும்) மேலாகிய சிவபெருமானுக்குப் பககம் பார்த்து
விண்ணப்பஞ்செய்தார்கள் எ - று. (ரு0)

தெண்டிரைசேர் சடையாருந் திருவுள்ள மகிழ்ந்தருளி
முண்டகவர் வியிற்புகு மூழ்க்மொழிந் தவனைமுனீர்
கொண்டிவரு கெனவருந் குலவுதிரு வருளகேளா
வண்டாத்தொழுந் கணநாத ருருளிப்பா டென்றாகள். '

அ - ள் தெள திரை சோ சடையாரும் திருவுள்ளம் மகிழ்
ந்தருளி - தெளிவாகிய நதி. பொருந்திய சடையையுடைய சிவ
பெருமானுந் திருவுளமகிழ்ந்தருளி, — நீர் அவனை முண்டக
வாவியில புக்கு மூழ்க் மொழிந் து முன் கொண்டிவருக என-
நீங்கள் அனைப் பொற்றாழைவாவியிலே புகுந்து ஸ்நானம்
பண்ணச்சொல்லி நமது சநிதியில அழைத்துக்கொண்டு
வாருங்கள் என்று—அருளும் குலவு திருவுருள் கேளா - அரு
ளிச்செய்து விளங்குகின்ற திருவுருளைக் கேட்டு, — அண்டா
தொழும் கணநாதர் அருளிப்பாடி என்றார்கள - தேவர்கள்
விணங்குங்கணநாதர்கள் அருளிப்பாடி என்று சொன்னா
கள். எ - று. (ருக)

அங்குருளிப் பரமயரோ டருமுனிவா கடிதணைந்து
சிங்கவனமா வுனக்கினபத் திருநதநடம் புரிந்தருள
பெங்களபிரா னருள்செய்தானெய்துகவென்றவனையெ
ழிந், பங்குப்பூநதடமதனிற்படிக்கவெனவுரைசெய்தார்

இ - ள். அங்கு அருளிப்பாடியரோடு அந் முனிவர் கடிது அணைந்து - அவ்விடத்தே அருளிப்பாடியர்களுடனே பெரிய முனிவர்கள் சமிகுதியிறசோந்து, — சிங்கவன்மா உனக்குத் திருநது இனப் படம் புரிந்தருள-சிங்கவன்மனே உனக்குத் திருநதமுற ஆனந்தநிருத்தத்தைத் தரிசிப்பித்தருளும்பொருட்டு— எங்கள் பிரால் அருளசெய்தான் எய்துக என்று - எம்பெருமானார் அருளிச்செய்தார் வருவாயாக என்று சொல்லி, — அவனை எழிற பங்கயப் பூத தடமதனில படிசு என உரைசெய்தார் - அவரை அழகையுடைய பொற்றாமரைப்பூவாவியிலே ஸ்நானம்பண்ணுவாயாக என்று பணித்தார்கள். எ-று.

அருளதனாற்றடம்படிப் புவனகடன்மே லருக்கனென விரவுபசங் கானடைந்த மேருகிரி யெனவிளங்கி யிரணியமா முருவாகி யெழுந்ததுகண டத்சயிததுப் பரவியது பெயராக யாவாகளும் பயிலவித்தாரா.

இ - ள் அருளதனாற் தடம் படியும் அவன் - திருவருளிாலே, சிங்கவனையிலே ஸ்நானம்பண்ணிய அசசிங்கவருமா—கடன்மேல அருக்கன் என - கடனமேல உதிகஞ்ஞரிபன்போலவும்—விரவு பசங் கான் அடைந்த மேருகிரி என விளங்கி - பொருந்திய பசுமையாகிய காடு சூழ்ந்த மேருமலைபோலவும் பிரகாசித்தது—இரணியம் ஆம் உரு ஆகி எழுந்தது கண்டு - பொன்வடிவமாகி எழுந்தமையைக் கண்டு, — யாவாகளும் அதிசயிததுப் பரவி அது பெயர் ஆகப் பயிலவித்தாரா - யாவாகளும் ஆச்சரியப்பட்டுப் புகழ்ந்து அதுவே பெயர்க்காரணமாக (இரணியவன்மர் என்னும் பெயரை) இட்டார்கள். எ- று.

(ருஉ)

மல்குபுலிக் கான்முனிவன் மற்றவன்றன் வலச்செவியினல்குதிரு வெழுத்தஞ்சு நவினறவனைக் கொடுபோந்து

பல்குபுகழத் திருச்சிறமம் பலமுனபு பணிவிததான்
செல்லுனும் கவனகாணத்திருநதுநடந்தெரிவிததான்.

இ - ள் மல்கு புலிககாலமுனிவன் - (கருணை) நிறைந்த
யிரிககிரபாதமகாமுனிவா—மறவனறன வலிச்செவியில -
அவ்விரணியவன்மாவுடைய வலககாதிலே—நலகு திரு எழு
தது அஞ்சம் நீவின்று - (முத்தியைக) கொடுக்கும் ஸ்ரீபஞ்சா
க்ஷரத்தை உபதேசித்தது,—அவனைக் கொடு போரது - அவரை
அழைத்துக்கொண்டி போய,—பலகு புகழ்த திருச்சிறமம்பல
முன்பு பணிவிததான் - பெருநுகின்ற கீர்த்தியையுடைய திரு
ச்சிறமம்பலத்துக்கு முன்னே நம்ஸ்கரிப்பிததார்,—செல்வ
னும் அங்கு அவன் காணத் திருந்து நடம் தெரிவிததான்—இவ
பெருமானும் அங்கே அவ்விரணியவன்மாக காணும்படி திருந
தமுற்ற திருநிருத்தத்தைப புலப்படுத்தியருளினார். எ - று. ()

திருநடமுன் தீற்றிபொழுதிற் றிறலரசன் புளகமுட
னருவியிரு விழிபொழிய வானந்த பரவசஞ்.
புருகியுள மிகத்துளங்கி யுரைகுழறி விதிவிதித்துக
கரகமனஞ் சிரமுகிழப்பக காசினியினமிசைவீழ்ந்தான்.

இ - ள். திரு நடம் முன் தெரி பொழுதில் - ஆனந்தத்திரு
நிருத்தம் முன்னே தெரிந்தபொழுது,—திருல அரசன் - வலி
யையுடைய இரணியவன்மா—புளகமுடன இருவிழி அருவி
பொழிய ஆனந்தபரவசன் ஆய் - புளகத்துடனே இரண்டிக
ணகளினின்றும் அருவி சொரிய ஆனந்தபரவசராகி,—உளம்
உருகியிகத் துளங்கி - மனமுருகி நிகவஞ்சி—உரை குழறி
வீதிர்வீதிர்ந்து - வாக்குத் தழுதழுத்து நெடுங்கி—கரகமலம்
சிரம் முகிழ்ப்பக காசினியின் மிசை வீழ்ந்தான் - கைகளந்

கிய தாமரைமலர்கள் சென்னியிலே குவியப் பூழியின்மேல்
விழுந்தார். எ - று.

(௫௫)

வேறு.

மாண்டரு மனங்க ரைந்து மணமிசை வீழ்ந்தி ன்ற
ஞ்சி, நீண்டசெஞ் சடையாய் போற்றி நினைமலா போ
ற்றி துன்ப, மீண்டுகொண் டியிரு மாயாவுடலையும்
வேத கஞ்செய, தாண்டவங் கண்ணே போற்றி யண்
னலே போற்றி போற்றி.

இ - ள். மாண தரு மனம் கரைந்து மண் மிசை வீழ்ந்து
இறைஞ்சி - மாட்சிமை தக்க மனமுருகிப் பூமியிலே விழுந்து
நமஸ்கரித்து, - நீண்ட செஞ்சடையாய் போற்றி - நீண்ட
சிவந்த சடையை உடையவரே காத்தருளும் - நின்மலா
போற்றி - மலமில்லாதவரே காத்தருளும் - துன்பம் மீண்டு
கொண்டு உயிரும் மாயா உடலையும் வேதகம் செய்து ஆண்ட
அங்கண்ணே போற்றி - துன்பச்சிறையினின்று மீட்டுகொ
ண்டு அடியேனுடைய ஆன்மாவையும் மாயாகாரியமாகிய சர்
ரத்தையும் வேறுபடுத்தி 'ஆட்கொண்டருளிய அருட்கண்
ணரே, காத்தருளும் - அண்ணலே போற்றி போற்றி - பெரு
மையிற் சிறந்தவரே காத்தருளும் காத்தருளும் எ - று.

ஆன்மாயுக்குப் பசுத்துவத்தைச் சீக்கிச் சிவத்துவத்தையும்
சரீரத்திற்குச் சிங்கறிததை சீக்கிப் பொன்னிறத்தையும்
கொடுத்தருளினமையால், உயிரு மாயாவுடலையும் வேதகஞ்
செய்தாண்ட என்றார்.

(௫௬)

அடவியிற் பிறந்து துன்பாராக்கைகொண்டு மூன்றுவீழக்
கடவிய வெண்ணை மீட்டின் வருணவெள்ள எதத முத்தித்
திட்டிமிகு மறைகள் காணத் திகழ்திரு மன்று ளாடு
நடநிலை காட்டி யாண்ட நாகனே போற்றி போற்றி.

இ - ள். அடவியில பிறந்து - வனத்திலே பிறந்து—துன்பு ஆர ஆகைக கொண்டு உழன்று - துன்பநிறைந்த கரீரத்தைப் பொருந்தி அலைந்து திரிந்து—வீழ்க கடவிய என்னை—(அதோ கதியில்) வீழ்ககடவேனாகியுமிறியேனை—மீட்டு உணகருணை விவள்ளத்து அழுததி - மீட்டு உமமுடைய கீருணணியசா கரீததில அழுததி—கிடம மிகு மறைகள் தாணத் திகழ் திரு மன்றுள் ஆங்கு நடநிலை கரீட்டி - உறுதி நிகுந்த வேதங்களுங்காணாத விளங்குகின்ற திருச்சபையிலே நடிக்கும் திருநிருத்தத்தினை உணமையைத் தரிசிப்பித்து—ஆண்ட நாதனே போற்றி போற்றி - ஆட்கொண்டருளிய நாயகரே காத்தருளும் காத்தருளும் - ள - று. (௫௭)

முனபருந் தவங்கள் செய்தேன் முயங்கிய புயங்கங் காணப, பின்பருந் தவத்தோ ரொத்தேன பிறங்கிடைக கிடந்த கால, மேனபணி கொளவா யெனனை யினிப பணி கொளவா யீறி, லன்பருந் செயவா யெனறென் மடியினை தொழுது வீழ்ந்தான.

இ - ள். என்பு அணி கொள்வாய் - எலுமபை ஆபரணமாகக் கொண்டருளும் எம்பெருமானே,—முயங்கிய புயங்கம் காண முன்பு அருந்தவங்கள் செயதேன் - (நீர்) பொருந்திய புயங்ககிருத்தத்தைத் தரிசிகருமீபொருட்டுப் பூதகாலத்திலே அரிய தவங்களைப் பண்ணினேன்,—பின்பு பிறங்கு இடைக் கிடந்த காலம் அருந் தவத்தோர் ஒத்தேன் - பின்பு விளங்கா சின்ற நடுகின்ற இவ்வந்தமானகாலத்திலே (நிருத்தானந்தப் பேற்றினால்) இவ்வரியமுனிவர்களை யொத்தேன்து,—இனி என்னைப் பணி கொள்வாய் - இனிப் பவ்விதிகாலத்திலே தமிழேனைத் தொண்டுகொண்டருளும்,—ஈறு இல் என்பு அருள் செய்வாய் என்று என்று - முடிவில்லாத அன்பைத் தந்தரு

ளும் என்றென்று விண்ணப்பஞ்செய்து,—இணை' அடி
தொழுது வீழ்ந்தாள் - இரண்டுதிருவடிகளையும் நம்ஸ்கரித்த
வீழ்ந்தாள். ஏ - று. (நீஅ)

இவ்வகை புகழ் வெந்தை யிரணிய வன்ம வன்பின,
மெய்வகை யுவந்தோ மிந்த வியாககிர பாத னுக்கும-
பைவளா பதஞ்சலிகுமெமக்குமவான பஸித்வாககுந்
செயகவென றருளிச செயுதான றேவாகடேவதேவன்.

இ-ள். இவ்வகை புகழ்-இந்தப்பிரகாரத்துதிக்க,—எந்தை-
எமமுடைய பிதாவும்—தேவர்கள் தேவதேவன் - தேவதேவ
ர்க்குந் தேவருமாகிய சிவபெருமான்—இரணியவன்ம அன்
பின் மெய்வகை உவந்தோம - இரணியவன்முனே உன்னு
டைய அன்பினது மெய்மைக்கு மகிழ்ந்தோம்,—இந்த வியா
ககிரபாதனுக்கும் - இந்தவியாக்கிரபாதமுனிவனுக்கும்—பை
வளர் பதஞ்சலிக்கும் - படும் விரிந்த பதஞ்சலிமுனிவனுக்
கும்—எமக்கும்- நமக்கும்—தவர்க்கும் - மூவாயிரமுனிவர்கட்
கும்—வான் பணி செய்க என்று அருளிச்செய்தான் - மேலா
கிய தொண்டு செய்வாயாக என்று அருளிச்செய்தார். ஏ - று.

ஆதிநாயகன் ளித்தது வருடலை மேற்கொண் டாடித்
தீதிலர்க் கோயிலகாலஞ்சேவித்துத்திருமுன்பேற்றிக்
காதலால வணங்கி யேததிக் கருமூல காரணனபாற்
கோதிலா முனிமு கிழந்து குறுகினான் குமரனோடும்.

இ - ள். கோது இலா முனி குமரனோடும் மகிழ்ந்து- சூற்ற
மில்லாத வியாககிரபாதயுகாமுனிவர் இரணியவன்மனோடும்
மகிழ்ந்து,—ஆதி நாயகன் அளித்த அருள் தலைமேற்கொண்டு
ஆடி - சிவபெருமான் அருளிச்செய்த திருவருளைக் கிரமேற்

கொண்டென்தாடி, — தீது இலாக் கோயில் காலம் சேவித்
தததிருமுன் போற்றி - குற்றமில்லாத திருக்கோயிலிலே அக
காலஞ்சேவைசெய்து சநிதியிலே தோததிரம்பண்ணி, —
தாதலால வணங்கி ஏத்தி-அனபினாலே வணங்கித் துதித்தது, —
கரு மூல்காரணன் பால குறுகினான் - (பிரபஞ்சமெல்லாவற
ற்றமும்) பிறப்பிடமாகிய ஸ்ரீமூலட்டாணசுரா சநிதியை
அடைந்தார். எ - று (க0)

இரணிய வனம் நாமுன னிறைஞ்சிய தீங்கை யிங்காற
றிருநடங்காணபுறேமெனவ்வனநகருசசெப்பி
மருமலா தூவு வித்தது வளர்புலீச சுரத்தது மன்னு [ன
மொருவன திருதாள போற்றி யுறவுறவிதைஞ்சுவித்ததா

இ - ள். இரணியவன்ம நாம் முன இறைஞ்சியது நாகை-
இரணியவன்மனே நாம் முன் வழிபட்டது இநதச்சிவலிங்கப்
பெருமானை, — நாகால திரு நடமகாணப பெற்றோம் - இநத
ப்பெருமானாலே திருநிருத்தந தரிசிக்கப்பெற்றோம், — என்று
அவன்றனக்குச் செப்பி - என்று அவ்விரணியவன்முருகு
அருளிச்செய்தது, — மரு மலா தூவுவித்தது - மனத்தைபுடைய
புட்பத்தைச் சொரிவித்தது, — வளர்புலீச்சுரத்தது மன்னும் ஒரு
வனது இருதான் - உயாநத திருப்புலீச்சுரத்திலுள்ளிருந்தருளி
மீருக்கும் சிவபெருமானுடைய இரண்டி திருவடிகளையும்—
உறவு உறப் போற்றி இறைஞ்சுவித்ததான் - அன்பு பொருந்த
துதித்த நமஸ்கரிப்பித்ததா எ - று. (கக)

ஆகியைப் பதஞ்ச லிக்காமண்ணலையாசரித்தற்குப் [து
போனாக வென்று கொண்டிபேயப்பணிவித்ததுபோந
காதலி னிற்பு சூந்து கருதுப மன்னி யன்பின் [ன.
பேதைப் பெறுது பெற்றபிள்ளைகக்கொள்கவென்று

இ - ள். ஆதியைப் பதஞ்சலிகு ஆம், அண்ணை அர்ச்சித் தற்குப் போதுக என்று - (எலலார்க்கும்) முதலவராகிய, திரு வணதேசசாரரை அருச்சிததற்கு வா என்று—கொண்டு போயப் பணிவிதது - அழைத்துக்கொண்டு போய் நமஸ்கரி ப்பிதது,—போந்து காதலின இறபுகுந்து-(மீண்டு)வந்து அன் பிணை பாணசர்ஸ்யினுள்ளே புகுந்து,—பேணை நீ கருது உபமன்னியன் பின் பெருது பெற்ற பிள்ளை கைக்கொள்க என்றான் - தம்மனைவியை நோக்கிச் சதியே, நீ கருதப்படுவ னை உபமன்னியனுக்குப் பின்பு பெருது பெற்ற இப்பிள்ளை யைக் கைக்கொள்ளக்கடவாய், என்றார். எ - று. (சுஉ)

என்றவு னருளக் கேட்ட விரணிய வனம னென்னும வென்றிகொள குமரனனனைவியனமலாப்பாதமேததப பினறிகழ் சடை யா னுமம பேசுநாட பிறந்த நாளா [ள். மனதுளா ரெமக்களித்தமணியென்மகவைக்கொண்டா

இ - ள். என்று அவன் அருளக் கேட்ட இரணியவனமன னென்னும வென்றி கொள குமரன் - என்று அவ்வியர்க்கிரபா தமகாமுனிவர் அருளிச்செய்யக் கேட்ட இரணியவனடென் னும வென்றி பொருந்திய குமாரா—அனை விவன், மலாப பாதம் ஏதத - மாதாவுடைய பெரிய செநதாமரைமலாபே லுந திருவடிகளை வணங்கித் துதிகக,—பின் திகழ் சடை யான் நாமம பேசு நாள் பிறந்த நாளா, - பின்னே (தாழ்ந்து) விளங்குகின்ற சடையையுடைய சிவபெருமானது ஸ்ரீபஞ்சா ஶ்ரத்தை உபதேசித்த நாளே பிறந்த நாளாகக் கொண்டு— மன்று உளார் எமக்கு அளித்த மணி என மகவைக் கொண்டாள் - சபாநாயகர் எமக்குத் தந்தருளிய இரத்தினம் என்று அப்பிள்ளையைக் கைக்கொண்டாள். எ - று. (சுஉ)

அநதமி லின்பு மெய்தி யரசிளங் குமர னன்பான
மைந்தனாய வாழு நாளின மறைமுனி கருணை யாலே
புநதிபா லுவந்தி ருநது புதலவனை யழைத்தி ருத்திச
சிறுதையா ருபதே சங்க ளருளிற்ற செப்ப லுறறான.

இ - ள் அரசு இளங்குமரன் - இளமையாகிய இராசகுமா
ரா - அநதம் இல இனபம் எய்தி-அளவிலுள்ள இனபத்தைப்
பொருத்தி, - அன்பால் மைந்தன் ஆய வாழும் நாளில் - (பிதா
வும் மந்தாவும் தம்மேல வைத்த) அன்பினாலே பிள்ளையாய
வாழு நாளிலே, - மறை முனி கருணையாலே புநதியால்
உவந்து இருந்து - வேத்ததையறிந்த வியாக்கிரபாதமுனிவா
கிருபையினாலே மனமகிழ்ந்திருந்து, - புதலவனை அழைத்து
இருத்தி - பிள்ளையை அழைத்து இருத்தி, - சிந்தை ஆர் உப
தேசங்கள் அருளினால் செப்பல உறறான - திருவுளத்திலே
பொருத்திய உபதேசங்களைக் கருணையினாலே சொல்வவராயி
னார் எ - று. (சுசு)

வாக்கொடு மனமி றந்த மன்னவ னெங்குமாகி, நீக
கற நிறைந்தா னேனு நிகழ்தரா ததனான முததி, போக
கெளி துல்ல வென்றப புனிதனே புநதி செயதெம், பாக
கிய வகையா லெண்ணில பதிமிகுமபாரிலவைத்தான

இ - ள். வாக்கொடு மனம் இந்நத மன்னவன் - வாக்கை
யும் மனசையுங்கூடநத சிவபெருமான் - என்கும் ஆகி நீக்கு
அற நிறைந்தானேனும் - பிரபஞ்சம் எங்குமாகி நீக்கமற வியா
பித்து நின்றாராயினும், - நிகழ்தராத - (அவ்வுண்மை ஒருவ
ருக்கும்) விளங்காது - அதனால் முத்தி போகக் காணிது அல்ல
என்று ஆதலினாலே முததியிறபோதல் எளிதன்று என்று -
அப் புனிதனே புத்தி செய்து - அநதச் சுததராகிய சிவபெரு
மானே திருவுளங்கொண்டு - எம் பாககியவகையால் என

இல பதி மிகும பாரில் வைத்தான் - ஏம்முடைய புண்ணிய
வகையினாலே எண்ணிலலாத திருப்பதிகளை அகன்ற பூமியில்
வைத்தருளினான். ஏ - று. (சுரு)

பதிக ளெண்ணில வுண்டென் றுபகா தருமவற்றுள்ள
கதிதர வறுபத தெட்டாங் கற்பித மான தானத [லால
திதமலி தொகையி லோரா நேற்றுமா றுந் வற்று
ளதிதமா மாரு காசி யடிபல மென்றா னனறே

இ - ள். பதிகள் எண் இல உண்டு என்று பகர்தரும-புண
னியதலங்கள் எண்ணிலலாத உண்டென்று (தூலகள்)
சொல்லும், — அவற்றுள் அண்ணல கதி தரக கற்பிதம் ஆன
அறுபததெட்டு ஆம்-அவைகளுள்ளே சிவபெருமானாலே முத
தியைக கொடுக்குமபடி கற்பிக்கப்பட்டனவாகிய தலங்கள்
அறுபத்தெட்டாகும்; — தானதது இதம் மலி தொகையில
ஓராறு ஏறும் - அந்தத்தலங்களினுடைய - உரிமை மிக்க
தொகையிடுப ஆறுதலம் விசேடமாகும், — ஆறு னும் அவற
றுள் ஆறூர் காசி அம்பலம் அதிகம் ஆம் என்றா - ஆறுகிய
அவைகளுள்ளே திருவாரூர் காசி சிதம்பரம் என்னும் மூன
றும் விசேடமாகும் என்று பெரியோர்கள் கூறினார்கள். ஏ - று

மெய்மைநற் சரியை பத்தி விளங்கிய ஞான மேலா,
மெய்மையொப்பவாகமுததி யிறையிலி யாக விட்ட,
முமமை நற்பதிக டமயின முளைத்தவர் முடிந்தோர
மூவாச, செம்மலாக கழல கண்டோர்கள் சிவத்தினைச்
சோவரன்றே.

இ - ள். மெய்மை நற்சரியை பத்தி விளங்கிய ஞானம்
மேவர எம்மை ஒப்பவர்க்கு - மெய்மையாகிய நல்ல சரிஷை

யையும் கிரியையையும் (யோகத்தையும்) விளங்கிய ஞானத்
தையும் பொருந்தாத எம்போலவார்களுக்கு—இறை இலி ஆக
முத்தி இடம—சிவம் (வேராய் நிறைவு) இல்லாததாகச் சாயுசு
யமுத்தியைக் கொடுத்தருளும்—நல மும்மைப் பதிகள் தம்
மின் நலவு மூன்று திருப்பதிகளுள்ளும்—முனைதவா—(திரு
வாரூரிலே) பிறந்தவாசனம்—முடிந்தோ—(சாயிலே) இற
ந்தவாசனம்—மூவாச செம் மலாக சமூல கண்டோர்கள் -
(சிதம்பரத்திலே) அழியாத செந்தாமரைமலாபோலுந் திருவ
டிகளைத் தரிசித்தவாசனம்—சிவத்தினைச் சோவா - சிவத்தை
அடைவாசனம் எ - னு. (௬௭)

பிறந்தில மாளு தன்னிற பேசிய் காசி மேவி
பிறந்தில மிரண்டு முத்தி யினபமும் பின்ப தான
முறைநதிந் திலலை ஞான யோகமார தான மாழாத
செறிந்தடி காணச் சீவன முததராயத் திரிய் லாமே

இ - ள ஆளுதன்னில பிறந்திலம் - திருவாரூரிலே பிறந்
தேமில்லை, பேசிய காசி மேவி இறந்திலம் - சொல்லப்பட்ட
காசியிலே, போய் மரித்தேமில்லை, —இரண்டு முத்தி இனப்
பும் பின்பது ஆம் - (சன்னமுரணங்களாலாகும்) இவ்விரண்டு
முத்தியின்பங்களும் (பெற விரும்பின இப்போது சித்திப்பன
வல்ல ஓடுவெகாலத்தின) பின்பு சித்திப்பனவாடி, —நாம
உறைந்திடும திலலை ஞானயோகம் ஆ தானம் ஆம் - நாம
ஆசிக்கின்ற திலலைவனம் ஞானயோகம் பொருந்திய தல
மாம்;—செறிந்த அடி காணச் சீவன முதல ஆயத் திரிய
லாம் - (இதன்கண்ணே) பொருந்தித் திருவடியைத் தரிசிக்கச்
சீவனமுத்தாகளாய்த் திரியலாம். எ - னு. (௬௮)

அரிவையு ரழிவி லாரென நலகினூல பரவ மேருத்
திருவி லா ரிரதத் தேருதுஞ் செம்மையானம்மையாளும்

பரிவி லுராபுலிபோனல்கிப்ப்ருமைசெய்ப்புருமையாலே
பிரிவி லுரா தனியூ ரெமமுா பெருமபறதப புலியூராகும்.

இ - ள். அரிவை ஊர் அழிவு இல் ஊர் என்று அலகு இல
நூல் பரவ - சிவசத்திவடிவாகிய ஊர் அழிவிடலாத ஊர்
என்று எண்ணிலாத சாததிரங்குள புகழ், —மேருத திரு'வில்
ஊர் இரத்தது ஏனும் செமமைப்பான் - மக்மேருமலையாகிய
அழகிய விலலைத தாம் ஊராநின்ற தேரிலே நின்று தாங்கிய
செந்நிறத்தையுடைய சிவபெருமான்—நம்மை ஆளும் பரிவில
ஊர் புலிபோல நல்கிப் பருமை செய் பெருமையாலே - எம்
மையாண்டருளுங் கருணையினால் ஏழ்கின்ற புல்போலப்
பண்ணிப் பெருமைப்படுத்திய மகிமையினாலே—பிரிவு இல்
ஊர் - (நாம்) பிரிவிலலாதிருக்கும் ஊரும்—தனி ஊர் - ஒப்பு
ல்லாத ஊரும் ஆகிய—எம் ஊர் பெரும புறற்புலியூர் ஆகும்—
எம்முடைய ஊர் பெருமபறதபுலியூராம் எ - று. (கக)

தன்றனி முனற மென்றுஞ் சச்சிதா நாத முகு
மென்றரு மறைக ண்ணகு மீரிரு திசையும் பறறி
நின்றருள பரவ நாத னேரிழை காண வேணி
பின்றிகழ தாநின் றுமெ பெறறிநீ பெறறி ய்னறே

இ - ள். நாதன் - சிவபெருமான்,—தன் தனி மன்றம்- தம்
முடைய ஒப்பிலலாத சபை—சச்சிதானாதம் ஆகும் என்று
உண்மையறிவானாதவடிவாகும் என்று—அரு மறைகள்
நான்கும் - அரிய வேதங்கள் நான்கும்—என்றும் ஈரிரு திசை
யும் பறறி வின்று அருள் பரவ - எத்காலத்தும் நான்குதிக்கி
னும் பொருந்தி நின்று திருவருளைத் துதிக்க, —0நேரிழை
காண - சிவகாமியம்மையார் தரிசிக்க, —வேணி பின் திகழ
தாந்சடை பின்னே (தாழ்ந்து) விளங்க, —புரின்று ஆடு

பெற்றி நீ பெற்றி - (அச்சபையிலே) நின்று திருநிருத்தஞ் செயதருந் தன்மையை நீ தரிசிக்கப்பெற்றாய். ஏ - று (எ0)

பாவக மிறந்த நாதன் பரதமுன் பணிகக வந்தான்
நேவரக டேவ னென்னுந் திகழ்திருச சினன் வோசை
மேவிய போதி லனபு மெனபுமை யுணர்பு மெயபு
மாவியு முருக் நமமை யாண்டவா காண்டி யனறே

இ - னை பாவகம் இறந்த நாதன் - தியானத்தைக் கடந்த சிவபெருமான், - தேவர்கள் தேவன் பந்தம் முன் பணிகக வந்தான் என்னும் - தேவத்தேவா திருநிருத்தத்தை எதிரே தரிசிப்பிக்க வந்தாரா என்கின்ற - திகழ் திருச்சினன் ஒசை மேவிய போதி ல் விளங்கிய திருச்சின்னவொலி பொருந்திய ஸ்ரீபாழ்தில, - அனபும எனபும ஐயணாவும் மெய்யும் ஆவியும் உருக - தம்மாட்டனபும் எம்முடைய எலும்பும் ஐம்பொறியு ணாச்சியும் சரீரமும் உயிரும் உருகும்படி - நமமை ஆண்டவா காண்டி அனறே - நமமை ஆட்கொண்டருவினுமையை நீ கண்டாயனறே ஏ - று. (கூக)

தேசமார மன்ற கன்று சிவகதி தேடி யுறறாற
காசியி லீலலை திலலை கதிதரு மென்ற ணைந்தாற
பாசம் தகல் முத்தி பணித்திடு மென்றா ரென்ற
லீசன தருளி ரககத தெலலையா சொல்லு வாரே

இ - ன். தேசம் ஆர் மன்று அகன்று சிவகதி தேடிக் காசியில் உறறால் இலலை - (தக்கிணதேசத்தார்) ஒளி நிறைந்த கனகசபையை நீங்கி முத்தியைத் தேடிக் காசியிலே சென்றால் (அது அங்கே) கிடைப்பதில்லை, - திலலை கதி தருக் என்று அண்ணந்தால் - (உத்தரதேசத்தார்) சிதம்பரம் முத்தி தரும் என்று வந்ததேசந்தால் - பாசமது அகல முத்திபுணித்திரும் -

(இது) பாசநீங்க முததியைக் கொடுக்கும்—என்றார் என்றால்-
என்று (வேதாகமம் வல்லார) சொன்னாரென்றால், —பாசனது
அருள் இரக்கத்து எல்லை யார், சொல்லுவாரா - சிவபெருமானு
டைய திருவருளிரக்கத்தினது எல்லையாகிய சிதம்பரத்தை
யாவா சொல்லவல்லவா' எ - று (எஉ)

கனறம் ரனபர் லானபால க்வாதருங் கால் மேனும்
! வென்றிகொ ளம்பு வீழும் வேலையா யினுமி மைப்பிற
செனதுறு மமைய மேனாந திருவடி தெளிய நோக்கி
நின்றவா காண நின்றார் நீளபவ நீங்கி னாரே. -

இ - ள். கன்று அமா அன்பால் ஆன் பால கவர்தரு கால
மேனும் - கன்றினிடத்தே பொருந்திய அன்பினாலே சுரக்கி
ன்ற பசுவின்பாலேக கறக்கின்ற நேரமாதிரமாயினும்—
வென்றி கொள அம்பு வீழும் வேலை ஆயினும் - வெற்றி
பொருந்திய பாணம்(ஆறி)வீழுகின்ற நேரமாதிரமாயினும்—
இமைப்பிற் சென்று உறும அமையமேனும் - இமைத்தலிலே
சென்று பொருந்திய நேரமாதிரமாயினும்—திருவடி தெளிய
நோக்கி நின்றவர் காண நின்றார் - திருவடிமை விளங்குத
தரிசித்தது நின்றவர்கள் காணுமபடி அவர்கள் எதிர்ப்பட்டு
நின்றவர்கள்—நீள் பவம் நீங்கினா - (அநாதியே) தொடா
கின்ற பிறவி நீங்கினவர்களாவர்கள் எ - று. (எங)

ஆரண புருவார் திலலை யம்பல மெய்தப பெற்றோ :
ரோருணா ஷாவ ரென்று மொன்றல ரோனா ரல்லர்
காரண ராகா ரொத்த கருத்திலா நிருத்த வினப்ப
பூரண ருவாகள் வாழும் புவனமும் பொதுவாமன்றே.

இ - ள். ஆரண உருவார் தில்லை அற்பலம் எய்தப் பெற
றோ - வேதவடிவினராகிய சிவபெருமானுடைய தில்லை

யம்பலத்தை அடையப்பெற்றவர்கள்—என்றும் ஒருணர்வு ஆவர் - எக்காலமும் பரிபூரணஞானத்தையுடையராவார்கள்,—ஒன்று அவர்-(சிவமுநதாமும)ஒன்றாயிராகள்,—ஒன்றா அலலா - (சிவத்தோடும) ஒன்றாதவரல்லா [சிவத்தோடு இரண்டறநிருப்பாக்கள் எனறபம்]—காரணர் ஆகார - (ஆயினும்) பஞ்சகிருத்திய கருத்தாக்களாகாகள்—(யாத காரணத்தாலெனின்,)—ஒத்த கருத்து இலா - (கிருத்தியத்திலே) பொருத்திய இச்சை யிலலாதவாதளாதலால்,—கிருத்த இன்பப் பூரணர் - கிருத்தானாதத்தினாலே நிறைந்தவாக்கள்,—அவர்கள் வாழும் புவனமும.பொது ஆம் - அவர்கள் எழுந்தருளியிருக்கும் புவனமுந் சிறசபையாம். எ - று.

ஆகாயமும் சூடாகாயமுமபோலப் பிரமமும் ஆன்மாவுமீதமயிற்சோரது ஒன்றும் என்பது மாயாவதிகள கருத்து. ஆன்மபோதமுங் கண்ணொளியுமபோலச சிவமும் ஆன்மரூபம்தம்முள் இரண்டறக் கலக்கும் என்பது சைவசித்தார்த்திகள் தருத்து (எசு)

கண்ணுத லாடல் வெறபிற காரிகை காணு மிந்தப, புண்ணிய மனறெ வாத்கும பொதுவெனு மதிறை சூதன, றண்ணளி வியாதன ஹைந்தன சவுனாகன றனய னென்னறென,றெண்ணரு முனிவர் திலலை பெயல் லையி னெயதி னாகள்.

இ - ள். கண்ணுதல் ஆடல் வெற்பிற் காரிகை காணும இத்தப் புண்ணிய மன்று.- நெறறிககண்ணையுடைய சிவபெருமானது கிருகிருத்தத்தையுடைய பார்ப்பதிதேவியார் தரிசுகின்ற இத்தச் சத்திசைபை—எவர்க்கும் பொது எனும் அதனால் - யாவாக்கும் பொதுவென்று சொல்லப்படுதலினாலே,—சூதன்-சூதமுனிவரும்—தண்ணளி வியாதன்-கருணையையுடைய வியாச

முனிவரும்—மைநதன்—அவர் குமாரராகிய சுகமுனிவரும்—
சவுனகன் - செளனகமுனிவரும்—தனயன் என்று என்று
என அரு முனிவா - அவர்குமாரரும் எனறென்று (பின்னும்)
எண்ணுதற்கரிய முனிவாகள—திலலை எலலையின் எயதினார்
கள - இதிலலைவனத்தினது திருவெலலையிலே பொருந்தி
னார்கள். எ - று. (எரு)

மாகழி யாதி ரைத்தாய வருவிழா வெழுதல்போற்றிச
சோமலி கமல வாசந திகழ்சிவ கங்கை யாடிப
பாதிசுழ பரத மேத்திப பணிநதரு ள்ணைபது சிந்தை
யாதரு மனபு நீடி யவருநற நவாக ளானா.

இ - ள். மாகழி ஆகிரைத்து ஆய் வநீ விழா எழுதவ்
போற்றி - மரர்கழிமாசத்துத் திருவாகிரைநகரத்திரத்தினைய
வருகின்ற திருவிழாவெழுச்சியைச்.சேவித்து,—சோ மலி கமல
வாசம் திகழ் சிவகங்கை ஆடி - அழகு நிறைந்த பொற்றா
மரை மண்ம விளகருகின்ற சிவகங்கையிலே 'ஸநானமப
ணணி,—பார் திகழ் பரதம் ஏத்திப பணிந்து ஆருள் அணை
ந்து' - பூமியில் விளகருகின்ற திருநிறுத்தத்தைத் துதித்து
வணங்கித் திருவருளைப் பொருந்தி,—சிறதை ஆர்தரும் அன்பு
நீடி, - சித்தத்திலே நிறைந்த அன்பு பெருகி,—அவரும் நற்ற
வாடள் ஆனார் - அவர்களும் நல்ல தவததையுடையர்களாவி
னார்கள் எ - று. (எசு)

நற்றவ மைநத வெந்தை நயநதபே வருள் னாழ
முறறதிங் கலர்கள கொய்வா னேங்குகோங் கருதியேற
'வெற்றிகொள் வரததா லிநத விபாக்கிர பாத மேன்மை
பெற்றனமிதனாலெல்லாப்பெருமையும்பெற்றாமனதே.

இ - ள் • நற்றவமைநத - நல்ல தவதலதயுடைய குமர
ரனே—நாமும் இவகு உறறது எந்தை நயநத பேர் அரு
ளால - நாமும் இவகே பொருநதியது எமது பிதாவாடிய மத்
தியநதினமகாமுனிவருடைய விரும்பப்பட்ட வெரிய கருணை
யினாலாம், —அலர்கள் கொயவான் ஓவகு கோவகு ஆதி ஏற -
பூக்கள கொயதற்கு உயாநத கோவகு முல்லிய மரங்களில்
ஏறும்பொருட்டு—வெற்றி கொள வரததால இநத வியாககிர
பாத மேன்மை பெற்றனம் - வெற்றி பொருநதிய வரததி
னாலே இநதவியாககிரபாதனென்னும் மேனமையைப் பெற
றோம்,—இதனால் எல்லாப் பெருமையும் பெற்றோம் - இதனால்
(விதிப்படி பூவெடுத்தப பூசித்து) எல்லாப்பெருமைகளையும்
பெற்றோம். எ - று. (எளி)

உன்னரு முனகரு முனன மோங்குப மனிய நென்னு
மன்னுநம் புதலவன் முநதைமா துலனமனைப்பாலுண்டு
பின்னையிங் கெய்தி நம்பாறபெறுதுபால்பெருமானேடு
பன்னரு மனபு நீடிப பாறகட லருளாற பெற்று.

இ - ள். உன் அரும் உனகரு முன் ஆம் ஓவகு உமனி
யன் எனினும் மன்னும் நம் புதலவன் - நினைததற்கரிய உன
கரு முன்னோனாகிய உயர்ந்த உபுமன்னியனென்கின்ற நிலை
பெற்ற நம்முடைய குமாரன்—மூந்தை மாதலன் மனைப்
பால உண்டு - மூன்பு மாமனாகிய வசிட்டமகாமுனிவரு
டைய ஆசிரமத்திலே தேனுவின் பாலை குடித்து (வளா
ந்த,—பின்னை இங்கு வீய்தி-பின்பு இவகே வந்து,—நம்பால்
பாலபெறுது-நமபிடித்திலே பால் பெறுமையால்—பெருமா
னேடு பின் அரும் அன்பு கீடி-சிவபெருமானிடத்திலே சொல்
லாதற்கரிய அன்பு பெருகி—பாந்தடல் அருளால் பெற்று.
கூடுப்பாற்கலை அவர்திருவருளினாலே பெற்று. எ - று. (எளி)

ஆண்டு இடு சாபங் கொள்ளும்வரையும் துவரையும் போய்க்
காணமிமென றுண்ட ணைந்தக கரியவனமுடிமேற்பாத
நீண்டவன் புடனே வைத்து நீலகண்டரையு நல்கி
யீணடுவந் தகன்ற னினனு மெயதுவ னினு நாளை

இ - ள். ஆண்டு இடு சாபம் கொள்ளும் அவரையும் - (பிரு
குமுனிவருடைய ஆசிரமமாகிய) அவவிடத்தே இடப்பட்ட
சாபத்தைக் கொண்டவராடிய (விட்டுணுவினது அவநாரமாயு
ள்ள) கிருஷ்ணரையும்—துவரையும் போய்க் காணமிமென று
ஆண்டு அணைந்து - துவராபுரியிலே போய்க் 'காணபேம்
என்று அவ்விடத்திலே' பொருந்தி,—நீண்ட அன்புடனே
அக்கரியவன் முடிமேல் பாதம் வைத்து - மிகுந்த கருணை
யோடும் அந்தக்கிருஷ்ணருடைய சிரசினமேலே திருவடி
குட்டி,—நீலகண்டரையும் நல்கி-சிவலிங்கப்பெருமானை எழு
ந்தருளப்பண்ணிக் கொடுத்து,—சுண்டு வந்து அகன்றான் -
இவ்விடத்திலே வந்து (பின்பும்) போயினான்,—இன்னும்
இன்று நாளை எயதுவன் - இன்னம் இன்று நாளைக்குள்ளே
வருவான். எ - று. (எக)

பங்கமில் புகழ் அனந்தன் பதஞ்சலி யாகி யன்பர்
லிங்கனைத் தெமமோ டுகி யிருந்தபின்னிற்றடியமக்கு
மங்கல நடமுந் தெய்வ மன்றமும் வழங்கி வாறோ
தங்களை டியங்களோடுந் தகுமபணிதந்துகொண்டான்.

இ - ள் பங்கம் இல புகழ் அனந்தன் பதஞ்சலி ஆகி - ரும்
றயிலலாத காததியையுடைய ஆகிடோர் பதஞ்சலிவடிவத்
தையுடையவராகி,—அன்பால் இங்கு அணைந்து எம்மோடு
ஆகி இருந்த பின் - அப்பினால் இங்கே வந்து நம்மோடு கூடி
(நெடுநாள்) இருந்தபின்பு,—இறை எமக்கு மங்கல நடமுந்

தெய்வ மன்றமும் வழங்கி - சிவபெருமான் எங்களுக்கு மங்
கலதையுடைய திருநிருத்தததையும் தெய்வதனமை பொரு
நதிய கண்கசைபையையும் புலப்படுத்தி, —வாறோ தங்களை
எங்களோடும் தரும் பணி தருது கொண்டான். - தேவர்களை
யுழ் எங்களைமே தக்க தொண்டைத் தந்து ஆட்கொண்டரு
ளினா. எ - று. (௮௦)

சயமலி சரம வேதத் தலைவரி லொருவ னான [நது
செயிமினி முனிவ னண்ணித் திருநடந தொழுது வாழ்
வியன்மலாப பாத மனபால வேதபா ததத் வத்தா
னயமிகப் பரவி யின்ப நண்ணினு னெண்ண மார.

இ - ள் சயம் மலி சரம வேதத் தலைவரில் ஒருவன் ஆன
செயிமினி முனிவன் - வெற்றி மிகுந்த சரமவேதத்தலைவர்க
ளுள் ஒருவராகியு சையினிமுனிவா—நண்ணித் திருநடம்
தொழுது வாழ்நது - (இத்தச்சிதம்பரத்திலே) வந்து திருநிரு
த்தத்தை வணங்கி வாழவு பெற்றது—வியன் மலர்ப் பாதம் -
மேலாகிய செநதாமரைமலர்போலுந் திருவழிகளை—அன
பால வேதபாதத்தவத்தால் நயம் மிகப் பரவி - அன்பினோடு
வேதபாதஸ்தவத்தினாலே இனிமை மிகத் துதித்து, —எண்
ணம் ஆர இன்பம் நண்ணினுன - (தமது) கருதது நிறைய
இன்பநுகித் அடைந்தார். எ - று.

வேதபாதஸ்தவமாவது முதனமூன்றுபாதமும் தமது வாக
காகவும் நான் சரமபாதம் வேதமாகவும் சையினிமுனிவராலே
செய்யப்பட்ட தோத்திரம் ஸ்தவம் - தோத்திரம் (௮௧)
துற்கடனென்றோரபாவிதுணிதருவணிகனென்போன்
கறகட மனைய சிநதைக் காதகன் மாக மாதத்
திற்கட னாக நூளுந் நிறைதகு துறையிற நிலை
நிற்கடந் படிய முததி நண்ணினு ரெண்ணி லார்கள்.

இ - ள் துற்கடன் என்ற ஓர் பாவி - துர்க்கட, நெனப்ப
டீட ஓந்மகாபாதகன்—துணிதரு வணிகன் என்பேன -
(பாவத்துக்குத்) துணிகின்ற செட்டியாயுள்ளவன்—கற கடம்
அனைய சிந்தைக் காதகன் - மலைப்பக்கத்துள்ள சுரவழி
போன்ற சித்தத்தையுடைய கொலைஞன்—திலலை நறகடீல -
சிதம்பரத்துக்குச் சூழ்ப்பதில உள்ள நலசமுத்திரத்திலே—
மாகமாதத்தில கடன் ஆகும் நாள் உற்று இறை தரு துறை
யில் - மாசிமாசத்தில (அதற்கு) உரியதாகிய நக்கக்ஷத்திரத்
திலே பொருந்திச் சிவபெருமான் (தீர்த்தத்தாகு) எழுந்தரு
ளும் பாசமறுத்தான் றுறையிலே—படியு - (ஒருபாட் பட
வோடு) தாழ்,—என இலாகுள் முத்தி நண்ணினார் - எண்ணி
லுராதவாகள் (அவனுடனே) முத்தி பெற்றார்கள். எ - று. ()

மாசிலா வுலகிற் றீர்த்தம் வானவ ரனைய திலலை
யாசிலா வேத கஞ்செ யகிலவா விகளெவாக்குந்
தேசமா ரயனமால போல்வ திகழ்திருக்குளமெவாகஞ்
மீசனு மென்ன மேலா யெளிதுமா யிருக்கு மன்றே

இ - ள். மாச இலா உலகில தீர்த்தம் வானவா அனைய-குற்
றமில்லாத புண்ணியதீர்த்தங்களிலுள்ள தீர்த்தங்களைத் தேவாக
ளைப் போல்வன;—திலலை ஆக இலா வேதகம் எவர்கடும்
செய் அகில வாழிகள் - சிதம்பரத்திலே குற்றமில்லாத பரி
சனவேதியை யாவருக்குஞ்செய்கின்ற சகலதீர்த்தங்களும்—
தேசம் ஆர் அயன் மால் போலவ - ஒளி நிறைந்த பிரம் விட்
டுணுக்களைப் போல்வன, திகழ் திருக்குளம் - விளங்குகின்ற
சிவகங்கை—எவர்க்கும் ிசன் ஆம் என்ன மேல் ஆய் - எவ
ர்த் தேவர்களுக்குத் தலைவராகிய சிவபெருமான் போல (எல்
லாததீர்த்தங்களுக்கும்) மேலாகி,—எளிதும் ஆய் இருக்கும்.

(தண்ணளியே வடிவாதலினாலே தன்னை அடைந்த யாவருக்கும) எளிதுமாயிருக்கும். ஏ - று. (அ௩)

கங்கைகா ளிநதி பொன்னி கன்னியா திகளவ னங்கும
பங்கய வூவி தானே பழுதுக ளகற்ற வற்ற
லிங்குநின னவைக ழித்த விலஞ்சியிக கனக மேனி
மங்கல மன்று ளாடு மன்னவ னருளா மனமே.

இ - ள் கங்கை காளிநதி பொன்னி கன்னி ஆதிகள வண
நுகும் - கங்கை காளிநதி காவேரி கன்னி முதலிய சகலதீத
தங்களும் (தங்களிடத்துள்ள பாலங்கள் போகும்படி) வண
நுகுகின்ற—பங்கயவாவி தானே பழுதுகள் அகற்ற வற்று -
பொற்றாமரைவாவியாகிய சிவகங்கையே சகலபாவங்களையும்
போக்க வல்லது,—இங்கு நின் நவை கழித்த இக்கனக
மேனி இலஞ்சி இங்கே உன்னுடைய உடற்குற்றத்தைப்
போக்கிய இப்பொனவடிவத்தைத் தந்த திருக்குளம்—மங்கல
மன்று ள ஆடு மன்னவன் அருள் ஆம் - மங்கலத்தையுடைய
சபையிலே திருநீருததஞ்செய்தருளும் சிவபெருமானுடைய
திருவருளாகும். ஏ - று (அச)

மன்னவ னெமக்க ளித்த வாழ்வுதேள வழாத மைந்த
கன்னலிஞ் சுவையும போனமெயக்காட்சியுந்ருத்திலி
மன்னிய மினமை காட்டியகம்பறமென்றிரண்மின்பு
பினனமி லருளுந தந்த பெற்றியார பெற்று ளாரே.

இ - ள். வீழாத மைந்த - (நல்லொழுக்கத்தினின்றும்) வழ
வாத குமாரனே,—மன்னவன் எமக்கு அளித்த வாழ்வு கேள்-
நடராஜா நமக்குத் தந்தருளிய வாழ்வைக் கேட்பாயாக;—
கன்னலும் சுவையும் போல் - சருக்கரையும் அதன்சுவையும்
பிபால்—மெய்க் காட்சியும் கருத்தில் இன்பும் அன்னியம்

இன்மை காட்டி - (தமது) திருமேனிப்பிரகாசமும் (நமது) உள்ளத்தில் விளையும் நிருததானந்தமும் அன்னியமில்லாமையைப் புலப்படுத்தி—அகம் புறம் என்று இரண்டு பின்னம் இல அருளுடி தந்த பெற்றி - உள்ளும் புறமுமென்று இரண்டு பேதமில்லாத (ஒருநீர்மையதாகிய) திருவருளையுந்தந்த தருணத்திறத்தை—பூர்ப் பெற்று உளார் - வேறியாவுப் பெற்று ளளவர்! எ - று. (அரு)

இன்றெமக கிறைவன முததி யிகபரத தெளிதி னலகு, மனறிது வென்று தொலலை மறைமுனி புபதேசங்க, ளன்றருள செய்ய 'மைந்த ன்ருவிகண சொரிய னைந்தது, சென்றுமுன் பணிநது தந்தை சேவடி சென்னி வைத்தான்.

இ - ள். இன்று எமக்கு இறைவன் முத்தி இக பரத்து எளிதின் நல்கும் மன்று இது என்று - இப்பொழுது நமக்குச் சிவபெருமான் முத்தியை இகத்தினும் பரத்தினும் எளிதிலே தந்தருளுஞ்சபை இது என்று—தொலலை மறை முனி உபதேசங்கள் அன்று அருள் செய்ய - பழைய வேதத்தையறிந்த வியாககிரபாதமகாமுனிவா உபதேசங்களை அப்போதருளிச்செய்ய,—மைந்தன் கண, அருவி சொரிய நைந்து நகுமாராகிய இரணியவருமர் கண்களினின்றும் அருவி பொழிய நெக்குருகி,—தந்தை முன் சென்று பணிநது - பிதாவாகிய அம்முனிவரெதிரே போய் நமஸ்கரித்து,--சேவடி சென்னி வைத்தான் - (அவருடைய) சிவந்த திருவடியைத் தமது சிரசில் வைத்தார். எ - று. (அரு)

சென்னிசோ பாதங் கண்ணுஞ் சிந்தையுந்திகழவைத்து முன்னுற வணங்கி யேத்தி முகமிக மலர்ந்துஞான

மென்னையும் பொருளாநல்கிறிறைவுநினகருணையென
பன்னருமனபுநீங்காப்பரிவுளமபெருகுவிததான. [று

இ - ள செனனி சோ பாதம கண்ணும சிந்தையும் திகழ
வைத்து - சிமசிலே பொருந்திய திருவடிவையத (தமமுடைய)
கண்களினும் இருதயத்தினும் விளங்க வைத்து, — முன உற
வணங்கி ஏததி முகம் மிகமலாநது - (மீள்வு) திருமுன்னே
பொருந்த மைஸகரித்துத் துதித்து முகமிகமலாநது, — இறைவ
நின் கருணை எனனையும் பொருளா ஞானம் நல்கிறது என்று -
எமபெருமானே உமது காருணணியம் (பொருளல்லாத) தமிழே
யேனையும் பொருளாகக் கொண்டு ஞானத்தைத் தந்தருளி
யது என்று விண்ணப்பஞ்செய்து, — பன் அரும் அன்பு நீங்
காப் பரிவு உளம் பெருகுவிததான - (தமது) சொல்லுதற்
கரிய அன்பினாலே ஒழியாத மகிழ்ச்சியை (அவா) திருவுள்ள
த்திலே பெருகச்செய்தாரா எ - று. (அஎ)

ஆய்பேரருளால் வாழு மரசிளங் குமர னுளுந்
தூயநீர்த் தடம்படிந்து துணைவனைத் தொழுதுதநதை
சாயைபோ லமாநத நைதனாளுளகருமபணிந்தவாககங்
கேயுமா றேவ லுஞ்செய திளங்கதூர போலி நுநதான.

இ - ள ஆய்பேர் அருளால் வாழும் அரச இளங்குமான் -
இங்ஙனமாகிய பெரிய திருவருளினால் வாழ்கின்ற இளமை
மையாகிய இராசகுமாரா — நானும் தூய நீர்த் தீடம் படிந்து -
நாடோறும் சத்தமாகிய தீர்த்தததையுடைய சிவகங்கையிலே
ஸ்நானஞ்செய்து, — துணைவனைத் தொழுது, உயிர்த்துணைவ
ராகிய சிவபெருமானை நமஸ்கரித்து — தந்தை சாயை போல
அமாந்து - பிதாவாகிய வியாகிரபாதமகாமுனிவருக்கு நியல்
போலப் பொருந்தி, — அனந்தன் தாள்களும் பணிந்து - பத

ஞ்சலிமகாமுனிவருடைய திருவடிகளையும் ஷ்ணங்கி,—அவர்களுக்கு அநீகு ஏயும் ஆறு ஏவலும் செய்து - அவர்களிருவருக்கும் அவகே இயையும்படி தொண்டுகளுஞ்செய்தி,—இளங்கடிரா போல இருந்தான் - பாலகுரியர்போலிருந்தார். எ - று.

வேறு

இங்கி வனறிக்கெவெய்து நாணமனு ரெ ஸ் தூ மன்னவ சிட்டனைச, சிங்க வனமனை யெனனை நீதிசெலுத்து மாறுசெ லுத்துக்கென, றங்க வனறனம ன்நதிருத்திப ருத்தி யோடுப ரித்தமெய்ச, சங்க முங்சழிவித்த ருமபுகழ தாவி லுஷ்ட லாயினான்.

இ - ள இவரு இவன் திகழ்வு எய்தும நாள் - இவவிடத்திலே இவவிரணியவருமா விளக்கம் பொருந்திய நாளிலே,—மனு என்னும் மன்னன் - மனுவென்னும் அரசன்—வசிட்டனை - வசிட்டமுனிவரை (நோக்கி)—நீதி என்னைச செலுத்தும் ஆறு சிங்கவனமனைச செலுத்தாக என்று—(நீர்) நீதியிலே (இந்நாள் கீர்தும) என்னை டுடத்தியபடியே இனிச் சிங்கவனமனை டுடத்துவீராக என்று விண்ணப்பஞ்செய்து,—அவரு அவன்றன் மனம திருத்தி - அவகே அமமுனிவருடைய திருவுள்ளத்தை இயைவித்து,—அருத்தியோடு பரித்த மெய்ச சங்கமும் கழிவித்து - ஆசையோடு தாக்கிய பூதவுடம்போடு கூடுதலையொழித்து,—தாவு இலா அரும் புகழ் உடல் ஆயினான் - அழிவல்லாத பெரிய புகழுடம்பை உடையவனாயினான். எ - று.

(அக)

இன்னு யிராக்குல மாறொ டண்ண லெடுத்தது விட்டது றக்கநேர், மனனு யிராப்பகை பினறொ டாந்தும யான வாழவுமு டித்துநம், பொன்னி லக்கமிங் கூடை

யாதிபொழிந்தழிந்துவ சிட்டனீ, நிள்ள மைச்சர்கண்
மன்னர் மைந்த ருடனக டனசெயதி ருந்துழி

இ-ள். இன் உயிரககுலமாறொடு அண்ணல எடுத்தவிட்ட
தற்கக நோ-இனிய உயிர்போலும் குலஸ்திரியுடனே இராசா
அடைந்த தற்ககத்துகரு நேராக—மன் உயிர்ப் படை பின்
தொடாது - சிலைபெற்ற உயிர்போலும் அடிமைகளோடு
பின்னொடாது, —மயான வாழ்வு முடித்து - மயானகிருதகி
யததை நிறைவேற்றி, —நற மொன் இலககம் இல கூறை
ஆகி பொழிந்து - நலவ கனகம் எண்ணிலலாத வஸ்திரமுத
லியவற்றைத் தன்னஞ்செய்து, —அழிந்து - துகடித்துக்கொ
ண்டு, —வசிட்டன் - வசிட்டமகாமுனிவா—நீடு உன் அமை
ச்சர்களு-நெடுநகாலத்தாளள் ஆராயகிறை மந்திரிமார்களும்—
மன்னா - குறுநில மன்னார்களும்—மைந்தருடன் - இராசகு
மாராகளும் ஆகிய இவர்களோடும்—கடன் செய்து. இருந
துழி - மற்றைகிருதகியங்களைபுமுடித்துக்கொண்டு இருந
த்பொழுது எ -று (கூ0)

யாது செய்குவ மென்ன மைந்தாக ளெந்தை முந்த
விசைந்ததே, மேத குமபடி செயக வென்ன விசிட்ட
னான வசிட்டன்பா, நீதி தங்கிய சிங்க வனமுனை நேடி
யங்களை விப்பனீர், தீத கன்றிட வென்றி செய்திந
மென்று தென்றிசை செலகுவான

இ - ள். யாது செய்குவம் என்ன-இனியாது செயவோம்
என்று வினாவ, —மைந்தர்கள் எந்தை முந்த இசைந்ததே மே
தகுமபடி செய்க் என்ன - குமாரங்கள் எம்முடைய பிதா
முன்னே இசைந்ததையே மேன்மை தரும்படி செய்துள்ள
வீராக என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய;—விசிட்டன் ஆன வசி

ட்டன் - மேலோராகிய வசிட்டமுனிவர்—யான் நீதி' தங்கிய
சிங்கவன்மனை நேடி இங்கு அணைவிப்பன்-நான் நீதி பொரு
நகிய சிங்கவன்மனைத தேடி இங்கே அழைத்ததுகொண்டு
வருவேன்,—நீ தீது அகன்றிட வென்றி செய்து இரும்
என்று - (நான் வருமளவும்) நீங்கள் குற்றநீங்க வெற்றிசெய
துகொண்டிருங்கள் என்று சொல்லி,—தென்றிசை செலகு
வான் - தெற்குத்திங்கை நோக்கிப்-போவாராயினா. எ - று.

அங்க வங்கம் டைந்தது கங்கை படிந்த தைகரை
யானடந், தெங்கு நாடிவ ளங்கொள காசியி றைஞ்சி
விந்தம் கனறெழி, நங்கு மாளுவ் குச்சு ராதி' தஞ்நதெ
லுங்கு கடநதுநற, சிங்க வன்ம னிருந்த வெலலை யறி
நது திலலை செறிந்தனன.

இ - ள். அங்க வங்கம் அடைந்து-அங்கதேசத்தையும் வங்
கதேசத்தையும் பொருநதி,—கங்கை படிந்தது - கங்கையிலே
ஸரானஞ்செய்து,—அதன் கரையால் நடந்து - அதனகளை
வழியாகச் சென்று,—எங்கும் நாடி-எவ்விடத்தினுந்தேடி,—
வளம கொள் காசி இறைஞ்சி - வளம் பொருந்திய' காசியை
வணங்கி,—வந்தம் அகன்று - விந்தமலையை நீங்கி,—எழில
கங்கு மாளுவ குச்சுர ஆதி தஞ்ந தெலுங்கு கடநது - அழகு
பொருநகிய மாளுவங் குச்சுரமுதலிய தேசங்களையும் தங்க
தெலுங்கதேசத்தையுங் கடநது,—நற சிங்கவன்மன இருந்த
எல்லை அறிந்து - நல்ல சிங்கவருமா இருந்த எல்லையை உண
ர்ந்து,—திலலை செறிந்தனன - திலலைவனத்தைப் பொருந்
தினார். எ - று.

(௬௨)

மன்னு காறயர் வெம்மை யாறு வசிட்டன் வண்களு
வார்நிழற், நன்னி னுதனை யெய்து யாறுணர் தண்பி

லிச்சராணத்தன், முன்ன மேவுக யானு மிந்த முயங்கு
பூசை முடித்ததுவந், துன்னொ டாகுவ னென்ன, மைந்த
னுவந்து சென்று பணிந்தனை

இ - ள் மன்னும் ஆறு அயா வெமமை ஆற நீல்பெற்ற
வழி நடந்த வெமமை தீருமபம்—வசிட்டன் வண களவு ஆ
நிழறறன்னின் நாதினை எழுதும் ஆறு உனா - வசிட்டமகா
முனிவா அழகிய திருக்களாமரத்தினது நிறைந்த சிவலிங்க
ணணை எழுந்தருளியிருக்குஞ் சிவலிங்கப்பெருமானை அடை
ந்தமையை அறிந்த—தன் புலிச்சராணத்தன் - தண்ணரி
யையுடைய வியாகிரபாதமகாமுனிவா (இரணியவன்மரை
நோக்கி,—நீ முன்னம் மேவுக - நீ முன்னே போவாயாக—
யானும் முயங்கு இந்தப் பூசை முடித்து வந்து உன்னொடு
ஆகுவன் என்ன - நானும் செய்யின்ற இந்தப்பூசையை முடி
த்துக்கொண்டு வந்து உன்னோடு கூடுவேன் என்றாள்
செய்ய,—மைந்தன் உவந்து சென்று பணிந்தனை - குமார
ராகிய இரணியவருமா மகிழ்ந்து போய் (வசிட்டமகாமுனி
வரை) நமஸ்கரித்தாரா. ஏ - று (கூஉ)

தொழுதல் கண்டவ னென்ற நிரதுமோர் தொன்
மை நன்மைக ளினமையால், வழுவ லாமக ஞாத டம்
புழும் வீழி யேயென மாமுனி, மொழிக ஞந்தரு கின்
மை யாலழு முனபு துனபு குவிப்பதொத, திழுவீ நிர
திடு மாகவிழ்ந்திட ரேறு மாதரை கீறினான்.

இ - ள் தொழுதல் கண்டு - நமஸ்கரித்தலைக் கண்டு—
அவன் என்று அறிந்தும்—(சிவகவனமா) அவரென்றறிந்தும்—
தொன்மை நன்மைகளு இனமையால் - முன்புபோல ஆசை
வாதங்கள் செய்ப்பிடாமையால்—வழு இலா மகனார் தடம்

புயம வாழியே யென - குறமில்லாத குமாரர் (தந்தையாரு ளுடய) பெரிய புயங்கள் வாழ்கின்றனவா என்று வினாவ, — மாமுனி மொழிகளும் தருகின்மையால் - வசிட்டமகாமுனி வா எதிரவார்த்தைகள் சொல்லாமையினால்—அழு முன்பு துன்பு குவிப்பது ஒத்து - அழுதற்கு முன்னே துன்பங்களைக் கூட்டுதல்போன்று—இழவு அறிந்திடுமா கவிழ்ந்து - (விதா வின்) மரணத்தை அறிந்துகொள்ளும்படி தலை கவிழ்ந்து— இடா ஏறமா தரை கீறினா - துக்கமேறுமபடி தரையைக் கீறினா எ - று. ஓர் அசை.

(கூசு)

துன்ப மெய்திய வாறு ணாரதணை தொடி லிசசர ணத்தனீள், வனப ணீசனெ டெய்த நீதி வசிட்ட னோவர வந்துதா, முன்பு செய்வகை யாலு ஞான முதிர்ச்சி யாலு முயங்கினே, ரனபு நீடிய தத்த மிறறிக ழாத் தங்கள் பெருக்கினா

இ - ள் துன்பம் எய்திய ஆறு உணராத அணை தொல் புலிசசரணத்தன் - (இரணியவனமருகருத்) துக்கம் வந்த மைம்ப அறிந்து வந்த பழைய வியாகிரபாதமகாமுனிவர்— நீள வன் பணீசனெடு எய்த - உயர்ந்த வலிய பதஞ்ஞலமகா முனிவரோடும் அணுக, — நீதி வசிட்டன் டேர் வர, நீதியை யுடைய வசிட்டமகாமுனிவா (அவர்கள்) எதிரே வரீ, — வந்து முயங்கினோ - (இப்படி) வந்து கூடிய சுவரும்—தாம் முன்பு செய் வருகையாலும் ஞானமுதிர்ச்சியாலும் - தங்கள் முன்பு செய்த பிரகாரத்தினாலும் ஞானத்தின் முதிர்ச்சியினாலும்—அன்பு நீடிய தத்தமில் திகழ ஆத்மங்கள் பெருக்கினர்— அன்பு மிகும்படி தங்கள் தங்களுள்ளே விளங்காநின்ற சற்றள வங்களை மிகச்செய்தார்கள். எ - று.

(கூடு)

மன்னு நற்றவா தமமி லுபததபின னைநதன வந்து வணங்கநா, மென்னு ரைதது முடிந்த வாறிது வேன்று தநதை யெடுத்ததுமேன, மினனி லைததுள தனனின் மொககுளும் வேறி தற்குவ மிததிடம், தனனை பொத துள் தெனனின் யாருட நஞ்ச மாநினை நெஞ்சமே.

• இ - ள் முன்னும் நற்றவா தமமில் உயத்த பின - நிலைபெற்ற நலவி தவததையுடைய முனிவர்கள் தமமிற்குமயிருந்த பின்பு, — நைநதன வந்து வணங்க - குமாரராகிய இரணிய வன்மா வந்து நமஸ்கரிக்க, — நாம் என உரைத்தும் முடிந்த ஆறு இது என்று - நாம் யாது சொல்வோம் முடிந்தபடி இது என்று சொல்லி, — தநதை எடுத்த - பிதாவாகிய வியாகிரபாதமகாமுனிவர் (மாரபிலே பொருந்த) எடுத்தினைத்து, — மேல மின நிலைத்துள - ஆகாயத்துள்ள மின (வெளிப்பட்டத தோன்றி நின்று கெடுதலாற சிறிதுபொழுதாயினும்) நிலைத்துள்ளது, — தனனின் மொககுளும் - அதபோல்வே நீர்க்கு மிழியும் (வெளிப்பட்டத தோன்றி நின்று கெடும்) — இத்தற்கு உவமித்திழில வேறு - (அவைகளை) இச்சரீரத்துக்கு உவமித்தாற பொருந்தாது வேறுபடும், — தனனை ஒத்துள்ளது எனனின் - (நிலையாமைக்குச் சரீரம்) தனனைத் தானே ஒத்துள தெனின், — உடல தஞ்சமா நினை நெஞ்சா யா - சரீரத்தை நிலையுடையதாக நினைக்கும் உள்ளத்துடையவா யாவர்! எ - று. (கூக)

பீரம் ரேமுத லீன தநதி பிறங்கெ றும்பிடை பேணுசி, நருவி னோடில யாரு னோசந் கோடு வுடை பொதுக்கவும், நிரிய னுறிய குறை மாருத

மெனன வலவினை நல்குமா, லருளி ஸ்ரீரெனீ நோத
காதெசா வாறு மாமுனி கூறினான்

இ - ள் பிரமரே முதல ஆளு தந்தி பிறங்கு எழும்பு இடை
பேணு சீர டுவினோகளில யார உளோ-பிரமாகக்ள் முத
லாக உண்டாகிய யானை விளங்குகின்ற ஏறுமபு இவற்றின
இடைப்பட்டனவாகக் குறிக்கப்பட்ட சிறப்புப் பொருந்திய
சீரததையுடையவாகளுள்ளே யாவர் நசியாதவா!—சருகு
ஓடு வாடை ஒதுக்கச் சருதுகளை ஓடுகின்ற வாடைக்காற்று
(ஓரிடத்திலே) ஒதுக்க—உற்று இரிய நூறிய குறை மாருதம்
எனன - (அவைகளைப்) பொருத்தி(அனை)பிரியும்படி அழிகதி
ன்ற குறைக்காற்றுப்பேர்ல்—வலவினை நல்கும்-(தாய் தந்தை
பனைவி மைந்தா முதலிய பாசங்களை மெலவினை கூட்ட) வல
வினை பிரிக்கும்,—அருள இலோர என நோ தகாது என -
அருளில்லாதவாபோலத் தக்கமுறுதல தகாது என்று—ஆறு
மாமுனி கூறினான் - (இரணிபவன்மா) ஆறுமபடி (வியாக்கிர
பாதமகாமுனிவா அருள்செய்தார் எ - று. (கூள்)

மருவ ருமபுகழ் வாழ்மை நீடு வசிட்டன் மாதவ மன
னிநீ;- ரிருவ ருமபெறு நனமை பொன்னுரு வெயது
மைந்தனும் யாமுடிப, பொருவ ருமபுவி யோடு மேல
மா, போக ருமபிரி யாவருங், கருவ'ரமபு கட்டக்க, நல்
கின். ரென்று நன்றி கதித்தனன

இ - ள். 'மருவு அரும் புகழ் வாய்மை நீடு வசிட்டன் -
பொருநதுதற்கரிய கோததியும் மெய்லமடிம மிக்க வசிட்டன்
காமுனிவா-ஈர இருவரும் மா தவம் மனனிப் பெறும்
நனமை - நீங்குளிருவரும் பெரிய தவத்தைச் செய்து பெற்ற
பெருவாழ்வை—பொன் உரு எய்தும் ஸைந்தனும் - பொன்
னுருவதையடைந்த குமாரனும்—யாரும் - நாமும்—இப்

பொருவு அரும் புலியோரும் - இந்த ஒப்பில்லாத பூமியி
லுள்ளோராகளும்—மேல அமா போகரும் - சுவாக்கத்திலே
பொருந்திய தேவாகளும்—பிரியா அரும் கரு வரம்பு கடக்க-
நீங்காத அரிய பிறவியெல்லையைக் கடக்கும்பொருட்டு—
நலகிலிரா என்று நனறி கதித்தனன் - அருளிச்செய்தீர்கள
என்று நனறி பாராட்டினார். எ - று. (கூஅ)

உலலை யெலலை புருந்தி வன்பெறு சோகொணீட
ருள கூறிலோ, ரெலலை யிலலை வசிட்ட நீயு மிறைஞ்ச
வெயதுக வென்றுநறு ரெலலை மல்ல லிலஞ்சி மேவு
தொழுந்த கைப்புன லாடுவித், தொலலை மலகிய மனற
வாயமை யுணர்த்தி முன்பணி வித்தனன்.

இ - ள். (அது கேட்ட வியாககிரபாதமகாமுனிவா)—
இவன் திலலை எல்ல புருந்து பெறு சோ கொள் நீடி அருள்
கூறில் ஓர் எல்லையிலலை - இத்தவிரணியவன்மன் சிதம்பரத்
தெலலையிலே புருந்து பெற்ற சிறப்புப் பொருந்திய மிக்க திரு
வருளைச் சொல்லப்புகின் ஓரளவிலலை,—வசிட்ட நீயும் இறை
ஞ்ச எயதுக என்று - வசிட்டமுனிவரே நீரும் நமஸ்கரிக
வாரும் என்று (அழைத்ததுக்கொண்டு போய்,)—நல தொலலை
மல்லல இலஞ்சி மேவு தொழும் தகைப் புனல் ஆழிவித்த -
நல்ல பழைய வளத்தையுடைய திருக்குளத்திலே பொருந்
திய வணங்கப்படுந்தகைமையையுடைய தோத்தத்திலே ஸோ
னம்பண்ணுவித்தது,—ஒலலை மலகிய மன்ற வாயமை உண
ர்த்தி - பழைமை பொருந்திய சிற்சபையினது உணமையை
உபதேசித்தது,—முன் பணிவித்தனன் - (நடராஜா) சந்நி
யிலே நமஸ்கரிப்பித்தார். எ - று. (கூக)

* கரவி லாடல வண்ணங்கி வண்கரு மூல காரண னா
ஜாப, பொருவில பாத மிறைஞ்சி நீடி புலிச்சு ரந்தொழு

தெங்கணும, பரவி நீடு வசிட்ட மாமுனி பரப்பு லிசசர
ணததனவாழ, விரவு மாசசிர மத்தின மேவி விருநத
ருநதி யிருநதனன.

இ - ள். நீடு வசிட்டமாமுனி - உயர்ந்த வசிட்டமகாமுனி
வா—கரவு இலகூடல வணங்கி - மறைப்பிலலாத திருநிருத்
தததை நமஸ்கரித்தது,—வண கரு மூலகாரணன் ஆரணப்
பொருவு இல் பாதம் இறைஞ்சி - (பிரபஞ்சத்துக்கு) மெய்
மையாகிய கருவாயுள்ள ஸ்ரீமூலட்டானேசுரருடைய வேத
த்தினாலே துதிககப்படும் ஒப்பிலலாத திருவடிக்கண் வண
கி,—நீடு புலிச்சரம் தொழுது - பழைய திருப்புலிச்சரத்தை
மஸ்கரித்து,—எங்கணும பரவி-திருவெல்லையெங்கும்(உள்ள
சிவலிங்கங்களைத்) துதித்தது,—பாய புலிச சரணத்தன் வாழ
விரவும் ஆசிரமத்தின் மேவி - பாயகின்ற புலிககாலபோலும்
பாதத்தையுடைய முனிவா வாழ்வுபொருந்தும் ஆசிரமத்
திலே பொருநதி,—விருநத அருநதி இருநதனன் - விருநது
ண்டிருநதா எ - று. (கரு)

அந்தி வந்தனை தந்த னந்தன தாசி லாசசிர மத்தி
லுற, நெருந்தை பாத மிறைஞ்சி வந்திரு ளெல்லி செவல
வெழுந்துநற, சந்தி ஷோபணி ராச னுநதஞ் ளைவ
ராசனு மெய்தவே, வந்த வைதிக ராச னுன வசிட்டன்,
மனனி யிருநதனன.

இ - ள். அந்தி வந்தனை தந்து - சாயங்காலத்திலே சந்தியா
வந்தனம் பண்ணி,—அனந்தனது ஆச இல் ஆசிரமத்தின்
உற்று - பதஞ்சலிமகாமுனிவருடைய குற்றமில்லாத பரண
சாலையிலே போய்,—எந்தை பாதம் இவற்றைச் வந்து - எம்
ருடைய பிதாவாகிய திருவனந்தேச்சுரருடைய திருவடிக்கண்

நமஸ்கரித்து (மீண்டு வியாககிரபாதமகாருனிவருடைய பர்ணசாலகரு) வந்தது,—இருள எலலி செலல எழுந்தது - இருண்ட இராததிரி செலல (வைகறையில்) எழுந்தது,—நது சந்திசேர் புணிராசனும் தரு சைவராசனும் எய்த - நலல சந்தியாவந்தனத்தைப் பொருந்திய நாகராசராகிய பதஞ்சலிமகாமுனிவரும் தக்க சைவராசராகிய வியாககிரபாதமகாமுனிவரும் (வந்தது) பொருந்த,—வந்த வைதிகராசன ஆன வசிட்டன் மன்னி இருந்தனன் - வந்த வைதிகராசராகிய வசிட்டமகாமுனிவா பொருந்தியிருந்தார். எ - று. (க0௧)

தீதி லாத விராச ராசனும் வந்து வந்தனை செய்துநா, நேதி லாரென நோத கேனரு னெநதை மாரிவா மைத்தனயா, னாத லாலுயா வீதி மெயதுவ னென்று முனன ரமாந்தபின, கோதி லாத வசிட்டன் வந்தமை கூறு வானிட ராறுணன்.

இ - ள் தீதி இலாத இராசராசனும் வந்து வந்தனை செய்து - குற்றமில்லாத இராசராசராகிய இரணியவன்கரும் (முனிவர்களுமுன்னே) வந்த நமஸ்காரமபண்ணி,—நான் ஏதிலார் என நோதகேன் - தமிழேன விறாபோலத் துக்கம் டையேன்,—அருள் எந்தைமார் இவா - அருட்பித்தாகள் இவாகள்—மைந்தன யான-(இவர்களுக்குப்)பிள்ளை நான்—ஆதலால் உயர் வீரம் எய்துவன் என்று - ஆதலினாலே மேலாகிய மோகூத்தையும் அடைவேன் என்று சொல்லி—முன்னர் அமர்ந்த பின - (அவாகள்) சந்திதியில இருந்தபின்பு,—கோது இலாத வசிட்டன் வந்தமை இடர் ஆறுவான் கூறுவான் - குற்றமில்லாத வசிட்டமகாமுனிவா (தாம எண்ணி) வந்த காரியத்தைத் துக்கநிற்குமபடி சொல்வாரர் தீதி. எ - று. (க0௨)

• அருந்த திககிறை யோனெ மக்கிவ னூக்கு ஞாலம் ளிததுந், திருந்த வுபதது நடதது கென்றுரை செயது மன்னுயிர செனறபின, திருந்த மன்னுயிர போன மேனி தகககி ட்நதது தமபிமா, ரிரநது கொண்டனா கொண்டு போதா விவகு வந்தன மென்றனன்.

இ - ள். அருந்ததிக்கு இறையோன் - அருந்ததிக்கு நாயக, ராகிய வசிட்டமுனிவர்—இவனுக்கு ஞாலம் அளித்தநீ திருந்த உயதது நடததுக, என்று எமக்கு உரைசெயது மன் உயிர் செனற பின - இச்சிவகவன்முனுக்குப் பூழியைக் கொடுத்தநீ இராணை திருத்தமுற நீதியிலே செலுத்தி நடத்துவீராக என்று எமக்குச் சொல்லிக் கௌடராசா, உயிர நீங்கிய பின்பு—தரும தம மன் உயிர் போன மேனி தகக கிடந்தது—(அவன் இவ்னுக்குக்) கொடுத்த இராசீசியம் நிலைபெற்ற உயிர் நீங்கிய உடம்புபோலக் கிடந்தது,—தம்பிமார் இரந்து கொண்டனர்.—(இவனுடைய) தம்பிமார்கள் வேண்டுககெண்டார்கள்,—கொண்டு போதா இவகு வந்தனம் என்றனன்—(இவனை) அழைத்துக்கொண்டு போக இவகே வந்தேம் என்றா எ - று. தம் - செலவம் (க0௩)

வன்பு லிசசர ணத்த, னீடு வசிட்டன் வந்தமை சிந்தைசெய, தெனசெயததகு மென்று மைநதனை யெய்த வாள்விழி செய்பமுன், நனக ருத்தறிவித்த லான் மொழி தந்தி டான கறிந்துமே, னினசெய யறகிசை யதத குந்திநீப காந்திடு கென்றனும்.

இ - ள் வன் புலிசசரணத்தன் - வலிய வியாக்கிரபாதம் ஞாமுனிவர்—நீடு வசிட்டன் வந்தமை உசிந்தை செய்து, பழையவசிட்டமகாமுனிவர் வந்த காரியத்தைச் சிந்தித்து, ஆ

என் செயந் தகும் என்று மைந்தனை ஈயத வாள விழி
செயமி - (இதற்கு) யாது செயயததகும் என்று குமாரராகிய
இரணியவனமரைப் பொருந் துமபடி ஒளியையுடைய கணக
ளினுலேபாக்கக, —தன் கருதது முன அறிவித்தலால மொழி
தந்திடான் - (அவலிரணியவனமா) தமது கருததை முன்னே
விண்ணப்பஞ்செய்துகொண்டமையால் உத்தரங்கொடாதிரு
ந்தார், —அது அறிந்த - (வியாககிரபாதமகாமுனிவர்) அதனை
யறிந்தது —மேல நின் செயற்கு இசையீத தகும் திறம் நீ பகர்
ந்கிடுக எனறலும் - இனி உன் செயலுக்ககுப் பொருந்த
தக்க காரணத்தை நீ சொல்வாயாக என்று அருளிச்செய
தலும். எ - று.

(க0ச)

வேறு

அந்தமி லரசுஞ் சித்தி யனைததுநீ டமரா வாழவு
மிந்திர சால நீரமேலெழுததுமினகொப்பு ளிப்பொயசு
சிறகனை வேண்டே னாண்ட திருமுனி திருமு னிந்த
வந்தனை வழுவா வாழவு வழங்குவா யாகவென்றான்.

இ - ள். அந்தம் இல அரசும் - முடிவிலலாத இராச்சிய
மும்—சித்தி அனைத்தும் - சகலசித்திகளும்—நீடு அமரர் வாழ
வும் - ஒழிபாத தேவர்கள் பதவிகளும்—இந்திரசாலம் - (மயக
கப்பொருளாகிய) இந்திரசாலத்தையும்—நீரமேல எழுத்து -
(தோன்றும்பெழுத்தே அழிகின்ற) நீரமேலெழுத்தையும்—
மின் - (தோன்றி அழிகின்ற) மின்னையும்—கொப்புள் -
(தோன்றி நின்றழிகின்ற) நீர்க்குமிழியையும் போல்வன
வாம், —இப்பொயசு சிறகனை வேண்டேன் - இந்தப்பொயப்
பொருள்களை நினைத்தலையும் விருப்பேன, —ஆண்ட திரு
மூனி - (சிறியேனை) ஆண்டருளியதிருமுனிவரே, —திருமுன்
இந்த வந்தனை வழுவா வாழவு வழங்குவாயாக என்றான் -

உமது சத்ரிதியிலே யான் செய்துகொண்டிருக்கின்ற இந்தவழிபாட்டிலே தவறுமையாகிய வாழ்வையே தந்தருளவீராக என்று விண்ணப்பஞ்செய்தார். எ - று. (க௦௫)

ஆகினி முனிவ னோடு மாணடணைந தரச மௌலி
நாகமா விரதந தானை நவமணி நிதியு ளிட்ட [ண்டு
போகமா பொருள மைச்சாபேதையாபொருந்தக்கொ
வேகமாய வருவா யென்று வியாககிர பாதன் கூறி.

இ - ள். ஆகில் - (உன்கருத்து) இவ்வனமாயின், — நீ முனி
வனோடும் ஆண்டு அணைந்து நீ வசிட்டமாக முனிவருடனே
அங்வே போய், — அரச மௌலி - இராசகிரீடத்தையும் —
நாகமா இரதம் தானை - யானை குதிரை போகாலாட்களை
யும் — நவமணி நிதி உள்ளிட்ட போகம் ஆர் பொருள - நவர
த்தினம் பொன்னுள்ளிட்ட போகநுகர்த்தருரிய திரவியங்க
ளையும் — அமைச்சா பேஷையா பொருந்தக் கொண்டு - மந்திரி
மார்களுயும் ஊழியக்காரிகளையும் பொருந்தும்படி வைக்கொ
ண்டு — வேகம் ஆய் வருவாய் என்று வியாககிரபாதன் கூறி -
செகிரிம் வருவாயாக என்று வியாககிரபாதமாக முனிவர்
அருளிச்செய்து. எ - று. (க௦௬)

மன்றமா நடமுன் போற்றி யெம்முடன் மருவி
னோரின், முன்றிகழ முனிவா மூவா யிரவரை முது
வேள விக்ரெஷ், தனறயன வேண்டிக் கொண்டா னவ்
பாகளை யந்தா வேதி, சென்றுடன் கொண்டா யென்று
திருமுனி யருளிச் செய்தான.

இ - ள். மன்று அம் நடமுன் போற்றி எம்முடன்
மருவினோரின் - கணகசுப்பயிலே பொருந்திய திருநிருத்த
த்தை ஆதியில் வணங்கிக்கொண்டு நம்மோடு இருந்தவர்களை

ள்ளே—நான் திகழ் முனிவா மூவாயிரவரை - முதன்மையாக விளங்குகின்ற மூவாயிரமுனிவர்களை—முத வேளவிக்கு என்று அன்று அயன வேண்டிக் கொண்டான் - பழைய யாகுததுக்கென்று அந்நாளிலே பிரமா. வந்தது (நமமை) வேண்டி அழைத்துக்கொண்டு போயினான்,--அந்தாவேதி சென்று அவர்களை உடன் கொண்டுவராய் என்று திருமுனி அருளிச்செய்தான் - அந்நாவேதிகுப் போய் அவர்களை உன்னுடனே கொண்டுவருவாயாக என்று வியாக்கிரபாதமகாமுனிவர் அருளிச்செய்தார். எ - று.

அந்நாவேதியாகித் தங்கைக்கும் யமுனைக்கும் நடுவேயுள்ளதேசம் அந்தா - நடு வேதி - சமபூமி. (கௌ)

திருவுள மான தொன்று செய்தவ மென்று செபப்ப பொருபுலி முனிமகிழ்நது பொதுநட முட்டேபோற்றி யுருளபுரி பெருமா னிந்தவடிகளேமபணிநடத்த [ன விரைவொடுவருவானேகவேண்டுமெண்ணப்பென்ற

இ - ள். திருவுளம் ஆனது ஒன்று செய் தவம் என்று செபப் - (உமது) திருவுளத்துக்குப் பெருந்தியது யாதொன்றுமில்லை. அதுவே அடியேனாகே செயற்பாலதாகிய தவம் என்று (இரணியவன்மர்) விண்ணப்பஞ்செய்ய,--புலி பொரு முனி மகிழ்நது-(கையினாலுங்காலினாலும்) புலியைப் போன்ற முனிவர் மகிழ்நது,--உடனே பொது நடம் போற்றி - (அவ விரணியவன்மரோடும்) உடனே சபாநிருத்தத்தை வணங்கி,--பெருமான அருள புரி - எம்பெருமானே திருவருள் செய்யும்,--இந்த அடித்தளம் பணி நடத்த விரைவொடு வருவான் ஏகவேண்டும் - இந்த அடியேங்களுடைய பணிவிடைகளை நடத்ததற்கு விரைவொடு வரும்படி (இவன்) போதல்

வேண்டும்,—விண்ணப்பம் என்றான்—(இது எவ்வுள) விண்ணப்பம் என்றா. எ - று. (30அ)

கண்ணுத லோனு மெண்ணில் கருணையு மருளு நல்க, வெண்ணரு மினப மெயதி யெந்தததான் சிந்தை செய்து, விண்ணவ னிசைவான் மைந்தன விடை கொண்டு மீண்டு போந்தான், மண்ணுற வண்ணல பாதம வசிட்டனும் வீணங்கி வந்தான்

இ - ள். கண்ணுதலோனும் என இல் கருணையும் அருளும் நல்க - நெறிககண்ணையுடைய சிவபெருமானும் எண்ணிலலாத காருணணியததையும் அதுளுளுயையுங் கொடுத்தருள, —மைந்தன் என அரும இனபம எய்தி- குமாரராகிய இரணியலன்மர் அளவிடற்கரிய இன்பத்தை அடைந்து, —எந்தை தான் சிந்தை செய்து - எமது, பிதர்வாகிய சிவபெருமானுடைய திருவடிகளைத் தியானஞ்செய்து—விண்ணவன இசைவால, விடை கொண்டு மீண்டு போந்தான் - அக்கடவுளுடைய சம்மதியினாலே விடைகொண்டு (வியாக்கிரபாதம காருணீவருடைய பர்ணசாலககு) மீண்டு சென்றா, —வசிட்டனும் மன உற அண்ணல் பாதம் வணங்கி வந்தான் - வசிட்டமுனிவரும் பூமியிலே (எட்டுறுப்பும) பொருந்தும்படி சிவபெருமானுடைய திருவடிகளை வணங்கி (விடைகொண்டு) வந்தார். எ - று (30க)

அண்ணை தளிப்பப் போற்றி யாருயி ரவர்பா லாகப், பன்னக வுடவோன றுளும் பணிந்துபோயப் பாமர் திலலைப், பொன்னம் ரெலலை போற்றிப் போதுவான் சுகழபுலிக்கான், மன்னவன தன்னை யாண்ட வயை மொழி வழியாச சென்றான்.

இ - ள் அன்னை நீறு அளிப்பப் போற்றி - மாதா வீழுகி
தரித்தவிட வணங்கி, — ஆர் உயிர் அவர் பால ஆகி - (தம்மு
டைய) அரிய ஆனமா (மாதாவும் பிதாவுமாகிய) அவர்களிடத்த
தாக, — பன்னக உரவோன தானும் பணிந்து போய-ப்தஞ்சலி
மகாமுனிவருடைய திருவடிகளையும் வணங்கிச் சென்று, —
பரம திலைப பொன் அமா எலலை போற்றிப் போதுவான -
சிவபெருமானுடைய திலைவனத்தினது அழகுபொருந்திய
திருவெல்லையை வணங்கிக்கொண்டு போவாராகிய இரணிய
வனமார், புகழ் புலிக்கால மன்னவன தனனை ஆண்ட வகை
மொழி வழி ஆச சென்றான - (யாவராலும்) புகழப்படுகின்ற
வியாக்கிரபாதமகாமுனிவா தம்மைத் (நினைச்செய்து) ஆண்
டருளிய முறைமைகளை விரிக்கும் வாராதைகளே வழிமுழு
தும் நிகழ்ப போயினா. எ - று (கக0)

விறகழி யம்புந தருது மேவிய விதங்க மும்போற்
கற்கடங் கடிதீ கன்று கவுடதே யததுத தங்க
ணற்கட கததுக கோயினண்ண லு மெண்ணின் மாதா
வற்கமுநீ தம்பி மாரு மாலகடற் கிளர்ச்சி கொண்டா

இ - ள் விற கழி அம்பும் - விலவினின்று நீங்கிச் சென்ற
பாணமும் — தருது மேவிய வீகருதமும் போல - கழிந் கடடி,
விக்ட காரற்றடியும் போல — கற் கீடம் கடிது அகன்று 2 மலை
களையும் காடுகளையும் விரைவிலே கடந்து, — கவுடதேயத்தித்
தங்கள் நற் கடகததுத கோயில நண்ணலும் - கௌடதே
சத்திலுள்ள தங்கள் நல்ல பட்டணத்தின் மாளிகையிலே
புருத்தலும், — எண் இல் மாதர் வற்கமும் தம்பிமாரும மால
கடற் கிளர்ச்சி கொண்டா - அளவில்லாத பெண்கள் கூட்
மத்தாரும் தம்பிமாரும பெரிய கடலினது கிளர்ச்சிபோல
அழுதார்கள். எ - று. (ககக)

அமுர்திய துயர நீங்கி யதுசரை யாற்றி யாயு
மீழாதன னாக வண்ண மிவரிருந் தனரே யென்றசு
சுழிநதமெய்த தாய ருள்ளத் தளாவுக ளகற்றி மறறை
பொழிநதநாகுறறத்தார்களியாரையுநதுயரொழித்தான்

இ - ள். அமுர்திய துயரம் நீங்கி - (தாம்) அமுர்திய தீன்
பகீங்கி, — அதுசரை ஆற்றி - தமபிடாரை ஆறப்பண்ணி, — யா
யும் இழந்தனன் - (தந்தையையும்) தாயையும் இழந்தேன் —
ஆகா வண்ணம் இவா இருந்தனரே என்று - (இவ்வன்ம)
இழந்தனனாகாதபடி * இவர்கள் இருந்தார்களே என்று —
அசசு அழிந்த மெய்த தாயர் உள்ளத் தளாவுகள் அகற்றி -
(சுமங்கிலைக்குரிய) அடையாளம் நீங்கிய உடம்பையுடைய
சிறிய தாயருடைய மனக்கிலேசங்களை நீக்கி, — ஒழிந்த
மற்றை நூ சுற்றத்தார்களை யாரையும் துயர ஒழித்தான் - ஏனெ
னைய மற்றை நல்ல சுற்றத்தார்களெல்லாரையும் துன்பத்தினி
ன்று நீக்கினான். எ - று. (கக௨)

எண்டகு துறைகொண் மாககளி யாரையு மினிதழைத
கண்டிதன கனக மேனிக கவினவா காண நல்கி [துக்
யண்டாதம பெருமா னுமி மமப்லத துழனி யுன்னி
யொண்டிறற குமா னெனோ ருழியா மெனவொ ழித்தது.

இ - ள். ஒண் டிறற் குமாண் - ஒன்றிய வலியையுடைய
குமாரசாகிய இரணியவன்மா — எண் தகு துணை கொள் மாக
கள் யாரையும் இனிது அழைத்து - மனக்கததகக் * இடந்தோறு
முள்ள மனிதர்களெல்லாரையும் பிரித்தோடும் அழைத்து, —
கண்டு தன் கனக மேனிக கவின் அவர் காண நல்கி (அவ
ருகளைத் தான்) கண்டு தமது பொன்னேமையழகை அவர்களு
களானும்படி காட்டி, — அன்டா தம் பெருமாண் னுடும் அழ்ப்ப

லத துழனி உன்னி - தேவதேவராகிய சிவபெருமான் நமிக
கின்ற சவையின்கணுள்ள ஒலியைச் சிகித்தது,—நாள ஓர்
ஊழி ஆம என ஒழித்தது - ஒருநாள ஒருழிககாலமாம் என்று
சொல்லுமபடி போக்கி எ - று. (கக௩)

பன்னுந திரிக டமமைப் பாரததின் ஸிங்குப் பன
னா, மனனிநான வைக லேனென வழுவுடற பழுத
கதறிப், பொன்னுரு வாகச் செயதபுலி முனிசரணம
போற்றி, கென்னுடன போதுவீரே லெயதுமெனற
வாக கிஞ்சததான

இ - ள பன்னுமீ மந்திரிகள தம்மைப் பாரதது-சொல்லப்
பட்ட மந்திரிமார்களை நோக்கி,—இனி இவரு நான் பல் நான
மனனி வைகலேன - இனி இவகே நான் பலநாட்பொருந்
யிரேன,—என வழு உடற பழுது அகதறிப் பொன் ஒரு
ஆகச் செயத புலிமுனி சரணம போற்றற்கு - எனது குற்றத
தையுடைய சரீரத்திற்பழுதை நீக்கிப் பொன்வடிவமாகச்
செயதருளிய வியாக்கிரபாதமகாமுனிவருடைய கிருவடிகளை
வழிபடும்பொருட்டு—என்னுடன போதுவீரேல எய்தும்
என்று அவாகு இசைத்தான - என்னோடு வருவீர்களாயின
வாருங்கள் என்று அவாகளுக்கரசு சொல்லினார் எ - று ()

போதுவீ ராகின மாயா போகமே யன்று மனநில[ணி
வேதனான முகனமால் காணுவின்னவனவெளியேநண்
மர்தொரு பாக மாக முகிழரதுரின ருடுமீ வாழவு [ன.
மேதிலீர் பெறுவீ ரெனறங் கிரணிய வனமனசொனா

இ-ள, போதுவீர் ஆகின்-(இவ்வனம்)வருவீர்களாயின்,—
மாயா போகமே அன்று - மாயாகாரியமாகிய போகங்களை,
மத்திரமன்று,—வேதம நான்முகன் மால் காண வின்ன

வன் - வேதமும் பூரிமாவும் விட்டுணுவகாணாத வெபெரு
மான—மன்றில வெளியே நணணி-கனகசபையின் கண்ணே
வெளியே பொருந்தி—மாது ஒரு பாகம் ஆக மகிழ்ந்து நின்று
ஆடும் வாழ்வும் - சிவகாமியம்மையார் ஒருபாகமாகத் திருவுள
மகிழ்ந்து நின்று நடிக்கும் வாழ்வையும்—ஏதிலீர் பெறுவீர்
என்று அவரு இரணியவனமன சொன்னான் - (இதற்கு) அன
னிபராகிய நீங்களும் பெறுவீர்கள் என்று அங்கே இரணிய
வனமா சொல்லினான். எ - று. (ககரு)

மொழியது கேட்ட மைச்சா முகமக மிகம் லாந்து,
வழுவினா வெமமை யர்ன், மன்னநீ சொன்னதோன்று,
தொழுதியா முயலவோ மென்று சொல்லித்தென
நிலலை நோக்கி, யெழுகவான பயண மெனறவ கெழு
முர சிபம்பு, வித்தார

இ - ள் அமைச்சர் மொழி அத் கேட்டு முகம் அகம் மிக
மலாந்து - மந்திரிமார்கள அவ்வாததையைக் கேட்டு முக
முடி மனமும் மிகமலாந்து, —எம்மை ஆளும் வழு இலா
மன்ன - எம்மை ஆள்கின்ற குற்றமில்லாத மகராசாவே, —
நீ சொன்னது ஒன்று யாம் தொழுது முயலவோம் என்று
சொல்லி - நீர் கற்பித்த தொன்றையே நாங்கள் வணங்கிச்
செய்வோம் என்று விண்ணப்பஞ்செய்து, —தீன்றிலலை
நோக்கி வான் பயணம் எழுக என்று - தகழிணதேசத்திலு
ள்ள திலைவனத்தை நோக்கிப் பெரிய பிரயாணம் புறப்பட்டு
கடலீர்கள் என்று—அவரு எழு முரசு இயம்புவித்தார -
அங்கே எழுச்சி முரசை அறைவித்தார்கள். எ - று. (ககசு)

அந்தமில் கனக வெற்பு மருநல மணிப்பொ ருப்பு
மெந்திரத் தேரீ னீட்ட மொட்டக மிஷளி யானே

தந்திரம் பண்டி வண்டி பரிததெழுத தயங்கு நாட்டி ௧.
மைந்தாகண் மகளிர் சைவாவைதிகா மகிழ்ந்தெழுந்தார்.

இ - ள். அந்தம் இல கனக வேற்பும-முடிவிலலாத பொன்
னாகிம்குன்றுகளையும்—அரு நவ மணிப பொருப்பும் - அரிய
நவரீத்தினங்களாகிய குன்றுகளையும்—எந்திரத தேரின ஈட்
டம் - யந்திரத்தையுடைய தோக்கூட்டங்களும்—ஒட்டகம் -
ஒட்டகங்களும்—இவ்வுரி - குதிரைகளும்—யானை - யானை
களும்—தந்திரம் - காலாட்களும்—பண்டி வண்டி - இடவிய
வண்டிகளும்—பரிதது எழு - தாங்கிச் செல்ல, —தயங்குநாட்டு
மைந்தாகள் மகளிர் - விளங்குகின்ற கௌடதேசத்திலுள்ள
ஆடவர்களும் பெண்களும்—சைவர் வைதிகா மகிழ்ந்தி எழு
ந்தார் - சைவமாகத்தாராகளும் வைதிகமாகத்தாரர்களும்
மகிழ்ந்த புறப்பட்டார்கள். எ - று. (கக௭)

அனனைய ரதூசர் மைந்த ரிவைபா கணிகை மாக
ளன்னுமெய்க காவ லாள ராரிய நுரிமை யோராக !
ளின்னுமெண் ணிலர்க ளோடு மிரணிய வனம் னேகி
மன்னுசீ ரீந்தாவேதி மாதவா தமமைச சாரந்தான்

இ - ள். அனனையா - சிறிய தாயர்கள்—அதூசர் - தம்பிய
ரிருவர்கள்—மைந்தா-மறைக்கும்பாக்கள்—அரிவைபா-குமா
ரத்திகள்—கணிகைமாகள் - ஊழியக்காரிகள்—உன்னு
மெய்ககாவலாளர் - ஆராய்கின்ற மெய்காப்பாளர்கள்—ஆரி
யர் - ஆரியர்கள்—உரிமையோர்கள் - அகத்தடியார்கள்—
இன்னும் என இலர்களோடும் - இன்னும் அளவிலலாதவர்க
ளோடும்—இரணியவன்மன் ஏகி-இரணியவன்மர் சென்று, —
மன்னு சீர் அந்தர் வேதி, மாதவர் தம்மைச் சாரந்தன் - நிலை
பெற்ற புகழையுடைய அந்தர்வேதியிலிருந்த முனிவர்களை
அடைந்தார். எ - று. (கக௮)

முமழையா யிரவா நீங்கண முதுபதிப் பொதுவி லா
டு, நமமை யாளுடையான பாத நாடொறு நயநது
போற்றம், கெமமை நீபிரியாதெயதற கெழினமுனியி
சைத்தானென்று, செமமையா ரிரவி போல, ததோபல
சேரவுயததான.

இ - ள் முமமை ஆயிரவர் நீங்கள் - மூவாயிரராகிய நீங்
கள்—முது பதிப பொதுவில் ஆடும நமமை ஆள் உடையான்
பாதம் நாடொறும் நயநது போற்றற்கு - பழைய நிலைப்பதி
யினுள்ள கணகசபையின்கண்ணே - நடித்தருளும் நமமை
ஆளாக உடைய சிவபெருமானுடைய திருவடிகளை நாடோ
டும் விரும்பி வணங்கும்பொருட்டு—எமமை நீ பிரியாது
எய்தற்கு - எமமை நீங்கள் பிரிபாது வருமபடி—ஏழில் முனி
இசைத்தான் என்று - அழகையுடைய வியாககிரபாதமகா
முனிவா அருளிச்செய்தா என்று விண்ணப்பஞ்செய்து,—
செமமை ஆர் இரவிபோலப் பல தோ சேர உயததான—கெவ்
வொளி நிறைந்த மலைகளபோல மூவாயிரமாணிகத்தேர்களை
(அவர்களெதிரே) ஒருவகே நிறுத்தினா, எ - று. (ககக)

அங்கவா தங்க நங்க வங்கி எந்த ரித்து
மங்கையா மகளிர் மைந்தர் வானகலை யரணி மறறு
மெங்கணு நிறைய வேற்றி யிரதமுற புரவி பூட்டி,
பொங்கிய வோமதேனுப போதுவ தொடர்நது போத,

இ - ள். அவர் அவர் தங்கள் தங்கள் அங்கிகள் ஆதரித்து -
அவகே அம்முனிவர்கள் தங்களுடைய உயர்வாகிய வைதிகா
ககினிகளை அனபோடு கொண்டேறி,—மங்கையர் மகளிர்
மைந்தர் - பத்தினிகளையும் புதல்விழர்களையும் புதல்வர்களை
யும்—வான் கலை அரணி மறறும் - மேலாகிய கலைமான்றோ
லையும் திகைடைகோலையும் பிறவற்றையும்—எங்கணும் கிணிய

ஏற்றி - எவ்விடத்திலும் நிறையவேற்றி, —இரத முன் புரலி
பூட்டி - தேருக்கு முன்னாகக் குகிரைகளைப் பூட்டிக் கொண்டு
(செல்ல), —பொங்கிய ஓமதேனுப் போதுவ தெடர்ந்து
போத - உயாந்த ஓமததுக்கு வேண்டும் பச்சைகளுள்ளே
பேரகத்தஞ்வுன தொடர்ந்து போக. எ - று. (௧௨௦)

அநதமில் பரிசு னஞ்சு மூரவமு மரசர் போற்றும் [புந
வந்தனைத் துவைப்புந தெயவ மறையவா மலிதே ராப
தநதிரச் செருக்கும் வேழத் தமரிப்புநு சைநத வங்கன
முந்திய வொலியு முநீ ரேழினு மிகமு முங்க

இ - ள் அநதம இல பரிசனம் சூழ அவமும் - மூடிவி
லலாத அடி யாட்கள் சூழ்ந்து சேவிககின்ற ஒலியும்—அரசர்
போற்றும் வந்தனைத் துவைப்பும்—அரசர்கள் துதிககின்ற வந்த
னையினதொலியும்—தெய்வ மறையவர் மலி தோ ஆரம்பும் -
தெய்வத்தனமையுடைய முனிவர்கள் பொருந்திய தோக
ளினொளியும் —தநதிரச் செருக்கும் - சேனைகவினொலியும்—
வேழத் தமரிப்பும—யானைகளினொலியும்—சைநதவங்கன முந்
திய ஒலியும் - குதிரைகள் முந்திச் செலகின்ற ஒலியும்—முந்
நீர் ஏழினும் மிக முழங்க - சமுத்திரமேழினும் மிகவொலி
கக. எ - று. (௧௨௧)

விழிநுழை யாத கானம் வியன்சரி யாகுஞ் சாயுந
கழிவுற மடியுமாணைக காலுறுந தோககா லோட
வழிபடு மவாகாற றுநி வான்றும் புனித மாகப்
பொழிபெரு வழியர் மாறு புரவல னெடிது போந்தான்.

இ - ள். விழி நுழையாத கானம் வியன் சரி ஆகும் -
(முன்னே கொடிப்பட்ட நடக்கக்) கண நுழையாத காடுகள்
பெரிய வழிகளாகும்;—சாயும் - (பின்பு குதிரைகள் பாய்ந்து

செலல முரங்கன்) சாய்ந்தது விழும்,—ஆணைக பால் ழழிவுற மடியும் - (பின்பு) யானைக்காலகள் மிதித்து நடக்க (அழமரங்கள்) நருங்குண்டுபோம்,—உறும் தோக கால ஓட வழி படும - (பின்பு) மிகக் தோக்காலகள் செலல வழியாயவிடும,—அவர்கால தூளி வானமும் புனிதம் ஆகப் பொழி பெரு வழி, ஆம் ஆறு - பின் வரும்வாகளுடைய கரூலினால் உண்டாகிய தூளி தேவருலகமுஞ் சுததமாகப் பொழிகின்ற பெரிய வழியாகும், வண்ணம்—புரவலன் நெடிநு போந்தான் - இரணியவனமர் நெடுந்தூரம் போயினா. ஏ - று. (௧௨௨)

மன்னவா தத்த மெல்லை வழிவிட் வடவி வாழும், கொன்னவில விலங்கு மந்தக கொடுவழி விடப்போந்துள்ள, வினனநல வளனெ ன்றம் லெமித்துவந தெங்கு மீண்டிப், பன்னதி வெள்ள மலகும் பரவைபோல விர விப பொங்க

இ - ள், மன்னவா தத்தம் எல்லை வழி விட - அரசர்கள் தங்களுடைய தேசத்தின் எல்லைவரையுஞ்சென்று வழிவிட,—அடவி வாழும் கொன் நவில விலங்கும் அந்தக கொடு வழிவிடப் போந்து - காடுகளில் வாழும் அச்சத்தைச் செப்கின்ற விலங்குகளும் அந்தக்கொடிய மாகக்கத்தை விட (இறங்கும்) போய்,—உள்ள இன்ன நல வளன் ன்றமல எடுத்து வந்து - (அங்கங்கு) உள்ள திரவியங்களை இன்னவை நலல திரவியங்கள் என்னுமல எடுத்துக்கொண்டு வந்து,—எங்கும் ஈண்டிப் பன்னதி வெள்ளம் மலகும் பரவை போல் விரவிப் பொங்க - எங்கு நெருங்கிப் பலநதிவெள்ளங்கள் நிறைந்த சமுத்திரம்போலப் பொருந்திப் பொலிய. ஏ - று. (௧௨௩)

எண்டகு நாடுங் காடு மலைகளும் யாறு நீங்கிக், கண்டது வழியா, மீண்டிக் கடிதுவந் தலாந்த கண்டடி, 'யெ

ண்டரு மடலு நீறும் விரைதரு சோறு நல்கித், தெண்டிழைப் புலவு மாற்றாந் திலலையி னெலலை சேர்ந்தான்.

இ - ள். எண் தரு நாடும் கூடும் மலைகளும் யாறும். நீங்கி - எண்ணத்தக்க நாடுகளையும் காடுகளையும் மலைகளையும் நதிகளையும் கடந்து, - கண்டது வழியா மண்டிக கடிது வந்து - (தமக்கு) நேரிட்டதே வழியாக நெருங்கி விசைவில வந்து, - அவர்ந்த கண்டல் - அவர்ந்த தாழைமரங்கள் - வெண் தருமடலும் நீறும் விரை தரு சோறும் நல்கி, வெண்மையைத் தருகின்ற மடலையும் நீறையும் மனத்தைத் தருகின்ற சோற்றையுஞ் சேர்ந்தது - தெண்டிழைப் புலவு மாற்றம் தில்லையின் எலலை சேர்ந்தான் - தெளிவாகிய திரையையுடைய கடலினது புலா னுற்றத்தை நீக்குகின்ற திலலைவனத்தினது திருவெல்லைய அடைந்தார். எ -று. (௧௨௪)

புரவியை விரைந்து போந்து புதல்வன்முன் பணிந்து போற்றி, வருபெருஞ் செலவங்கூற மாமுனி மகிழ்ந்து வாழ்த்தித், திருவுடை யந்த னுள ரெழுகதருள சோமை காண்பா, னிருவரு மெதிரேசென்றா ரியாவருந் தேரி ழிந்தார்.

இ - ள். புதலவன் புரவியை விரைந்து போந்து - குமாரசாரிய இரணியவனம் குதிரையை விரையச் செலுத்திக்கொண்டு சென்று, - முன் பணிந்து போற்றி - (வியாக்கிரபாதமகாமுனிவர்) திருமுன்னே நமஸ்கரித்தது துதித்தது, - வருபெரும செலவம் கூற (தமக்குப் பின்) வருகின்ற பெருஞ் செலவத்தை விண்ணப்பஞ்செய்ய; - மா முனிமகிழ்ந்து வாழ்த்தி - வியாக்கிரபாதமகாமுனிவர் மகிழ்ந்து ஆசுவதித்தது, - திரு உடை அந்தணுள் எழுந்தருள சோமை காண்பான இருவரும் எதிரே சென்றார் - அருட்செலவதனையுடைய முனிவ

ர்கள் எழுந்தருள்கின்ற சிறப்பைக் காணும்பொழுட்டுத் (தாமும் பத்ஞ்சலீமகாமுனிவருமாகிய) இருவரும் அவர்களெத்திரே சென்றார்கள்,—யாவரும் தேர் இழிந்தார் - அவர்களெல்லாருந் தோர்களினின்றும் இறங்கினார்கள். எ - று. (௧௨௫)

அங்கவரணைந்து வாழ்ந்தியணைப்பவாழந் த்மல ஷன் றன், மங்கல வருளான மீண்டு வருநெறிபெற்றே மின னம், பங்கயன வரினுமண்ணலபாதபங்கயந்ந ணிங்கா, விங்கெமை முனிவ போசுவினிவிடாதொழிகவுன்றா.

இ - ள். அங்கு அவர் அணைந்து வாழ்ந்தி - அங்கே அமமு னிவர்தள (வியாகிரபாத்மகாமுனிவரை) அடைந்து துதி த்து,—அணைப்ப வாழ்ந்தி - அவா (தங்களைத்) தழுவ வாழ்வு ற்று,—அமல உன்றன மங்கல அருளால மீண்டு வரு நெறி பெற்றேரும் - மலமில்லாதவரே உம்முடைய மங்கலமாகிய கருணையினாலே இவ்விடத்துக்குத் திருமயி லுரும் வழியைப் பெற்றேரும்,—இன்னம் பங்கயன வரினும் - இன்னும் பிரமா வந்தாலும்—முனிவ இனி இங்கு அண்ணல் பாத பங்கயங்கள் நீங்காப் போக எமை விடாது ஒழிக என்றார் - முனிவரே இனி இங்கே சிவபெருமானுடைய திருவடித்தாமரைகளைப் பூரித்து போம்படி எங்களை விடாதொழிக என்றார்கள். எ-று.

மாமுனித்தேர்கண மன்றின் வடகுட பானி றுத்தித் தாமனைந் தருமு னிககுத தமபிரா னருளி னாலே [குத் தாமலி வகையாற் காட்டத்தொகையி லோரமுனிவரங் தேமலியலந்தன்மாரபன்கண்டிலன றீகைத்துநின்றான்

இ - ள். மா மணித் தேர்கள மன்றின் வடகுடபாவு் நிறு த்தி - மாணிக்கத்தேர்களைக் கணகசபையின் வடமேற்குப்பக் கத்திலே நிறுத்தி,—தாம் அணைந்து அரு முனிக்குத் தமயி

ரான் அருளினாலே தூ மலி வகையால காட்ட-தாவகள் இப் பால் வந்த பொருநதி வியாகிரபாதமகாமுனிவருக்குச் சின பெருமானுடைய திருவருளினாலே சுததமிருந்த வகையினாலே (தவகளை எண்ணிக) காட்ட,—தேம மலி அலககல மார்பன் - மணசிறைந்த மாலையணிந்த மார்பையுடைய இரணியவன் மர்—தொகையில் ஓர் முனிவர் அங்கு கண்டிலன் திகைத்து நின்றான்—(மூவரியிரா என்னுந்) தொகையிலே ஒருமுனிவரை அவகே காணுது திகைத்து நின்றார் எ - று (கஉஎ)

செம்மைமெயப் பெரியோர் போலத் தேடரி தென றுமைந்தன், மெய்மையிற நுபுந் நோக்கி விமலனவிண ணவருங் கேட்ப, வெம்மையொப் பவாகள யாநூழ யா மவர்க கொப்பே மெனறே, யமமையப் பனுமா வாஞ், மவாகளி லொருவ ரெனருன.

இ - ள் செம்மை மெய்ப பெரியோர் போலத் தேடி அரிது என்று மைந்தன் மெய்மையின் துயரம் நோக்கி - செப்பமா கிய வாய்மையையுடைய இநதப் பெரியோர்களைப்போலத்தே தெலரிது என்று இரணியவன்மா சத்தியமாகப் படும வருத்த ததைக கண்டு,—விமலன் - அநாதிமலமுததராயும்—அம்மை அப்பனும் ஆவான் - (உயிரகளுக்கு) மாநாவும பிதாவுமாவாரா யும் உள்ள சிவபெருமான—விண்ணவரும் கேட்ப தேவாக ளுங்கேட்குமபடி—யாரும் எம்மை ஒப்பவாகள - அம்முனி வர்கள் எல்லாரும் நமக்கொப்பாவாகள—யாம் அவாககு ஒப் பேம் எனறே - நாம் அவாகளுக்கொப்பாவேம் என்று சொல்லி,—நாம் அவர்களில ஒருவர் என்றான் - நாம் அவாக ளுள்ளே ஒருவர் என்றருளிச்செய்தார் எ - று. (கஉஅ)

என்றருள செயத் வாய்மை யாவருங் கேட்டுத் திஷ்டை, மனநினின் ருடு கினற் மறைபவன் மறையோ

தமமி, லொன்றென லாகு மேன்னழ் யுடையரென் றுளநது ளங்கிச, செனறடி பணிநதான மைந்தனுறேவ் ராபு மாரி பெயதா.

இ - ள் என்று அருள் செய்த வாய்மை யாவரும் தேட்டு-
என்றருளிச்செய்த உண்மையை எல்லாருங்கேட்ப, — திலலை
மன்றில நின்று ஸூகினை மறையவன் - திலலையினுள்ள - கன
கசபையின்கண்ணே நின்று திருந்ருத்தஞ்செய்தருளும் வேத,
காததாவாகிய சிவபெருமான்—மறையோர் தமமில் ஒன்று
எனல் ஆகும் மேன்மை உடையர் என்று - இமழ்னிவாக
ளுள் (நாம) ஒருவா என்று சொல்வதற்கக மேன்மையையு
டையர்கள் (இவாகன) என்று—மைந்தன் உளம் துளங்கிச்
சென்று அடி பணிநதான் - குமாரராகிய இரணியவனம்
மனநடுகிககொண்டு போய 'அவர்களுடைய திருவடிகளை
நமஸ்கரித்தார்,—தேவா பூ மாரி பெயதா - தேவர்கள் பூம
ழையைப் பொழிந்தார்கள் எ - று: (கஉக)

அண்டாநா யகன ளித்த வருளிநாற நமமையஞ்சி, ம
ண்டனில் வீழ்ந்தெழுந்து வாழ்ந்து தாழ்ந தபாநதுவா
ழத்தி, யெணடிகழ முனிவ ரொமை யெழுமையு மடி
மை யாகக, கொளடருளென்று கொணடைக் கோ
லொடு குணலை யிட்டார்

இ - ள். எண திகழ் முனிவர் - எண்ணூல் விளங்குகின்ற
முனிவர்கள்—அண்டா நாயகன அளித்த அருளினால் தம்மை
அஞ்சி - தேவர்களுக்கு நாயகராகிய சிவபெருமான்கொடுத்த
திருவருளினால் தங்களைத் தாங்களே அறிந்து பயப்பட்டு,—
மண்டனில் வீழ்ந்த எழ்ந்து வாழ்ந்து - பூமியிலே வீழ்ந்து
நமஸ்கரித்தெழுந்து வாழவு மென்று—தாழ்ந்து அயர்ந்து
வாழ்த்தி - தங்களுள்ளே தாங்கள் நமஸ்கரித்துப் பரவுதல்

களாய்த் துதித்து, —எம்மை எழுமையும் அடிமை ஆகக் கொண்டு அருள் என்று - எங்களை எழுபிறப்பினும் அடிமை யாகக் கொண்டருளும் என்று—கொண்டைக்கோலொடு குணலை இட்டார் - சோமன் கட்டிய தண்டிடனை குணலைக் கூத்தாடினார்கள். ஏ - று. (௧௩௦)

மனமகனொழுது, நினறிம மன்றையவர்க் கேவல செயதற், கொன்னமா தவம்புரிந்தேன யானென விறைஞ்சியேததப், பன்னரு மிருடி மைநதன பானமையையப் பரவ மன்றிற, பொன்னடி பணிநது வாழத்தி யாவரும் புகழ்ந்து போந்தார்.

இ - ள் மன் மகன் தொழுது நின்று - கௌடேசகுமார ராகிய இரணியவனமர் குமீபிட்டு நின்று, —இம் மறையவர் கரு ஏவல செய்தற்கு யான என்ன மா தவம் புரிந்தேன் என இறைஞ்சி ஏதத - இம்முனிவர்களுககுத தொண்டுசெயதற்கு நான் என்னபெருந்தவஞ்செயதேன் என்று வணங்கித் துதிக்க, —பன அரும் இருடி மைநதன பான்மையையப் பரவ - சொல்லுதற்கரிய வியாகிரபாதமகாமுனிவா இரணியவன்ம ருடைய குணத்தைப் புகழ், —யாவரும் மன்றில பொன் அடி பணிந்து வாழ்த்திப் புகழ்ந்து போந்தார் - எல்லாருங் கனகசுபையின்கணுள்ள பொன்போலுதிருவடிபை வணங்கித் துதித்து இரணியவன்மரைப் புகழ்ந்துகொண்டு போயினார்கள். ஏ - று. (௧௩௧)

நடநிலை பிரியா திரைஞர் ஞானவா னிருந்தாற் பாச மிடையிரு ளகனற்கோடிவிறகிடைவெளியாமென்றாற் றிடமிரு தவரநேகர் செறிதலாற் நிகழந நிலை புதுவியு மிருணீங் கிறறென் றதீசயமாகா தன்றே.

இ - ள். நட நிலை பிரியாதான் ஓ ஞானவான் இருதால்-
திருநிருத்தநிலையைப் பிரியாதவனாகிய ஒருஞானி (ஓரிடத்து)
இருதால்—பாச மிடை இருள அகன்று கோடி 'விறகிடை
வெளி ஆம் என்றால் - பாசமாகிய நெருங்கிய அநதகாரநீங்கிக்
கோடிவிறகிடை வெளியாகும் என்று (சாததிரங்கள் செரல்லு
மாயின்,)—திடம மிகு தவா அநேகா செறிதலால் - உருத்மி
க்க தவததையுடைய முனிவர்கள் அநேகா நெருங்கி இருதத
லினுலே—திகழும் திலலை அடவியும் இருள நீங்கிற்று என்று
அதிசயம் ஆகாது விளங்கு உன்ற திலலைவனமும இருணீங்
கியது என்று சொல்லுவது அதிசயமாகாது எ - று. (௧௩௨)

அருந்தவ ரடங்கத திலலை யமபலஞ் சூழ வைக்க
திருந்திய குமரன மனறந திகழகுண திசையிற சேரப்
பொருந்திய தானை மலகப புகழ்புணர்வு செய்தவ
நிருந்தனன பின்பு செய்த வியலபுக ளியமப லுற்றம.

இ - ள். அரும் தவா அடங்கத திலலை அம்மும் சூழ வைக்க-
அரிய தவத்தையுடைய முனிவர்களெல்லாருந் திலலையமபல
தைச் சூழவிருப்ப,—திருந்திய குமரன - திருத்தமுற்ற குமா
ரராகிய இரணியவனமா—மனறந திகழ குணதிசையில சேர-
கனகசபைக்கு விளங்குகின்ற கிழக்குத்திகிலே பொருந்தும்
புகழ்—பொருந்திய தானை மலகப புகழ் படைவீடு, செய்து
அங்கு இருந்தனன் - (தமமை) அடைந்த சேனைகள் நிறைந்தி
ருகனீப் புகழப்படுகின்ற (கொற்றவனகுடி எனனும) படைவீடு
செய்து அவகே இருந்தாரா,—பின்பு செய்த வியலபுகள் இய
ம்பல உற்றும் - பின்பு செய்த காரியங்களைச் சொல்லலு
ற்றும். எ - று. (௧௩௩)

இரணியவன்முச்சருக்க முற்றிற்று.

ஆ செய்யுள் - ௧௩௨.

திருவிழாச்சுருக்கம்.

எண்ணி விருந்தவ ரெநதை நடநதொழு தினபா
மண்ணில் வணங்கி யிணங்கரு மன்பெரடி வாழநாளிற்
யிணணிய சிந்தைக ளொன்ற நினைநதரு டோவாரா
யண்ணன் மருங்குயா புங்கவா சங்க மமாந்தார்கள்.

இ - ள். என் இவ்விருந்தவர் எந்தை நடம் தொழுது -
அளவிலலாத பெரிய முனிவர்கள் எமமுடைய பிதாவாகிய
சிவபெருமானுடைய திருநிருத்தத்தைக் குமபிட்டு—இன்பு
ஆர மண்ணிலி வணங்கி இணங்கு அரும் அன்பொடு வாழ
நாளில் - இன்பநிறையும்படி பூமியிலே நமஸ்கரித்து ஒப்பில
லாத அன்பொடு வாழுநாளிலே,—உயா புங்கவா - உயர்நத
அம் முனிவர்கள்—திணணிய சிந்தைகள் ஒன்ற நினைநது
அருள தேர்வார் ஆய்-உறுதியாகிய சித்தைகளைத் தீர்ப்பட ஆரா
ய்நது திருவருளை அறியுநதருததுடையாகளாகி (வந்த,) ஆண
ணல மருங்கு சங்கம் அமாந்தார்கள் - நடராசர்பகத்திலே
திருக்கூட்டமாகி இருந்தார்கள். எ - று

சங்க மிருந்தபி னங்கமா புண்டரி கத்தாளே
னிங்கர சனநரு மைந்தரின் முந்தைய னிப்பாரமெய்ப்
பொங்கருள கொண்டு புரப்பவ னிப்புவி முறகாவற
பங்கமி நம்பியா தம்பதி யென்றுரை பாரித்தான.

இ - ள் சங்கம் இருந்த பின் - திருக்கூட்டமாகி இருந்த
பின்பு,—அங்கு ஆழர் புண்டரிகத்தாளோன் - அங்கே இருந்த
விழுத்கிரகமாமகாமுனிவர்—இவரு அரசன் தரு மைந்தரின்

முந்தையன் - இங்கே கௌடராசாப் பெற்ற 'சூமாரர்கணமூ
 ன்ருளே முததவனாகிய இரணியவன்மன்—இப் பரா மூயப்
 பொருகு அருள் கொண்டு புரப்பவன் - இரதப்பூதியை மெய்
 மையாகிய நிறைந்த திருவருளைக் கொண்டு காகக்கடவன்,—
 இப்புவி முன் காவல் பங்கம் இல தம்பியர்-இப்பூரியை' (இர
 ணியவன்மன் உடற்குற்றநீரு) முன் காததற்கு உரியாக்ளா
 யுள்ள குற்றமில்லாத தம்பியாக—தம் பதி என்று உரை
 பாரிததான் - தங்களை கௌடதேசத்தைக் காகக்கடவர்கள்
 என்று இவவார்த்தையை வேளிப்பதிதனா. ௭ - று. (௨)

உருகு பதஞ்சலி மன்னுபு மன்னியு னன்மாபான்
 றிருவுடை யந்தணா யாந்ரு முவந்தரை செயயசசி
 ரிரணிய வனமனை மனமர பினமண மேயுவிததே
 மருவிய மனறயன மண்டப மொன்று வகுப்பிததார.

இ - ள உருகு பதஞ்சலி - உருகின்ற பதஞ்சலிமகாமு
 னிவரும்—மன் உபமன்னியன் - நிலைபெற்ற உபமன்னியும
 காமுனிவரு—நல மாமன்-(அவருடைய) நன்மாபுராகிய
 வசிட்டமகாமுனிவரும்—திருவுடையந்தணர் - திருவுடையந்
 தணாக்ளாகிய மூவாயிரமுனிவாகளும்—யாரும் - (மறறை)
 யாவாகளும்—உவந்த உரை செயய - மகிழ்ந்தது (அப்படியே
 ஆகுக என்று) சொல்ல,—ஓ இரணியவன்மனை மன்மரபின்
 மன்ம ஏய்விதது - புகழையுடைய இரணியவன்மரை இராச
 மரபின்படி, விவாகஞ்செய்விதது,—மருவிய (மன்று அயல்
 மண்டபம் ஒன்றிவகுப்பிததார - அங்கே பொருந்திய கனக
 சபையின் பக்கத்திலே ஒருமண்டபத்தைச் செய்வித்தா
 ர்கள. ௭ - று. (௩)

மறறதின 'மங்கல மாலைக டோரணம் வாழ்திபம்'
 பொறறவி செண்பல கைக்குல நெய்ப்பாரி புறம்புநூல்

சுற்றிய சூழபமுடனகல சம்பல சூழ்விததே
யறநிகழ்வொன்று சடங்கதி வாச மமைததாராகள

இ - ள் மறநதின் - அமமண்டபத்திலே—முககல் மாலை
கள-மங்கலமாகிய திருமாலைகளும்—தோரணம்-தோரணங்க
ளும்—வாழ் தீபம் - (அவியாது) நிலைபெற்ற தூண்டாவிளக
களும்—பொற்றவிசு-கனிகளாகாசனமும்—எண் பலகைக
குலம் - அட்டமங்கலம் வகுத்த பலகையினகூட்டமும்—
நெய் - நெய்யும்—பொரி-பொரியும்—புல - (தருப்பை அறுகு
முதலிய) புற்களும்—பூ - புட்பூமம்—தூல சுற்றிய சூழபமு
டன - தூல சுற்றிய சூழபத்தோடு—பல கலசம் சூழ்விதத -
பலகலசங்களும் அமைத்தது,—திகழவு அல ஒன்று - விளக்கத்
தையுடைய ஒளிராததிரி முழுதம்—அதிவாச சடங்கு அமை
ததாராகள - அதிவசுகிருத்தியத்தைச் செய்தாராகள ன் - று ()

கூலை தொடங்கி நடந்து சடங்கு கணித்தோதம்
வேலையின மங்கல நீடபி டேகம் வியந்தாடி.
மூல முயங்கிய மாமுடி தாாமுது வாள்பெற்றது
கேல விருந்தபி னிட்டன ராண்டொன் றிரண்டென்று.

இ - ள் கூலை-தொடங்கிச் சடங்கு நடந்து - உதயகாலத்
தொடங்கிக் கிருத்தியம் நடந்து முடிந்தது,—கணித்து நுதம்
வேலையின - (சோதிடர்கள) எண்ணிச் சொல்லிய முகூர்த்தத்
திலே—மங்கலம் நீடி அபிடேகம் வியந்தாடி - (இரணியவ
ன்மர்) மங்கலம் நொருத்திய அபிடேகம் வியப்போடு செய்ய
ப்பெற்று,—மூலம் முயங்கிய மா முடி தாாமுது முது வாள்
பெற்றது - பாரம்பரியம் பொருந்திய பெரிய மகுடமும் (சுவ
ரீண) மாலையும் மழைய வீரகட்டமும் பெற்று,—அங்கு ஏல
இருந்த பின் - அங்கே (சங்காசனத்திலே) பொருந்த இருந

தயின்பு,—ஆண்டு ஒன்று இரண்டு என்று சிட்டனர் - (அவ்
விரணியவனமா பெயரால்) ஒருவருடம இருவருடம என்று
திருவாணடெழுத்திட்டார்கள், எ - று. (டு)

சிறதை மகிழ்நதெதிர் வந்தனை தன்றன யனடுசயபுத
தநதை மகிழ்நது தழீஇவள ராசிக டாநலகிப
புநதி யிலங்கு புலிபபதி காவல் புரப்பாய்ந
நததமின முநது புலிககொடி யங்கை யகததுய்த்து.

இ - ள் தநதை - தநதையாராகிய வியாககிரபுதமகாமு
னிவர்—தன் தனயன சிறதை மகிழ்நது எதிரீ வந்தனை
செய்யு - தமமுடைய குமாரராகிய இரணியவனமர் மனம
கீழ்நது (தமது) சநநதியில வநது நமஸகாரமபுண்ணை,—மகிழ்
நது தழீஇ வளா ஆசிகள் தர்ம நலகி - (திருவுள) மகிழ்
நது (அவரைத்) தழுவிககொண்டு மிகக் ஆசீவாதங்களைப்
பண்ணி,—புநதி இலங்கு புலிபபதி காவல் புரப்பாய என்று-
அறிவின்னகளை வளங்குகின்ற இவலியாக்கிரபுததைக்
காததலசெய்யக்கடவாய என்று அருளிசெய்து,—அதம்
இல முநது புலிககொடி அங்கை அகதது உயதது - முடிவில்
லாத முற்பட்ட புலிககொடியை (அவருடைய) அழகிய கையி
னிடைததே கொடுத்தருளி. ஏ - று. (சு)

பேர்துக வென்று வலங்கொடு புக்கருண மிககாடு "
நாதனமு னன்மலா சிறதி வணங்க நயநதண்ணல்
பாத மிரண்டு மெடுததவன முச்சி பரிபிததா
னோத மெழுதென யாவரு மோகை புரைததார்கர்.

இ - ள். போதுக என்று வலம் கொடு புக்கு - வருவாயாக
என்று பிரதக்ஷிணமாகக் கொண்டு உள்ளே புருத்து,—அருள்
மிக்கு ஆடம் நாதன்முன் நல் மலர் சிந்தி வணங்க நயந்நு

கருணை மிகுத்து நடித்தருளுஞ் சிவபெருமானுடைய சந்நிதி யிலே நல்ல பூக்களைச் சொரிந்து நமஸ்கரிக்கப் பண்ணி,— அண்ணல் பாதம் இரண்டு எடுத்தது அவன் முசுசி பரிப்பித் தான் - அந்நடராசருடைய திருவடிகளிரண்டையும் எடுத்து அவ்விரணியவனமருடைய சிரசிலே தரிப்பித்தார்,—யாவ ரும் ஒதம் எழுந்தது என ஓகை உரைத்தாராகுள்-(அப்பொழுது) எல்லாரும் கட்டுவெழுந்தாற்போலப் பிரீதிவாராததை சொல்லி னாகள். எ - று (எ)

நாயில் பெருந்தன் மென்னவை நினைவை யிப்பாராமே லாறினிலொன்றுகொளஞ்சினிலொன்றுகொளத்தாவி பேறு பிறந்தடி யேனமர்போகாள பிழைத்தாலுங் பூப் கூறரு மனபுகொடுத்தடிமைப்பணி கொள்கெனறான.

இ - ள என்னவை ஈறு இல பெரும் தன்ம் நின்னவை - முன்னுள்ள) என்னுடையவைகளாகிய முடிவிலலாத பெரு ள்செலவின்கள உம்முடையவைகளாகக்கடவன,—இப் பார் மேல ஆறினில ஒன்று கொள-(இனி) இப்பூமியின்கண்ணே ஆறிலொன்றாகிய இறைப்பொருளை நீரே ஏற்றருளும்,—அஞ் சினில் ஒன்று கொளத் தா - இவ்வினைப்பொருளிலே) அஞ் சிலொன்றை (அடியேனுக்கும் சேனைகட்கும் சீவனத்தின் பொருட்டிக) கொள்ளும்படி. தந்தருளும்,—அடியேன் மரபு பிறந்தோர்களை இப்பேறு பிழைத்தாலும் - அடியேன்வமிச ததிலே பிறந்தவர்கள், இப்பெற்றியில வழுவிலும—கூறு அரும் அன்பு கொடுத்த அடிமைப் பணி கொள்க என்னுன் - (அதனைப் பொறுத்துக்கொண்டு)சொல்லுதற்கரிய பத்தியைக் கொடுத்து அடிமைத்தொழில கொண்டருளும் என்று வேண்டி நிற்கொண்டார் (இரணியவன்மர்.) எ - று. (அ)

அண்ணலுமவ்வகைசெய்குவமென்றருளு, செய்போதிற்
கண்ணமா தாரைகள் காரை நிகாப்பக கரைவுற்றரு[த
கெண்ணருமின்னரு ளெயியிறைஞ்சியெழுஞ்சேயை
திண்ணியநன்முனி கொண்டுடையானடிசோலிதது. ன.

இ - ள் அண்ணலும் அவ்வகை செய்குவம் என்று அருள்
செய போதில் - நடராசரும் அப்படியே செய்வோம் என்று
திருவாயமலாநதருளியபொழுது,--கண அமர் தாரைகள்
காரை நிகாப்பக கரைவுற்று - கண்களிலே பொருந்திய நீத
தாரைகள் மழையையொத்தும்படி ஆயது--அங்கு என்
அரும் தின் அருள எய்தி இறைஞ்சி எழும் சேயை - அவகே
அவ்விடநகரிய இனிய திருவருளைப் பெற்று நமஸ்கரித்தெழு
நத குமாரராகிய இரணியவனமகர-திண்ணிய நல முனி
கொண்டு- உறுதியையுடைய நல்ல வியாகிரபாதமகாமுனி
வா அழைத்ததுகொண்டு (சென்று,)--உடைபூன் அடிசேர்
வித்தான் - திருமூலத்தான் முடைய தம்பிரானுடைய திருவ
டிகளை அடைவித்தான் எ - று. (க)

அங்குமி வணங்கி வணக்கரு மாணையை மேல்கொண்டு
மங்கல மாநகர சூழ்வர மாமுனி தானேவச
சீங்க வியங்கண் முழங்க வுலங்கொடு தராமாபன்
பொங்கிய பங்கய மாதமா கோயிலி னுளபுகர்கள்

இ - ள். அங்குப் வணங்கி - அவ்விடத்தினும் நமஸ்கரிப்
பித்து--வணக்கு அரும் ஆனையை மேல்கொண்டு மங்கல மா
நகர் சூழ்வர மரி முனிதான் ஏவ - (பாக்களாலும்) வணக்குத
ற்கரிய யானையை மேல்கொண்டு மங்கலத்தையுடைய பெரிய
திருநகரத்தை வலஞ்செய்துவரும்பொருட்டி வியாகிரபாத
மகாமுனிவர் ஆஞ்ஞாபிக்க;--தார் மார்பன்-(ஆத்தி)மாணிக்க

அணிந்த மாண்புடைய இரணியவன்மர்—சுவத இயுங்
கள முழுவத வலவகொடு - சவகு முதலிய வாததியங்
கள் ஒலிக்க நகாவலவகொண்டு,—பொங்கிய பங்கடி மாது
அமா கோயிலினுள் புககான் - உயாநத செந்நாமரைமலரில
இருக்கும் இலக்குமி வசிககின்ற திருமாளிகையினுள்ளே புகு
ந்தாரா எ - று. (க0)

தராபுனை யாரணி செம்பிய நெம்பியா தாநட்கும் !
பாரும்தாரும தாக வெனுவணி தராபட்டம்
போதீரு சாமரை தோரைக ணீள்குடை பொறபி - ந
தேரணி மாவய மாந்தி யாதிக்கள் சோவிததான

இ - ள் தா புனை ஆர் அணி செம்பியன் - மாலையாகத்
தொடுக்கப்பட்ட ஆத்திப்பழவை அணிந்த சோழராகிய இரணி
யவனமா—எம்பியா தாழ் நலகும் பாரும அது ஊரும அது ஆக
என - என்னுடைய தம்பிமாகள், காகருதேசமும் அந்தக்
கொட்டுதேசமாகக்கடவது இராசதானியும் (அவர்கள் இருந்
தும்) அந்த நகரமாகக்கடவது என்று சொல்லி,—அணி-ஆபர
ணங்கள்—தார் - மாலைகள்—பட்டம் - பட்டம்—பேரீ தரு
சாமரை-பொருது வீசுகின்ற சாமரங்கள்—தோரைகள்-பீலிக்
குடைகள்—நீள்குடை - நீண்ட குடைகள்—பொறபிட்டம்
பொன்னாசனங்கள்—தேர் அணி-தோநிரைகள்—மா - யானை
கள்—அயம் - சூதிரைகள்—மாந்தி ஆதிகள் சேவீததான -
பெரிய திரவியங்கள் முதலியவற்றைக் கொடுத்தாரா. எ - று.

வென்றி நடந்தொழு தம்பியா வந்தடி மேலவீழ்வுற
நன்றவா சென்றபின் மனறம் வணங்கி யவன்றநதை
முனறொழு தந்தணர் வீந்தனை மாளிகை முறைசெய்வா
ணீன்றரு ளேன்றவை யெங்கு யிலங்க வெடுபிதிதான,

இ - ள். அன்று வென்றி நடம் தொழு தம்பிபர் அவா
வநது அடிமேல வீழ்வுறுசு சென்ற பின் - அதினைததிலே
வெற்றியையுடைய திருநிருத்தத்தை வணங்கிய தம்பிமாராகிய
அவர்கள் வந்து (தமமுடைய) பாதங்களினமேலே விழுந்து
நமஸ்கரித்துக்கொண்டு போனபின்பு, — அவன் மன்றம் வள
வகித தந்தமுன் தொழுது - அவ்விரணியவன்மர் கனகச
பையை நமஸ்கரித்து அருட்பிதாவாகிய வியாகிரபாதமகா
முனிவா திருமுன்னே வணங்கி, — அந்தணர் வந்தனை
மாளிகை முறை செய்வான் இன்று அருள என்று - தில்லைவா
ழ்ந்தணாகளுக்கு வழிபாட்டின்பொருட்டித் திருமாளிகைகளை
விதிபடி செயல்க்க இப்பொழுது அதுஞ்ஞையும
என்று வேண்டிக்கொண்டு, — அவை எங்கும் இலங்க எடுப்பி
ததான் - அவைகளை எவ்விடங்களினும் விளங்குமபடி கட்ட
ததொடங்குவததா எ - று (க2)

ஏழ்கிலை மாளிகை குளிகை சாளர மேரார்சோ
வாழ்மதி நீரரண வாயிலக டேரணி மாவீதி
சூழ்வுத மேருவி னோபல கோலிய சோழேசன்
ருழ்வுடன மாதவநாயாரையு நீள்குடி சராவிததான்

இ - ள். மா வீதி சூழ்வுத மேருவின நோ பல், ஏழ்கிலை
மாளிகை - பெரிய வீதியிலே சூழ்மபடி மகாமேருமலைப்ப
போலும் பல ஏழுக்கிலைமாளிகைகளையும் — குளிகை - குளிகை
களையும் — சாளரம் - பலகணிகளையும் — ஏர் ஆர் வாழ் மதில -
அழகு நிறைந்த நனமை பொருந்திய மதில்களையும் — தோரண
வாயிலகள் - நிலைத்தோரணங்கள் பொருந்திய வாயில்களை
யும் — தேர் அணி - நிலைத்தேர்வரிசைகளையும் — கோலிய
சோழேசன் - கட்டுவித்த சோழராசாவாகிய இரணியவ
ன்மர் — தாழ்வுடன் மாதவர் யாரையும் நீள்குடி, சராவித்

தான் - பணிவேண்டுமென விரும்புகின்றவரும் உயரந்த குடிபுகுவதற்கு. எ - று. (க௬)

இற்றகு பண்ட மிலங்க நிலங்களி லேயவித்து
மற்றிவா துமமி லொருதத னிருதத மகிழநதாமிம
பற்றரு சினமய வமபர முமபர் பரிநதகம
பெற்ற பயன்றிரு வம்பீல மொன்று செயப்பெற்றா

இ - ள் இல் தகு பண்டம் இலங்க நிலங்களில் ஏயவித்து - வீட்டுக்கு வேண்டுமென பதார்த்தங்களை விளங்குமபடி நிலங்கடோறும் வைப்பீந்து, - மற்றிவா துமமில் ஒருததன மகிழந்து நிருததம் ஆமெ - அந்தததிலலைவாழ்ந்தனாகளுள் ஒருவராகிய சிவபெருமான மகிழந்து திருநிருததஞ்செய்தருளின - பற்று அரு சின்மய அமபரம் - அறிதற்கரிய ஞானமய மாயுள்ள ஆகாசமும் - உமபா பரிந்து ஆகம் பெற்ற பயின் - தேவாகள விருப்பிச சரீரத்தைப் பெற்றதனால் எய்தும் பயனுமாகிய - திருவமபலம் ஒன்று செயப் பெற்றான் - திருவமபல மொன்றைத் (தாமம்) செயப்பெற்றா எ - று (கச)

பொன்னணி மாநவ மாமணி யாதி பொருப்பாக [வனமுன்னா கொணர்ந்து குவிந்தருளப் பெற்று முனிச்செலுந்நனிகை வோடியர் வானவா துமமியா தமமைக்கெண்ணென்னரு மமபல மொன்று சமைத்தணி யொப்பித்து

இ - ள். பொன் அணி மாநவம் ஆம் மணி ஆதி - பொன்னம் அழகிய பெரிய நவரத்தினம் முதலாயினவற்றை - பொருப்பு ஆக முன்னர் கொணர்ந்து குவித்து - மலைகளாக முன்னே கொண்கவந்து குவித்து, - அருள் பெற்று - (நடராருடைய) திருவருளைப் பெற்று, - முனிச் செலவன்றன் இசைவேரே, - வியாக்கிரபாதமகாமுனிவராகிய ஞானச்செல்வரு

ஸ்டய சமமதியுடனே—உயா வானவர் கம்மியர் தம்மைக்
கொண்டு—உயாநத தெய்வத்தச்சாகளைக்கொண்டு—உன ஸ்ருத்
அமபலம் ஒன்று சமைத்து அணி ஒப்பித்து - நினைத்தற்கரிய
திருவமபலமொன்றைச் செய்து அழகு பெற ஒக்கப
பாத்தது எ - று (௧௫)

காண விலக்க வொழுங்கணி விடுத்தவை கைக்கொண்டு
பூணு மணிகுற டொத்த தளத்தியல பொறபாரத
தூணிரை யுத்திர நற்பல கைத்திர டொல்கோவைக[ன
கோணமாகைத்தொகை முசசி பனைத்தணிகொளவிந

இ 'எ. காண இலக்க ஒழுங்கு அணிவித்தது - அறித்து
கொள்ளுமபடி இலக்கவரிசையை இடுவித்தது - அவை கைக்
கொண்டு - அவைகளைக் கைக்கொண்டு, —உள பூணும மணிக
குறி - உளளே பொருந்திய இரத்தினக்குறட்டையும்—ஒத்த
தளத்து இயல - சமமாகித் தளவரிசையையும்—பொறபு ஆர-
அழகோடு 'பொருந்தச் செய்தது, —தூண நிரை - தூண்களின்
நிரைகளையும்— உத்திரம் - உத்திரங்களையும்—நற்பலகைத்
திரள் - நல்ல பலகைக் கூட்டத்தையும்—தொல கோவைக்
கோண அமா கைத்தொகை - பழைய கோவையாகிய வளைவு
'பொருந்திய கைத்தொகையையும்—முசசி - தூவிகளையும்—
அனைத்து அணி கொளவித்தது - இசைத்து அழகு பொருந்தப்
பண்ணி எ - று (௧௬)

பனமணி மாலைகள் கொண்டணி, தொங்கல பயிற
றிசுழு, பொனமலி முனமதில ரோபுர வாயில பொ
ருந்தச்செய், தெனமல மங்கல ருங்கரு மூல விறைக்
குமபொற, நனமப மாமொளி ரால்யு மொன்று சமை
படுத்தான. .

இ - ள். பல் மணி மாலைகள் கொண்டு அணி தொங்கல
பயிற்றி - பல இரத்தினமாலைகளைக்கொண்டு அலங்கரிக்கப்
பட்ட தூக்கங்களாகத் தூக்கி, — சூழ பொன் மலி முன் மதில்-
சூழந்த பொன்னாலாகிய முனமதிலையும் — கோபுரவாயில
பொருந்தச் செய்து - கோபுரவாயிலையும் பொருந்தும்படி
பண்ணி, — என மலம் மங்க வரும் கரு மூவு இறைக்கும் — என
னுடைய மலங்கெடும்படி தோன்றியருளிய (பிரபஞ்சத்து
க்கு) கருவாகிய ஸ்ரீமூலடானேசுரருக்கும் — பொன் தன்
மயம் ஆம் ஒளிர் ஆலயம் ஒன்றி சமைப்பித்தான் - பொன்
மயமாகிய விளங்குகின்ற ஒருதிருக்கோயில செயவித்தான்.
எ - று (கௌ)

வேறு.

இன்னவகை திருப்பணிகள் பலவுஞ் செய்து
விரணியவன் முனிவா யாரு மேத்திப்
பன்னரிய புகழ்கூறி நீறு சாத்திப்
பரந்தகலை வழிவழிபா டதற்குப் பலக
மன்னுவகை யினின்பந்த வகுப்பு நாதன்
வைத்தபணி யெனமுனிபை வணங்கி வாழ்த்திச்
சென்னிலஞ்சலிசெய்திங் களித்த தன்றோ
திருநதுதவ மெனக்கென்றான் செங்கோன் மன்னன்

இ - ள் இன்னவகை திருப்பணிகள் பலவும் செய்த இர
ணியவன்மனை - இரத்தபிரகாரம் திருப்பணிகள் பலவற்றை
யுஞ் செய்வித்த இரணியவன்மனை — முனிவா யாரும் ஏத்திப்
பன்னரிய புகழ் கூறி நீறு சாத்தி - முனிவா கழிவல்லாரும்
வாழ்த்தி (அவருடைய) செல்லுதற்கரிய கோத்தியைப் பாரா
ட்டி, விழித்திசாத்தி — பரந்த கலை வழி வழிபாடதற்குப் பலகம்

ஐனு வகையினில ஷிபநத வருபபும நாதன் ஐவத்த பணி என-
(இனி) வீரிநத சிவாகமவிகிப்படி பூசைக்குப் பெருக நினைபு
றும் வண்ணம் நிபநதம் வருத்தலும் சிவபெருமான் விதித்த
பணியேயாம், என்று சொல்ல, —செங்கோல மன்னன் - செங்
கோலையுடைய இரணியவன்மா—முனியை வணங்கி வாழ்த
திச சென்னியில், அஞ்சலி செயது-வியாககிரபாதமகாமுனி
வரை வணங்கித் துதித்துச் சிரசின்மேல் அஞ்சலிபண்ணி, —
இவரு அளித்தது அன்றோ எனக்குத் திருநததவம் என்றான் -
இவகே பணித்தருளப்பட்டதன்றோ அடியேற்குத் திருநதமு
ற்ற தவமாவது என்று விண்ணப்பஞ்ஞெய்தார். எழுது (கஅ)

இக்கக்கைய முனிவருட னொருநாண் மன்ன
| னிலங்கியபே ரம்பலத்தி னிருநது நூலின்

வைத்தமுறை யுறைவறகு மஞ்ச ளந்தூ

மலரமுது முதலான மலக வைத்தது ,

நித்தவிழா வெழவேண்டுஞ் செலவ நலகி

நிலவுபதஞ் சலிமுனியா னிறுநது வித்த

புத்தகமின் புறமுனிவா யானே யேற்றிப்

பொற்கோயில ஃலங்கொண்டு புருவத் தார்கள்

இ - ளீ இத்தகைய முனிவருடன் - இவ்வியலபையுடைய
முனிவர்களோடும்—ஒருநாள் மன்னன் இலங்கிய பேர
ம்பலத்தின் இருநது - ஒருநாள் இரணியவன்மா விளங்
கிய பேரம்பலத்திலே இருநது, —நூலின் வைத்த முறை -
சிவாகமத்தில் 'விதித்த முறைப்படி—இறைவறகு மஞ்சனம்
தூ மலர் அமுது முதலான மலக வைத்தது - சிவபெருமானுக்
குத் திருமஞ்சனம் சுத்தமாகிய பூப்பம் திருவமுது முதலா
னவை நிறையும்படி கற்பித்தது—நித்த விழா எழ் வேண்டும்

செலவிட நலகி - நிதகியோற்சவம் நடத்தற்கு வேண்டி நிர
வியற்கொடுத்தது--நிலவு பதஞ்சலி முனியால் நிதகிவித்த
புத்தகம் விளங்குகின்ற பதஞ்சலிமகாமுனிவராலே செய
வித்த சாதநிரததை--முனிவர் இன்பு உற யானே ஏற்றி -
முனிவர்கள் இன்பம் பொருந்த யானேமேலேற்றி--பொற
கோயிலவலம் கொண்டு பருவித்ததாகன - அழகிய திருக்கோ
யிலைப் பிரதக்ஷிணஞ்செய்து (சபையினுள்ளே) பிரவேசிப்பி
த்தாகன 'எ - று.

(க௬)

மனங்குளிர வன்னவாகன பின்னுமுன னான

மருவியநை நித்திகங்கள் வஞ்சுப்பான மாதத

தினங்கொடொறு முணாநதுமது மாத மேவத

திருநதுதீம எனகவிதியைச் செலுத்தது முன்ன

வனங்கனது வளநகர மணையுங் காலை

யநநகாபேரன மன்னவனிங் கமைக்க வென்ன

வினங்கொளிநரு சனங்கொபணிந தினப.மெயதி

யெந்தைதிரு வசந்தவிழா வெழுவித தாகன

இ- ள். அன்னவாகன பின்னுமு முன் நூல மருவிய
நைநித்திகங்கள் மனம குளிர வஞ்சுப்பான - அமமுனிவர்களு
பின்னும் முறையிய சாதநிரததிலே பொருந்திய நைநித்திக
களை மனங்களிட்டுமபடி வருகலும்பொருட்டு--மாதத தின
ங்கொடொறும் உணாநது - மாசநகூத்திரநதொறும் செயப்படிம்
மாசபூசையை ஆராய்ந்தது--மது மாதம மேவ-சித்திரைமாசம்
வர--திருநது தமனை விதியைச் செலுத்தது முன்ன - திருந்த
முற்றுகமனகபூசையை நடத்துதற்கு முன்னாக--அனங்கனது
வள நகரம் அணையும காலை அநநகாபேரல மன்னவன இவரு
அழகைக் கன்ன - மனமதனுடைய வனம் பொருந்திய நகரத்

திலே (அவன்) பிரவேசிக்கும்பொழுது அந்நகரத்தை அலங்கரித்தலபோல இராசாவே இந்நகரத்தை அலங்கரிப்பிக்கக்கடவாய என்று சொல்ல, — இனம் கொள இரும சனங்கள் பணிந்து இன்பம் எய்தி-கூட்டமாகப் பொருந்திய மகாசனங்கள் வணங்கி ஆனந்தமடைந்து, — எந்தை திருவசந்த விழா எழுவிததாகள்-எமது பிதாவாகிய சிவபெருமானுக்கு அழகிய வச்சநோற்சவம் நடத்துவிததாகள் ௧ - று. தம்னகம் - மருககொழுந்து.

விரிந்தபுதுப் புனலவினையாட டாடி மாதம்
விரவுதிரு வாண்டெழுத்து விழவு மோங்கப்
பொருந்தும்வகை புரிந்தாடி புரட்டா திக்குட
புகழ்பதினா கட்டமிக சொன்றிற பூசை
தருந்தகுதி மிகுதி குறை தவறு நீங்கத .
தந்துநவந தருபந்தாச சமைந்தி யாகடி
பரந்தவீர தாங்கமுடன் பவித்தி ரத்தைப
பயிலவித்தைப பசிப்பூரப பரிச மைத்தாரா

இ - ள். ஆடிமாதடி-ஆடிமாதத்திலே—விரிந்த புதுப்புனல்
வினையாட்டி - பரந்த புகிய நீர்வினையாட்டுச்சவமுட—விரவு
திருவூண்டெழுத்து விழவும் - பொருந்திய திருவாண்டெழுத்
துற்சவமும்—ஒங்கப் பொருந்தும் வகை புரிந்து - ல்ளவகும்
படி (விதிக்கு) இவ்வயுடவண்ணஞ்செய்து, — ஆடி புரட்டாதி
கஞ் - ஆடிமாசமுதற் புரட்டாதிமாதவழையினுள்ளே—புகழ்
பதினான்கு அட்டமிகள் ஒன்றில் - புகழப்படுகின்ற சதுரத்தி
அட்டமி என்னுந் திதிகளுள் ஒன்றிலே—பூசை தருந்தகுதி
மிகுதி குறை தவறு நீங்க - நித்தியபூசைக்கு நிதித்ததிராமத்திலு
டண்டாகிய அதிதமும் தானமுமாகிய குற்றம் நீங்கும்பொழுது

ட்டு—தந்த நம்ம தரு பந்தாச சமைதது - (முந்தால் ஒருநூ
லாக இவ்வினம் ஆகிய) நூல ஒன்பதாயுள்ள (இருபத்தேழி
ழையையுடைய) பந்தாகப் பண்ணி, —யாகம் பந்த விரதாவ
கமுடன் - யாகத்தை விரிந்த விரதாவகங்களேர்டி நடத்தி, —
பவித்திரத்தைப் பயிலவிதது - பவித்திரத்தைச் சாததி, —ஐப்
பளிப் பூரப் பரிசு அமைததார - ஐப்பசிமாச்சுதப் பூரத்திருவி
ழாவுக்கு வேண்டிவனவற்றை அமைத்தாராகன. எ - று (உக)

அநதயிலெண னானகறமுந திருக்கண சாததி +
யவற்றினமிகத தனிததெனணையாண்ட வனனை
யெந்தைபிரான மைந்தாகளோடெழுச்சி கொள்ள
வெழுந்தருளி வருந்திருநோன பியைய வைத்துச்
சிறந்தயினமா லயனண வெழுந்த செந்தித
திராருவண்ணலேநோக்கித் திகழக ணங்கள்
வந்தெவையு மழலாகி மலகல போலும்
வளங்கொடிரு விளக்கிடு விளங்க வைத்தார

இ - ள் அநதம் இல எண்ணுனகு அமமும திருக்கண்
சாததி - முடிவிலலாத முப்பத்திரண்டு தருமங்கடையுந் திருக்
கண சாத்தியருளி—அவற்றின் மிகத தனிதது எனனை
ஆண்ட அனை - அவைகளினுமபாக்கப் (பிரிதி) மிகுபடி
தனிதது எனனை ஆட்கொண்டருளிய மாதாவாகிய சிவகாமி
யமமையா—எந்தை பிரான மைந்தாவிளோடு எழுச்சி
கொள்ள - மீமது பிதநவாகிய சிவபெருமான குமாராகளோ
டும். திருவிழாக கொண்டருள—எழுந்தருளி வரும் திரு
நோண்பு இயைய வைத்து - எழுந்தருளிவருகின்ற சிறப்பை
புடைய விசேஷவந்ததை விதிபொடி பொருந்த நடத்தி, —
மீர்த்து அயன் சிறந்தயில நாண எழுந்த செந்தித் திரள உரு

அண்ணலை-விட்டுணுவும் பிரமாவும் உள்ளத்திலே நானும்படி
தோன்றிய சிவரத அக்ஷினிபபிழம்புவடிவாகிய இவலிங்கப
பெருமானை—திகழ கணங்கள் எவையும் வந்த நேரக்
அழல ஆகிமல்கல போலும்-விளங்குகின்ற கணங்களெல்லாம்
வந்து தியானித்துத் தாங்களும் அக்ஷினிவடிவாகி மிறைந்திரு
த்தலபோலும்—வளம் கொள திரு விளக்கேறி விளங்க வைத்த
தார - வளமை பொருந்திய அழகிய தீபோற்சுவத்தை விளங்
குமபடி செய்தார்கள ள் - று.

தீபத்தணி சோதிலிவக்த்தையும் திருக்கோயிலுக்கும்
இட்ட விளக்குகள் அக்ஷினிவடிவு 'பெற்ற கணங்களையும்
போலுமென்றாக. (உஉ)

மாகழியா திரைநாளின் முனிவ ரெல்லாட்

வந்துத்தடம் படிந்துபொது வணங்கி வாழத்திப
பாரதகுமா தொழுகனறா முன்ன மென்று
பன்னமுனி மன்னவ்னீர் பயிற்று மிகதச
சோதருமா தினமென்னத் திலலை வாழந்
திருபுடையந்த ணரெந்தை திருநா ளென்று
சாராதருமா நவதோத்த நீத்தவ கொண்டு
தஞ்சன்மஞ் சனவிழவு தருவித்த தார்கள்.

இ - ள். முனிவா எல்லாம் முன்னம் மார்கழி ஆகிரை
நாளின் வந்து - திருடிகளெல்லாரும் முன்னாளிலே மார்கழி
மாசத்துத் திருவார்திரைநகரத்திரத்திலு வந்து—த்தடம் படிந்து
பொது வணங்கி வாழத்திப பார தகுமா. தொழுது அகன்றா
என்று - சிவகங்கையிலே ஸரானஞ்செய்து கனகசுலபயை
நமஸ்கரித்துத் துதித்துப் பூழியிலே தரும்படி ரும்பிட்டுக்கொள்
ணி பேயினூகன் என்று—முனி பன்ன - வியக்கிரபுரத்து

மாமுனிவர் அருளிச்செய்ய, —மன்னவன் நீர் இந்தச் சாதரும்
மா தினம்பயிற்றும் என்ன - இரணியவன்மா நீங்கள் இந்த
சகித்புப்பொருநகிய பெரிய திருநாளை நடத்தவர்கள் என்று
சொல்ல;—தில்லை வாழும் திரு உடை அத்தனா எந்தை திரு
நாள் என்று-தில்லைவாழும் திருவுடையநதணாகள் இது எமது
பிதாவாகிய சிவபெருமானுடைய திருநகூத்திரம் என்று,—
சாதரு மா நீவீராதத நீதம் கொண்டு - (சிதம்பரத்திலே)
பொருநகிய பெரிய நவநீரத்தங்களை யும் மற்றத்தீரத்தங்களை யு
ககொண்டு—தஞ்ச அன மஞ்சள் விழவு தருவித்தாராகள்(ஆன
மாகக் குருகுப) பற்றுக்கோடு போன்ற திருமஞ்சனத்திருவி
ழாவை நடத்தினார்கள். எ -று: (௨௩)

போனகமாண் வரைபோன்மா நிவேதனத்தைப்

பொருநகியதைப் பூசத்திற புணர்வித தேத்தி
யினமிலா முனியரசன றனனை நோக்கி

யிமையவாக ளனைவருமவந தேத்தி வாழ்த்து
மானியென வருமாணடி லானி மாதத

தருள்விரவுத திரதினமவந தணுகிற நெனதை
தேனுகுதா ரணிமனன் னிறைஞ்சியானித

சிருநாளிங் கெழவிழவு செய்க வென்றான?

இ - ள் பொருநகியதைப் பூசத்தில - பொருந்திய
தைமாசததுப் பூசநகூத்திரத்திலே—மால் போனக வரை
போல் மா நீவேதனத்தைப் புணர்விதது ஏத்தி - பெரிய அன்
னமலைபோலும் பெரிய நிவேதனமாகிய திருப்பாவாடையைத்
திருவழுதுசெயவிததுத் துதித்து,—நுனம் இலா முனி அரச
ன்றன்னை நோக்கி - குறறமீலவத வியாகிரபாதமகாமுனி
யும் இரணியவன்மரைப் பார்த்து,—இமையவர்கள் அனைவ

ரும வந்து ஏத்தி வடித்ததும் ஆனி என-தேவர்களெல்லாரும்
வந்து வணங்கித் துதிக்கின்ற ஆனியென்னும்படி—வரும்
ஆண்டில் ஆனிமாதத்து அருள் விரவு உத்திர திசும் வந்து
அணுகிறது என்ன-வரும் வருடத்தில் ஆனிமாதத்தில் அருள்
பொருந்திய உத்திரநக்சத்திரம் வந்து அணுகியது என்று
சொல்ல, —தேன நகு தா அணி மன்னன் இறைஞ்சி - வ்ன
மகள் மகிழும் மாலையை அணிந்த இணியவனம் வணங்கி,—
ஆனித் திருநாள விழவு இவகு எழச் செய்க என்றான் - ஆனி
த்திருநாளுறசவம் இவகே நட்குமபடி பண்ணுக என்றார்.
எ - று.

(உச)

தாருமபா நுநதரித்த தடந்தோ ளானுந

தாவிலரு முனிவாகளுந தலைவன முனவின்
றீரொன்பானு முதலான வோரொன பரூ

ளெந்தைபிரான றிருவெழுச்சியினப் மெய்த
வாருமபா நுள்ளோரும் வானுள ளோரு

மாலயனு மேலவரு மலங்க ணீங்கி
யாருமபா தமபணிதற கென்று வாயி

லிலங்கவிடைககொடிவலங்கொண டேறறுவிதுகார

இ-ள். தாரும் பாரும 'தரித்த தடம் தோளானும்-மாலையையும் பூமியையும் தாங்கிய பெரிய புயங்களை யுடைய இரணியவனமரும்—தாவு இல அரு முனிவாகளும-குற்றமில்லாத அரிய முனிவாகளும—தலைவன முனவின்-சிவபெருமான சநிதியிலே நின்று, —ரொன்பான முதலான ஓரொன்பான் நாள-பதினெட்டு நாண் முதலாகிய ஒன்பதுநாளாயுளை இருபத்தேழுநாளும்—எந்தை பிரான் திருவெழுச்சி இன்பம் எய்த - எம்முடைய பிதாவாகிய சிவபெருமானது திருவிழை

வ்னால ஆனந்தமடைதற்கும்—மலங்கள் நீங்கிப் பாதம் பணித
ற்கும் மலங்களினின்று நீங்கித் திருவடிகளை வணங்குதற்கும்—
பா உள்ளோரும் வான உள்ளோரும் மால அயனும், மேலவ
ரும் யாரும் வாரும் என்று—பூமியிலுள்ளவர்களுக்கும் சுவாககதி
லுள்ளவர்களும் வீட்டுணுவும் பிரமாவும் (உருத்திரா முதலிய)
மேலோர்களுக்கும் ஆகிய எல்லாரும் வாருங்கள் என்று—விடைக
கொடி வலங்கொண்டு வாயில இலங்க ஏற்றுவித்தாரா—இடபக
கொடியைப் பிரதக்ஷிணமாகக் கொண்டு வந்து சந்தித்தியிலே
விளங்கும்படி ஏற்றுவித்தார்கள் எ - று. (உரு)

மண்ணுலகி னுண்ணிறைந்த மைந்தா மாதா
வானவாக் ளரமகளிரா மறனுள்ளோரு
மெண்ணரிய மகிழ்ச்சியுடன் நிசைக டோறு,
மெய்துவாரா மெய்தகுநோ யிரித்தோ மென்பாரா
கண்ணிறைபொற் கோபுரங்கை தொழுது வீழ்வாரா
கனகமயத் திருவிதி கண்டு, வாழ்வாரா
ரணைப் பொதுப் பணிந்தயாவாரா நடமுனப்போற்றி
யாடுவாரா பாடுவாரா ராயி னாகள் ,

இ - ள். மண்ணுலகினுள் நிறைந்த மைந்தா மாதா -
பூலோகத்தின்கண் நிறைந்த ஆடவர்களும் பெண்களும்—
வானவர்கள் அரமகளிரா—(சுவாககலோகத்தின்கண்ணுள்ள) தேவ
ர்களும் அரம்பையர்களும்—மற்று உள்ளோரும் - மறறையோ
ர்களும்—என அரிய மகிழ்ச்சியுடன் திசைகள் தோறும்
எய்துவாரா - அளவிடற்கரிய களிப்போடு திகழ்கடோறும்
வந்து பொருந்தாவாந்ள, —மெய் தீரு நோய் இரித்தோம
என்பார் - உண்மையாகவே (நீமக்கு) உரிய பிறவிரோயை
நீக்கினோம் என்பார்கள்,—கண் நிறை பொற் கோபுரம்

தைதொழுது வீழ்வார் - காட்சிக்கு சிறைநீர் பொற்கோபுரங்
களைக்கையினுலே குமபிட்டு நமஸ்கரிப்பார்கள்,—கணக டியத
திருவீதி கண்டு வாழ்வாரா - பொன்மயமாகிய திருவீதிகளைக்
கண்டு வாழ்வார்கள்,—அண்ணல பொதுப் பணிநது ஊயர்
வாரா - சிவபெருமானுடைய கனகசபையை வணங்கிப் பரவ
சாகளாவார்கள்,—முன நடம பேரறி ஆநிலாரா பாடுவார்
ஆயினார்கள் - எதிரே திருநிருத்தத்தைக் (கண்டு) துதித்து ஆநி
வோர்களும் பாடுவோர்களும்பாயினார்கள் எ - று (௨௬)

வேறு

இப்பெற நியினவரு மெத்திக கினருமி தெமமிற ந
குமின நமமிற்றுத, துயப்பொயப சிறவிக நியதற
கெனமகிழ துணிவால வருபவ ரணிவாழத், தப்பற்று
யாதவ மூவாயிரவாக டாவா மறைமொடு தேவாராக,
கைப்பற நியபணி முறநப புலிமுனி கமலான விழ
வெழுதொழிலசெயவான

இ - ள் இப் பெறறியின் வரும் எத்திக்கின்றும் - இவ்
வியலபோடு வரும் எல்லாததிகையினுள்ளோர்களும்—நம்
இறை இது எமமின் த்கும என - நாமென்பது ஒழிந்த இப்
பேறு நம்மால் அடையத்தகுவதோ என்று பார்த்து,—
பொய்த துயப்பிறவிகள் துயததறகு என மகிழ துணிவால்
வருபவா அளி வழி - பொயயாகிய சிறறினபததை அநுபவி
ததலையுடைய இப்பிறவிகள் (இந்நிருத்தானந்தத்தை) அநுப
வித்தறகு வாயுத்தனவே என்று மகிழ்கின்ற உறுதியோடு
வரும் அடியார்களுடைய சிறை வாழவுபெற,—தப்பு அற்று
உயாதவ மூவாயிரவாகள் - தவறுதலின்றி உயாந்த தவத்தை
யுடைய மூவாயிரமுனிவர்கள்—தாவா மன்றையோடு-ஒழியாத
வேதவொலியோடு - தேவாரக் கைப் பற்றிய பணி முற்றி -

சிவபெருமானாகனு உரிமையாகிய கையினுலே செயற்பாலன வாங்கிய பணிகளை முடிக்க, — புலிமுனி கழலான விழவு எழு தொழிலசெய்வான் - வியாககியுந் தமகாமுனிவருடைய திருவடிநைய அடைந்தவராகிய இரணியவனமா திருவிழா எழுதற்கு வேண்டித் தொழிலகளைச் செய்வாராயினா எ - று (௨௭)

நண்ணித் தினகரன் முதலோர் கிழமைகொணலமா நவமிணி யணிமேவப், பண்ணிப் பரிகல முதலாயி னபகா திருவா சிகையரி பயிலபீடம், விண்ணிற நிகழ தருமகரத் தொழிலின் விரிவெண் குடைமிடை கொடியெனநென, நண்ணற சூரியன் வெண்ணற கரியன், உமபொறபடிதிரு முனபுடித்தான.

இ - ள் தினகரன் முதலோர் கிழமை நண்ணி உலம கொள் ஆர் நவமிணி அணி மேவப் பண்ணி-சூரியன் முதலிய நவகிரகங்களுக்கும் உரிமை பொருநகி அத்தி கொண்டு நிறைந்தவரத்தினவகளிள்ளும் ஆபரணங்களைப் பொருந்தச் செய்து, — பரிகலம் முதலாயின - பரிகலமுதலாயினவைகளும் — பகா திருவாசிகை - சொல்லப்படுகின்ற திருவாசிகைகளும் — ஆரி பயில் பீடம் - சிங்கந்தாங்கும் ஆசனங்களும் — விண்ணில நிகழ தரும கரத் தொழிலின் — ஆகாயத்தில விளங்குகின்ற மகசுதோரணங்களும் — விரி பெருஞ்ஞடை - விரிந்த வெள்ளிய ஞுடைகளும் — மிடை கொடி என்று என்று நெருங்கிய கொடிகளும் என்றென்று — அண்ணற்கு உரியன எண்ணற்கு அரியன - சிவபெருமானுக்கு உரியவைகளாய் அளவிடற்கரியவைகளாய் உள்ளவைகளை — திரு முனபு அம்பொறபுடி உயத்தான - சநிதியிலே அழகிய பொறபடியிற சோதநிதி எ - று. (௨௮)

கடமா நெனவுமிழ களியா னையினகரி கதிராமா மணி
நிலை தருதோமுற, றிடமாய நடைபெறு வடமாவ வ
ரைபுரை சிலதோ கவரியினிரைதோரை, மிடைவான
முகிறொடு கொடியா டைகளவிட விழியா ரிசைவுளா
மொழிபாரபொற, படகா திகண்ட மிடுவா ரொலிகட
ல பலவாமெனநனி பயிலவிததார

இ - ள் கடம் ஆறு என உமிழ களி யானையின் அணி -
மதத்தை நதிபோலப் பொழிகின்ற களிப்புப்பொருந்திய
யானைகளுடைய நிரைகளையும்—கதிர் மா மணி ஒரு நிலைத்
தோ - ஒளியையுடைய பெரிய இரத்தினங்களாலே செய்யப்
பட்ட நிலைத்தோகளையும்—முன திடம் ஆய நடை பெறு மாவ
வடவரை புரை சில தோ - முன்ன வலியையுடையனவாய்
நடக்கருந்தொழிலைப் பெற்ற பெரிய மேருமலைபோலுஞ் சில
தோகளையும்—கவரியின நிரை - சாடரங்களுடைய நிரைகளையும்—தோரை - பீலிகளுடையனையும்—மிடை வான முகில
தொடு கொடி ஆடைகள் - நெருங்கிய ஆகாயத்துள்ள மேக
த்தைத் தொழுகின்ற கொடிப்புடைவைகளையும்—விட விழி
யார இசை வளா மொழியார - நஞ்சுபோலுங் கண்களையுடை
யாகளும கீதம் பொருந்திய வாரத்தைகளையுடையாகளுமாகிய
பெண்களையும்—பொற பட்டகாதிகள் - பொலிவாகியப்பட்டகமு
தலிய வாததியங்களையும்—நடம் இடுவார - நிருத்தஞ்செய
வோர்களையும்—ஒழி பல கடல ஆம் என நனிபயிலவிததார் -
ஒலிக்கின்ற பலகடல்களாம் என்று சொல்லுமபடி மிகப்
பொருநதுவிததாரகள். ஏ - று (2 கூ)

மேவும் பாகணமிடை மகுடஞ் சொரிமணி விலகிப்
பொலிதிரு வலகிட்டித, ஞாவண புனகாமது மலாவெ
ணபொரிநனி துதைவிததெழின்மறுகுயாதெற்றிப்பூர்

வுந துகிலெனத் புறவங் கமுதணி 'பலகும் பழுவிலை
வளாசெழும்பொற, நீவங் களுமலி தரமங் கலவணி திக
முத திசைதொறு நிகழுவீதாய்'.

இ - ள் மேவு உம்பாகள மிடை மகுட்ம் சோரி மணி
(திருவீதியிலே, பொருந்திய தேவா களுடைய நெருங்கிய
மும் களிநின்றும் உதிராந் இரத்தினங்களை—விலகிப் பொலி
திருவலகு 'இடம்-(இருபக்கத்தினும்) உள்ளிப் பொலிந்த திரு
வலகினுலே பெருக்கி,—எழில னுறகு தூ வண புனல மது
மலா வெள்ளுபொரி நனி னுதைவித்தது—அமுதையுடைய திரு
வீதியிலே சுதந்தமாகிய வளம் பொருந்திய சலத்தையும் தேனை
யுடைய பூவையும் வெள்ளிய பொருளையும் மிக மெழுவீ
தது,—உயா நெற்றி-உயாந் திண்ணைகளிலே—பாவும் துகில
பொதி உற அங்கு அமுது அணி பல குமபழம் - பரந்த
பரிவட்டத்தினுலே சுறந்தல பொருந்த அவகே சலத்தினுலே
பூரிக் கப்பட்டு பலபூரண்குமபவாளும—நிலை வளா செம
பொன தீவங்களும் மலிதர-நிலை பொருந்திய—செம்பொனனா
லாகிய சபங்களும் நிறைய—திசைதொறும் மங்கல அணி
திகழ நிகழுவீதது-திகருகடோறும் மங்கலமாகிய அலங்காரம்
விளங்க நடத்தி எ-று (ந 0)

பொற்பா லிகைமுனை பொலிவித் தளவறு களப்ப
புதுவினா மெழுகிச்சீ, நிற்பான மணவணி தரவா யில
களகமு கேரீரா கதலிகள் சோவித்தது, வெற்பா மென
முகில வரவா ரணநிறா வெருவா தெதிர்பொரு கரமா
னக, கற்பா விபுநடு நிலைமா ளிகைமணி கட்டா வள
ராகெழு விட்டாராகவு.

இ-ள். பொந் பாலிகை முனை பொலிவித்தது - பொற்பா
லீகைகளிலே அங்குராபபணம் பண்ணி—அளவு அது புது
கள்

வினாக களபம் மெழுகி-அளவிறந்த புதிய பாசனைத்திரவியங்
களாலாகிய கலவைசசாந்தினால் மெழுகி,—சீர இறபூல முண்
அணி தர-அழகையுடைய கீழ்க்கடோறும் கலியாணசகிதப்ப
விளங்க—வாயில்கள கழுகு ஏர ஆர கதலிகள் சோவித்து -
வாயில்கடோறும் கழுகுகளையும் அழகு நிறைந்த வாழைக்கூ
யும் நாட்டி,—வெறபு ஆம் என முகில வர - (இவைகள்)மலை
களாம் என்று மேகங்கள்(படிய)வர—வாரண நீரை பெரு
வாது எதிர் பொரு கரம் மான-யானினிகைகள் அஞ்சாத் எதிர்
நது பொருகின்ற துதிக்கைப்போல—கற்பாவிய நெடு நிலை
மாளிகை-கலவினாலே செப்பப்பட்ட நெடுநிலைமாளி நககடோ
றும்—வளா கொடி மணி கட்டா விட்டோர்கள் - நீண்ட
கொடிகளிலே மணிகளைக் கட்டி விட்டார்கள் எ - று (௩௧)

இடமால் வரைநிறை கணநா தாகளுட னிறையா
மெனவெழு நிலைநீடு, மடமா னவைதொறு மதிமாசுண
நதிமருவா வளாசடை பினாபாதத, தடைவார வடகலை
தொடாவார் திருவழு தடுவா ரடுவன வடைவ்வைத,
திடுவா ரரகர திடுவா வரவா வெண்டா னிற்வெதிர
கொண்டார்கள்.

‘இ - ள்’ இட மால் வரை நிறை கணநாதுகளுடன்
இழை ஆம் என - இடமாகிய பெரிய திருக்கைலாசமலையின
கண நிறைந்தகணநாதாகளோடு சிவபெருமான்போல—எழு
நிலை நீமம் மடம் ஆனவை தொறும்-எழுநிலை பொருநகிய திரு
மடங்கடோறும் உள்ள—மதி மாசுணம் நதி மருவா வளா
சடையினா-பிறையும் பாம்பும் கங்கையும் பொருநதாத நீண்ட
சடையையுடைய முனிவர் களும்—புத்தது வடைவாரா -
(அவர்களுடைய)திருவடிகளிலே சோவோர்களும—வடகலை
தொடாவார் - வடநூல்களைப் படிப்பவர்களும்—திருவழுது

அறிவார் - திருவிழைச் சமைப்பவர்களும்—அறிவு அடைவதென வந்தது இயிவார் - சமைத்தவைகளைப் பந்தியாக வைத்துப் படைப்பவர்களுமாகிய இவர்கள், —அரகர இயிவார் என தான் அற வர வர - அரகர என்று உச்சரிக்கும் அடியார்கள் அனலினறி வர வர, —என கொண்டார்கள் - (அவர்களை) எதிர்கொண்டார்கள் என்று (உஉ)

விண்ணோ வனிதையா மகவன முனிவர்கள் விரிபா ரிடாமிகு கணநாதா, மண்ணோ ரெனவுரு வினராயவழிபட மதமார்கயமுகள் முதலானோ, ரெண்ணோ ரளவறு கனிபான முதலிய விசைவித தலையவன மிசைவிததுப, பண்ணோ டிபனமொழி பவளோ டிபன தரு பரவும் பவனிகள் பயிலவிததார்.

இ - ள் விண்ணோ - தேவர்களும்—வனிதையா - அரமபையார்களும்—மகவான - இந்திரனும்—முனிவர்கள் - இருடிகளும்—விரி பாரிடா - பரந்த யூதர்களும்—மிகு கணநாதா - மிக்க கணநாதர்களும்—மண்ணோ என உருவினா ஆபவழிபட - மனிதர்கள் போல உருக்கொண்டவர்களாய் வந்து வழிபட, —முதல் நாள் - முதற்றிரு நாள்—மதம் ஆரத்யமுகள் - மதம் பொருந்திய யுனைமுகத்தையுடைய விக்கிணேசுரரை—ஒரொண ஓரளவு அறு கனி பால முதலிய அவல இசைவிதது அவை மிசைவிதது - ஒவ்வொன்று அளவிறத்தபழம் பால முதலியவைகளை அவலோடு கூட்டி அவைகளைத் திருவமுதலையவிதது, —பண்ணோடு இயல மொழியவளோடு இறை தரு பரவும் பவனிகள் பயிலவிததார் - பண்ணோடு பொருந்திய திருவார்த்தையையுடைய உமாதேவியா ரோடு இயைபெருமான் எழுகதருளியரும புகழப்படுக திருப்பவனிகளை நடத்தினார்கள் என்று. (உ.உ)

செழுவான் மதிபுனை பவனா னியிலவரு திருநாள்
விழவெழு பொழுதாரத, தொழுவா பிறிவருநிலை பா
னனவொரு துணிவான மொழியொரு பொருடோய
வற, நெழலர் லழிவுறு தொழிலால விழிமதை யினை
வா லிருபய னிலவாவுற, றழியா தகமலி கசிவா ல்ரு
ளை யடைந்தா ரினையா மிடைந்தார்கள்

இ - ள. செழு வான மதி புனைபவன ஆனியில வரு திரு
நாள் விழவு எழு பொழுது - செழுமை பொருந்திய ஆகாய
ததள்ள பிளையை அணிபவராகிய சிவபெருமான ஆனி
மாதத்தில வருந் திருநாளிலே திருவிழாக்கொண்டருளும்
பொழுது—ஆரத தொழுவா-(பூமியிலே எட்டுதுராயு)பொரு
ந்துமபடி லணங்கும அடியார்கள்,—பிறிவு அரு நிலையால் -
(சிவதேவாமி) ஐரண்டற்ற நிலையினாலும்—நினைவு ஒரு துணி
வால் - சித்தத்தில ஒருணாவே உடைமையாலும்—மொழி
ஒரு பொருள் தோயவு அற்று எழலால் - (முன்னவாசனை
யினாலே செய்ப்படும) துதிவாக்கியங்கள் ஒரு பொருளைப்
பொருநத்திலினறி எழுதலாலும்—அழிவு உற தொழிலால்
நழுவுதலுற்ற (பிரதக்ஷணம் நமஸ்காரம் முதலிய) கருவிகள்
ள்ளாலும்—வழி மழை இடையால் - கண்களினில உடைய
பொழிதலினாலும்—இரு பயன இலவா உற்று அழியாது அகம்
மலி கசிவால் - (இன்பத் துன்பங்களாகிய) இருபயன்க
ளும் இல்லனவாதலின் அவற்றைப் பற்றி மயங்காது உள்ள
ததின்களை நிறைந்த களிப்பினாலும்—அருளை அடைந்தாரா -
திருவருளை அடைந்தார்கள்,—இனையா மிடைந்தார்கள்-இத
த்தத்தார்களே (எங்கும்) நெருங்கினார்கள் எ-று. (௩௪)

மனறா டியதிருநடரா சன்துயாமணிமா ளிஷைவெளி
வளாவான், குறா விறனமணி முடிவா னவர்ப்பளி

குழ்மானுடா திரொளிகூடி, நின்றனெனவகி நயமே
விபவந் நேசததவரவா பாசத்தே, சொனரூய்நிழலெழு
மொளிமே னியிலென வுயர்ந்த திரவிழ வயாவித்தாரா.

• இ-ள் மன்று ஆடிய திரு நடராசனது உயா மணி மாளிகை-
கனகசபையின கண்ணே நடிக்கின்ற திருநிருத்தாரானரு
டைய உயர்ந்த இரத்தினமாளிகையிலே—வெளி வளா வா
னிலு குன்ற விறல மணி முடி அணி வானவா குழு - ஆகாய
த்திற்பொருநதிய சுவாகத்தினுள்ள குறையாதவீரததையும்
இரத்தினகிரீடத்தையும் உடைய ஐரிசையாகிய தேவர்கள்
கூட்டம்—மானுடா திரொளிகூடி நின்று ஆள் என-மனித
ர்களுக்கூட்டத்தோடு கூடி நின்று (அடியேங்களை) ஆண்டரு
ளும் என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, —அகில நயம மேவிய உரு-
(அக்கடவுளுடைய திருநெற்றியிலே சாததப்பட்ட கரிய) அகி
ற்சாரகினது நனமை பொருநதிய நிறத்தை—நேசத்து அவா
அவா பாசத்தேச ஒன்று ஆய ஒளி மேனியில நிழல எழும்
என - அன்பையுடைய அவரவரது பாசத்தினொளி திரண்டு
ஒளியையுடைய திருமேனியிலே நிழலெழுகின்றது என்று
சொல்லுமபடி, —உயா உதகிர விழவு அயாவித்தார்-உயாவா
கிய திருவானியுத்திரத்திருவிழாவைச் செயவித்தாராகள எ-று

• அருண நபுரவலனென திரமுநகைதமுனியறைவானொரு
நிரு தனைவேற்ற, கிரணத திறலகுரு விருளிற் றாவா
விகலா னெனவெறி கயிறுலே, மரணத திணையுற வரு
ணற் கதுபழிவழியாவொருகடி வடிவாகிச, சரணத்திரு
கரம் விரவக களமொடு சந்தித திருநெறி பந்திதது.

இ - ள். முனி அருள் நபுரவலன் என திர முநகைத அறை
வான் - விபாககிரபாதமகாமுனிவர் அருளையுடைய நல்ல இர

ணியவன்மொதிரே ஒரு முறகதையைச் சொல்வார்—குரு ஒருநிருத்தே வேறறகு இரணத திறல தர இருளில்—ர - குரு வானவா ஓரசுரனை வெண்ணுமபொருட்டி யுத்தஞ்செய்யும் உபாயத்தைக் கற்பிக்கும்படி (வருணணிததுககு) இருளிலே வர,—இகலான் என எறி கயிறுலே மரணத்தினை கூற—(அவ் வருணன் அககுருவைப்) பகைவனென்று (நினைநது)விடுத்த பாசத்தினாலே (அககுரு) மரணத்தினைப் பொருந்த,—வருண ற்கு அது பழி வழியா ஒரு கடி வடிவு ஆகி—அவ்வருணனு ககு அககொலைப்பாவங் காரணமாக ஒருபிசாசுவடிவநதோ ன்றி—சரணதது இரு அம் விரவக களமொடு சந்தத்திடு நெறி பந்திதது - இரண்டிகாலகளிலும் இரண்டிசைகளும் பொருந்தக் கழுத்தோடு கூடும்படி கட்டி எ - று. (௩௬)

காரா கடலிடை நெடுநா ளிடுமிடர் கடிவா நொருவ ரின முடியாத ய, நீரா யினபெற லரிதாய மழைவிழ நினையா தலமா நிலனவரனோ, வீரா மடவ- லருகாநட மிடு விரகா யினாவிரி தருகொன்றைத், தாரா பூருணன் னுயாபா தகவிடா தவிரா யெனநனி தொழுதீராகள.

இ - ள் கார் ஆர் கடலிடை நெடுநாள் இடுமி இடர் கடி வான் ஒருவரின் முடியாதா - கருமை பெருந்திய சமுத் திரத்தினுள்ளே (கொண்டுபோய்) நெடுநாளிட்ட துன்பத்தை நீக்க ஒருவராலும் முடியாதாகி,—மழை விழ நினையாது அல் மா - மழை பெயர் நினையாது (வருணன்) வருந்திக் கிட ப்ப,—நீர் ஆயின பெறல் அரிதாய - சுவைகிடைத்தல் அரி தாகி,—நிலன யானோர் - பூமியிலுள்ளவர்களும் சுவர்க்கத் திலுள்ளவர்களும்—வீரா - வீரோ—மடவரல் அருகாநடம் இடு விரகா - உமாதேவியார் பக்கத்திலே நிற்பத் திருநிருத தஞ்செய்யும் வல்லவரே—வினா விரிதரு கொன்றைத் தாரா

மணம் விரிந்த, கொன்றைமாலையையுடையவரே—வருண
னது உயர் பாதக இடா தவிராய் என நனி தொழுதாராகிள்-
வருணனுடைய மகாபாதகத்தூஷாகிய துன்பத்தை நீக்கிய
ருளும் என்று மிக வணங்கினார்கள். எ - று (௩௭)

தேசிற்பொலிபொது நிறையற புதனொலி செறிநற
கடலெதிர, திகழவுறறுப, பாசத் தனையற வருளச சல
பதிபரவித் தினமிது படிவுறறே, ராசற ஸயாகதி
யடையக்கடவுளு மணுகப் பெற்றவர மதுபெற்றான,
மாசித் திருமகமெனமற நதுதகமலிபொற கொடியது
பொலிவித்தான.

இ - ள். தேசின் பொலி பொது நிறை அறபதன் - ஒளி
யிறுவே மிகக் கண்கசையினகண்ணே நிறைந்த அறபுத
ராகியசிவபெருமான—ஒலி செறி நற்கடல எதிர திகழவுறறு-
ஒலிபொருநகிய நல்ல சமுத்திரத்தகரு எனிரே எழுந்தருளி—
பாசத் தனையற அற அருள - பாசக்கடலி அறறுப்போகும்படி
அருளெய்ய, —சலபதி பரவி - வருணன துதித்த, — தினம்
இது படிவுறறேர் ஆச அறறு உயர் கதி அடையக் கடவுளும்
அணுகப் பெற வரமதுபெற்றான் - இந்நாளிலே இந்தத்த
றையிலே ஸ்ரானஞ்செய்தவர் பூசக்கி உயர்ந்த முத்தியை
ஆண்டதற்கும சிவபெருமான எழுந்தருளப்பெறுதற்கும் வரம
பெற்றான், —மாசித் திரு மகம் என - இந்நாள மாசித்திரும
கம் என்று விளையக்கிரபாதமகாமுனிவா சொல்ல, —மறந்த
தக - அமணசித்திருமகம் பொருந்த, —மலி பொற கொடியது
பொலிவித்தான - (இரணியவனம்) விளங்குகின்றபொலிவா
கிய கொடியேற்றவித்தார் எ-று (௩௮)

எத்தன் மையினல் முயுககுஞ் சலபதி நிறைசோ
தூவர முறுநாளோ, பத்தொன பதுவிழ வுயககுமபடி

களி பயிலுங் கயமுக னயிலுநதேன, மோயதகங்
கோளிராக்னி யபபம பயறவன முதலா யினபல வுகவா
வாழ, நிகதம பொலிவிழ¹யததன றரமிக ரெஞ்சார
கரைவுற பைஞ்சாராகள.

இ - ள் எததன்மையின் நலம உயககும் சலபதி இஹ
சோதர வரம உறு நாள ஓரபதது - எவவீதததாலும் இனபத
தைக கொடுக்கும் வருணன் சிவபெருமான் (கடற்கணாககு)
எழுந்தருளும்படி வரம பெற்ற நாள பததாநாளாக—ஒனபது
விழவு உயககும்படி - ஒனபதுநாட்டிருவிழாவை (விககின
மினறி) நடத்தும்பொருட்டு—களி பயிலும் கயமுகன் - களி
பண்பு, பொருந்திய யாலைமுகககடவுளுககு—அயிலும்
தேன அங்கு மோயதது ஒளிர் களி அபபம யறு அவல
முதல ஆபின பல உதவா - உணகின்ற தேன அங்கே
செறித்து விளங்குகின்ற பழம் அப்பர் பயற் அவல முதலி
யன பலவறறை நிவேதித்து,—நிததம் வாழ் பாலி விழவு
அததன் தா² நிததமும் வாழவுறுதற்கேதுவாகியலிங்க திரு
விழாக்காட்சியைச் சிவபெருமான் தந்தருள, - ரெஞ்சா
மிக ஆ கரைவு உற ஐஞ்சாராகள - உள்ளத்திலே மிக நிறை
ந்த கசிவு பொருந்தத் தம்மை இழந்தார்கள. எ-று (டக)

கண்ணு யிரமுடை யவுன்மா தவன்மலி கமலா லய
னமுத லெனலாகும், வீண்ணு மிடையவா வடநீ டணி
முலை வீடவள்ள வுழியுடை மடவாரா, நெண்ணுயிரமு
னிகணநா தருமறை யிசைநா ரதாரணி யெகையோரிம,
மண்ணுள பவநாட னண்ணு வளாதிரு, மன்ற வருள
புரி யெனறாகள

இ - ள் கண் ஆயிரம் உடையவன் மாதவன் மலி கமலால
பன் முதல் எனல ஆகும் விண்ணு உடையவர் - இரத்தின

விட்டுனு மிக்கவிதமா முதலெனத்தகக் தேவாகளும்—வட
கீழ் அணி முலை விட வாள் விழி உடை மடவார - முததுவ
டம் பொருந்திய அழகிய தனிநகையும நஞ்சும வாளுமபோ
லுங்கணகளைபுமுடைய அரம்பையாசனும்—ஆறு எண்ண
வீரம் முனி - நாற்பத்தெண்ணூயிரமுனிவாகளும்—கணநாத
ரும் - கணநாதாகளும்—மறை - வேதாருடாகளும்—இசை
நாரதர் - கீதததையுடைய நாரதரும்—அணி என்னையோ -
நன்மையையுடைய மறையோராகளும்—இம் மண ஆளபவ
ருடன் நண்ணு - இப்பூமியிலுள்ள மனிதர்களோடு பொரு
ந்தி—வளா திரு மூன்று அருள்புரி என்றாகள - உயாந்த
திருச்சபையையுடையவரோ அருள்செய்யும் என்று வேண்டிக
கொண்டார்கள எ-று (சுப)

புகழும் பவனிக ளகமின புறுநெறி புனிதன் றரவிழி
புனலகொண்டிட்டு, புகழும் பாகதி யெனவந தான் தெழு
ச்சிக கமர பழிச்சிககைத, திகழஞ் சலியொடு மிகுமங்
கலவண் செவித தலர்தட மேவிச்சே, ரகமங் ககற
வழுதர தருகுழி யாடிக் கடலவழி கோடித்தார

இ-ள் புனிதன் அகம் இன்பு உறு நெறி புகழும் பவனி
கள் னா - சிவபெருமான (அன்பர்களுடைய) மனம் இன்ப
த்தை அடையுமபடி (யாவராது) புகழ்ப்படுந் திருப்பவ்னிக
ளைத் தந்தருள்—அமர - தேவாள்—புகதி இகழும் என -
(இத்தரிசனத்தாலாகிய இன்பத்தை நோக்கும்போது) முதலி
இகழ்ப்படும என்று—அரனது எழுச்சிககு வந்தது - சிவபெ
ருமானுடைய திருவெழுச்சிககு வந்தது—சோ அகம் அவரு
அகற - (தங்களை) அழைந்த பாவம் அங்கே கீங்குமபடி—
அலா தடம் அருதம் தரு குழி மேவி ஆடி - (பொற்றாமரை
கள்) அலர்கின்ற சிவகவகையையும் முத்தியைக் கொடுக்கின்ற

பரமானந்தகூபத்தையும் அடைந்து ஸ்நானஞ்செய்து,—வழி புனவ கொண்டிடப் பழிச்சி - கண்களினினறும் நீததானா கொண்டு துதித்தது,—திகழ அஞ்சலிக கைபொடி - 'விளங்குகின்ற அஞ்சலிபத்தநதோடி—மிகும் மங்கல அணி சேவித்தது—மிகக் மங்கலமாகிய திருவிழாச்சிறப்பைச் சேவித்தது.—கடல் வழி கோடித்தார - சமுத்திரத்தகரு எழுந்தருளும் வழி வய அவகரித்தாராகள். ஏ-று (சக)

ஆனைத் திரள்கட லடையக் கருமுகி லணியிற பொலிவுற வரவஞ்சே, சேனைத் தொகைநதி யோத்த தினுமிசைதிகழப்பயறுயிலபயிறுழைக, கானத் திடை யெடிகாலுயத் தனவிழு கைதைத் துகளவழை யெய்தகருத், தேனக் கனவன மாணப் பொழிமஸ்ம சேரும வகைதரு திருவீதி

இ-ள. ஆனைத் திரள் கடல் அடையக் கரு முகில் அணியிற பொலிவு உற் - (திருப்பவன்ரு முன சென்ற) ஸ்நானகூட்டம் சமுத்திரத்தை அடைந்தபொழுது கரிய மேகத்திப்போலப் பொலிய,—அரவும் சேர் சேனைத் தொகை நதி ஒத்தினும் இசை திகழ - ஒலி பொருந்திய காலாட்கூட்டம் ஆறுறுவெள்ளத்தினும் ஒலியினால் விளங்க,—புயல் துயில் புயில் தாழைக் கானத்திடை எழுக்கால் உயத்தன விழு கைதைத் துகள் வழை யெய்து - மேகங்கள் சித்தினை செய்கின்ற தாழைக்காட்டில் எழுகின்ற காற்றினாலே தளளப்பட்டனவாய விழுகின்ற தாழம்பூலினீறுகள் சுரபுனைகளின் பூங்கொத்தைப் பொருந்த,—அக் கன வனம் மாணக் குப் பொழி தேன்மழை—அமமேகத்தின் நீர்போல பூமியிலே பொழிகின்ற தேன் மழையினாலே—சேறு ஆம வகை தரு திருவீதி - சேருருந்தன்மையைத் தருகின்ற திருவீதியிலே. ஏ-று. (சக)

கொத்தார் ஸ்ரீராம குலவும் புள்ளொலி குழுமித்
திசைதொறும் விழிமுத்தத் தொத்தார துதிவளர்
தொண்டத் திரளொடு குலப் படையிசை யடைகாவற்,
பத்தா யுதவுரு வினாகுழ பையொடு பயிறா ரியமி க
வ்யர்வானே, ரித்தா ரணியின ருட னே விரவிமுன
னேவறகொடுபுடை சேவித்தாரா.

இஃக கொத்தா ஆர மலா அளி - திரளாகிய நிறைந்த பூக்
களினுள்ள வணிகளின் இசையும்—குலவும் புள ஒலி
குழுமி-விளங்குகின்ற பறவைகளின் ஓசையுங்கூட, —திசை
தொறும்-திக்குக்கடோறும்—விழி முத்தத் தொத்தா ஆர, துதி வ
ளா தொண்டத் திரளொடு-கண்ணிராகிய முததுக்கையுடைய
பழமை பொருந்திய தோத்திரங்களை மிகச்செய்கின்ற அடியா
ர்கூட்டத்தோடும்—குலப்படை திசை அடை காவற் பத்து
ஆயுத உருவினா குழ பையொடு - சிவாஸ்திரத்தையும் (அத
னைச் சூழ்ந்த) பத்துத்திக்கினும் படைந்த காவலாகிய தசாயு
தர்பிகளையும் சூழ்ந்த படைகளோடும்—பயில தூரியம் மிக -
பழகிய வாத்தியங்கள் மிக முழங்க, —உயர் வானே, இத்தா
ரணியினருடனே விரவி : உயர்ந்த தேவர்கள் இப்பூமியிலு
ள்ள மனிதர்களோடு கலந்த—மூன் ஏவறகொடு புடைசே
வித்தார் - (தங்களுக்கு) முன் லீதித்த விதிமைக கைக்கொ
ண்டு பக்கங்களிலே சேவித்தார்கள் என்று. (சுஉ)

வருமா தெரிபவ ரெனவான மிசையெழ வளரா வளை
தலை யினதாய்முத, தருமா மணிதிமி னுனாவாழ்சலசர
மனையா வனாபுடை தினாமோதிப, பொருமா மிகவினா
தருமக் கடலிடை புளினத தலைகுரு வெளியுறுறுத, திரு
மா லறிவரு பெருமா னனைவகை திகழந் சலபதி
புயிரொகொண்டான.

இ-ள் வருமா தெரிபவர் என - (சிவபெருமான்) எழுந்த
ருளிவருதலைக் காண்பவாபோல--வான் மிசை எழு வளர -
ஆகாயத்தின்கண்ணே உயர் எழுந்தது--வளை தலையின்று ஆய்-
வணங்கிய தலையினையுடையதாகி--முதது அரு மா மணி திமி
ல நுரை வாழ சலசரம அலையா - முத்துக்களையும் அரியபு
ரிய இரத்தினங்களையும் மரகதங்களையும் நுரைகளையும் (தன்
னிடத்தே) வாழ்கின்ற மீனங்களையும் அலைத்துத் தள்ளி--வரை
புரை திரை மோதி - மலையைப்போலுந் தினாகளிறுலே
(கரையை) மோதி--பொருள் மிக இரை தரு மா கடலிடை-
பொரும்படி மிக ஒலிக்கின்ற பெரிய மழைத்திரைத்துள்ள--
புளிந்த தலை தரு வெளி உற்று - மணற்குன்றினிடத்தே
பெருநதிய வெளியைச் சோந்தது--திருமால் அறிவு அரு பெரு
மான அணை வகை - விட்டுணுவும் அறிதற்கரிய சிவபெரு
மான் எழுந்தருளுந் திறத்தை--திகழும் சலபுதி எதிர்கொண்
டான - விளங்குகின்ற வருணன் எதிர்கொண்டான. ஏ-று.()

கட்டங் கிய்வொளி தெளியச் சலபதி காணும் பொழு
திடை அடைதுன்பக, கட்டங் கறவருள சரணங் களி
லலை கரமுன புறவீழ மழுவும்பொற, கட்டங் கழுமு
டையவனமுன் பொலிமளி கடனமண டியவவா தீருமா
யைக, கட்டங் கழிவுற மிகுமன் பிறைபொடு கற்ற
வெனவருள பெற்றார்கள

இ-ள். சலபதி கள தங்கிய ஒளி தெளியக் காணும் பொழு
து - வருணன் தன்னிடத்தே பொருந்தி ஒளிவடிவாகியசி
வத்தைச் (ககளவடிவமாகத்) தெளியும்வழி தரிசித்த பொழு
து,--இடை அடை துன்பகட்டு அங்கு அற அருள் சர்
ணங்களில் - இடையிலே (தன்னை) அடைந்த துன்பத்தை

வினைவிதத்தினை அங்கே அறுமபடி அருளிய திருவடிகளிலே—அலை கரம் முனடி உற்றிழை - திரைகளாகிய கைகள முன்னே பொருந்தும்படி நமஸ்கரிக்க,—மழுவும் பொற கட்டாகமுடி உடையவன் முன் - மழுவையும் அழகிய கட்டுவா நீதத்தையும் உடைய சிவபெருமான சந்தித்தியிலே—பொலி மலி கடல மனடிய அவர்களும் - எழுதின நிறைந்த சமுத திரத்திலே ஸ்ரானஞ்செய்த அடியார்களும்—மாயைக கட்டு அங்கு அழிவு உற - மாயாபந்தம் அங்கே அழிய—கற்ற என மிகும் அன்பு இறையொடு அருள் பெற்றோர்கள் - கனறையுடைய பசுப்போல மீசு கருணையையுடைய சிவபெருமானிடத்தே திருவருளைப் பெற்றோர்கள் என்று (சூரு)

குரையார் கடல்குட கரைமே லொளிவளா குணபாலுளவள னெழுநீளத, திரையா கரமலி சிலஞ் சவமணி திரணமா நிதியகி அகிலசீரை, நுரைபா கவரிகள் விரையா தந்ந நற்பூ நிறைபுனல் தாப்பூரம், வரையா மதகரி நிரையா திகளொடு வாழ்பொற, திருவடி சூழவிப்ப

இ - ள். குரை ஆ கட்டல குட கரைமேல - ஒளி நிறைந்த சமுத்திரத்தினது மேலைக்கரையினமேலே—ஒளி வளா குணபால உள்ள வளன் - ஒளி வளர்ந்த கீழைக்கரையிலுள்ள வளங்களை—நெடு நீளத திரை ஆ கரம் - மிக நெடுமையை யுடைய திரைகளாகிய நிறைந்த கைகளினாலே—மலி கலன் ஆம் - நிறைந்த மரத்திலுள்ளினிடத்தனவாகிய—நவமணி - நவரத்தினங்கள்—திரை மா நிதி - திரைப் பெரியபொன்—அகில் - அகிறகட்டைகள்—துகில் - பட்டுக்கள்—சீரை - வஸ்திரங்கள்—நரை ஆடு கவரிகள் - வெண்மை பொருந்திய சாமரங்கள்—விரை ஆ தரு மதம்-மணநிறைந்த கஸ்தூரி—நற்பூ—நல்ல சூங்குமப்பூ—நிறை புனல் - நிறைந்த மணிகீர்—கர்ப்பூ

ரம் - கருப்பூரம்—வரை ஆர் மதகரி நிரை ஆக்களோடு - மலை போலப் பொருந்திய மதயானைநிரைகள் முதலியவற்றோடு— வாழ் பொற்றிருவடி சூழவிப்ப—எங்கும் நிறைந்த பொன்போல நிருவடிக்கீரிலே (வருணன் காணிகளையாக) இட எ-று.

பாசுத தளையறு துறையுற றிமைபவா படியிற் பங்
பவருடனாடிப், பூசற ரெழிலபுரி, திரைநற பொலிவுபா
புள்ளித தலைதரு வெளியுறறுத, தேசத தவரோலி கட
லிற பொலியொலி சின்ன தொலிதிசை மன்னச்சீர்,
வாசப்பொழிலிடை யாறிக தண்பாண வாணே, ரோடு
கழி வுழிவந்தான்

இ - ள பாசுததளை அறு துறை உற்று - பாடிபத்தமறுதத
துறையைப் பொருந்தி,—இமையவர் படியிற படிபவருடன
ஆடி-தேவர்களோடும பூமியிறபொருந்திய மீனிதாகளோடும
திருமஞ்சனஞ்செய்தருளி, - பூசறரெழில புரி திரை நறபொ
லிவு உயா புள்ளித தலை தரு வெளி உற்று - பெருந்தரெழி
லைச செய்கின்ற திரைகளினாலே நல்ல பொலிவோடு உயர்
ந்த மணற்குன்றினிடத்தே பொருந்திய வெளியை அடை
ந்து,—தேசத்தவர் ஒலி - தேசத்தவர்களுடைய ஓசையும்—
கடலிற பொலி ஒலி - சமுத்திரத்தின் மிக்க ஓசையும்—சின்
னத்தி ஒலி - திருச்சின்னங்களினோசையும்—திசைமன்ன
திகருகளைப் பொருந்த,—சீர் வாசப் பொழிலிஷு - ஆறி - சிற
ப்புப் பொருந்திய மணததையுடைய பூஞ்சோலையினிடத்தே
ஆறி,—கணபர்தன் வாணேரோடு கழி 'கழி' வந்தான் - கண
நாதர்களோடும தேவர்களோடும கழிவழியாக எழுந்தருளிய
நதார் சிவமெருமான் எ-று.

(௪௪)

அனறன் றலைகடல் வள்ளங் களவீல படிக்கெண்
டடியினை தொழுதன்பா, லின்றென மிடவர 'பென்

றும பெறவர மிறைதா வெனவிரை வுடனெய்தி, மின
றந் கிண்குழ றுதிகொண டருளொடு விரவுஞ் சலபதி
விடைகொண்டான, புன்றண கதிமுதி புனையும் பரன
மிஞ் மொனனம பலமத னுளபுககான

இ - ள் அன்று அன்று அலை கடல வளன் அங்கு அளவு
இலபதி கொண்டு - அப்போதப்போது அலைகின்ற சமுத்திரத
தினுள்ள வளங்களை அங்கே அளவிலலாத பிரகாரங்கொண்டு
வந்தது—அடி இணை தொழுது - (கழிக்கரையிலே காணிகளை
யாக இட்டிக்) திருவடிகளிரண்டையும் வணங்கி, —இறை-எம
பெருமானே—இன்று என்றிட என்றும் அன்பால் ஓரம
பெற - இஃது மாசிமகமபோல எந்த மாசிமகத்தினும் 'அடியே
னும் மறறையடியாகளும்' அன்பினோடும் (இவ்வாறே) வர
மபெறும்பொருட்டு—வரம தா என - வரதந்தருளும் என்று
விண்ணப்பஞ்செய்து, —விரைவுடன் எய்தி - (அவ்வரதத்தைச்)
சுழித்திழைத்து, —மின தங்கிய கழல் துதிக்கொண்டு - ஒளி
பொருந்திய திருவடிகளைத் துதித்தது, —அருளொடு விரவும்
சலபதி விடை கொண்டான—திருவருளொடு கூடிய வருணன
விடைகொண்டு மீண்டான, —தண கதிர்ப புனமதி புனையும்
பரன் • குளிர்ப்பயங்கிய கிரணத்தையுடைய பால்சந்திரனை
அணிந்திவபெருமான—மிஞ் பொன் அம்பலமதனுள் புக
கான - மிக்கதனகசபையினுள்ளே புகுந்தருளினான் எ - று. ()

என்றென நிகழவுறு மாதந தருதினம யாவும் புகழ
விழ வெழுவாழ்வார், நெறனறும் புலிமுனி யுரகந தருக
வனென்றும் கனகம் துருவாகி, மூன்றற கியபுர வலன
நிகிகளாவளா மூவா யிரவாகுடேவாரு, மனறற கியதிரு
மனறந் கொடகுவ ரந்தான் விரவ விரநகராகன.

இ - ள். என்று என்று - இப்படி இப்படி—இகழ்வு அறு
மாதம் தரு தினம் யாவும் - சூறமற்ற மாசநகரத்திரங்கனெஸ்
லாவற்றினும்—புகழ் வீழ்வு ஏழ் - புகழ்ப்படுகின்ற திருவீழா
ககொண்டருள, —வாழ்வு உற்று ஒன்றும்-வாழ்வைப் பொரு
நதி ஒருபட்ட—புலிமுனி-வியாககிரபாதமகாமுனிவரும் - -
உரகநதருதவன் - பதஞ்சலிமகாமுனிவரும்—ஒன்றும் கனக
மது உரு ஆகி முன் தங்கிய புரவலன் - விளங்குகின்ற பொன்
வம்வமாகி முன்னே பொருந்திய இராசாவும்—அங்குகள்
வளா மூவாயிரவாகள் - ஸ்கந்தினிகளை வளங்கின்ற மூவாயிர
முனிவர்களும்—தே ஆரும் மன் தங்கிய திரு மன்றம்
தொழுது - தெய்வத்தன்மை நிறைந்த சிவபெருமான பொரு
ந்திய திருச்சபையை வணங்கிக்கொண்டு—வரந்தூரன் வீரவ
இருந்தார்கள - மேன்மை பொருந்த இருந்தார்கள. ஏ-று ()

ஈராயிரநாள் மூவா நமரு மெழுததுப் புகன்மு
தல் விரியென்றுந், காரீ உரமென வுலகே பலகலை.
தருமா விரணிய வருமாழ்ந், சீராதரவரு திருநாள் படி
முதல சிலநாள வுழிசெல மிகவவிக, கூரார படையின
னருளா லரசாகள் கொண்டா டிடுநெறி கண்டார்கள.

இ - ள். ஈராயிர உயிர மூவாறு உடல அமரும் எழுததுப்
புகல முதல விரி-பன்னிரண்டு உயிரும் பதினெட்டுமெய்யுமா
கப் பொருந்திய எழுததுகளாலாகிய சொற்கள்—முதலியவற்
றினால் (ஆகியில்) விரிததுச் செய்யப்பட்ட நூல்கள்—என
றும் தார ஆதரம் என - எக்காலமும் ஸ்கந்தாகிய மூலமாயிரு
க்க—உலகோர பல கலை தருமா - (பிரதாஸத்துள்ள) பெரி
யோர்கள் (பின்னும்) பல நூலகளைச் செய்துலபேரல, —முன்
இரணியவருமாச சீர் ஆர் தர வரு திரு நாள் படி முதல்-ஆகி
யில் இரணியவுன்மராலே அழகு பொருந்த நடத்தப்பட்டி

வந்த திருநாட்களும் படித்தாங்குகளும் மூலமாயிருப்ப,—சில
நாள வறுசெல - சிலகாலம் முறைமையோடு சென்றபின்,—
நவவிக கூர் ஆர படையினன் அருளால் - மாணியும் கூர்மை
பெருநகிய மழுப்படையையுமுடைய சிவ்பெருமானது திரு
வருளினாலே—அரசாக்க கொண்டாடிமும் தெறி மிக்க கண
டாகள் - (திற்காலததுள்ள) அரசாக்க (யாவரும்) கொண்ட
டாடுமவண்ணம் (பின்னும் திருநாட்களையும் படித்தாங்களை
யும்) மிகுதியாக நடத்தினார்கள் - ௩ (௫௦)

சொற்றா னுமைபொரு ளான மிகுபொரு ணெனினா
லவரு டொகும்பலிப, பொற்றா மணாமலா வினாகுழ
புனலணி புலியூ வளநகர புகழ்தாமம், கற்றா ருநாசெ
யல பெற்றா செவ்வொடு கவாவா பொருளவிரி பகா
வாரசீ, ருற்றா ரிருவின யற்றா மிகுபரி வுடையார் திரு
வடி யடை யாரோ.

இ - ள் சொற்றான் உமை பொருள் அரண்மிகு பொருள்
துணிவால் - சொல உமாதேவியும் பொருள் சிவபெருமானு
மாக நிச்சயிக்கப்பட்ட மிக்க பொருபடுணிலினாலே—அவா
அருள் தொகும அவாகளுடைய திருவருள் (இருநூலினக - ௪
தீண்டு) பொருந்தம்,—ஆதலினாலே—பொற்றாமணா மூலா
வினா குழ புனல அணி - பொற்றாமணாப்புகளின் மணம்பர
ந்த சிவநகையினால் அலங்கரிக்கப்பட்ட—புலியூ வளநகர
புகழ் இததமம் கற்றார் - வியாககிரபுரமென்னும் வளத்தை
புனைய திருப்பதினாப் புகழும் இப்பாமாணையப் படித்தவா
களும்—உணா செயல் பெற்றா - வாசித்தறொழிபைப் பெற்
நவர்களும்—செவ் கொடு வேர்வார் - காதினாலே கேட்போ
ர்களும்—பொருள் விரி பகர்வார் - பொருளை விரித்துச் சொல
வோர்களும்—சீர் உற்றார் - செல்வத்தை அடைந்தோராவ

ராகள்,—திருவினை அறரா - 'நல்வினை தீவினை என்னும் இரு வினைகளையும் நீங்குகிறோராடாகள்,—மிகு பரிவு உடையா - மிக்க அன்பையுடையோராவாகள்,—திருவம் அடைவாரா - திருவடிகளை அடைவாகள் எ - று (௧௧)

செடிசோ பொழிலணி புலியூர் வளநகர செலவம் பெருகுத திருமன்றிற, கொடிசோ விடையின னடிசே ரொளிதெளி குறிகூ கெழுநூ மறை நுழை, பொடிசோ வடிவின் ரடிசோ முடியினா புனலசே ரிருவிழி யின ராகி, யடியே னெனதுய ரகலகூ டிமநெறி 'யாளவா னடியவா வாழுவாரே

இ - ள், செடி சோ பொழில ஆணி புலியூர் வள் நகர செல வம் பெருகுத செடிகள் பொருந்திய சோலைகளினாலே அல றுகரிக்கப்பட்ட சிதம்பரமென்னும் வளத்தைமுடைய திருப்ப தியிலே செலவும் தழைக்கக்கடவது,—திரு மன்றில் கொடி சோ விடையினன் அடி சோ ஒளி தெளிகுறி கூடு - திருச்ச பையிண்ணே நடித்தநுள்கின்ற கொடியிலே பொருந்திய இடபததையுடைய சிவபெருமானுடைய திருவடி யிலேபொரு ந்திய ஒளிபைத தெளியுமாஞானம் சித்திக்கக்கடவது,—குழு மறை குழை-கூட்டமாகிய வேதங்கள் பரவக்கடவன — பொடி சோ வடிவினா - விபூதியணிந்த திருமேனியையுடை யவர்களும்—அடி சோ முடியினா - திருவடிகள் பொருந்தின தலையையுடையவர்களும்—புனல சேது இரு விழியினா ஆகி - நீர் பொருந்திய இரண்டெண்களை அழைப்பவர்களுமாகி—அடி யேன் என துயர் அகல கூடிமே நெறி ஆளவான் அடியவா வாழ்வார் - அடியேனாகிய என்னுடைய பின்பங்கள் நீக்கத் தைப் பொருந்தப்படி ஆண்டருளுகு சிவபெருமானுடைய திருத்தொண்டர்கள் வாழக்கடவாகள் எ - று.

வேறு.

மழைவழங்கு மனைவி னோங்கு
பிழையில பலவள னெலலாம் பிறங்கு
தழை வஞ்செழுத தோசை தரையெலாம்
பழைய வைதிக சைவம் பரக்கவே

இ - ள் மழை வழங்கு - மழை பெய்யக்கடவது, —மன்
னவன் ஒங்கு - அரசன் ஒங்குக்கடவன், —பிழை இவ பல்
வளன் எலலாம் பிறங்கு - குற்றமில்லாத பலவகைப்பட்ட
வளங்களுெலலாம் விளங்கக்கடவீன, —அஞ்செழுத்து ஒசை
தழை - ஸ்ரீபஞ்சாக்ஷரத்தினதொலி தழைக்கக்கடவது, —
தரை எலாம் பழைய வைதிகசைவம் பரக்க - பூமியெங்கும்
பழைய வைதிகசைவமாகக் பரவக்கடவது எ - று. (௫௩)

திருவிழாச்சருக்குமுற்றிறறு

ஆ செய்யுள் - சகடு.

கோயிற்புராணவுரை முற்றுப்பெற்றது.

திருச்சிற்றப்பலம்.

மெய்கண்டதேவன திருவடிவாழ்க

திருவிழாச்சங்கத்தில இருபத்தெட்டாஞ் செய்யுளில தினகரன் முதலோர் கிழமை நணனிக கொள் நலம் ஆடவ மணி எனபதற்குப் பானுவாரமுதலிய ஏழுவாரத்தினுமொ ருநதி ஆராயந்து கொள்ளப்படும நனமை பொருந்திய நவர த்தினங்கள் எனப் பொருள் கூறலும் ஒன்று

மாணிக்கம், முதது, பவுளம், மரகதம், புருடராகம். வச சிரம், நீலம், கோமேதகம், சுவரேரியம் எனனு நவரத்தினங களுளளும் மாணிக்கமுதலிய ஏழும் முறையே பானுவாரமுத லிய ஏழுவாரங்களினும் பரிசுதிகதற்பாலன. கோமேதகம்பா னுவாரத்தினும், சுவரேரியம் சோமவாரத்தினும், பரிசுதிகதற் பாலன

